

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

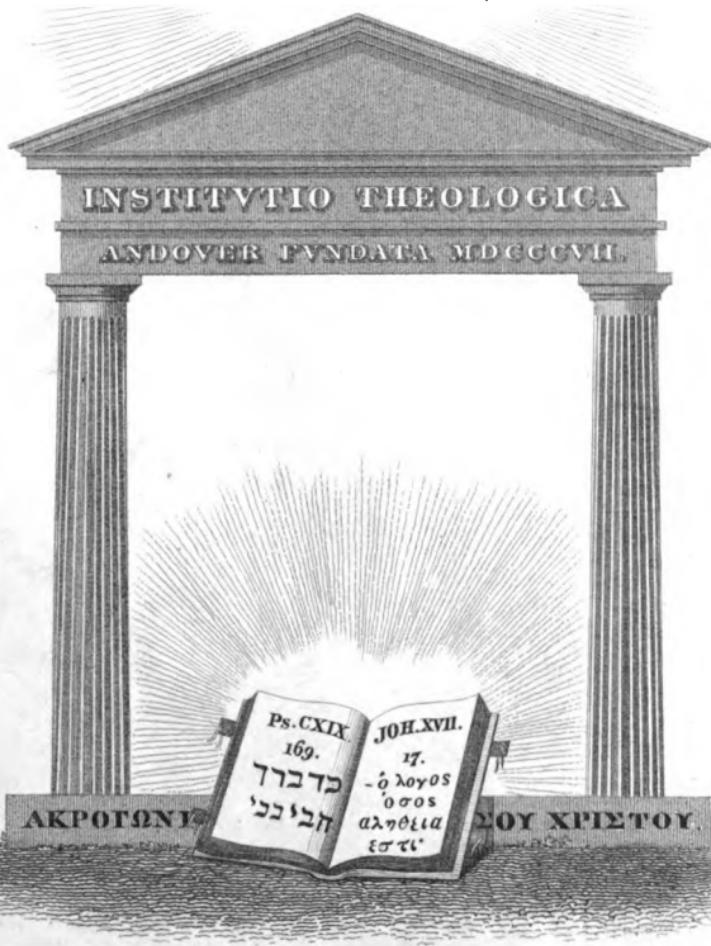
About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

~~*IX. B.~~

Hy 40 te 187.

יהוה

070

THEONIS SMYRNAEI

PHILOSOPHI PLATONICI

EXPOSITIO RERUM MATHEMATICARUM

AD LEGENDUM PLATONEM UTILIUM.

RECENSUIT

EDUARDUS HILLER.

LIPSIAE,

IN AEDIBUS B. G. TEUBNERI.

MDCCCLXXVIII.

Recd. Aug. 28, 1879.

LIPSIAE: TYPIS B. G. TEUBNERI.

FRIDERICO HULTSCHIO

S.

PRAEFATIO.

Theonis Smyrnaei commentarius de rebus mathematicis ad legendum Platonem utilibus in duas partes disceptus ad nostram aetatem pervenit; quarum prior (p. 1—119) exstat in codice Veneto bibliothecae Marcianae 307 (**A**), posterior (p. 120—205) in eiusdem bibliothecae codice 303 (**B**). Hos libros Bonnae excussi, quo transmissi mihi erant intercedente Ottone Iahnio praceptor humanissimo; postea multos locos Venetiis iterum inspexi.

Codex A membranaceus, saeculi XI. vel XII., formae quadratae, praeter Theonis partem priorem nihil continet. Librarius in iis quae ad prosodiam pertinent multos commisit errores; veluti saepe scripsit, ut pauca adferam, *νητή ὄγδοος τετρακτύς ἴσος δυάδος μεταβάσα*. Praepositiones saepe carent accentibus. Ubi pronominis reflexivi forma requiritur, aut *ξαντοῦ* positum est aut *αὐτοῦ*, nunquam nisi fallor *αὐτοῦ*. Promiscue legitur *αλεί* et *ἀεί*. *ι* nunquam subscribitur, interdum adscribitur. Numeri fere semper rubro colore facti sunt.

Quae librarius ille in prosodia peccavit, ea plerumque, non ubique, correxit alia manus (**A²**), quae etiam *ἰδέα* pro *εἰδέα*, *λεῖμα* pro *λίμα* ac similia recte restituit. Graviora quoque nonnulla ab eadem manu mutata inveniuntur. Neque vero eae scripturae ex

alio codice repetendae sunt: nam omnes ita sunt comparatae, ut facile coniectura sive vera sive falsa inveniri potuerint. Ceterum cum etiam is qui codicem exaravit multa correxerit et in rasura scripserit, pluribus locis non potest accurate cognosci, utrum ad illam an ad alteram manum mutatio sit referenda.

De codice B cf. quae disputavi in Philologi vol. XXXI. p. 172 sqq. Chartaceus est, forma maxima, saeculo XIV. vel XV. scriptus. Continet inde a fol. 9a—16 b operis huius partem alteram cum figuris negligentissime factis.

Inscriptiones capitum quas A et B praebent tantopere discrepant ab indicandi argumenti recta ratione tamque inepte nonnunquam positae sunt, ut ipsius scriptoris quamvis mediocri ingenio tribui non possint. Itaque non in verborum contextu sed in adnotazione critica locum iis adsignandum esse censui. Cf. Martin, Theo de astr. p. 36.

Ex codicibus A et B ducti sunt omnes quorum ego notitiam habeo libri manu scripti in quibus tota exstat aut prior pars aut posterior; quod ita se habere certis argumentis alio loco mox comprobabo. Adhibitis exemplaribus ex A aut B derivatis priorem partem edidit *Bullialdus* (Lut. Par. 1644), posteriorem *Martinus* (ib. 1849) — versus Alexandri (p. 139 sqq.), quos ex apographo codicis B descripserat Isaac Vossius, iam antea saepius typis expressi erant, cf. adn. ad p. 139 —, denique primam particulam (p. 1—46, 19) *de Gelder* (Lugd. Bat. 1827). Mihi codices huius generis iis potissimum locis commemorandi fuerunt, ubi antiquae scripturae errores correctos exhibent. Variorum signorum multitudine ne adnotatio prorsus inutiliter oneraretur, ex horum librorum numero eos in quibus emendatae lectiones inveniuntur singillatim indicare nolui, sed communi *apographorum* appellatione codices ex A vel B oriundos significavi.

Eam autem particulam huius libri quae legitur p. 46, 20—57, 6 (*τοῦ πνεύματος*) separatim excerptam complures codices praebent, in quorum archetypum transcripta esse videtur ex libro ab A diverso. Huius generis exemplaria sunt codex Venetus Marcianus 512 saeculi XIII. vel XIV., Riccardianus K 2, 2, 41 saec. XV., Neapolitanus 260 sive III C 2 saec. XV. vel XVI., Vaticanus 221 saec. XVI., Vaticanus Urbinas 77 saec. XVI., Barberinianus II 86 saec. XVI. Fragmentum Theonis ex Marciano in usum meum insigni comitate descriptis Hermannus Diels; ex Neapolitano nonnulla mihi notaverunt Fridericus de Duhn et Georgius Kaibel; ceteros ipse cum editione Bullialdi contuli. Ex eodem genere is codex fuit quo Manuel Bryennius usus est: cf. eius Harmon. p. 393 sqq. His igitur libris inter se comparatis quid in eorum archetypo (Z) scriptum fuerit facile cognosci potest.

Ad emendandos versus Alexandri praeter codicem Marcianum B adhibui eiusdem bibliothecae codicem 203 (C) chartaceum saeculi XIII., in cuius ultimo folio (230) poema illud exstat praescripto titulo *'Αλεξάνδρου Αἰτωλοῦ περὶ τῶν πλανητῶν*. Librarius eo exemplari usus esse videtur ex quo B descriptus est.

Compluribus locis ad restituenda Theonis verba utilitatem praebet Chalcidii in Platonis Timaeum commentarius, propterea quod uterque scriptor Adrasti Peripatetici commentarium in usum suum convertit partesque eius haud exiguae accurate expressit: cf. Rhein. Mus. XXVI p. 582 sqq.

Lacunarum quarum signa in contextu verborum posui vestigia in codicibus iis tantum locis exstant, ubi id diserte a me indicatum est. Uncis obliquis <> ea inclusi quae traditae lectioni addenda, quadratis [ ] ea quae delenda esse mihi videntur. Ad significandas eas prioris manus cod. A scripturas quae ab A² mutatae sunt nota A¹ usus sum. Asteriscum * appo-

sui scripturis libri B a Martino correctis. Omnibus vero iis locis, quibus emendationis sive in adnotatione propositae sive in verborum ordinem receptae auctorem vel fontem non indicavi — sunt autem fere CCCCL —, emendationem a me coniectura esse inventam sciendum est. Ceterum in mutanda tradita lectione caute erat progrediendum; multa enim quae perverse vel neglegenter dicta esse appetet quin ipsius Theonis inscitiae levitatique tribuenda sint dubitari nequit. Praecipue loci Platonici in praefationem recepti (p. 2—14) reliquas operis partes tantopere superant vitiorum multitudine ac foeditate, ut ea omnia ad librariorum errores referenda esse prorsus sit incredibile. In his igitur quia accurate diiudicari nullo modo potest, quid librarii peccaverint, quid Theo, denique quid iam in Platonis exemplaribus a Theone addibitis corrupte scriptum fuerit, errores intactos relinquere quam facili atque inutili negotio genuina Platonis verba hic illic restituere malui. Notas codicum Republicae ex Schneideri, Epinomidis ex Bekkeri editione mutuatus sum.

Reliquum est ut gratias agam quam maximas *Friderico Hultschio* viro clarissimo, qui accuratissime perfectis his plagulis complures emendationes aut certas aut probabiles quarum in addendis mentionem feci (cf. etiam adn. ad p. 15, 17. 22, 17. 25, 20) mecum communicavit.

Scr. Halae mense Octobri a. 1878.

THEO SMYRNAEUS.

"Οτι μὲν οὐχ οἶόν τε συνεῖναι τῶν μαθηματικῶς λεγομένων παρὰ Πλάτωνι μὴ καὶ αὐτὸν ἡσκημένον ἐν τῇ θεωρίᾳ ταύτῃ, πᾶς ἄν που διολογήσειεν· ὡς δὲ οὐδὲ τὰ ἄλλα ἀνωφελῆς οὐδὲ ἀνόνητος ἡ περὶ ταῦτα ἐμπειρία, διὰ πολλῶν αὐτὸς ἐμφανίζειν ἔοικε. τὸ μὲν 5 οὖν συμπάσης γεωμετρίας καὶ συμπάσης μουσικῆς καὶ ἀστρονομίας ἐμπειρον γενόμενον τοῖς Πλάτωνος συγγράμμασιν ἐντυγχάνειν μακαριστὸν μὲν εἰ τῷ γένοιτο, οἱ μὴν εὕπορον οὐδὲ φάδιον ἄλλὰ πάνυ πολλοῦ τοῦ ἐκ παίδων πόνου δεόμενον. ὅστε δὲ τοὺς διημαρτηκό- 10 τας τοῦ ἐν τοῖς μαθήμασιν ἀσκηθῆναι, ὁρεγομένους δὲ τῆς γνώσεως τῶν συγγραμμάτων αὐτοῦ μὴ παντάπασιν ὃν ποθοῦσι διαμαρτεῖν, κεφαλαιώδη καὶ σύντομον ποιησόμεθα τῶν ἀναγκαίων καὶ ὃν δεῖ μάλιστα τοῖς ἐντευξομένοις Πλάτωνι μαθηματικῶν θεωρημάτων παρά- 15 δοσιν, ἀριθμητικῶν τε καὶ μουσικῶν καὶ γεωμετρικῶν τῶν τε κατὰ στερεομετρίαν καὶ ἀστρονομίαν, ὃν χωρὶς

Inscr. Θέωνος Σμυρναίου Πλατωνικοῦ τῶν πατὰ τὸ (τὸ supra vs.) μαθηματικὸν χρησίμων εἰς τὴν Πλάτωνος ἀνάγνωσιν Α 1 inscr. ὅτι ἀναγκαῖα τὰ μαθήματα Α 2 ἡσκημένον: ον corr. ex αν Α 4 οὐδὲ τὰ ἄ. [οὔτε τὰ ἄ. Α 5 τὸ corr. ex τὸν Α 6 γεωμετρίας: καὶ ἀριθμητικῆς add. recentior manus in apogr. fort. recte 10 σκοπὸς τοῦ βιβλίου mg. Α

οὐχ οἶόν τε εἶναι φησι τυχεῖν τοῦ ἀρίστου βίου, διὰ πολλῶν πάνυ δηλώσας ὡς οὐ χρὴ τῶν μαθημάτων ἀμελεῖν.

Ἐρατοσθένης μὲν γὰρ ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ Πλατωνικῷ φησιν ὅτι, Δηλίοις τοῦ θεοῦ χρήσαντος ἐπὶ 5 ἀπαλλαγῇ λοιμοῦ βωμὸν τοῦ ὄντος διπλασίου κατασκευάσαι, πολλὴν ἀρχιτέκτοσιν ἔμπεσεν ἀπορίαν ξητοῦσιν ὅπως χρὴ στερεὸν στερεοῦ γενέσθαι διπλάσιον, ἀφιεύσθαι τε πενδομένους περὶ τούτου Πλάτωνος. τὸν δὲ φάναι αὐτοῖς, ὡς ἄρα οὐ διπλασίου βωμοῦ ὁ θεὸς 10 δεόμενος τοῦτο Δηλίοις ἐμαντεύσατο, προφέρων δὲ καὶ ὀνειδίζων τοῖς Ἑλλησιν ἀμελοῦσι μαθημάτων καὶ γεωμετρίας ὀλιγωρηκόσιν.

ἀκολούθως δὲ τῇ τοῦ Πυθίου παραινέσει πολλὰ καὶ αὐτὸς διέξεισιν ὑπὲρ τοῦ ἐν τοῖς μαθήμασι χρησίμου. ἐν 15 τε γὰρ τῇ Ἐπινομίδι προτρέπων ἐπὶ τὰ μαθήματά φησιν· οὐ γὰρ ἄνευ τούτων ποτέ τις ἐν πόλει εὐδαιμόνων γενήσεται φύσις, ἀλλ' οὗτος ὁ τρόπος, αὕτη ἡ τροφή, ταῦτα τὰ μαθήματα, εἴτε χαλεπὰ εἴτε δάμια, διὰ ταύτης ἵτεον ἀμελῆσαι δὲ οὐ θεμιτόν ἐστι θεῶν. καὶ ἐν 20 τοῖς ἐφεξῆς τὸν τοιοῦτόν φησιν ἐκ πολλῶν ἔνα γεγονότα εὐδαιμονά τε ἔσεσθαι καὶ σοφώτατον ἄμα καὶ μακάριον.

ἐν δὲ τῇ Πολιτείᾳ φησίν· ἐκ τῶν κείτων οἱ προκριτέντες τιμάσι τε τῶν ἄλλων μείζους οἰσονται, τά τε

3 Ἐρατοσθένης: Bernhardy Eratosthenica p. 168. cf. Philol. XXX p. 67 12 ὀλιγωρηκόσιν A, em. apogr. 15 Epin. p. 992 A οὐ γὰρ ἄνευ γε (γε om. Nicom. introd. arithm. I 3, 5) τούτων μήποτέ τις ἐν πόλεσιν εὐδαιμόνων (εὐδαιμόνων codd. duo, εὐδαιμονῶν unus), γένηται φύσις, ἀλλ' οὗτος ὁ τρόπος, αὕτη (ἡ add. Ast) τροφή, ταῦτα τὰ μαθήματα, εἴτε χαλεπὰ εἴτε δάμια, ταύτη πορευτέον (ἵτεον Nicom.) ἀμελῆσαι δὲ οὐ θεμιτόν ἐστι θεῶν εὐδαιμονῶν A 17 φύσις A, tum duae litt. erasae 20 Epin. p. 992 B 22 Civ. VII p. 537 B καί] εἴκοσιν Plato. cf. Schneider 23 μείζους τῶν ἄλλων Plato

χύδην μαθήματα πᾶσιν ἐν τῇ παιδείᾳ γενόμενα τούτοις συνακτέον εἰς σύνοψιν οἰκειότητός τε ἀλλήλων τῶν μαθημάτων καὶ τῆς τοῦ ὄντος φύσεως. παραινεῖ τε πρῶτον μὲν ἔμπειρον γενέσθαι ἀριθμητικῆς, ἐπειτα γεωμετρικῆς, τρίτον δὲ στερεομετρίας, τέταρτον ἀστρονομίας, ἦν φησιν εἶναι θεωρίαν φερομένου στερεοῦ, πέμπτον δὲ μουσικῆς. τό τε χρήσιμον παραδεικνὺς τῶν μαθημάτων φησίν· ἡδὺς εἶ, ὅτι ἔοικας δεδιέναι, μὴ ἄχρηστα τὰ μαθήματα προστάττοιμι. τὸ δ' ἔστιν οὐ πάνυ φαύλοις, ἀλλὰ πᾶσι χαλεπὸν πιστευθῆναι, ὅτι ἐν 10 τούτοις τοῖς μαθήμασιν ἑκάστου οἶον ὁργάνοις τὸ ψυχῆς ἐκκαθαίρεται καὶ ἀναξωπυρεῖται ὅμμα τυφλούμενον καὶ ἀποσβεννύμενον ὑπὲ τῶν ἀλλών ἐπιτηδευμάτων, κρεῖττον ὅν σωθῆναι μυρίων ὀμμάτων· μόνῳ γὰρ αὐτῷ ἀλήθεια ὁρᾶται.

ἐν δὲ τῷ ἐβδόμῳ τῆς Πολιτείας περὶ ἀριθμητικῆς λέγων ὡς ἔστιν ἀναγκαιοτάτη πασῶν φησιν, ἐπειτα ἡς

1 παισὶν Plato. cf. H. Heller curae crit. in Plat. de republ. libros p. 16 παιδείᾳ corr. ex παιδιᾷ A (παιδιᾷ Platonis codd. tres) 2 οἰκειότητος ἀλλήλων Plato (οἰκειότητός τε ἀλλήλων codd. tres) 3 cf. Civ. p. 525 sqq. παραινέσει A, em. apogr. 8 Civ. p. 527 D ἡδὺς εἶ, ἦν δὲ ἔγω, ὅτι ἔοικας δεδιότι τοὺς πολλούς, μὴ δοκῆς (ὅτι ἔοικας δεδιέναι, μὴ ἄρα Nicom. I 3, 7) ἄχρηστα μαθήματα (τὰ μαθήματα cod. Par. K, ταῦτα τὰ μαθήματα Nicom.) προστάττειν (προστάττοιμι Nicom.). τὸ δὲ ἔστιν οὐ πάνυ φαῦλον ἀλλὰ χαλεπὸν πιστεῦσαι (παγχάλεπον Nicom.), ὅτι ἐν τούτοις τοῖς μαθήμασιν ἑκάστου ὁργανόν τι ψυχῆς ἐκκαθαίρεται τε καὶ ἀναξωπυρεῖται (ὅμμα τῆς ψυχῆς extat etiam apud Nicom., ubi haec contracta sunt, cf. Alcin. 27 p. 180 Herm., Iambl. de vita Pyth. § 70, Boeth. Inst. arithm. I 1 p. 10 Friedl.) ἀπολλύμενον καὶ τυφλούμενον ὑπὸ κτλ. 9 τὰ

γένος καὶ προστάττομεν fort. add. ab A³ προστάττομι A 10 φαύλοις: i in ras. A

11 cf. Cobet, Mnemos. XI p. 177. Wex, Jahrb. f. Philol. 1863 p. 692 sqq. 1864 p. 381 12 ὅμμα in ras. A 16 Civ. p. 522 C

δει πάσαις μὲν τέχναις, πάσαις δὲ διανοίαις καὶ ἐπιστήμαις καὶ τῇ πολεμικῇ. παγγέλοιον γοῦν στρατηγὸν Ἀγαμέμνονα ἐν ταῖς τραγῳδίαις Παλαμήδης ἐκάστοτε ἀποφαίνει. φησὶ γὰρ ἀριθμὸν εὐρῶν τάς τε τάξεις
5 καταστῆσαι τῷ στρατοπέδῳ ἐν Ἰλίῳ καὶ ἔξαριθμῆσαι ναῦς τε καὶ τὰ ἄλλα πάντα, ὡς πρὸ τοῦ ἀναριθμήτων ὅντων καὶ τοῦ Ἀγαμέμνονος ὡς ἔοικεν οὐδὲ ὅσους εἶχε πόδας εἰδότος, εἴγε μὴ ἡπίστατο ἀριθμεῖν. κινδυνεύει οὖν τῶν πρὸς νόησιν ἀγόντων φύσει εἶναι, καὶ οὐδεὶς
10 αὐτῷ χρῆται ἐλκτικῷ ὅντι πρὸς οὐσίαν καὶ νοήσεως παρακλητικῷ. ὅσα μὲν γὰρ ἀπλῶς κινεῖ τὴν αἰσθησιν, οὐκ ἔστιν ἐπεγερτικὰ καὶ παρακλητικὰ νοήσεως, οἷον ὅτι ὁ δρώμενος δάκτυλός ἔστι, καὶ ὅτι παχὺς ἢ λεπτὸς ἢ μέγας ἢ μικρός. ὅσα δ' ἐναντίως κινεῖ αἰσθησιν,
15 ἐπεγερτικὰ καὶ παρακλητικά ἔστι διανοίας, οἷον ὅταν τὸ αὐτὸ φαίνηται μέγα καὶ μικρόν, κοῦφον καὶ βαρύ, ἐν καὶ πολλά. καὶ τὸ ἐν οὖν καὶ ὁ ἀριθμὸς παρακλητικὰ καὶ ἐπεγερτικά ἔστι διανοίας, ἐπεὶ τὸ ἐν ποτε πολλὰ φαίνεται· λογιστικὴ δὲ καὶ ἀριθμητικὴ ὀλκὸς καὶ ἀγω-
20 γὸς πρὸς ἀλήθειαν. ἀπτέον δὲ λογιστικῆς μὴ ἰδιωτικῶς,

2 παγγέλοιον: γγ εχ νγ A (πανγέλοιον Platonis cod. Vind. F)

3 παλαμίδης A 4 ἀποφαίνει. ἢ οὐκ ἐννενόηκας, ὅτι φησὶν ἀριθμὸν εὐρῶν τάς τε τάξεις τῷ στρατοπέδῳ καταστῆσαι ἐν Ἰλίῳ Plato 7 ὅσους π. εἶχεν εἰδ. εἴπερ ἀρ. μὴ ἡπ. Plato μη ἡπίστατο corr. ex μὴ τίστατο A Civ. p. 523 Α κινδυνεύει τῶν πρὸς τὴν νόησιν ἀγόντων φύσει εἶναι ὡν ξητοῦμεν, χρῆσθαι δ' οὐδεὶς αὐτῷ ὁρθῶς, ἐλκτικῷ ὅντι παντάπασι πρὸς οὐσίαν
10 νοήσεως παρακλητικῷ: cf. Civ. p. 523 D 19 δὲ] δὴ Stallbaum ad Plat. Civ. p. 523 A 20 Civ. p. 525 B προσῆκον δὴ τὸ μάθημα ἀν εἴη, ὡ Γλαύκων, νομοθετῆσαι καὶ πειθεῖν τοὺς μέλλοντας ἐν τῇ πόλει τῶν μεγίστων μεθέξειν, ἐπὶ λογιστικὴν λέναι καὶ ἀνθάπτεσθαι αὐτῆς μὴ ἰδιωτικῶς, ἀλλ' ἔως ἀν ἐπὶ θέαν τῆς τῶν ἀριθμῶν φύσεως ἀφίκωνται τῇ νοήσει αὐτῇ, οὐκ ὡνῆς οὐδὲ πράσεως χάριν ὡς ἐμπόρους ἢ καπήλους μελετῶντας,

ἀλλ' ὡς ἂν ἐπὶ θέαν τῆς τῶν ἀριθμῶν φύσεως ἀφίκωνται τῇ νοήσει, οὐδέ πράσεως χάριν ἐμπόρων ἢ καπήλων μελετῶντας, ἀλλ' ἔνεκα ψυχῆς τῆς ἐπ' ἀλήθειαν καὶ οὐσίαν ὁδοῦ. τοῦτο γὰρ ἂντα ἄγει τὴν ψυχὴν καὶ περὶ αὐτῶν τῶν ἀριθμῶν ἀναγκάζει διαλέγεσθαι, οὐκ 5 ἀποδεχόμενον, ἂν τις αὐτῷ σώματα ἢ αὖ τὰ ὄρατὰ ἔχοντα ἀριθμοὺς προσφερόμενος διαλέγηται. καὶ πάλιν ἐν τῷ αὐτῷ φησιν· ἔτι οἱ λογιστικοὶ εἰς ἅπαντα τὰ μαθήματα ὀξεῖς φύονται, οἵ τε βραδεῖς εἰς τὸ ὀξύτεροι αὐτοὶ αὐτῶν γενέσθαι. ἔτι ἐν τῷ αὐτῷ φησι· καὶ 10 ἐν πολέμῳ δ' αὐτὸς χρήσιμον πρὸς τὰς στρατοπεδεύσεις καὶ καταλήψεις χωρίων καὶ ἔνναγωγὰς καὶ ἔξετάσεις στρατιᾶς. ἐν τε τοῖς ἔκῆς ἐπαινῶν τὴν περὶ τὰ τοιαῦτα μαθήματα σπουδὴν, γεωμετρία μὲν, φησίν, ἔστιν περὶ τὴν τοῦ ἐπιπέδου θεωρίαν, ἀστρονομία δὲ περὶ τὴν τοῦ 15 στρεφεοῦ φιοράν· αὗτη δ' ἀναγκάζει εἰς τὸ ἔντα ὄραν καὶ ἀπὸ τῶν ἐνθένδε ἐκεῖσε ἄγει. καὶ μὲν δὴ περὶ μουσικῆς ἐν τῷ αὐτῷ φησιν, ὅτι δυεῖν δεῖται ἡ τῶν ὄντων

ἀλλ' ἔνεκα πολέμου τε καὶ αὐτῆς τῆς ψυχῆς διαστώνης τε (τε om. codd. multi) μεταστροφῆς ἀπὸ γενέσεως ἐπ' ἀλήθειαν τε (τε ἐπ' ἄλ. codd. complures) καὶ οὐσίαν 4 Civ. p. 525 D τοῦτο γε — ὡς σφόδρα ἂντα ποι ἄγει τὴν ψυχὴν καὶ περὶ αὐτῶν τῶν ἀριθμῶν ἀναγκάζει διαλέγεσθαι, οὐδαμῆ ἀποδεχόμενον, ἔάν τις αὐτῇ ὄρατὰ ἢ ἀπτὰ (ἢ ἀπὸ τὰ codd. duo, ἢ τοὺς τὰ υπα) σώματα ἔχοντας (ἔχοντα codd. tres) ἀριθμοὺς προτεινόμενος διαλέγηται

8 Civ. p. 526 B τόδε ἡδη ἐπεσκέψω, ὡς οἵ τε φύσει λογιστικοὶ εἰς πάντα τὰ μαθήματα ὡς ἔπος εἰπεῖν ὀξεῖς φύονται, οἵ τε βραδεῖς, ἂν ἐν τούτῳ παιδευθῶσι καὶ γυμνάσωνται, καὶ μηδὲν ἄλλο ὠφεληθῶσιν, ὅμως εἰς γε τὸ ὀξύτεροι αὐτοὶ αὐτῶν γίγνεσθαι πάντες ἐπιδιδόσιν; 10 Civ. p. 526 D ὅσον μέν, ἔφη, πρὸς τὰ πολεμικὰ αὐτοῦ τείνει, δῆλον ὅτι προσήκει πρὸς γάρ τας στρατοπεδεύσεις καὶ καταλήψεις χωρίων καὶ συναγωγὰς καὶ ἐκτάσεις στρατιᾶς — 16 Civ. p. 529 A παντὶ γάρ μοι δοκεῖ δῆλον, ὅτι αὗτη γε ἀναγκάζει ψυχὴν εἰς τὸ ἂντα ὄραν καὶ ἀπὸ τῶν ἐνθένδε ἐκεῖσε ἄγει 18 δυεῖν corr. εκ δυοὶν A

θεωρία, ἀστρονομίας καὶ ἀριθμονίας· καὶ αὗται ἀδελφαὶ
αἱ ἐπιστῆμαι, ὡς οἱ Πυθαγορικοί. οἱ μὲν οὖν τὰς
ἀκονομένας σύμφωνίας αὐτὸν καὶ φθόγγους ἀλλήλοις ἀνα-
μετροῦντες ἀνήνυντα πονοῦσι. τελείως παραβάλλοντες
5 τὰ ὡτα, οἷον ἐκ γειτόνων φωνὴν θηρώμενοι, οἱ μὲν
φασιν ἀκούειν ἐν μέσῳ τινὰ ἥχον καὶ μικρότατον εἶναι
διάστημα τοῦτο, φῶ μετρητέον, οἱ δὲ ἀμφισβητοῦσιν ὡς
ὅμοιον ἦδη φθεγγομένου, τὰ ὡτα τοῦ νοῦ προστησά-
μενοι. ταῖς χορδαῖς πράγματα παρέχουσιν ἐπὶ τῶν κολλά-
10 βων στρεβλοῦντες. οἱ δὲ ἀγαθοὶ ἀριθμητικοὶ ξητοῦσιν
ἐπισκοποῦντες, τίνες σύμφωνοι ἀριθμοὶ ἀριθμοῖς καὶ
τίνες οὖ. καὶ τοῦτο χρήσιμον πρὸς τὴν τοῦ ἀγαθοῦ

1 Civ. p. 530 D — καὶ αὗται ἀλλήλων ἀδελφαὶ τινες αἱ ἐπι-
στῆμαι εἶναι, ὡς οἱ τε Πυθαγόρειοι φασι — 2 Civ. p. 531 A
τὰς γὰρ ἀκονομένας αὐτὸν σύμφωνίας καὶ φθόγγους ἀλλήλοις ἀνα-
μετροῦντες ἀνήνυντα ἀσπερ οἱ ἀστρονόμοι πονοῦσι. νὴ τοὺς
θεούς, ἔφη, καὶ γελοῖως γε, πυκνώματ' ἄττα ὄνομάζοντες καὶ
παραβάλλοντες τὰ ὡτα, οἷον ἐκ γειτόνων φωνὴν θηρευόμενοι,
οἱ μὲν φασιν ἔτι (ἔτι ομ. codd. tres) κατακούειν ἐν μέσῳ τινὰ
ἥχην καὶ σμικρότατον εἶναι τοῦτο διάστημα, φῶ μετρητέον, οἱ
δὲ ἀμφισβητοῦντες ὡς ὅμοιον ἦδη φθεγγομένων (φθεγγόμενον
codd. duo), ἀμφότεροι ὡτα τοῦ νοῦ προστησάμενοι. σὺ μέν, ἦν
δ' ἔγώ, τοὺς χρηστοὺς λέγεις τοὺς ταῖς χορδαῖς πράγματα παρ-
έχοντας καὶ βασανίζοντας, ἐπὶ τῶν κολλόπων (κολλέβων, καλλό-

^β πων, κολλόπων alii: cf. Tim. lex.) στρεβλοῦντας 4 ἀνήνυντα
ν corr. ex οι Α 5 ἐκ corr. ex ἔγ A 7 μετρητέον: η
corr. ex ι Α 11 Civ. p. 531 C τοὺς γὰρ ἐν ταύταις ταῖς
σύμφωνίαις ταῖς ἀκονομέναις ἀριθμοὺς ξητοῦσιν, ἀλλ' οὐκ εἰς
προβλήματα ἀναστιν ἐπισκοπεῖν, τίνες ξυμφωνοι ἀριθμοὶ καὶ
τίνες οὖ, καὶ διὰ τὸ ἐκάτεροι. δαιμόνων γάρ, ἔφη, πρᾶγμα
λέγεις. χρήσιμον μὲν οὖν, ἦν δ' ἔγώ, πρὸς τὴν τοῦ καλοῦ
τε καὶ ἀγαθοῦ ξητησιν, ἄλλως δὲ μεταδιωκόμενον ἀχρηστον.
εἰκός γ', ἔφη. οἴμαι δέ γε, ἦν δ' ἔγώ, καὶ η τούτων πάντων
ῶν διεληλυθαμεν μέθοδος ἐάν μὲν ἐπὶ τὴν ἀλλήλων κοινω-
νίαιν ἀφίκηται καὶ ξυγγένειαν, καὶ ξυλλογισθῇ ταῦτα ἢ ἐστιν
ἀλλήλοις οἰκεῖα, φέρειν τι αὐτῶν εἰς ἀ βούλομεθα τὴν πραγμα-
τειαν. cf. Schneider

καὶ καλοῖ ξήτησιν, ἄλλως δὲ ἀχρηστον. καὶ τούτων πάντων ἡ μέθοδος ἂν μὲν ἐπὶ τὴν ἀλλήλων ἀφίκηται κοινωνίαν καὶ ξυλλογισθῆ ἔστιν ἀλλήλοις οἰκεῖα, φέρει αὐτῶν ἡ πραγματεία καρπόν. οἱ δὲ ταῦτα δεινοὶ διαλεκτικοὶ· οὐ γὰρ μὴ δύνωνται λαβεῖν τε καὶ ἀπο- 5 δεξασθαι λόγον. οὐχ οἶόν τε δὲ τοῦτο μὴ δι' ἐκείνων ἐκθόντα τῶν μαθημάτων· ὅδὸς γάρ ἔστι δι' αὐτῶν ἐπὶ τὴν τῶν ὄντων θέαν ἐν τῷ διαλέγεσθαι.

πάλιν τε ἐν τῷ Ἐπινομίῳ πολλὰ μὲν καὶ ἄλλα ὑπὲρ ἀριθμητικῆς διεξέρχεται, θεοῦ δῶρον αὐτὴν λέγων, καὶ 10 οὐχ οἶόν τε ἄνευ ταύτης σκουδαῖον γενέσθαι τινά. ὑποβὰς δὲ ἀντικρύς φησιν· εἴπερ γὰρ ἀριθμὸν ἐκ τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως ἔξελοιμεν, οὐκ ἂν πον ἔτι φρόνιμοι γενοίμεθα, οὐδέ τοι ἔτι ποτὲ τούτου τοῦ ξώου, φησίν, ἡ ψυχὴ πᾶσαν ἀρετὴν λάβοι· σχεδὸν δὲ τούτου λόγος 15 εἰη. ξώου δὲ ὅ τι μὴ γιγνώσκοι δύο καὶ τρία μηδὲ περιττὸν μηδὲ ἀρτιον, ἀγνοοῦ δὲ τὸ παράπαν ἀριθμόν, οὐκ ἂν ποτε διδόναι λόγον, περὶ ὧν αἰσθήσεις καὶ μνήμας

4 Civ. p. 531 D οὐ γάρ πον δοκοῦσί γε σοι οἱ ταῦτα δεινοὶ διαλεκτικοὶ εἶναι. οὐ μὰ τὸν Δλ', ξφη, εἰ μὴ μάλα γέ τινες ὀλίγοι ὡν ἐγὼ ἐντετύχημα. ἄλλ' ἥδη, εἰπον, μὴ δυνατοί τινες ὄντες δοῦναν τε καὶ ἀποδέξασθαι λόγον εἰσεσθαί ποτέ τι ὡν

φαμὲν δεῖν εἰδέναι; 6 ἐπ' αὐτῷ post ἐκείνων A, sed de-lenda haec esse punctis significatum est 8 cf. Civ. p. 532 C

10 cf. Epin. p. 976 DE 11 ὑποβὰς corr. ex ὑπερφάς A
 12 Epin. p. 977 C εἴπερ ἀριθμὸν ἐκ τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως ἔξελοιμεν, οὐκ ἂν ποτέ τι φρόνιμοι γενοίμεθα. οὐ γὰρ ἂν ἔτι ποτὲ ψυχὴ τούτου τοῦ ξώου πᾶσαν ἀρετὴν λάβοι σχεδὸν, ὅτου λόγος ἀπειη. ξώου δέ, ὅ τι μὴ γιγνώσκοι δύο καὶ τρία μηδὲ περιττὸν μηδὲ ἀρτιον, ἀγνοοῦ δὲ τὸ παράπαν ἀριθμόν, οὐκ ἂν ποτε διδόναι λόγον ἔχοι περὶ ὧν αἰσθήσεις καὶ μνήμας μόνον εἰη κεκτημένον· τὴν δὲ ἄλλην ἀρετὴν, ἀνδρείαν καὶ σωφροσύνην, οὐδὲν ἀποκωλύει· στερούμενος δὲ ἀληθοῦς λόγου σοφός οὐκ ἂν ποτε γένοιτο 15 γὰρ post σχεδὸν supra vs. add. A²

μόνον εἰη κεκτημένος· στερόμενος δὲ ἀληθοῦς λόγου σοφὸς οὐκ ἄν ποτε γένοιτο. οὐ μὴν οὐδὲ τὰ τῶν ἄλλων τεχνῶν λεγόμενα, ἂν τοῦ διήλθομεν, οὐδέποτε τούτων οὐδὲν μένει, πάντα δὲ ἀπολεῖται τὸ παράπαν, ὅταν δὲ ἀριθμητικῆς τις ἀμελῇ. δόξειε δ' ἄν ἵσως τισὶ βραχέως ἀριθμοῦ δεῖσθαι τὸ τῶν ἀνθρώπων γένος, ὡς εἰς τὰς τέχνας ἀποβλέψασι· καίτοι μέγα μὲν καὶ τοῦτο. εἰ δέ τις ἴδοι τὸ θεῖον τῆς γενέσεως καὶ τὸ θνητόν, ἐν φῶ καὶ τὸ θεοερβεῖς γνωρισθήσεται καὶ ὁ ἀριθμὸς ὅντως, οὐκ ἄν ἔτι πᾶς μάντις γνοίη σύμπαντα ἀριθμόν, ὅσης ἡμῖν δυνάμεως αἴτιος ἄν εἰη συγγινόμενος, ἐπεὶ καὶ μουσικὴν πᾶσαν δι' ἀριθμοῦ μετὰ κινήσεώς τε καὶ φθόγγων δῆλον ὅτι δεῖ. καὶ τὸ μέγιστον, ἀγαθὸν ὡς πάντων αἴτιον· ὅτι δὲ κακῶν οὐδενός ἔστι, τοῦτο γνωστέον. σχεδὸν δὲ ἀλόγιστος, ἄτακτος, ἀσχήμων τε καὶ ἄρρυθμος ἀνάρρημοστός τε σφόδρα καὶ πάνθ' ὅσα κακοῦ κεκοινώνηκέ τινος, ὅστις λέλειπται παντὸς ἀριθμοῦ. ἐν δὲ τοῖς ἐφεξῆς φησιν· ἔστιν ἔχον μηδεὶς ἡμᾶς ποτε πειθέτω τῆς εὐσεβείας εἶναι τῷ θνητῷ γένει. ἐκ γὰρ τούτου φύεσθαι καὶ τὰς ἄλλας ἀρετὰς τῷ μαθόντι κατὰ τρόπον.

2 Epin. p. 977 D καὶ ὁ τοῦ (λόγος) ὁρθῶς ὁηθήσεται, ὅτι καὶ τὰ τῶν ἄλλων τεχνῶν λεγόμενα, ἂν τοῦ δὴ διήλθομεν ἐῶντες εἶναι πάσας τὰς τέχνας, οὐδὲ τούτων ἐν οὐδὲν μένει (μενεῖ Stephanus), πάντα δ' ἀπολεῖται τὸ παράπαν, ὅταν ἀριθμητικήν τις ἀνέλῃ. δόξειε δ' ἂγνικανῶς τισὶ βραχέων ἐνεκαὶ ἀριθμοῦ δεῖσθαι τὸ τῶν ἀνθρώπων γένος, εἰς τὰς τέχνας ἀποβλέψασι· καίτοι κτλ. 9 ὁ non exstat ap. Pl. 11 ἐπεὶ καὶ τὰ κατὰ μουσικὴν πᾶσαν διαριθμουμένων κινήσεώς τε κτλ. Pl. 13 δεῖ <εἶναι> ej. Bullialdus ἀγαθῶν Pl. 14 ὅτι δὲ κακῶν οὐδενός, εὐν τοῦτο γνωστέον, δὲ καὶ τάχα γένοιτ' ἄν, ἀλλ' ἡ σχεδὸν ἀλόγιστος τε καὶ ἄτακτος κτλ. Pl. 16 σφόδρα] φορά Pl. ὁπόσα Pl. κεκοινώνικε Α 17 ὅστις λέλειπται] ἐπιλέλειπται Pl. Epin. p. 989 B μεῖζον μὲν γὰρ ἀρετῆς μηδεὶς ἡμᾶς ποτε πειθῇ τῆς εὐσεβείας εἶναι τῷ θνητῷ γένει 19 cf. Epin. p. 989 D

ἔπειτα παραδείκνυσι θεοσέβειαν ὅτῳ τρόπῳ τις μαθήσεται. λέγει δὲ δεῖν μαθεῖν πρῶτον ἀστρονομίαν. εἰ γὰρ τὸ καταψεύδεσθαι καὶ ἀνθρώπων δεινόν, πολὺ δεινότερον θεῶν· καταψεύδοιτο δ' ἂν ὁ ψευδεῖς ἔχων δόξας περὶ θεῶν· ψευδεῖς δ' ἂν δόξας ἔχοι περὶ θεῶν ὁ μηδὲ 5 τὴν τῶν αἰσθητῶν θεῶν φύσιν ἐπεσκευμένος, τουτέστιν ἀστρονομίαν. ἀγνοεῖσθαι δέ φησι τοῖς πολλοῖς, ὅτι σοφώτατον ἀνάγκη τὸν ἀληθῶς ἀστρονόμον εἶναι, μὴ τὸν καθ' Ἡσίοδον ἀστρονομοῦντα, οἷον δυναμάς τε καὶ ἀνατολὰς ἐπεσκευμένον, ἀλλὰ τὰς περιόδους τῶν ἑπτά, ὃ 10 μὴ ἔχοδίας ποτὲ πᾶσα φύσις ἱκανὴ γένοιτο θεωρῆσαι. τὸν δ' ἐπὶ ταῦτα παρασκευάζοντα φύσεις οἵας δυνατὸν πολλὰς προδιδάσκειν χρεία ἔστιν ἐθίζοντα παιδαῖς ὅντα καὶ νεανίσκον διὰ μαθημάτων· ὥν τὸ μέγιστον εἶναι

1 Epin. p. 989 E — θεοσεβείας ὠτινι τρόπῳ τίς τινα μαθήσεται 7 Epin. p. 990 A ἀγνοεῖτε ὅτι σοφώτατον ἀνάγκη τὸν ἀληθῶς ἀστρονόμον εἶναι, μὴ τὸν καθ' Ἡσίοδον ἀστρονομοῦντα καὶ πάντας τοὺς τοιούτους, οἷον δυναμάς τε καὶ ἀνατολὰς ἐπεσκευμένον, ἀλλὰ τὸν τῶν ὄντων ὄντα περιόδων τὰς ἑπτὰ περιόδους, διεξιούσης τὸν αὐτὸν κύκλον ἐκάστης, οὕτως ὡς οὐκ ἂν ἔχοδίας ποτὲ πᾶσα φύσις ἱκανὴ γένοιτο θεωρῆσαι. 12 Epin. p. 990 C ἐπὶ δὲ ταῦτα παρασκευάζοντας φύσεις, δι' ἀς (οἷας ετ δι' οἷας αλι;) δυνατὸν εἶναι χρεων πολλὰ προδιδάσκοντα καὶ ἐθίζοντα δεῖ διαπονήσασθαι παιδαῖς ὅντα καὶ νεανίσκον. διὸ μαθημάτων δέοντας ἂν εἴη· τὸ δὲ μέγιστον τε καὶ πρῶτον ἀριθμῶν αὐτῶν, ἀλλ' οὐ σώματα ἔχόντων, ἀλλὰ ὅλης τῆς τοῦ περιτοῦ τε καὶ ἀρτίου γενέσεως τε καὶ δυναμέως, σῆσην παρέχεται πρὸς τὴν τῶν ὄντων φύσιν. ταῦτα δὲ μαθόντα τούτοις ἐφεξῆς ἔστιν ὁ καλοῦσι μὲν σφόδρα γελοῖον ὄνομα γεωμετρίαν, τῶν οὐκ ὄντων δὲ ὄμοίων ἀλλήλοις φύσει ἀριθμῶν ὄμοίωσις πρὸς τὴν τῶν ἐπιπέδων μοίραν γεγονυῖα ἔστι διαφανῆς· ὁ δὴ θαῦμα οὐκ ἀνθρώπινον ἀλλὰ γεγονὸς θείον φανερόν ἂν γίγνοιτο τῷ δυναμένῳ ἔννυνοεῖν. μετὰ δὲ τούτην τοὺς τρεῖς (τρεῖς Bekker) ηὗξημένους καὶ τῇ στερεῷ φύσει ὄμοίους, τοὺς δὲ ἀνομοίους αὐτὸν γεγονότας ἐτέρᾳ τέχνῃ ὄμοιᾳ ταύτῃ, ἦν δὴ γεωμετρίαν (στερεομετρίαν cod. Z) ἐκάλεσαν οἱ προστυχεῖς αὐτῇ γεγονότες· ὁ δὲ θείον τ' ἔστι καὶ θαυμαστὸν —

ἀριθμῶν ἐπιστήμονα αὐτῶν, ἀλλ' οὐ σώματα ἔχόντων, καὶ αὐτῆς τῆς τοῦ περιττοῦ τε καὶ ἀρτίου γενέσεως τε καὶ δυνάμεως, ὅσον παρέχεται πρὸς τὴν τῶν ὄντων φύσιν. τούτοις δὲ ἐφεξῆς μαθήματα μὲν καλοῦσι, φησί, 5 σφόδρα γελοῖον ὄνομα γέωμετρίαν· ἔστι δὲ τῶν οὐκ ὄντων ὁμοίων ἀλλήλοις φύσει ἀριθμῶν ὁμοίωσις πρὸς τὴν τῶν ἐπιπέδων μοῖραν. λέγει δέ τινα καὶ ἑτέραν ἐμπειρίαν καὶ τέχνην, ἣν δὴ στερεομετρίαν καλεῖ, εἰ τις, φησί, τοὺς τρεῖς ἀριθμοὺς ἐξ ὧν τὰ ἐπίπεδα εἶναι αὐξη- 10 θέντας ὁμοίους καὶ ἀνομοίους ὄντας, ὡς προεπον, στερεὰ ποιεῖ σώματα· τοῦτο δὲ θεῖόν τε καὶ θαυμαστόν ἔστι.

καὶ ἐν Πολιτείᾳ δὲ περὶ συμφωνίας τῆς κατὰ μουσικήν φησί· καλλίστη καὶ μεγίστη τῶν περὶ πόλεων συμφωνιῶν ἔστιν ἡ σοφία, ἡς ὁ μὲν κατὰ λόγου ξῶν μέτοχος, ὁ δὲ ἀπολειπόμενος οὐκοφθόρος καὶ περὶ πόλιν οὐδαμῆ σωτήριος, ἅτε τὰ μέγιστα ἀμαθαίνων.

καὶ ἐν τῷ τρίτῳ δὲ τῆς Πολιτείας, διδάσκων ὅτι μόνος μουσικὸς ὁ φιλόσοφος, φησίν· ἀρ' οὖν πρὸς θεῶν οὔτως οὐδὲ μουσικὸν πρότερον ἐσόμεθα, οὔτε αὐτοὶ οὔτε 20 οὓς φαμεν ἡμεῖς παιδευτέον εἶναι τοὺς φύλακας, πρὸν

12 Leg. III p. 689 D ἀλλ' ἡ καλλίστη καὶ μεγίστη τῶν ξυμφωνιῶν μεγίστη δικαιότατ' ἀν λέγοιτο σοφία, ἡς ὁ μὲν κατὰ λόγου ξῶν μέτοχος, ὁ δ' ἀπολειπόμενος οὐκοφθόρος καὶ περὶ πόλιν οὐδαμῆ σωτήρ ἀλλὰ πᾶν τούναντίον ἀμαθαίνων εἰς ταῦτα ἐκάστοτε φανεῖται 18 Civ. III p. 402 B ἀρ' οὖν, ὁ λέγω, πρὸς θεῶν, οὔτως οὐδὲ μουσικὸν πρότερον ἐσόμεθα, οὔτε αὐτοὶ οὔτε οὓς φαμεν ἡμὲν παιδευτέον εἶναι τοὺς φύλακας, πρὶν ἀν τὰ τῆς σωφροσύνης εἶδη καὶ ἀνδρεῖας καὶ ἐλευθεριότητος καὶ μεγαλοπρεπείας καὶ ὅσα τούτων ἀδειψά καὶ τὰ τούτων αὐτὸντα πανταχοῦ περιφερόμενα γνωρίζωμεν (cf. p. 12, 1) καὶ ἐνόντα ἐν οἷς ἔνεστιν αἰσθανώμεθα καὶ αὐταὶ καὶ εἰκόναις αὐτῶν καὶ μήτε ἐν σμικροῖς μήτε ἐν μεγάλοις ἀτιμάζωμεν, ἀλλὰ τῆς αὐτῆς οἰώμεθα τέχνης εἶναι καὶ μελέτης; ἀρ corr. ex ἀρ A

ᾶν ἄπαντα τὰ τῆς σωφροσύνης εἶδη καὶ ἀνδρείας καὶ μεγαλειότητος καὶ μεγαλοπρεπείας καὶ ὅσα τούτων ἀδελφὰ καὶ τούτων ὑπεναντία πανταχῇ περιφερόμενα χωρίζωμεν καὶ ἐνόντα ἐν οἷς ἔστιν αἰσθανώμεθα καὶ αὐτὰ καὶ εἰκόνας αὐτῶν καὶ μήτε ἐν μικροῖς μήτε 5 ἐν μεγάλοις ἀτιμάξωμεν, ἀλλὰ τῆς αὐτῆς οἰώμεθα τέχνης εἶναι καὶ μελέτης; διὰ γὰρ τούτων καὶ τῶν πρὸ αὐτῶν τί τε ὄφελος ἐκ μουσικῆς δηλοῖ, καὶ ὅτι μόνος ὅντως μουσικὸς ὁ φιλόσοφος, ἀμουσος δὲ ὁ κακὸς. τῇ μὲν γὰρ εὐηθείᾳ ὅντως, ἥτις ἔστιν ἀρετὴ τὸ εὖ τὰ ἥθη κατε- 10 σκευασμένα ἔχειν, ἐπεσθαί φησιν εὐλογίαν, τοιτέστι τὸ εὖ λόγῳ χρῆσθαι, τῇ δὲ εὐλογίᾳ τὴν εὐσχημοσύνην καὶ εὐρυθμίαν καὶ εὐαρμοστίαν· εὐσχημοσύνην γὰρ περὶ μέλος, εὐαρμοστίαν δὲ περὶ ἀρμονίαν, εὐρυθμίαν δὲ περὶ ὁνθμόν· τῇ δὲ κακοηθείᾳ, τοιτέστι τῷ κακῷ ἥθει, 15 φησὶν ἐπεσθαί κακολογίαν, τοιτέστι κακοῦ λόγου χρῆσιν, τῇ δὲ κακολογίᾳ ἀσχημοσύνην καὶ ἀρρυθμίαν καὶ ἀναρμοστίαν περὶ πάντα τὰ γενέμενα καὶ μιμούμενα· ὅστε μόνος ἀν εἴη μουσικὸς ὁ κυρίως εὐήθης, ὅστις εἴη ἀν ὁ φιλόσοφος. δηλοῖ δὲ καὶ τὰ εἰρημένα. ἐπεὶ γὰρ ἡ 20 μουσικὴ τὸ εὔρυθμον καὶ εὐάρμοστον καὶ εὐσχημόν ἐμποιεῖ τῇ ψυχῇ ἐκ νέου εἰσδυομένη διὰ τὸ τῇ ὠφελείᾳ μεμιγμένην ἔχειν ἀβλαβῆ ἡδονήν, ἀδύνατόν φησι τέλεον μουσικὸν γενέσθαι μὴ εἰδότα τὸ ἐν παντὶ εὐσχημον καὶ τὰ τῆς εὐσχημοσύνης καὶ ἐλευθεριότητος καὶ σωφροσύ- 25

1 ἀν supra vs. A 5 αὐτῶν infra vs. A 9 cf. Civ. p. 400D — 401A 12 εὖ λόγῳ εὐλόγως A 13 ad εὐρυθμίαν in mg. A adnotatum erat τὸ βιβλίον ἔχει ἐρυθμίαν, quae verba deleta sunt 17 ἀρυθμίαν A 20 τὰ εἰρημένα: p. 10, 18 sqq. an scr. τὰ προειρημένα?

νης εἰδη μὴ γνωφίζοντα, τουτέστι τὰς ἰδέας. ἀμέλει ἐπιφέρει· ἐν παντὶ περιφερόμενα — τουτέστι τὰ εἰδη — καὶ μὴ ἀτιμάξων αὐτὰ μήτ’ ἐν σμικροῖς μήτ’² οὐ μεγάλοις. ἡ δὲ τῶν ἰδεῶν γνῶσις περὶ τὸν φιλόσοφον· οὐδὲ γὰρ 5 εἰδείη τις ἂν τὸ κόσμιον καὶ σῶφρον καὶ εὑσχημονούντος ὃν ἀσχήμων καὶ ἀκόλαστος· τὸ δ’ ἐν βίᾳ εὑσχημονούντος καὶ εὐφυμούντος καὶ εὐάρμοστον εἰκόνες τῆς ὄντως εὐσχημοσύνης καὶ εὐάρμοστίας καὶ εὐφυμίας, τουτέστι τῶν νοητῶν καὶ ἰδεῶν εἰκόνες τὰ αἰσθητά.

10   καὶ οἱ Πυθαγορικοὶ δέ, οἵς πολλαχῇ ἐπεται Πλάτων, τὴν μουσικὴν φασιν ἐναντίων συναρμογὴν καὶ τῶν πολλῶν ἔνωσιν καὶ τῶν δίχα φρονούντων συμφρόνησιν· οὐ γὰρ ἄνθρωποι μόνον καὶ μέλους συντακτικήν, ἀλλ’ ἀπλῶς παντὸς συστήματος· τέλος γὰρ αὐτῆς τὸ ἐνοῦν 15 τε καὶ συναρμόξειν. καὶ γὰρ ὁ θεὸς συναρμοστὴς τῶν διαφωνούντων, καὶ τοῦτο μέγιστον ἔργον θεοῦ κατὰ μουσικὴν τε καὶ κατὰ λατρικὴν τὰ ἔχθρα φίλα ποιεῖν. ἐν μουσικῇ, φασίν, ἡ ὅμονοια τῶν πραγμάτων, ἕτι καὶ ἀριστοκρατία τοῦ παντός· καὶ γὰρ αὐτῇ ἐν κόσμῳ μὲν 20 ἀρμονία, ἐν πόλει δ’ εὐνομία, ἐν οἴκοις δὲ σωφροσύνη γίνεσθαι πέφυκε· συστατικὴ γάρ ἐστι καὶ ἐνωτικὴ τῶν πολλῶν· ἡ δὲ ἐνέργεια καὶ ἡ χρῆσις, φησί, τῆς ἐπιστήμης ταύτης ἐπὶ τεσσάρων γίνεται τῶν ἀνθρωπίνων, ψυχῆς, σώματος, οἴκου, πόλεως· προσδεῖται γὰρ ταῦτα 25 τὰ τέσσαρα συναρμογῆς καὶ συντάξεως.

ἐν δὲ τῇ Πολιτείᾳ Πλάτων ὑπὲρ τῶν μαθημάτων

2 cf. p. 11, 3 sqq. (Civ. p. 402 A C)   10 cf. Boeckh
Philolaos Lehren p. 61   12 διχοφρονούντων Ast ad Nicom.
p. 299   18 <καὶ> ἐν μουσικῇ?   20 cf. p. 47, 2 sq.

γρ̄ ἐνωτικὴ²¹ εὐνοητικὴ (οη ex corr. ut vid.) A   22 φασί?

καὶ τάδε ἔφη· ἀγαθὸς δὲ ἀνὴρ ὅστις διασώζει τὴν ὁρθὴν
δόξαν τῶν ἐκ παιδείας αὐτῷ ἐγγενομένων ἐν τε λύπαις
καὶ ἡδοναῖς¹ καὶ ἐπιθυμίαις καὶ φόβοις καὶ μὴ ἐκβάλλει.
ῳδέ μοι δοκεῖ ὅμοιον εἶναι, θέλω ἀπεικάσαι. οἱ νῦν
βαφεῖς, ἐπειδὰν βουληθῶσι βάψαι ἔρια ὥστ' εἶναι⁵
ἀλονοργά, πρῶτον μὲν ἐκλέγονται ἐκ τοσούτων χρωμά-
των μίαν φύσιν τὴν τῶν λευκῶν, ἐπειτα προκατα-
σκευάζουσιν οὐκ ὀλίγη παρασκευῆ θεραπεύσαντες, ὥπερ
δεξῆται ὃ τι μάλιστα τὸ ἄνθος, καὶ οὕτως βάπτουσι· καὶ
ὅ μὲν ἂν τούτῳ τῷ τρόπῳ βαφῆ, ὅμοιον τὸ βαφὲν καὶ¹⁰

1 Civ. p. 429 C (cf. etiam antecedentia) διὰ παντὸς δὲ
ἔλεγον αὐτὴν σωτηρίαν τὸ ἐν τε λύπαις ὅντα διασώζεσθαι αὐτὴν
καὶ ἐν ἡδοναῖς καὶ ἐν (ἐν om. codices complures Platonis et
Stobaei Flor. XXXXIII 97) ἐπιθυμίαις καὶ ἐν (ἐν om. Stob.
ed. Trinac.) φόβοις καὶ μὴ ἐκβάλλειν. ὡδέ μοι δοκεῖ ὅμοιον
εἶναι, ἐθέλω ἀπεικάσαι, εἰ βούλει. ἀλλὰ βούλομαι. οὐκοῦν οἰσθα,
ἥν δ' ἔγω, διτι οἱ βαφεῖς, ἐπειδὰν βουληθῶσι βάψαι ἔρια ὥστ'
εἶναι ἀλονοργά, πρῶτον μὲν ἐκλέγονται ἐκ τοσούτων χρωμάτων
μίαν φύσιν τὴν τῶν λευκῶν, ἐπειτα προπαρασκευάζουσιν οὐκ
οὐλίγη παρασκευῆ θεραπεύσαντες, ὥπερ δεξῆται (δεξῆται Stobaei
codex A et complures Platonis) ὃ τι μάλιστα τὸ ἄνθος, καὶ
οὕτω δὴ βάπτουσι· καὶ δὸ μὲν ἂν τούτῳ τῷ τρόπῳ βαφῆ,
δευσοποιὸν γίγνεται τὸ βαφέν, καὶ ἡ πλύσις οὕτ' ἀνευ
ἔνυμάτων οὕτε μετὰ δύνματων δύναται αὐτῶν τὸ ἄνθος ἀφαι-
ρεῖσθαι· ἀ δ' ἀν μή, οἰσθα οἴα δὴ γίγνεται, ἐάν τέ τις
ἀλλα χρωμάτα βάπτῃ ἔάν τε καὶ ταῦτα μὴ προθεραπεύσας.
οἴδα, ἔφη, διτι ἐκπλύντα καὶ γελοῖα. τοιούτον (τοιούτον cod.
duo) τοιννυν, ἦν δ' ἔγω, ὑπόλαβε κατὰ δύναμιν ἐργάζεσθαι
καὶ ἡμᾶς, ὅτε ἐξελεγομεθα τοὺς στρατιώτας καὶ ἐπαιδεύομεν
(ἐν add. codd. Stobaei) μονσικῆ καὶ γυμναστικῆ· μηδὲν οἴον
ἄλλο μηχανᾶσθαι, ἡ ὥπερ ἡμῖν δὸ τι κάλλιστα τοὺς νόμους
πεισθέντες δέξοιντο ὥσπερ βαφῆν, ἵνα δευσοποιὸς αὐτῶν ἡ
δόξα γίγνοιτο καὶ περὶ δεινῶν καὶ περὶ τῶν ἄλλων, διὰ τὸ
τὴν τε φύσιν καὶ τὴν τροφὴν ἐπιτηδείαν ἐσχημέναι, καὶ μὴ
αὐτῶν ἐκπλύναι τὴν βαφὴν τὰ δύματα ταῦτα, δεινὰ ὅντα
ἐκπλύζειν, ἡ τε ἡδονή, παντὸς χαλεστραίον δεινοτέρᾳ οὖσι:
τοῦτο δρᾶν καὶ κονίας, λύπη τε καὶ φόβος καὶ ἐπιθυμία, παντὸς
ἄλλου δύματος

ἡ φίσις, καὶ οὗτε ἄνευ φύματων οὕτε μετὰ φύματων δύναται αὐτῶν τὸ ἄνθος ἀφαιρεῖσθαι· ἂν δὲ ἂν μή, οἷσθα οἶα δὴ γίνεται, ἂν μὴ προθεραπεύσας βάπτη, ἔκπλυτα καὶ ἔξιτηλα καὶ οὐ δευτοποιά. τοιοῦτο δὲ κατὰ 5 δύναμιν ἐργάζεσθαι ἡγεῖσθαι χρὴ καὶ ἡμᾶς· παιδεύομεν γὰρ τὸν παιδας ἐν μουσικῇ τε καὶ γυμναστικῇ καὶ γράμμασι καὶ γεωμετρίᾳ καὶ ἐν ἀριθμητικῇ, οὐδὲν ἄλλο μηχανώμενοι, ἢ ὅπως ἡμεῖς προεκκαθάραντες καὶ προθεραπεύσαντες ὕσπερ τισὶ στυπτικοῖς τοῖς μαθήμασι 10 τούτοις, τοὺς περὶ ἀπάσης ἀρετῆς ἥν ἂν ἐκμανθάνωσιν ὕστερον λόγους ἐνδείξοιντο ὕσπερ βαφὴν, ἵνα δευτοποιὸς αὐτῶν ἡ δόξα γίνοιτο, διὰ τὸ τὴν φύσιν καὶ τροφὴν ἐπιτηδείαν ἐσχηκέναι, καὶ μὴ ἔκπλυνη αὐτῶν τὴν βαφὴν τὰ φύματα ταῦτα, δεινὰ δύντα ἐκκλύζειν, 15 ἢ τε ἡδονή, παντὸς στρεβλοῦ δεινοτέρα οὖσα καὶ κοινωνίας, λύπη τε καὶ φόβος καὶ ἐπιθυμία, παντὸς ἄλλου φύματος.

Γ καὶ γὰρ αὖ τὴν φιλοσοφίαν μήσιν φαίη τις ἂν ἀληθοῦς τελετῆς καὶ τῶν δύντων ὡς ἀληθῶς μυστηρίων 20 παράδοσιν. μυήσεως δὲ μέρη πέντε. τὸ μὲν προηγούμενον καθαρμός· οὕτε γὰρ ἄπασι τοῖς βουλομένοις μετουσίᾳ μυστηρίων ἐστίν, ἀλλ' εἰσὶν οὓς αὐτῶν εἰργεσθαι προαιρεύεται, οἷον τὸν χεῖρας μὴ καθαρὰς καὶ φωνὴν ἀξύνετον ἔχοντας, καὶ αὐτὸν δὲ τὸν μὴ εἰργο- 25 μένους ἀνάγκη καθαροῦ τινος πρότερον τυχεῖν. μετὰ δὲ τὴν κάθαρσιν δευτέρα ἐστὶν ἡ τῆς τελετῆς παράδοσις.

9 στυπτικοῖς: *κ* in ras. trium aut quattuor litterarum A

12 γένοιτο A 18 cf. Plat. Phaed. p. 69 D 20 *ἄ* A in margine 23 cf. Bernhardy Grundriss der griech. Litt. I p.

22. Schoemann opusc. II p. 351 26 *β* mg. A

τρίτη δὲ <ἡ> ἐπονομαζομένη ἐποπτεία· τετάρτη δέ, ὁ δὴ καὶ τέλος τῆς ἐποπτείας, ἀνάδεσις καὶ στεμμάτων ἐπίθεσις, ὡστε καὶ ἑτέροις, ὡς τις παρέλαβε τελετάς, παραδοῦναι δύνασθαι, δαχδουχίας τυχόντα ἡ ἱεροφαντίας ἡ τινος ἄλλης ἱερωσύνης· πέμπτη δὲ ἡ ἔξ αὐτῶν περο- 5 γενομένη κατὰ τὸ θεοφιλές καὶ θεοῖς συνδίαιτον εὔδαιμονία. κατὰ ταῦτα δὴ καὶ ἡ τῶν Πλατωνικῶν λόγων παράδοσις τὸ μὲν πρῶτον ἔχει καθαρόν τινα, οἷον τὴν ἐν τοῖς προσήκουσι μαθῆμασιν ἐκ παίδων συγγυμνασίαν. ὁ μὲν γὰρ Ἐμπεδοκλῆς κρητικῶν ἀπὸ πέντε' ἀνιμῶντά φησιν ἀτει- 10 φεί καλκῷ δεῖν ἀπορρύπτεσθαι· ὁ δὲ Πλάτων ἀπὸ πέντε μαθημάτων δεῖν φησι ποιεῖσθαι τὴν κάθαρσιν· ταῦτα δ' ἐστὶν ἀριθμητική, γεωμετρία, στερεομετρία, μουσική, ἀστρονομία. τῇ δὲ τελετῇ ἔοικεν ἡ τῶν κατὰ φιλοσοφίαν θεωρημάτων παράδοσις, τῶν τε λογικῶν καὶ πολιτικῶν 15 καὶ φυσικῶν. ἐποπτείαν δὲ ὀνομάζει τὴν περὶ τὰ νοητὰ καὶ τὰ ὄντας ὄντα καὶ τὰ τῶν ἰδεῶν πραγματείαν. ἀνάδεσιν δὲ καὶ κατάστεψιν ἡγητέον τὸ ἔξ ὧν αὐτός τις κατέμαθεν οἴόν τε γενέσθαι καὶ ἑτέρους εἰς τὴν αὐτὴν θεωρίαν καταστῆσαι: πέμπτον δ' ἂν εἴη 20 καὶ τελεώτατον ἡ ἐκ τούτων περιγενομένη εὔδαιμονία

1 $\bar{\gamma}$ et $\bar{\delta}$ mg. A η add. Lobeck Aglaoph. p. 39
 5 πεμπτη δὲ η] η δὲ $\bar{\epsilon}$ A 6 εὔδαιμονταν A, em. Bullialdus
 7 ταῦτα A Πλατωνικῶν] πολιτικῶν A 8 $\bar{a}$ mg. A 9 τῇν—
 συγγυμνασίαν] η — συγγυμνασία A 10 Ἐμπεδοκλῆς: vs. 422
 Karsten, 442 Stein, 452 Mullach. cf. Aristot. Poet. p. 1457 b
 ἀνιμῶντα: αv et $\omega^{\prime} ex$ corr. ι in ras. A ἀτειρέει corr. ex ἀκηρέει,
 inter φ et ι una lit. er. A 11 χαλκῷ δεῖν ἀπορρύπτεσθαι:
 κῶ δεῖν et pr. φ in ras. A 13 στερεομετρία: o corr. ex $\bar{w}$ A
 $\bar{\beta}$ mg. A 16 cf. Phaedrus p. 250 C $\bar{\gamma}$ mg. A 17 τὰ
 τῶν Hultsch] τῇν τῶν A 18 $\bar{\delta}$ mg. A 20 $\bar{\epsilon}$
 mg. A

καὶ κατ' αὐτὸν τὸν Πλάτωνα διοίσεις θεῷ κατὰ τὸ δυνατόν.

πολλὰ μὲν οὖν καὶ ἄλλα ἔχοι τις ἂν λέγειν παραδεικνὺς τὸ τῶν μαθημάτων χρήσιμον καὶ ἀναγκαῖον. δι τοῦ δὲ μὴ δοκεῖν ἀπειροκάλως διατρίβειν <ἐν> τῷ τῶν μαθημάτων ἐπαίνῳ τρεπτέον ἥδη πρὸς τὴν παράδοσιν τῶν ἀναγκαίων κατὰ τὰ μαθήματα θεωρημάτων, οὐχ ὅσα δύναιτο ἂν τὸν ἐντυγχάνοντα ἡ ἀριθμητικὸν τελέως ἡ γεωμετρη ἡ μουσικὸν ἡ ἀστρονόμον ἀποφῆναι· οὐδὲ 10 γάρ ἐστι τοῦτο προηγούμενον ἡ προκείμενον ἀπασι τοῖς Πλάτωνι ἐντυγχάνουσι· μόνα δὲ ταῦτα παραδώσομεν, ὅσα ἔξαρκεῖ πρὸς τὸ δυνηθῆναι συνεῖναι τῶν συγγραμμάτων αὐτοῦ. οὐδὲ γὰρ αὐτὸς ἀξιοῖ εἰς ἔσχατον γῆρας ἀφικέσθαι διαγράμματα γράφοντα καὶ μελῳδίαν, 15 ἄλλὰ παιδικὰ οἱεται ταῦτα τὰ μαθήματα, προπαρασκευαστικὰ καὶ καθαρικὰ ὅντα ψυχῆς εἰς τὸ ἐπιτήδειον αὐτὴν πρὸς φιλοσοφίαν γενέσθαι. μάλιστα μὲν οὖν χρὴ τὸν μέλλοντα οἷς τε ἡμεῖς παραδώσομεν οἷς τε Πλάτων συνέγραψεν ἐντεύξεσθαι διὰ γοῦν τῆς πρώτης 20 γραμμικῆς στοιχειώσεως πεχωρηκέναι· φᾶσον γὰρ ἂν ξυνέποιτο οἷς παραδώσομεν. ἐσται δ' ὅμως τοιαῦτα καὶ τὰ παρ' ἡμῶν, ὡς καὶ τῷ παντάπασιν ἀμυνήτῳ τῶν μαθημάτων γνώριμα γενέσθαι.

πρῶτον δὲ μνημονεύσομεν τῶν ἀριθμητικῶν θεωρη- 25 μάτων, οἷς συνέξευκται καὶ τὰ τῆς ἐν ἀριθμοῖς μουσικῆς· τῆς μὲν γὰρ ἐν δργάνοις οὐ παντάπασι προσδεόμεθα, καθα καὶ αὐτὸς ὁ Πλάτων ἀφηγεῖται λέγων ὡς οὐ χρὴ ὥσπερ

1 Theaet. p. 176 B   3 ἂν λέγειν apogr.] ἀναλέγειν A
24 inscr. περὶ ἀριθμητικῆς A, β in mg.   27 Civ. VII p.
531 A, cf. p. 6, 5 sqq.

ἐκ γειτόνων φωνὴν θηρευομένους πράγματα παρέχειν ταῖς χορδαῖς· ὀφεγόμεθα δὲ τὴν ἐν κόσμῳ ἀρμονίαν καὶ τὴν ἐν τούτῳ μουσικὴν κατανοῆσαι· ταύτην δὲ οὐχ οἶόν τε κατιδεῖν μὴ τῆς ἐν ἀριθμοῖς πρότερον θεωρητικὸς γενομένους. διὸ καὶ πέμπτην ὁ Πλάτων φησὶν 5 εἶναι τὴν μουσικήν, τὴν ἐν κόσμῳ λέγων, ἵτις ἐστὶν ἐν τῇ κινήσει καὶ τάξει καὶ συμφωνίᾳ τῶν ἐν αὐτῷ κινουμένων ἀστρων. ἡμῖν δ' ἀναγκαῖον δευτέραν αὐτὴν τάττειν μετὰ ἀριθμητικὴν καὶ κατ' αὐτὸν τὸν Πλάτωνα, ἐπειδὴ οὐδὲ ἡ ἐν κόσμῳ μουσικὴ ληπτὴ ἄνευ τῆς ἔξαριθ- 10 μουμένης καὶ νοούμενης μουσικῆς. ὥστε εἰ μὲν συνέξενται τῇ περὶ ψιλοὺς ἀριθμοὺς θεωρίᾳ ἡ ἐν ἀριθμοῖς μουσική, δευτέρα ἀν ταχθείη πρὸς τὴν τῆς ἡμετέρας θεωρίας εύμάρειαν. πρὸς δὲ τὴν φυσικὴν τάξιν πρώτη μὲν ἀν εἴη ἡ περὶ ἀριθμοὺς θεωρία, καλουμένη ἀριθ- 15 μητική· δευτέρα δὲ ἡ περὶ τὰ ἐπίπεδα, καλουμένη γεωμετρία· τρίτη δὲ ἡ περὶ τὰ στερεά, ἵτις ἐστὶ στερεομετρία· τετάρτη <δὲ> ἡ περὶ τὰ κινούμενα στερεά, ἵτις ἐστὶν ἀστρονομία. ἡ δὲ τῆς τῶν κινήσεων καὶ διαστημάτων ποιὰ σχέσις ἐστὶ μουσική, ἵτις οὐχ οἷα τέ ἐστι 20 ληφθῆναι μὴ πρότερον ήμῶν αὐτὴν ἐν ἀριθμοῖς κατανοησάντων· διὸ πρὸς τὴν ἡμετέραν θεωρίαν μετ' ἀριθμητικὴν τετάχθω ἡ ἐν ἀριθμοῖς μουσική, ὡς δὲ πρὸς τὴν φύσιν πέμπτη <ἢ> τῆς τοῦ κόσμου ἀρμονίας θεωρητικὴ μουσική. κατὰ δὴ τοὺς Πυθαγορικοὺς πρεσβευτέα 25

4 τῆς corr. ex τοῖς Α 5 Πλάτων: cf. Civ. p. 530 D

6 τὴν ἐν κόσμῳ λέγων] τῶν ἐν κόσμῳ λόγων Α, cf. vs. 2 et 10

7 αὐτῷ Bull.] αὐτῇ Α 10 scrib. vid. ἄνευ τῆς ἐν ἀριθμοῖς (vel ἔξ ἀριθμῶν) κατανοούμενης, cf. vs. 21 18 δὲ add. Bull. 19 scr. vid. πέμπτη δὲ ἡ τῆς τῶν κιν. καὶ διαστ. πρὸς ἄλληλα σχέσεως θεωρητικὴ μουσικὴ 21 αὐτὴν] τὴν?

25 μέχρι τούτου mg. Α πρεσβευτὰς Α

τὰ τῶν ἀριθμῶν ὡς ἀρχὴ καὶ πηγὴ καὶ φίλα τῶν πάντων.

ἀριθμός ἔστι σύστημα μονάδων, ἢ προποδισμὸς πλήθους ἀπὸ μονάδος ἀρχόμενος καὶ ἀναποδισμὸς εἰς 5 μονάδα καταλήγων. μονὰς δὲ ἔστι περαίνουσα ποσότης [ἀρχὴ καὶ στοιχεῖον τῶν ἀριθμῶν], ἣτις μειουμένου τὸν πλήθους κατὰ τὴν ὑφαίρεσιν τοῦ παντὸς ἀριθμοῦ στερηθεῖσα μονήν τε καὶ στάσιν λαμβάνει. οὐ γὰρ οἶον τε περαιτέρῳ γενέσθαι τὴν τομήν καὶ γὰρ ἐὰν εἰς μόρια 10 διαιρῶμεν τὸ ἐν ἐν αἰσθητοῖς, ἔμπαλιν πλῆθος γενήσεται τὸ ἐν καὶ πολλὰ, καὶ καταλήξει εἰς ἐν κατὰ τὴν ὑφαίρεσιν ἐκάστου τῶν μορίων· κανὸν ἐκεῖνο πάλιν εἰς μόρια διαιρῶμεν, πλῆθος τε τὰ μόρια γενήσεται καὶ ἡ κατάληξις καθ' ὑφαίρεσιν ἐκάστου τῶν μορίων εἰς ἐν. 15 ὥστε ἀμέριστον καὶ ἀδιαιρέτον τὸ ἐν ὡς ἐν. καὶ γὰρ ὁ μὲν ἄλλος ἀριθμὸς διαιρούμενος ἐλαττοῦται καὶ διαιρεῖται εἰς ἐλάττονα αὐτοῦ μόρια, οἷον τὰς οἵ τα γ' καὶ γ' ἡ δ' καὶ β' ἡ ε' καὶ α'. τὸ δὲ ἐν ἀν μὲν ἐν αἰσθητοῖς διαιρῆται, ὡς μὲν σῶμα ἐλαττοῦται καὶ διαιρεῖται εἰς ἐλάττονα αὐτοῦ μόρια τῆς τομῆς γινομένης, ὡς δὲ ἀριθμὸς αὐξεῖται· ἀντὶ γὰρ ἐνὸς γίνεται πολλά. ὥστε καὶ κατὰ τοῦτο ἀμερὲς τὸ ἐν. οὐδὲν γὰρ διαιρούμενον εἰς μείζονα ἔαντοῦ μόρια διαιρεῖται· τὸ δὲ <ἐν>

3 inscr. περὶ ἐνὸς καὶ μονάδος A, γ̄ in mg. Stob. ecl. I 1, 8 ἐκ τῶν Μοδεράτον Πυθαγορείου. ἔστι δ' ἀριθμὸς ὡς τύπῳ εἰπεῖν σύστημα μονάδων, ἢ προποδισμὸς πλήθους ἀπὸ μονάδος ἀρχόμενος καὶ ἀναποδισμὸς εἰς μονάδα καταλήγων, μονάδας δὲ περαίνουσα ποσότης, ἣτις μειουμένου τοῦ πλήθους κατὰ τὴν ὑφαίρεσιν παντὸς ἀριθμοῦ στερηθεῖσα μονήν τε καὶ στάσιν λαμβάνει. περαιτέρῳ γὰρ ἡ μονὰς τῆς ποσότητος (scr. τῆς μονάδος ἡ ποσότης) οὐκ ἴσχει ἀναποδίζειν. cf. schol. Dion. Thr. p. 820, 14 9 περαιτέρῳ: α corr. εχει A 14 post ἐκάστου ras. trium fere litt. A 23 εἰς <ἵσα ἔαντῷ ἡ εἰς> μείζονα ἔαντοῦ?

διαιρούμενον καὶ εἰς μείζονα τοῦ ὅλου μόρια ὡς ἐν ἀριθμοῖς διαιρεῖται καὶ *<εἰς>* ἵστα τῷ ὅλῳ· οἶον τὸ ἔν τὸ ἐν αἰσθητοῖς ἀν εἰς ἕξ διαιρεθῆ, εἰς ἵστα μὲν τῷ ὅλῳ ὡς ἀριθμὸς διαιρεθήσεται α' α' α' α' α', εἰς μείζονα δὲ τοῦ ὅλου ὡς ἀριθμὸς εἰς δ' καὶ β'· τὰ γὰρ β' καὶ δ' ὡς ἀριθμοὶ πλείονα τοῦ ἑνός. ἀδιαιρετος ἄρα ἡ μονάς ὡς ἀριθμός. καλεῖται δὲ μονάς ἡτοι ἀπὸ τοῦ μένειν ἀτρεπτος καὶ μὴ ἔξιστασθαι τῆς ἑαυτῆς φύσεως· ὁσάκις γὰρ ἀν ἐφ' ἑαυτὴν πολλαπλασιάσωμεν τὴν μονάδα, μένει μονάς· καὶ γὰρ ἄπαξ ἐν ἔν, καὶ μέχρις ¹⁰ ἀπείρου ἐὰν πολλαπλασιάσωμεν τὴν μονάδα, μένει μονάς. ἡ ἀπὸ τοῦ διαικεψίσθαι καὶ μεμονῶσθαι ἀπὸ τοῦ λοιποῦ πλήθους τῶν ἀριθμῶν· καλεῖται μονάς. ἡ δὲ διενήνοχεν ἀριθμὸς καὶ ἀριθμητόν, ταύτη καὶ μονάς καὶ ἔν. ἀριθμὸς μὲν γάρ ἐστι τὸ ἐν νοητοῖς ποσόν, ¹⁵ οἶον αὐτὰς ε' καὶ αὐτὰς ί', οὐ σώματά τινα οὐδὲ αἰσθητά, ἀλλὰ νοητά· ἀριθμητὸν δὲ το ἐν αἰσθητοῖς ποσόν, ὡς ἵπποι ε', βόες ε', ἄνθρωποι ε'· καὶ μονάς τοίνυν ἐστὶν ἡ τοῦ ἑνὸς ἴδεα ἡ νοητή, ἡ ἐστιν ἀτομος· ἐν δὲ τὸ ἐν αἰσθητοῖς καθ' ἑαυτὸ λεγόμενον, οἶον εἰς ἵππος, εἰς ²⁰ ἄνθρωπος. ὥστ' εἴη ἀν ἀρχὴ τῶν μὲν ἀριθμῶν ἡ μονάς, τῶν δὲ ἀριθμητῶν τὸ ἔν· καὶ τὸ ἔν ὡς ἐν αἰσθητοῖς

7 pergit Stob. I. c. ὥστε μονάς ἡτοι ἀπὸ τοῦ ἐστάναι καὶ κατὰ ταύτα ὡσαύτως ἀτρεπτος μένειν, ἡ ἀπὸ τοῦ διαικεψίσθαι καὶ παντελῶς μεμονῶσθαι τοῦ πλήθους εὐλόγως ἐκλήθη ¹¹ fort. add. ἐφ' ἑαυτὴν 19 ἦ] ὁ A 21 inser. τίς ἀρχὴ ἀριθμοῦ A, δ in mg. 22 Stob. ecl. I 1, 9 τινὲς τῶν ἀριθμῶν ἀρχὴν ἀπεφήναντο τὴν μονάδα, τῶν δὲ ἀριθμητῶν τὸ ἔν, τοῦτο δὲ σῶμα τεμνόμενον εἰς ἀπειρον· ὥστε τὰ ἀριθμητὰ τῶν ἀριθμῶν ταντὴ διαλλάττειν ἡ διαφέρει τὰ σώματα τῶν ἀσωμάτων. εἰδέναι δὲ καὶ τοῦτο χρὴ δι τῶν ἀριθμῶν εἰσηγήσαντο τὰς ἀρχὰς οἱ μὲν νεώτεροι τὴν τε μονάδα καὶ τὴν δυάδα, οἱ δὲ Πυθαγόρειοι πάσας παρὰ τὸ ἔξῆς τὰς τῶν δρῶν ἐκθέσεις,

τέμνεσθαι φασιν εἰς ἄπειρον, οὐχ ὡς ἀριθμὸν οὐδὲ ὡς
 ἀρχὴν ἀριθμοῦ, ἀλλ’ ὡς αἰσθητόν. ὥστε ἡ μὲν μονὰς
 νοητὴ οὖσα ἀδιαίρετος, τὸ δὲ ἐν ὡς αἰσθητὸν εἰς ἄπειρον
 τμητόν. καὶ τὰ ἀριθμητὰ τῶν ἀριθμῶν εἰη ἀν διαφέ-
 ροντα τῷ τὰ μὲν σώματα εἶναι, τὰ δὲ ἀσώματα. ἀπλῶς
 δὲ ἀρχὰς ἀριθμῶν οἱ μὲν ὑστερόν φασι τὴν τε μονάδα
 καὶ τὴν δυάδα, οἱ δὲ ἀπὸ Πυθαγόρου πάσας κατὰ τὸ
 ἔξῆς τὰς τῶν ὅρων ἐκθέσεις, δι’ ᾧ ἀρτιοί τε καὶ περιτ-
 τοί νοοῦνται, οἷον τῶν ἐν αἰσθητοῖς τριῶν ἀρχὴν τὴν
 10 τριάδα καὶ τῶν ἐν αἰσθητοῖς τεσσάρων πάντων ἀρχὴν
 τὴν τετράδα καὶ ἐπὶ τῶν ἀλλων ἀριθμῶν κατὰ ταῦτα. οἱ δὲ καὶ αὐτῶν τούτων ἀρχὴν τὴν μονάδα φασὶ καὶ
 τὸ πάσης ἀπηλλαγμένον διαφορᾶς ὡς ἐν ἀριθμοῖς,
 μόνον αὐτὸν ἐν, οὐ τὸ ἐν, τουτέστιν οὐ τόδε τὸ ποιὸν
 καὶ διαφοράν τινα πρὸς ἔτερον ἐν προσειληφός, ἀλλ’
 αὐτὸν καθ’ αὐτὸν ἐν. οὗτω γὰρ ἀν ἀρχή τε καὶ μέτρον
 εἴη τῶν ὑφ’ ἑαυτὸν ὅντων, καθὸ ἔκαστον τῶν ὅντων ἐν
 λέγεται, μετασχὸν τῆς πρώτης τοῦ ἐνὸς οὐσίας τε καὶ
 ἴδεας. Ἀρχύτας δὲ καὶ Φιλόλαος ἀδιαφόρως τὸ ἐν καὶ
 20 μονάδα καλοῦσι καὶ τὴν μονάδα ἐν. οἱ δὲ πλεῖστοι
 προστιθέασι τῷ μονάδα αὐτὴν τὴν πρώτην μονάδα, ὡς
 οὕσης τινὸς οὐ πρώτης μονάδος, ἢ ἐστι κοινότερον καὶ
 αὐτὴ μονὰς καὶ ἐν — λέγουσι δὴ καὶ τὸ ἐν —, τουτ-
 δι’ ᾧ ἀρτιοί τε καὶ περιττοί νοοῦνται. cf. Phot. Bibl. p. 438 b 34.
 Zeller die Philos. d. Gr. I⁴ p. 318. 335, 1. 339, 4   5 ἀπλῶς
 corr. ex ἀπλῶν A   11 ταῦτά A   14 μόνον <ὅν> αὐτὸν ἐν?
 αὐτὸν ἐν corr. in αὐτοὺς A   ποιὸν <ἐν>?   16 καθ'
 αὐτὸν τὸ ἐν Bull.   17 ἑαυτὸν: ὃ corr. ex ὡ A   19 Ἀρχύτας:
 Mullach fragm. philos. Gr. II p. 117   Φιλόλαος: Boeckh Phi-
 lolaos Lehren p. 147. Mullach II p. 5. cf. Zeller I p. 320, 1
 21 τῷ μονάδα] scrib. vid. aut τῇ μονάδι aut τῷ μονάδα
 <εἶναι>   22 μονάδος] μό A   23 αὐτῇ A   καὶ τὸ ἐν] οὐ
 τὸ ἐν? cf. vs. 14

έστιν ἡ πρώτη καὶ νοητὴ οὐσία τοῦ ἑνός, ἐκάστου τῶν πραγμάτων παρέχουσα ἐν· μετοχῇ γὰρ αὐτῆς ἐκάστου ἐν καλεῖται. διὸ καὶ τοῦνομα αὐτοῦ οὐδὲν παρεμφαίνει τί ἐν καὶ τίνος γένους, κατὰ πάντων δὲ κατηγορεῖται, [ῶστε καὶ ἡ μονὰς καὶ ἐν ἐστι,] κανὸν τὰ μὲν νοητὰ καὶ 5 παραδείγματα μηδὲν ἀλλήλων διαφέροντα, τὰ δὲ αἰσθητά. ἔνιοι δὲ ἐτέφαν διαφορὰν τῆς μονάδος καὶ τοῦ ἑνὸς παρέδοσαν. τὸ μὲν γὰρ ἐν οὗτε κατ’ οὐσίαν ἀλλοιοῦται, οὗτε τῇ μονάδι καὶ τοῖς περιττοῖς αἰτιόν ἐστι τοῦ μὴ ἀλλοιούσθαι κατ’ οὐσίαν, οὗτε κατὰ ποιότητα, αὐτὸ¹⁰ γὰρ μονάς ἐστι καὶ οὐχ ὥσπερ αἱ μονάδες πολλαί, οὗτε κατὰ τὸ ποσόν· οὐδὲ γὰρ συντίθεται ὥσπερ αἱ μονάδες ἄλλῃ μονάδι· ἐν γάρ ἐστι καὶ οὐ πολλά, διὸ καὶ ἑνικῶς παλεῖται ἐν. καὶ γὰρ εἰ παρὰ Πλάτωνι ἑνάδες εἴρηνται ἐν Φιλήβῳ, οὐ παρὰ τὸ ἐν ἐλέχθησαν, ἀλλὰ παρὰ τὴν¹⁵ ἑνάδα, ἣτις ἐστὶ μονὰς μετοχῇ τοῦ ἑνός. κατὰ πάντα δὴ ἀμετάβλητον τὸ ἐν τὸ ὀρισμένον τοῦτο ἐν τῇ μονάδι. ὕστε διαφέροι ἂν τὸ ἐν τῇς μονάδος, ὅτι τὸ μέν ἐστιν ὀρισμένον καὶ πέρας, αἱ δὲ μονάδες ἄπειροι καὶ ἀόριστοι.

τῶν δὲ ἀριθμῶν ποιοῦνται τὴν πρώτην τομὴν εἰς²⁰ δύο· τοὺς μὲν γὰρ αὐτῶν ἀρτίους, τοὺς δὲ περιττούς φασι. καὶ ἄρτιοι μέν εἰσιν οἱ ἐπιδεχόμενοι τὴν εἰς ἵσα διαιρεσιν, ὡς ἡ δυάς, ἡ τετράς· περισσοὶ δὲ οἱ εἰς ἄνισα διαιρούμενοι, οἷον ὁ έ, ὁ ζ̄. πρώτην δὲ τῶν περισσῶν ἔνιοι ἔφασαν τὴν μονάδα. τὸ γὰρ ἄρτιον τῷ περισσῷ²⁵ ἐναντίον· ἡ δὲ μονὰς ἣτοι περιττόν ἐστιν ἡ ἄρτιον· καὶ

1 ἐκάστῳ? 9 καὶ τοῖς <ἀρτίοις καὶ> περιττοῖς? μὴ
del. Bull. 12 συντίθεται Α 14 εἰ corr. ex ol A 15 ἐν
Φιλήβῳ: p. 15 Α 16 μετοχῇ corr. ex μετοχῇ Α 18 τὸ μὲν
<ξ̄>? 20 inscr. περὶ ἀρτίον καὶ περιττοῦ Α, ε̄ in mg.
22 εἰς δύο ἵσα Gelder, sed cf. p. 25, 21 sqq. 70, 16. 19. 71, 3. 72, 20

ἀρτιον μὲν οὐκ ἄν εἶη· οὐ γὰρ ὅπως εἰς ἵσα, ἀλλ' οὐδὲ ὅλως διαιφεῖται· περιττὴ ἄρα ἡ μονάς. καὶν ἀρτίῳ δὲ ἀρτιον προσθῆς, τὸ πᾶν γίνεται ἀρτιον· μονὰς δὲ ἀρτίῳ προστιθεμένη τὸ πᾶν περιττὸν ποιεῖ· οὐκ ἄρα ἀρτιον οὐδὲ μονὰς ἀλλὰ περιττόν. Ἀριστοτέλης δὲ ἐν τῷ Πυθαγορικῷ τὸ ἐν φησιν ἀμφοτέρων μετέχειν τῆς φύσεως· ἀρτίῳ μὲν γὰρ προστεθὲν περιττὸν ποιεῖ, περιττῷ δὲ ἀρτιον, ὃ οὐκ ἄν ἥδινάτο, εἰ μὴ ἀμφοῖν τοῖν φυσέοιν μετεῖχε· διὸ καὶ ἀρτιοπέριττον καλεῖσθαι τὸ ἐν. συμ-
10 φέρεται δὲ τούτοις καὶ Ἀρχύτας. περιττοῦ μὲν οὖν πρώτη ἰδέα ἔστιν ἡ μονάς, καθάπερ καὶ ἐν κόσμῳ τῷ ὥρισμένῳ καὶ τεταγμένῳ τὸ περιττὸν προσαρμόζουσιν· ἀρτιον δὲ πρώτη ἰδέα ἡ ἀόριστος δυάς, καθὰ καὶ ἐν κόσμῳ τῷ ἀօριστῷ καὶ ἀγνώστῳ καὶ ἀτάκτῳ τὸ ἀρτιον
15 προσαρμόζτονσι. διὸ καὶ ἀόριστος καλεῖται ἡ δυάς, ἐπειδὴ οὐκ ἔστιν ὥσπερ ἡ μονάς ὥρισμένη. οἱ δ' ἔξῆς ἐπόμενοι τούτοις ὅροι ἀπὸ μονάδος ἐκπιθέμενοι τὰ αὐτὰ αὔξονται μὲν τῇ ἵσῃ ὑπεροκχῇ· μονάδι γὰρ ἐκαστος αὐτῶν τοῦ προτέρου πλεονάζει· αὐξόμενοι δὲ τοὺς λόγους
20 τῆς πρὸς ἀλλήλους σχέσεως αὐτῶν μειοῦσιν. οἶνον ἐκτε-
θέντων ἀριθμῶν α' β' γ' δ' ε' σ' ὁ μὲν τῆς δυάδος λόγος πρὸς τὴν μονάδα ἔστιν διπλάσιος, ὁ δὲ τῆς τριάδος πρὸς τὴν δυάδα ἡμιόλιος, ὁ δὲ τῆς τετράδος πρὸς τὴν τριάδα ἐπίτριτος, ὁ δὲ τῆς πεντάδος πρὸς τὴν τετράδα ἐπιτέ-
25 ταρτος, ὁ δὲ τῆς ἕξάδος πρὸς τὴν πεντάδα ἐπίπεμπτος.
ἔστι δ' ἐλάττων λόγος ὁ μὲν ἐπίπεμπτος τοῦ ἐπιτετάρτου,

5 Ἀριστοτέλης: ed. Berol. fr. 194. Rose Arist. pseudopigr. fr. 184. Heitz fragm. Aristot. 115. cf. Zeller I p. 368, 4. II 2° p. 48 πυθαγορικῶν: ω corr. ex ων ut vid. A 8 φυσέοιν mut. in φύσεοιν A 17 τὰ αὐτὰ del. esse ej. Hultsch 18 μονάδι γὰρ corr. ex μόνοι A

ὅ δὲ ἐπιτέταρτος τοῦ ἐπιτρίτου, ὁ δὲ ἐπέτριτος <τοῦ> ἡμιολίου, ὁ δὲ ἡμιόλιος τοῦ δικλασίου· καὶ ἐπὶ τῶν λοιπῶν δὲ ἀριθμῶν ὁ αὐτὸς λόγος. ἐναλλὰξ δ' εἰσὶν ἀλλήλοις οἱ τε ἄρτιοι καὶ οἱ περιπτοὶ παρ' ἓνα θεωρούμενοι.

τῶν δὲ ἀριθμῶν οἱ μὲν πρῶτοι καλοῦνται ἀπλῶς καὶ ἀσύνθετοι, οἱ δὲ πρὸς ἀλλήλους πρῶτοι καὶ οὐχ ἀπλῶς, οἱ δὲ σύνθετοι ἀπλῶς, οἱ δὲ πρὸς αὐτοὺς σύνθετοι. πρῶτοι μὲν ἀπλῶς καὶ ἀσύνθετοι οἱ ὑπὸ μηδενὸς μὲν ἀριθμοῦ, ὑπὲ μόνης δὲ μονάδος μετρούμενοι, 10 ὡς ὁ γέ εἴ τις ιγέ ιξίς καὶ οἱ τούτοις ὅμοιοι. λέγονται δὲ οἱ αὐτοὶ οὗτοι γραμμικὸν καὶ εὐθυμετρικὸν διὰ τὸ καὶ τὰ μήκη καὶ τὰς γραμμὰς κατὰ μίαν διάστασιν θεωρεῖσθει· καλοῦνται δὲ καὶ περισσάκις περισσοί· ὥστε ὄνομάζεσθαι αὐτοὺς πενταχῶς, πρώτους, ἀσυνθέτους, γραμ- 15 μικούς, εὐθυμετρικούς, περισσάκις περισσούς. μόνον δὲ οὗτος καταμετροῦνται. τὰ γὰρ τρία οὐκ ἀν ὑπὸ ἄλλου καταμετρηθείη ἀριθμοῦ ὥστε γεννηθῆναι ἐκ τοῦ πολλαπλασιασμοῦ αὐτῶν, η̄ ὑπὸ μόνης μονάδος· ἀπαξ γὰρ τρία τρία. ὅμοιως δὲ καὶ ἀπαξ εἴ εἴ, καὶ ἀπαξ ξ' ξ', καὶ 20 ἀπαξ ιά ιά. διὸ καὶ περισσάκις περισσοί κέκληνται· οἵ τε γὰρ καταμετρούμενοι περισσοί η̄ τε καταμετροῦσα αὐτοὺς μονὰς περισσή. διὸ καὶ πρῶτοι καὶ ἀσύνθετοι μόνοι οἱ περισσοί. οἱ γὰρ ἄρτιοι οὕτε πρῶτοι οὕτε ἀσύνθετοι οὕτε ὑπὸ μόνης μονάδος μετρούμενοι, ἀλλὰ καὶ ὑπὸ 25

1 τοῦ add. apogr. 2 καὶ supra vs. add. A 6 inser.
περὶ πρώτου καὶ ἀσυνθέτου A, 5 ac mox ad significanda
quattuor genera ᾱ β̄ γ̄ δ̄ in mg. 8 scr. vid. οἱ δὲ σύνθετοι
ἀπλῶς καὶ πρὸς αὐτούς, οἱ δὲ πρὸς ἀλλήλους σύνθετοι 9 ᾱ
mg. A 11 ως] οὗτος A 16 μόνοι A 18 πολλασιασμοῦ
A, em. apogr.

ἄλλων ἀριθμῶν· οίον τετράς μὲν ὑπὸ δυάδος· δὶς γὰρ β'
δ'· ἔξας δὲ ὑπὸ δυάδος καὶ τριάδος· δὶς γὰρ γ' σ' καὶ τρὶς
β' σ'· καὶ οἱ λοιποὶ ἄρτιοι κατὰ τὰ αὐτὰ ὑπό τινων μει-
ζόνων τῆς μονάδος ἀριθμῶν καταμετροῦνται, πλὴν τῆς
5 δυάδος. ταύτη γὰρ μόνη συμβέβηκεν, ὅπερ καὶ ἐνίσις
τῶν περισσῶν, τὸ ὑπὸ μονάδος μετρεῖσθαι μόνον· ἅπαξ
γὰρ β' β'· διὸ καὶ περισσοειδής εἰρηται ταύτῳ τοῖς περισ-
σοῖς πεπονθυῖα. πρὸς ἄλλήλους δὲ λέγονται πρῶτοι ἀριθ-
μοὶ καὶ οὐ καθ' αὐτοὺς οἱ κοινῷ μέτρῳ μετρούμενοι τῇ
10 μονάδι, κανὸν ὑπὸ ἄλλων τινῶν ἀριθμῶν ὡς πρὸς ἔαν-
τοὺς καταμετρῶνται. οἶον ἴη μετρεῖται μὲν καὶ ὑπὸ
τῶν β' καὶ δ', καὶ ὁ δ' ὑπὸ τῶν γ', καὶ ὁ ἵη ὑπὸ τῶν β'
καὶ ε'. ἔχουσι δὲ καὶ κοινὸν μέτρον καὶ πρὸς ἄλλήλους
καὶ πρὸς τοὺς καθ' ἔαντοὺς πρώτους τὴν μονάδα· καὶ γὰρ
15 ἅπαξ γ' γ' καὶ ἅπαξ η' η' καὶ ἅπαξ δ' δ' καὶ ἅπαξ ἵη ἵη.

σύνθετοι δέ εἰσι πρὸς ἔαντοὺς οἱ ὑπό τινος ἐλάτ-
τονος ἀριθμοῦ μετρούμενοι, ὡς ὁ σ' ὑπὸ δυάδος καὶ
τριάδος. πρὸς ἄλλήλους δὲ σύνθετοι οἱ κοινῷ φτιωιοῦν
μέτρῳ μετρούμενοι· ὡς ὁ η' καὶ ὁ σ' [καὶ ὁ δ']. κοινὸν
20 γὰρ ἔχουσι μέτρον δυάδα [καὶ τριάδα]· δὶς γὰρ γ' σ' καὶ
δὶς δ' η' [καὶ τρὶς γ' δ']. <καὶ ὁ σ' καὶ ὁ δ'> κοινὸν
γὰρ αὐτῶν μέτρον η̄ τρίας· καὶ γὰρ τρὶς β' σ' καὶ τρὶς
γ' δ'. οὕτε δὲ η̄ μονὰς ἀριθμὸς, ἀλλὰ ἀρχὴ ἀριθμοῦ,
οὕτε η̄ ἀόριστος δυάς, πρώτη οὖσα ἐτερότης μονάδος
25 καὶ μηδὲν αὐτῆς ἐν ἀρτίοις ἀρχικώτερον ἔχουσα. τῶν
δὲ συνθέτων τοὺς μὲν ὑπὸ δύο ἀριθμῶν περιεχομένους
καλοῦσιν ἐπιπέδους, ὡς κατὰ δύο διαστάσεις θεωρου-

4 ἀριθμῶν corr. ex ἀριθμὸν A 8 β̄ mg. A 14 καὶ]
ὡς A 15 inscr. περὶ συνθέτον ἀριθμοῦ A, ξ̄ et γ̄ in mg.
18 δ̄ mg. A 23 sqq. οὕτε δὲ — ἔχουσα fort. del.

μένους καὶ οἶον ὑπὸ μήκους καὶ πλάτους περιεχομένους, τοὺς δὲ ὑπὸ τριῶν στερεούς, ὡς καὶ τὴν τρίτην διάστασιν προσειληφότας. περιοχὴν δὲ καλοῦσιν ἀριθμῶν τὸν δι' ἀλλήλων αὐτῶν πολυπλασιασμόν.

τῶν δὲ ἀρτίων οἱ μέν εἰσιν ἀρτιάκις ἀρτιοι, οἱ δὲ 5 περιττάκις ἀρτιοι, οἱ δὲ ἀρτιοπέριττοι. ἀρτιάκις μὲν ἀρτιοι [τὸ σημεῖον τοῦτο ἐστιν] οἵς τρία συμβέβηκεν, ἐν τὸ ὑπὸ δύο ἀρτίων ἐπ' ἀλλήλους πολυπλασιασθέντων γεγενῆσθαι, δεύτερον τὸ πάντα ἀρτια ἔχειν τὰ μέρη μέχρι τῆς εἰς μονάδα καταλήξεως, τρίτον τὸ μηδὲν αὐτῶν μέρος ὁμώνυμον εἶναι περιττῷ· ὅποιοι εἰσιν ὁ λβ' ἔδρακή καὶ οἱ ἀπὸ τούτων ἔξῆς κατὰ τὸ διπλάσιον λαμβανόμενοι. τὰ γὰρ λβ' γέγονε μὲν ἐκ τε δ' καὶ η̄, ἢ ἐστιν ἀρτια· μέρη δὲ αὐτῶν πάντα ἀρτια, ἡμισυ ις̄, τέταρτον ὁ η̄, ὅγδοον ὁ δ̄· αὐτά τε τὰ μόρια ὁμώνυμα 15 ἀρτιοις, τό τε ἡμισυ ώς ἐν δυάδι θεωρούμενον καὶ τέταρτον καὶ ὅγδοον. ὁ δὲ αὐτὸς λόγος καὶ ἐπὶ τῶν λοιπῶν ὁμοίως ἀριθμῶν.

ἀρτιοπέριττοι δέ εἰσιν οἱ ὑπὸ δυάδος καὶ περιττοῦ οὐτινοσοῦν μετρούμενοι, οἵτινες ἐκ παντὸς περιττὰ μέρη 20 ἔχουσι τὰ ἡμίσεα κατὰ τὴν εἰς ἵσα διαιρεσιν· ώς τὰ δὶς ζ̄ ιδ̄. ἀρτιάκις μὲν γὰρ οὗτοι καλοῦνται περιττοί, ἐπεὶ ὑπὸ τῆς δυάδος ἀρτίας οὕσης μετροῦνται καὶ περισσοῦ τινος, ὁ μὲν δύο τοῦ ἐνός, ὁ δὲ σ' τοῦ γ', ὁ δὲ ι' τοῦ ε̄, ὁ δὲ ιδ̄ τοῦ ζ̄. διαιροῦνται δὲ οὗτοι τὴν πρώτην 25

5 inscr. περὶ τῆς τῶν ἀρτίων διαφορᾶς A, η̄ in mg.

6 inscr. περὶ τῶν ἀρτιάκις ἀρτίων A. cf. Zeller I p. 366

μὲν ἀρτιοι A] μὲν ἀρτίοιν apogr. 7 οἷς] ὁ A 9 τὸ apogr.] τὸν A 11 ὁμώνυμον: ω corr. ex ο A περιττῶ: ω corr. ex ον A 14 ις corr. ex ιγ̄ A 18 inscr. περὶ ἀρτιοπερίττων A, ι in mg. 20 μέρη del. Hultsch

διαιρεσιν εἰς περιπτόν, μετὰ δὲ τὴν πρώτην εἰς ἵσα
διαιρεσιν οὐκ ἔτι διαιροῦνται. τῶν γὰρ σ' τὰ μὲν γ'
ῆμασν, τὰ δὲ γ' οὐκ ἔτι εἰς ἵσα διαιρεῖται· μονὰς γὰρ
ἀδιαιρετος.

5 περισσάκις δὲ ἄρτιοι εἰσιν ὡν ὁ πολλαπλασιασμὸς
ἐκ δυεῖν ὀντινωνοῦν περισσοῦ καὶ ἄρτιου γίνεται, καὶ
πολλαπλασιασθέντες εἰς ἵσα μὲν ἄρτια μέρη δίχα διαι-
ροῦνται, κατὰ δὲ τὰς πλείους διαιρέσεις ἢ μὲν ἄρτια
μέρη, ἢ δὲ περισσὰ ἔχουσιν· ως ὁ ιβ' καὶ κ'. τρὶς γὰρ
10 δ' ιβ', καὶ πεντάκις δ' κ'. καὶ τὰ μὲν ιβ' διχῇ διαιρεῖ-
ται *(εἰς)* σ' καὶ σ', τριχῇ δὲ εἰς δ' καὶ δ' καὶ δ', τετραχῇ
δὲ εἰς τετράκις γ'. τὰ δὲ κ' διχῇ μὲν εἰς ί, τετραχῇ δὲ
εἰς ε', πενταχῇ δὲ εἰς δ'.

ἔτι τῶν συνθέτων ἀριθμῶν οἱ μὲν ἰσάκις ἵσοι εἰσὶ⁵
15 καὶ τετράγωνοι καὶ ἐπίπεδοι, ἐπειδὴν ἵσοις ἐπὶ ἵσοις
πολλαπλασιασθεὶς γεννήσῃ τινὰ ἀριθμόν, [ὁ γεννηθεὶς
ἰσάκις τε ἵσοις καὶ τετράγωνός ἐστι] ως ὁ δ', ἐστι γὰρ
δὶς β', καὶ ὁ δ', ἐστι γὰρ τρὶς γ'. οἱ δὲ ἀνισάκις ἀνι-
σοι, ἐπειδὴν ἀνισοὶ ἀριθμοὶ ἐπ' ἀλλήλους πολλαπλα-
σιασθῶσιν, ως ὁ σ'. ἐστι γὰρ δὶς γ' σ'.

τούτων δὲ ἐτερομήκεις μέν εἰσιν οἱ τὴν ἐτέραν
πλευρὰν τῆς ἐτέρας μονάδι μείζονα ἔχοντες. ἐστι δὲ ὁ
τοῦ περισσοῦ ἀριθμοῦ μονάδι πλεονάξων καὶ ἄρτιος.

5 inscr. περὶ περισσάκις ἄρτιων A, ἕτα in mg. 14 inscr.
περὶ ἰσάκις ἵσων A, ιβ' in mg. 15 καὶ ἐπίπεδοι fort. del.
γὰρ ποτὲ ἐπειδὴν add. A². 16 γεννήσῃ: ση corr. ex σς A
18 inscr. περὶ τῶν ἀνισάκις ἀνίσων A, ἕγ in mg.
21 sqq. cf. Cantor mathemat. Beitr. zum Culturleben der
Völker p. 105 sqq. inscr. περὶ ἐτερομηκῶν (corr. ex ἐτε-
ρομήκων) A 23 τοῦ περισσοῦ ἀριθμοῦ mut. in τῷ περισσῷ
ἀριθμῷ A

διὸ μόνον ἄρτιοι οἱ ἐτερομήκεις. ἡ γὰρ ἀρχὴ τῶν ἀριθμῶν, τουτέστιν ἡ μονάς, περισσὸν οὖσα τὴν ἐτερότητα ἔντοῦσα τὴν δυάδα ἐτερομήκη τῷ αὐτῆς διπλασιασμῷ ἐποίησε, καὶ διὰ τοῦτο ἡ δυάς τῆς μονάδος ἐτερομήκης οὖσα καὶ μονάδι ὑπερέχουσα τοὺς ἄρτιους⁵ ἀριθμοὺς τῶν περισσῶν ἐτερομήκεις ποιεῖ μονάδι ὑπερέχοντας. γεννῶνται δὲ δικῶς, ἐκ τε πολλαπλασιασμοῦ καὶ ἐπισυνθέσεως. ἐκ μὲν ἐπισυνθέσεως οἱ ἄρτιοι τοῖς ἐφεξῆς ἐπισυντιθέμενοι τοὺς ἀπογεννωμένους ποιοῦσιν ἐτερομήκεις. οἶον ἐκκείσθωσαν ἄρτιοι κατὰ τὸ ἔξῆς β'¹⁰ δ' σ' η' ι' ιβ' ιδ' ις' ιη'. γίνονται δὲ κατ' ἐπισύνθεσιν β' καὶ δ' σ', σ' καὶ σ' ιβ', ιβ' καὶ η' κ', κ' καὶ ι' λ'. ὥστε εἰλιν ἂν οἱ γεγενημένοι ἐτερομήκεις σ' ιβ' κ' λ'. ὁ δὲ αὐτὸς λόγος καὶ ἐπὶ τῶν ἔξης. κατὰ δὲ πολλαπλασιασμὸν οἱ αὐτοὶ ἐτερομήκεις γεννῶνται τῶν ἐφεξῆς ἄρτιων¹⁵ τε καὶ περιττῶν τοῦ πρώτου ἐπὶ τὸν ἔξης πολλαπλασιαζομένου· οἶον α' β' γ' δ' ε' σ' ζ' η' θ' ι'. ἅπαξ μὲν γὰρ β' β', δὶς δὲ γ' σ', τρὶς *(δὲ)* δ' ιβ', τετράκις δὲ ε' κ', πεντάκις δὲ σ' λ'. καὶ ἐπὶ τῶν ἔξης ὁ αὐτὸς λόγος. ἐτερομήκεις δὲ οἱ τοιοῦτοι κέκληται, ἐπειδὴ πρώτην ἐτερούτητα τῶν πλευρῶν ἡ προσθήκη τῇ ἐτέρᾳ πλευρᾷ τῆς μονάδος ποιεῖ.

παραλληλόγραμμοι δέ εἰσιν ἀριθμοὶ οἱ δυάδι η̄ καὶ μείζονι ἀριθμῷ τὴν ἐτέραν πλευρὰν τῆς ἐτέρας

1 διὸ corr. ut vid. ex δύο A 3 ἐτερομήκη: ο corr. ex ω A

5 ἐτερομήκης: ομήκη in ras., ερο corr. ut vid. ex ἔρα A

6 τῶν περισσῶν μντ. in τῷ περισσῷ A 9 ἀπογεννωμένους: ω corr. ex ο A 11 σ ιβ κ λ μβ νς οβ ι supra numerorum seriem add. A 13 γεγενημένοι A, em. Bull. 16 τὸν apogr.] τῶν A 18 δὲ add. Bull. 20 πρώτην corr. ex πρώτου A

23 inscr. περὶ παραλληλογράμμων ἀριθμῶν A, ιε in mg. figurās inutiles add. A²

ὑπερέχουσαν ἔχοντες, ὡς ὁ δὲ καὶ ὁ τετράκις σ' καὶ ὁ ἕξάκις η' καὶ ὁ ὀκτάκις ι', οἵτινές εἰσιν ὁ η' κδ' μη' π'.

τετράγωνοί εἰσιν οἱ ἐκ τῶν κατὰ τὸ ἕξῆς περισσῶν ἐπισυντιθεμένων ἀλλήλοις γεννωμένοι. οἶνον ἐκκείσθωσαν ἐφεξῆς περισσοὶ α' γ' ε' ζ' δ' ια'· ἐν καὶ γ' δ', ὃς ἐστι τετράγωνος, ἵσακις γάρ ἐστιν ἵσος, τουτέστι δὲ β' δ'· δ' καὶ ε' δ', ὃς καὶ αὐτὸς τετράγωνος· ἐστι γάρ τρὶς γ' δ'· δ' καὶ ζ' ις', ὃς καὶ αὐτὸς τετράγωνός ἐστι· τετράκις γάρ δ' ις'· ις' καὶ δ' κε', ὃς καὶ αὐτὸς τετράγωνός ἐστι καὶ 10 ἵσακις ἵσος· ἐστι γάρ πεντάκις ε' κε'· καὶ μέχρις ἀπείφου ὁ αὐτὸς λόγος. κατὰ μὲν οὖν ἐπισύνθεσιν οὕτως γεννῶνται οἱ τετράγωνοι, τῶν ἐφεξῆς περισσῶν τῷ γεννωμένῳ ἀπὸ μονάδος τετραγώνῳ προστιθεμένων· κατὰ πολλαπλασιασμὸν δέ, ἐπειδὴν ὅστισοῦν ἀριθμὸς ἐφ' ἑαυτὸν πολλα- 15 πλασιασθῇ, οἶνον δὲ β' δ', τρὶς γ' δ', τετράκις δ' ις'.

οἱ μὲν οὖν τετράγωνοι πάντες τοὺς ἐτερομήκεις περιλαμβάνουσι κατὰ τὴν γεωμετρικὴν ἀναλογίαν καὶ μέσους αὐτοὺς ποιοῦσι [τουτέστι τοὺς μονάδι μείζονας τὴν ἐτέραν πλευρὰν τῆς ἐτέρας ὑπερέχοντας]. οἱ δὲ 20 ἐτερομήκεις οὐκ ἔτι τοὺς τετραγώνους περιλαμβάνουσιν ὡς μέσους εἶναι κατὰ ἀναλογίαν. οἶνον α' β' γ' δ' ε'. οὗτοι τῷ μὲν ἴδιῳ πλήθει πολλαπλασιαζόμενοι ποιοῦσι τετραγώνους· ἀπαξ τε γάρ α' α' καὶ δὲ β' δ' καὶ τρὶς γ' δ' καὶ τετράκις δ' ις' καὶ πεντάκις ε' κε'· καὶ οὐκ 25 ἐκβαίνουσι τῶν ἴδιων ἔρων· ἥ τε γάρ δυάς ἑαυτὴν

3 inscr. περὶ τετραγώνων ἀριθμῶν Α, ις in mg. τετράγωνοι <δέ> εἰσιν? 5 δ θ ις κε λς supra numerorum seriem add. A ὃς apogr.] ὅ Α 16 inscr. ὅτι οἱ τετράγωνοι μέσους τοὺς ἐτερομήκεις λαμβάνουσιν Α, ις in mg.

18 μείζονα Gelder 19 ὑπερέχοντας] ἔχοντας apogr.
22 οὗτοι] οὕτως οἱ Α 25 τὸν ἴδιον ὄρον Α²

έδύασε καὶ ἡ τριὰς ἔαυτὴν ἐτρίασεν, ὥστε εἰς ἄν τε τράγωνοι οἱ ἔξης α' δ' θ' ις' κε'. μέσους δὲ ἔχουσι τοὺς ἐτερομήκεις οὗτως. τετράγωνοι δύο ἐφεξῆς ὅ τε α' καὶ δ'. τούτων μέσοις ἐτερομήκης ὁ β'. κείσθωσαν δὴ α' β' δ'. μέσοις γίνεται ὁ β', τῷ αὐτῷ λόγῳ τῶν ἄκρων τοῦ⁵ μὲν ὑπερέχων, ὑφ' οὖν δὲ ὑπερεχόμενος· τοῦ μὲν γὰρ ἐνὸς τὰ β' διπλάσια, τῶν δὲ β' τὰ δ'. πάλιν τετράγωνοι μὲν ὁ δ' καὶ θ'. μέσοις δὲ αὐτῶν ἐτερομήκης ὁ σ'. κείσθωσαν δὴ δ' σ' θ'. μέσος ὁ σ', τῷ αὐτῷ λόγῳ τῶν ἄκρων τοῦ μὲν [γὰρ] ὑπερέχων, ὑφ' οὖν δὲ ὑπερεχόμενος¹⁰ τοῦ μὲν γὰρ δ' τὰ σ' ἡμιόλια, τῶν δὲ σ' τὰ θ'. ὁ δὲ αὐτὸς λόγος καὶ ἐπὶ τῶν ἔξης. οἱ δὲ ἐτερομήκεις, ὑπὸ τῶν τῇ μονάδι ὑπερεχόντων πολλαπλασιαζόμενοι, οὕτε μένουσιν ἐν τοῖς ἴδιοις ὅφοις οὕτε περιέχουσι τοὺς τετραγώνους. οἶνον τὰ δὶς γ' γεννᾶ τὸν σ' καὶ τὰ τρὶς¹⁵ δ' γεννᾶ τὸν ιβ' καὶ τὰ τετράκις ε' γεννᾶ τὸν κ', καὶ οἱ δεὶς αὐτῶν μένει ἐν τῷ ἔαυτοῦ δρῷ, ἀλλὰ μεταπίπτει ἐν τῷ πολλαπλασιασμῷ, οἶνον δυὰς ἐπὶ τριάδα καὶ τριὰς ἐπὶ τετράδα καὶ τετρὰς ἐπὶ πεντάδα· οἵ τε γεννώμενοι ὑπὸ τῶν ἐτερομήκων οὐ περιλαμβάνουσι τοὺς τετραγώνους²⁰ ἀριθμούς· οἶνον ἐφεξῆς ἐτερομήκεις β' σ', μεταξὺ δὲ αὐτῶν ἔστι τῇ τάξει τετράγωνος ὁ δ'. ἀλλὰ κατ' οὐδεμίαν ἀναλογίαν περιλαμβάνεται ὑπ' αὐτῶν ὥστε ἐν τῷ αὐτῷ λόγῳ πρὸς τὰ ἄκρα εἶναι. ἐκκείσθω γὰρ β' δ' σ'. ἡ τετρὰς ἐν διαφόροις λόγοις πρὸς τὰ ἄκρα²⁵ γενήσεται· τῶν μὲν γὰρ β' τὰ δ' διπλάσια, τῶν δὲ δ'

9 μέσος ὁ] μέσα τὰ A
τῶν ἐτερομήκων del. vid.

24 αὐτῷ supra vs. add. A

apogr. 26 τὰ δ̄ πλάσια A, em. apogr.

10 γὰρ om. apogr.
23 οὐδὲ μίαν A, em. apogr.

20 ὑπὸ

ἐκκείσθω γὰρ]

τὰς σ' ἡμιόλια. ἵνα δὲ ἀναλόγως μέσον ἦ, δεῖ αὐτὶς
οὗτως μέσον εἶναι, ὥστε ὃν ἔχει λόγου τὸ πρῶτον πρὸς
τὸ μέσον, τοῦτον τὸ μέσον πρὸς τὸ τρίτον. πάλιν τῶν
5 σ' καὶ οἱ' ἐτερομήκων μέσος τῇ τάξει τετράγωνος ἐθ',
ἀλλ' οὐχ εὐρεθῆσεται ἐν τῷ αὐτῷ λόγῳ πρὸς τὰ ἄκρα·
σ' θ' ιβ'. τῶν μὲν γὰρ σ' τὰ θ' ἡμιόλια, τῶν δὲ θ' τὰ
ιβ' ἐπίτριτα. ὁ δὲ αὐτὸς καὶ ἐπὶ τῶν ἔξης λόγος.

προμήκης δέ ἐστιν ἀριθμὸς ὁ ὑπὸ δύο ἀνίσων
ἀριθμῶν ἀποτελούμενος ὠντινωνοῦν, ἢ μονάδι ἢ δυάδι
10 ἢ καὶ πλείονι τοῦ ἐτέρου τὸν ἐτερον ὑπερέχοντος, ὡς
ὅ κδ', ἐστι γὰρ ἔξακις δ', καὶ οἱ τοιοῦτοι. ἐστι δὲ τρία
μέρη τῶν προμήκων. καὶ γὰρ πᾶς ἐτερομήκης προμή-
κης, καθὸ μείζονα τὴν ἐτέραν πλευρὰν τῆς ἐτέρας ἔχει.
ῶστε εἰ μέν τις ἐτερομήκης, οὗτος καὶ προμήκης· οὐ
15 μὴν ἀνάπται· δὲ γὰρ μείζονα πλέον ἢ μονάδι τὴν ἐτέ-
ραν ἔχων πλευρὰν προμήκης μέν, οὐ μὴν ἐτερομήκης·
ἥν γὰρ ἐτερομήκης ὁ μονάδι μείζονα τὴν ἐτέραν ἔχων
πλευράν, ὡς ὁ σ'. ἐστι γὰρ διს γ' σ'. ἐτι προμήκης καὶ
δὲ κατὰ διαφορὰν πολλαπλασιασμοῦ ποτὲ μὲν μονάδι
20 μείζονα τὴν ἐτέραν πλευρὰν <ἔχων>, ποτὲ δὲ πλείον ἢ
μονάδι· ὡς ὁ ιβ'. ἐστι γὰρ καὶ τρὶς δ' καὶ δις σ', ὥστε
κατὰ μὲν τὸ τρὶς δ' εἴη ἀν ἐτερομήκης, κατὰ δὲ τὸ δις
σ' προμήκης. ἐτι προμήκης ἐστὶν δὲ κατὰ πάσας τὰς
σχέσεις τῶν πολλαπλασιασμῶν πλέον ἢ μονάδι μείζονα
25 τὴν ἐτέραν ἔχων πλευράν· ὡς ὁ μ'. καὶ γὰρ τετράκις ι'

3 τὸ τρίτον apogr.] τὸν τρίτον A   6 σ' θ' ιβ' fort. del.
8 inscr. περὶ προμηκῶν (corr. ex προμήκων) ἀριθμῶν A,
ιῇ in mg.   9 δυάδι apogr.] δια^θ A   12 μέρη] γένη?   14
οὗτος corr. ex οὗτως A   19 πολλαπλασιασμός A, κατὰ διάφορον
πολλαπλασιασμὸν Bull.   20 ἔχων add. apogr.   25 τετράκις
A, em. apogr.

καὶ πεντάκις ἡ· καὶ δὶς κύριος ὁ στις καὶ μόνος ἀντίτης προμήκης. ἐτερομήκης γάρ ἐστιν ὁ ἐκ τῶν ἵσων ἀριθμῶν τὴν πρώτην λαμβάνων ἐτερότητα· ἡ δὲ τῆς μονάδος τῷ ἐτέρῳ ἀριθμῷ προσθήκη πρώτην ποιεῖ ἐτερότητα· διὸ οἱ ἐκ τούτων κυρίως ἀπὸ τῆς πρώτης τῶν πλευρῶν 5 ἐτερότητος ἐτερομήκεις. οἱ δὲ πλέον ἡ μονάδι τὴν ἐτέραν πλευρὰν μείζονα ἔχοντες διὰ τὸν ἐπὶ πλέον προβιβασμὸν τοῦ μήκους προμήκεις κέντηνται.

εἰσὶ δὲ τῶν ἀριθμῶν οἱ μὲν ἐπίπεδοι, ὅσοι ὑπὸ δύο ἀριθμῶν πολλαπλασιάζονται, οἷον μήκους καὶ πλά- 10 τους, τούτων δὲ οἱ μὲν τρίγωνοι, οἱ δὲ τετράγωνοι, οἱ δὲ πεντάγωνοι καὶ κατὰ τὸ ἔξης πολύγωνοι.

γεννῶνται δὲ οἱ τρίγωνοι τὸν τρόπον τοῦτον. [ῶσπερ] οἱ ἐφεξῆς ἄρτιοι ἀλλήλοις ἐπισυντιθέμενοι κατὰ τὸ ἔξης ἐτερομήκεις ἀριθμοὺς ποιοῦσιν. οἷον ὁ 15 β' πρώτος ἄρτιος· καὶ ἐστιν ἐτερομήκης· ἔστι γὰρ ἀπαξ β'. εἴτα τοῖς β' ἀντὶ προσθῆς δ', γίνεται σ', ὃς καὶ αὐτὸς ἐτερομήκης· ἔστι γὰρ δὶς γ'. καὶ μέχρις ἀπείρου ἐ αὐτὸς λόγος. ἐναργέστερον δέ, ὥστε πᾶσιν εὐσύνοπτον εἶναι τὸ λεγόμενον, δείκνυνται καὶ τῇδε. πρώτη δυάς 20 ἐστιν ἄλφα ἐκκείμενα δύο τάδε·

α α

τὸ σχῆμα αὐτῶν ἐσται ἐτερόμηκες· κατὰ μὲν γὰρ τὸ μῆκός ἐστιν ἐπὶ δύο, κατὰ δὲ τὸ πλάτος ἐφ' ἓν. μετὰ τὰ δύο ἐστὶν ἄρτιος ὁ δ' ἀ ἐὰν προσθῶμεν τοῖς πρώτοις 25

1 μόνον? 3 λαμβάνον A, em. apogr. 4 πρώτην corr.
ex πρώτον ut vid., antea una litt. erasa A 9 inscr. περὶ^l
ἐπιπέδων ἀριθμῶν A, ιθ in mg. 13 inscr. περὶ τρι-
γώνων ἀριθμῶν πῶς γεννῶνται καὶ περὶ τῶν ἔξης
πολυγώνων A, ι in mg. 23 post ἐσται compendium eius-
dem voculae erasum in A 24 ἐφ'] ὑφ' A 25 ἦν A

δύο ἄλφα [α' α'] καὶ περιθῶμεν τὰ δ' τοῖς β', γίνεται ἑτερόμηκες τὸ τῶν σ' σχῆμα· κατὰ μὲν γὰρ τὸ μῆκος γίνεται ἐπὶ τρία, κατὰ δὲ τὸ πλάτος ἐπὶ β'. ἔξης ἐστιν ἀρτίος μετὰ δ' οἱ σ'. ἀν προσθῆς ταῦτα τοῖς πρώτοις σ', δ γίνεται ὁ ιβ', καὶ περιθῆς αὐτὰ τοῖς πρώτοις, ἐσται σχῆμα ἑτερόμηκες· ὡς ἔχειν ταῦτα κατὰ τὸ μῆκος μὲν δ', κατὰ πλάτος δὲ γ'. καὶ μέχρις ἀπείρου ὁ αὐτὸς λόγος κατὰ τὴν τῶν ἀρτίων ἐπισύνθεσιν.

$$\begin{matrix} \alpha & \alpha & \alpha \\ \alpha & \alpha & \alpha \end{matrix}$$

$$\begin{matrix} \alpha & \alpha & \alpha & \alpha \\ \alpha & \alpha & \alpha & \alpha \\ \alpha & \alpha & \alpha & \alpha \end{matrix}$$

πάλιν δὲ οἱ ἔξης περισσοὶ ἀλλήλοις ἐπισυντιθέμενοι 10 τετραγώνους ποιοῦσιν ἀριθμούς. εἰσὶ δὲ οἱ ἐφεξῆς περισσοὶ α' γ' ε' ζ' δ' ια'. ταῦτα δὲ ἐφεξῆς συντιθεὶς ποιήσεις τετραγώνους ἀριθμούς. οἶον τὸ ἐν πρῶτον τετράγωνον· ἐστι γὰρ ἅπαξ ἐν ἐν. εἰτα περισσὸς ὁ γ'. τοῦτον ἀν προσθῆς τὸν γνώμονα τῷ ἐνί, ποιήσεις 15 τετράγωνον ἵσακις ἵσον· ἐσται γὰρ κατὰ μῆκος β' καὶ κατὰ πλάτος β'. ἐφεξῆς περισσὸς ὁ ε'. τοῦτον ἀν περιθῆς τὸν γνώμονα τῷ δ' τετραγώνῳ, γενήσεται πάλιν τετράγωνος ὁ δ', καὶ κατὰ μῆκος ἔχων γ' καὶ κατὰ πλάτος γ'. ἐφεξῆς περισσὸς ὁ ζ'. τοῦτον ἀν προσθῆς 20 τῷ δ', ποιεῖς τὸν ιε', καὶ κατὰ μῆκος δ' καὶ κατὰ πλάτος δ'. ὁ δὲ αὐτὸς λόγος μέχρις ἀπείρου.

$$\begin{matrix} \alpha & \alpha \\ \alpha & \alpha \end{matrix}$$

$$\begin{matrix} \alpha & \alpha & \alpha \\ \alpha & \alpha & \alpha \\ \alpha & \alpha & \alpha \end{matrix}$$

$$\begin{matrix} \alpha & \alpha & \alpha & \alpha \\ \alpha & \alpha & \alpha & \alpha \\ \alpha & \alpha & \alpha & \alpha \\ \alpha & \alpha & \alpha & \alpha \end{matrix}$$

κατὰ ταῦτα δὲ ἀν μὴ μόνον τοὺς ἐφεξῆς ἀρτίους

2 γὰρ supra vs. A 5 περιθῆς Bull.] προσθῆς A τοῖς πρώτοις] τοῖς σ'? cf. vs. 1 6 ταῦτα del. vid. 8 fig. semper lineis circumscr. A 14 περιθῆς Gelder 22 ταῦτα corr. ex ταῦτα A

μηδὲ μόνον τοὺς ἐφεξῆς περισσούς, ἀλλὰ καὶ ἀρτίους καὶ περισσοὺς ἀλλήλοις ἐπισυντιθῶμεν, τρίγωνοι ἡμῖν ἀριθμοὶ γενήσονται. ἐκκείσθωσαν γὰρ ἐφεξῆς περισσοὶ καὶ ἄρτιοι, α' β' γ' δ' ε' σ' ζ' η' θ' ι'. γίνονται κατὰ τὴν τούτων σύνθεσιν οἱ τρίγωνοι. πρώτη μὲν ἡ μονάς⁵ αὗτη γάρ, εἰ καὶ μὴ ἐντελεχείᾳ, δυνάμει πάντα ἐστίν, ἀρχὴ πάντων ἀριθμῶν οὖσα. τῆς δὲ ἔξης αὐτῇ δυάδος προστεθείσης γίνεται τρίγωνος ὁ γ'. εἶτα πρόσθες γ', γίνεται σ'. εἶτα πρόσθες δ', γίνονται ι'. εἶτα πρόσθες ε', γίνονται ιε'. εἶτα πρόσθες σ', γίνονται κα'. εἶτα¹⁰ πρόσθες ζ', γίνονται κη'. εἶτα πρόσθες η', γίνονται λς'. εἶτα πρόσθες θ', γίνονται με'. εἶτα πρόσθες ι', γίνονται νε'. καὶ μέχρις ἀπείρου ὁ αὐτὸς λόγος. δῆλον δὲ ὅτι τρίγωνοι οὗτοι οἱ ἀριθμοὶ κατὰ τὸν σχηματισμόν, τοῖς πρώτοις ἀριθμοῖς τοῦ ἐφεξῆς γνώμονος προστιθε-¹⁵ μένουν· καὶ εἰεν ἂν οἱ ἐκ τῆς ἐπισυνθέσεως ἀπογεννώμενοι τρίγωνοι οἶδε· γ' σ' ι' ιε' κα' κη' λς' με' νε'. καὶ οὗτως ἐπὶ τῶν ἔξης τῶν με' καὶ νε'.

α'	γ'	ς'	ι'	$\iota\epsilon'$	$\kappa\alpha'$
α	α	α	α	α	α
$\alpha \alpha$	$\alpha \alpha$	$\alpha \alpha$	$\alpha \alpha$	$\alpha \alpha$	$\alpha \alpha$
	$\alpha \alpha \alpha$	$\alpha \alpha \alpha$	$\alpha \alpha \alpha$	$\alpha \alpha \alpha$	$\alpha \alpha \alpha$
		$\alpha \alpha \alpha \alpha$	$\alpha \alpha \alpha \alpha$	$\alpha \alpha \alpha \alpha$	$\alpha \alpha \alpha \alpha$
			$\alpha \alpha \alpha \alpha \alpha$	$\alpha \alpha \alpha \alpha \alpha$	$\alpha \alpha \alpha \alpha \alpha$
				$\alpha \alpha \alpha \alpha \alpha \alpha$	$\alpha \alpha \alpha \alpha \alpha \alpha$
					$\alpha \alpha \alpha \alpha \alpha \alpha \alpha$
					$\alpha \alpha \alpha \alpha \alpha \alpha \alpha \alpha$
$\kappa\eta'$		$\lambda\varsigma'$			
α		α			
$\alpha \alpha$		$\alpha \alpha$			
$\alpha \alpha \alpha$		$\alpha \alpha \alpha$			
$\alpha \alpha \alpha \alpha$		$\alpha \alpha \alpha \alpha$			
$\alpha \alpha \alpha \alpha \alpha$		$\alpha \alpha \alpha \alpha \alpha$			
$\alpha \alpha \alpha \alpha \alpha \alpha$		$\alpha \alpha \alpha \alpha \alpha \alpha$			
$\alpha \alpha \alpha \alpha \alpha \alpha \alpha$		$\alpha \alpha \alpha \alpha \alpha \alpha \alpha$			
$\alpha \alpha \alpha \alpha \alpha \alpha \alpha \alpha$		$\alpha \alpha \alpha \alpha \alpha \alpha \alpha \alpha$			
$\alpha \alpha \alpha \alpha \alpha \alpha \alpha \alpha \alpha$		$\alpha \alpha \alpha \alpha \alpha \alpha \alpha \alpha \alpha$			

4 γίνονται Α¹   6 ἐντελεχείᾳ corr. ex ἐντελέχειᾳ Α
10 γίνονται κα': γίνονται compendio scr. A ut in sequentibus
18 τῶν με' καὶ νε' del. vid.

Theo Smyrn.

3

οἱ δὲ τετράγωνοι γεννῶνται μέν, ὡς προείρηται, ἐκ τῶν ἔφεξῆς ἀπὸ μονάδος περιττῶν ἀλλήλοις ἐπισυνιθεμένων· συμβέβηκε δὲ αὐτοῖς ὥστε ἐναλλὰξ παρ' ἓνα ἀρτίους είναι καὶ περιττοῖς, ὥσπερ ὁ πᾶς ἀριθμὸς παρ' ἓνα ἄρτιός ἐστιν οὐ περιττός· οἶον αὐτὸν δέ θ' οὕτως καὶ λέπιος ξεῖνος παρ' οὐ περιττός· τῇ δὲ ἀπὸ μονάδος κατὰ τὸ ἔξης ἐκθέσει τῶν ἀρτίων τε καὶ περιττῶν ἀριθμῶν συμβέβηκε, τοὺς γνώμονας τοὺς δυάδι ἀλλήλων ὑπερέχοντας ἐν τῇ συνθέσει τετραγώνους ἀποτελεῖν, ὡς ἐπάνω ἀποδέδεικται· 10 ὑπερέχουσι γὰρ δυάδι ἀλλήλων ἀπὸ μονάδος ἀρχόμενοι <οἱ> περιττοί. ὅμοιως δὲ οἱ τριάδι ἀλλήλων ὑπερέχοντες ἐν τῇ συνθέσει ἀπὸ μονάδος πενταγώνους ἀποτελοῦσιν, ἔξαγώνους δὲ οἱ τετράδι, αἱεί τε η ὑπεροχὴ τῶν γνωμόνων ἔξι ὥν ἀποτελοῦνται οἱ πολύγωνοι δυάδι 15 λείπεται τοῦ πλήθους τῶν ἀποτελουμένων γωνιῶν.

ἔτερα δὲ πάλιν ἐστὶ τάξις ἐν τοῖς πολυγώνοις τῶν ἀπὸ μονάδος πολλαπλασίων ἀριθμῶν. τῶν γὰρ ἀπὸ μονάδος πολλαπλασίων, λέγω δὲ διπλασίων τριπλασίων καὶ τῶν ἔξης, οἱ μὲν ἕνα παρ' ἓνα διαλείποντες ἀριθμοὶ 20 τετράγωνοι πάντες εἰσίν, οἱ δὲ δύο διαλείποντες κύβοι πάντες, οἱ δὲ πέντε διαλείποντες κύβοι ἄμα καὶ τετράγωνοί εἰσι καὶ τὰς μὲν πλευρὰς ἔχουσι τετραγώνους

1 inscr. περὶ τῶν ἔξης πολυγώνων A, κα in mg.
δ θ ις κα λς

α γ ε ξ θ ια in mg. A προείρηται: p. 28, 3. 32, 9
5 in mg. sup. cod. A haec scripta sunt:

$\alpha \beta \gamma \delta \varepsilon \varsigma \zeta \eta \theta \iota$ $\alpha \beta \gamma \delta \varepsilon \varsigma \zeta \eta \theta \iota \alpha \iota \beta \iota \gamma$ $\alpha \beta \gamma \delta \varepsilon \varsigma \zeta \eta \theta \iota \alpha \iota \beta \iota \gamma \iota \delta \iota \varsigma \mu \sigma$ 12 πενταγώνους corr. εκ τετραγώνους A	δ θ ις κα τετράγωνοι ε ιβ κβ λε πεντάγωνοι ειη με ἔξαγωνοι 13 η βυρα να. A
---	---

ἀριθμοὺς κύβοι ὅντες, τετράγωνοι δὲ ὅντες ἀριθμοὶ κυβικὰς ἔχουσι τὰς πλευράς. ὅτι δὲ τῶν πολλαπλασίων ἀριθμῶν οἱ μὲν παρ' ἓνα ἀπὸ μονάδος τετράγωνοί εἰσιν, οἱ δὲ παρὰ β' κύβοι, οἱ δὲ παρὰ ε' κύβοι ἂμα καὶ τετράγωνοί εἰσι, δῆλον οὕτως. ἐν μὲν τοῖς διπλασίοις, 5 κειμένων πλειόνων ἀριθμῶν οἷον α' β' γ' δ' ε' σ' ζ' η' θ' ι' ια' ιβ' ιγ' ιδ' ιε' ις' ιξ' ιη' ιδ' κ' κα' κβ' κγ' κδ' κε' πρῶτος διπλάσιος ὁ β'. εἶτα ὁ δ', ὃς ἐστι τετράγωνος· εἶτα ὁ η', ὃς ἐστι κύβος· εἶτα ις', ὃς ἐστι τετράγωνος· εἶτα ὁ λβ'. μεθ' ὃν ὁ ξδ', ὃς ἐστι τετράγωνος ἂμα καὶ 10 κύβος· εἶτα ρηγ'. μεθ' ὃν συς', ὃς ἐστι τετράγωνος· καὶ μέχρις ἀπειρον ὁ αὐτὸς λόγος. καὶ ἐν τῷ τριπλασίῳ εὑρεθήσονται οἱ παρ' ἓνα τετράγωνοι, καὶ ἐν τῷ πενταπλασίῳ, καὶ κατὰ τοὺς ἔξης πολλαπλασίους. ὅμοιώς δὲ εὑρεθήσονται καὶ οἱ δύο διαλείποντες ἐν τοῖς πολλα- 15 πλασίοις κύβοι πάντες, καὶ οἱ ε' διαλείποντες κύβοι ἂμα καὶ τετράγωνοι. Ἰδίως δὲ τοῖς τετραγώνοις συμβέβηκεν ἡτοι τρίτον ἔχειν ἥ μονάδος ἀφαιρεθείσης τρίτον ἔχειν πάντως, ἥ πάλιν τέταρτον ἔχειν ἥ μονάδος ἀφαιρεθείσης τέταρτον ἔχειν πάντως· καὶ τὸν μὲν μονάδος ἀφαιρε- 20 θείσης τρίτον ἔχοντα ἔχειν καὶ τέταρτον πάντως, ὡς ὁ δ', τὸν δὲ μονάδος ἀφαιρεθείσης τέταρτον ἔχοντα ἔχειν τρίτον πάντως, ὡς ὁ θ', ἥ τὸν αὐτὸν πάλιν καὶ τρίτον ἔχειν καὶ τέταρτον, ὡς ὁ λσ' [ἥ μηδέτερον τούτων ἔχοντα τοῦτον μονάδος ἀφαιρεθείσης τρίτον ἔχειν πάν- 25

5 ἐν μὲν τοῖς διπλασίοις δῆλον οὕτως? 6 pro hac numero-
rum serie Gelderus hanc posuit: α' β' δ' η' ις' λβ' ξδ' ρηγ'
συς' 13 ἐν τῷ πενταπλασίῳ Α²] οἱ παρ' ἓνα πενταπλασίοι Α¹

15 διαλείποντες: ει corr. ex i A 17 sqq. cf. Nesselmann
die Algebra der Griechen p. 227 sq. 24 ἥ — πάντως del.
Bull. 25 τοῦτον corr. ex τούτων Α

τως], ἦ μήτε τρίτον μήτε τέταρτον ἔχοντα μονάδος ἀφαιρεθείσης καὶ τρίτον ἔχειν καὶ τέταρτον, ὡς ὁ κέ.

ἔτι τῶν ἀριθμῶν οἱ μὲν ισάκις ἵσοι τετράγωνοι εἰσιν, οἱ δὲ ἀνισάκις ἄνισοι ἐτερομήκεις καὶ προμήκεις, ⁵ καὶ ἀπλῶς οἱ δικῶς πολλαπλασιαζόμενοι ἐπίπεδοι, οἱ δὲ τριγῶς στερεοί. λέγονται δὲ ἐπίπεδοι ἀριθμοὶ καὶ τριγῶνοι καὶ τετράγωνοι καὶ στερεοὶ καὶ τάλλα οὐ κυρίως ἀλλὰ καθ' ὅμοιότητα τῶν χωρίων ἢ καταμετροῦσιν· ὁ γὰρ δ', ἐπεὶ τετράγωνον χωρίον καταμετρεῖ, ἀπ' ¹⁰ αὐτοῦ καλεῖται τετράγωνος, καὶ ὁ σ' διὰ τὰ αὐτὰ ἐτερομήκης.

ὅμοιοι δ' εἰσὶν ἀριθμοὶ ἐν μὲν ἐπιπέδοις τετράγωνοι οἱ πάντες πᾶσιν, ἐτερομήκεις δὲ ὅσων αἱ πλευραὶ, τοντέστιν οἱ περιέχοντες αὐτοὺς ἀριθμοὶ, ἀνάλογόν ¹⁵ εἰσιν. οἷον ἐτερομήκη ἦν τὰ σ' πλευραὶ δὲ αὐτοῦ μῆκος γ', πλάτος β'. ἐτερος πάλιν ἐπίπεδος ὁ κδ'. πλευραὶ δὲ αὐτοῦ μῆκος μὲν σ', πλάτος δὲ δ'. καὶ ἔστιν ὡς τι μῆκος πρὸς τὸ μῆκος, οὗτως τὸ πλάτος πρὸς τὸ πλάτος· ὡς γὰρ σ' πρὸς γ', οὗτως δ' πρὸς β'. ὅμοιοι οὖν ἀριθμοὶ ἐπίπεδοι ὃ τε σ' καὶ ὁ κδ'. σχηματίζονται δὲ οἱ αὐτοὶ ἀριθμοὶ ὅτε μὲν εἰς πλευρὰς ὡς μήκη καὶ πρὸς ἐτέρων σύστασιν λαμβανόμενοι, ὅτε δὲ εἰς ἐπιπέδους, ὅταν ἐκ πολλαπλασιασμοῦ δύο ἀριθμῶν γεννηθῶσιν, ὅτε

1 ἦ supra vs. A   3 inser. περὶ ισάκις ἵσων καὶ ἀνισάκις ἀνίσων A, κβ in mg.   7 στερεοὶ corr. ex στερρεοὶ A   9 τετράγωνον apogr.] □ (i. e. τετραγώνων) A   12 inser. περὶ ὁμοίων ἀριθμῶν A, κγ in mg., figuræ add. A²

14 αὐτοὺς] αὐτὰς A, cf. p. 24, 26   19 δ̄ πρὸς β̄ apogr. β πρὸς δ̄ A   21 ὡς μήκη καὶ <πλάτη καὶ ψῆφη>?   23 δύο apogr.] β̄ δύο A

δὲ εἰς στερεούς, ὅταν ἐκ πολλαπλασιασμοῦ τριῶν ληφθῶσιν ἀριθμῶν. ἐν δὲ τοῖς στερεοῖς πάλιν οἱ μὲν κύβοι πάντες πᾶσιν εἰσιν ὅμοιοι, τῶν δὲ ἄλλων οἱ τὰς πλευρὰς ἔχοντες ἀνάλογον· ὡς ἡ τοῦ μήκους πρὸς τὴν τοῦ μήκους, οὗτως ἡ τοῦ πλάτους πρὸς τὴν τοῦ πλάτους καὶ *(ἡ)* τοῦ ὑψους πρὸς τὴν τοῦ ὑψους.

τῶν δὲ ἐπιπέδων καὶ πολυγώνων ἀριθμῶν πρῶτος ὁ τρίγωνος, ὡς καὶ τῶν ἐπιπέδων εὐθυγράμμων σχημάτων πρῶτόν ἐστι τὸ τρίγωνον. πῶς δὲ γεννῶνται προείρηται, ὅτι τῷ πρώτῳ ἀριθμῷ τοῦ ἕξῆς ἀρτίου καὶ ¹⁰ περιττοῦ προστιθεμένου. πάντες δὲ οἱ ἐφεξῆς ἀριθμοί, ἀπογεννῶντες τριγώνους ἢ τετραγώνους ἢ πολυγώνους, γνώμονες καλοῦνται. τοσούτων δὲ μονάδων ἔκαστον τρίγωνον ἔχει πλευρὰς πάντως, ὅστιν καὶ μόνος ἐστὶν ὁ προσλαμβανόμενος γνώμων. οἶον ἐστω πρῶτον ἡ ¹⁵ μονάς, λεγομένη τρίγωνον οὐ κατ' ἐντελέχειαν, ὡς προειρήκαμεν, ἀλλὰ κατὰ δύναμιν· ἐπεὶ γὰρ αὗτη οἶον σπέρμα πάντων ἐστὶν ἀριθμῶν, ἔχει ἐν αὐτῇ καὶ τριγωνοειδῆ δύναμιν. προσλαμβάνουσα γοῦν τὴν δυάδα ἀποτελεῖ τρίγωνον, ἔχον πλευρὰς τοσούτων μονάδων, ²⁰ ὅστιν ὁ προσληφθεὶς γνώμων τῆς δυάδος. τὸ δὲ ὅλον τρίγωνον τοσούτων ἐστὶ μονάδων, ὅστιν καὶ οἱ συντεθέντες γνώμονες. ὅ τε γὰρ τοῦ ἐνὸς καὶ *(ό)* τῶν δυεῖν γνώμων τὰ γ' ἐποιήσαν, ὥστε καὶ τὸ τρίγωνον

7 inscr. περὶ τριγώνων ἀριθμῶν A, κδ in mg.

10 προείρηται: p. 33, 1   11 cf. Nesselmann p. 203   14 τὰς αντό πλευρὰς add. A²   πάντως corr. ex πάντων A   17 προειρήκαμεν: p. 33, 6   24 τοσούτων, φησί, μονάδων ἐστὶν ἡ πλευρά τοῦ τριγώνου, ὅστιν μονάδων ἐστὶν ὁ προστεθεὶς γνώμων· τοσαῦται δέ εἰσιν αἱ τοῦ γνώμονος μονάδες, ὅσοι εἰσὶν οἱ γνώμονες οἱ εἰς τὸ τρίγωνον συνελθόντες mg. A

ἔσται μὲν τριῶν μονάδων, ἔξει δ' ἐκάστην πλευρὰν τῶν δυνεῖν, ὅσοι καὶ οἱ γνώμονες συντέθησαν. εἰτα τὸ γ' τρίγωνον προσλαμβάνει τὸν τῶν γ' γνώμονα, ὃς μονάδι ὑπερέχει τῆς δύναδος, καὶ γίνεται τὸ μὲν ὅλον τρίγωνον σ'· πλευρὰς δ' ἔξει τοσούτων μονάδων καὶ τοῦτο τὸ τρίγωνον, ὅσοι γνώμονες συντέθεινται· ἐκ γὰρ τοῦ ἐνὸς καὶ β' καὶ γ' συντέθη ὁ σ'.

$$\begin{array}{c} \alpha \\ \alpha \quad \alpha \end{array} \qquad \begin{array}{c} \alpha \\ \alpha \quad \alpha \\ \alpha \quad \alpha \quad \alpha \end{array}$$

εἰτα ὁ σ' προσλαμβάνει τὸν δ'· γίνεται τὸ τοῦ ἵ τρίγωνον, ἐκάστην πλευρὰν ἔχον δ' μονάδων· ὁ γὰρ προσλη-
10 φθεὶς γνώμων ἦν ὁ δ', καὶ ἐκ δ' δὲ γνωμόνων ἦν τὸ ὅλον, τοῦ τε ἐνὸς καὶ β' καὶ γ' καὶ δ'. ἔτι ὁ ἵ προσ-
λαμβάνει τὸν ε', καὶ γίνεται *(τὸ τοῦ ιε')* τρίγωνον,
πλευρὰν ἔχον ἐκάστην μονάδων ε', καὶ ἐκ τῶν ε' γνω-
μόνων συνέστη. ὁμοίως καὶ οἱ ἔξει γνώμονες .....
15 τοὺς γνωμονικοὺς ἀριθμοὺς ἀποτελοῦσι.

λέγονται δέ τινες καὶ κυκλοειδεῖς καὶ σφαιροειδεῖς
καὶ ἀποκαταστατικοὶ ἀριθμοὶ· οὗτοι δ' εἰσὶν οἵτινες
ἐν τῷ πολλαπλασιάζεσθαι ἡ ἐπικέδως ἡ στερεῶς, τοντ-
έστι κατὰ δύο διαστάσεις ἡ κατὰ τρεῖς, ἀφ' οὗ ἂν
20 ἄρξωνται ἀριθμοῦ ἐπὶ τοῦτον ἀποκαθιστάμενοι. τοιοῦ-
τον δέ ἔστι καὶ ὁ κύκλος· ἀφ' οὗ ἂν ἄρξηται σημείου,

2 γνώμονες: o corr. ex ω Α γ'] τρίτον Α, om. apogr.	εἰτα corr. ex εἰς Α 3 ὃς corr. ex οἱ Α δυάδος corr. ex τὴν δυάδα Α	4 τῆς 5 τὰς ante πλευρὰς add. Α ²
9 ἔχον corr. ex ἔχων Α	10 γνώμων Α ²] γνώμων Α ¹	14 ἔξι] ἔξης
12 τὸ τοῦ ιε' add. apogr.	13 γνωμόνω Α ¹	17 οἵ- τινες — ἀποκαθιστάμενοι] scr. οἱ — ἀποκαθιστάμενοι aut οἵ- τινες — ἀποκαθίστανται
	21 κύκλος <ὅς?	

ἐπὶ τοῦτο ἀποκαθίσταται· ὑπὸ γὰρ μιᾶς γραμμῆς περιεχόμενος ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ ἄρχεται καὶ εἰς ταῦτὸν καταλήγει. τοιαύτη δὲ καὶ ἐν στερεῷ ἡ σφαιρα· κύκλου γὰρ κατὰ πλευρὰν περιαγομένου ἡ ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ ἐπὶ τὸ αὐτὸν ἀποκατάστασις σφαιραν γράφει. καὶ ἀριθμοὶ δὴ 5 οἱ ἐν τῷ πολλαπλασιασμῷ ἐφ' ἑαυτοὺς καταλήγοντες κυκλικοί τε καλοῦνται καὶ σφαιροειδεῖς· ὥν εἰσιν ὅ τε εἴ καὶ ὁ σ· πεντάκις γὰρ εἴ κε, πεντάκις κείρεται, ἔξακις σ' λεῖ, καὶ ἔξακις λεῖσις.

τῶν δὲ τετραγώνων ἡ μὲν γένεσις, ὡς εἶπον, ἐκ 10 τῶν περισσῶν ἀλλήλοις ἐπισυντιθεμένων, τουτέστι τῶν ἀπὸ μονάδος δυάδι ἀλλήλων ὑπερεχόντων· ἐν γὰρ καὶ γύρῳ δ', καὶ δ' καὶ εἴδῃσι, καὶ δῃσι, καὶ εἴδῃσι, καὶ δῃσι.

$\alpha\alpha$	$\alpha\alpha\alpha$	$\alpha\alpha\alpha\alpha$	$\alpha\alpha\alpha\alpha\alpha$
$\alpha\alpha$	$\alpha\alpha\alpha$	$\alpha\alpha\alpha\alpha$	$\alpha\alpha\alpha\alpha\alpha$
$\alpha\alpha\alpha$	$\alpha\alpha\alpha$	$\alpha\alpha\alpha\alpha$	$\alpha\alpha\alpha\alpha\alpha$
	$\alpha\alpha\alpha$	$\alpha\alpha\alpha\alpha$	$\alpha\alpha\alpha\alpha\alpha$

πεντάγωνοι δέ εἰσιν ἀριθμοὶ οἱ ἐκ τῶν ἀπὸ μονάδος κατὰ τὸ ἔξῆς τριάδι $\langle$ ἀλλήλων $\rangle$ ὑπερεχόντων συντιθέμενοι. ὥν εἰσιν οἱ μὲν γνῶμονες α' δ' ξ' ι' ιγ' ις' ιθ'. αὐτοὶ δὲ οἱ πεντάγωνοι α' ε' ιβ' κβ' λέ νά' καὶ ἔξῆς ὁμοίως. σχηματίζονται δὲ πενταγωνικῶς οὕτως·

α'	ϵ'	$\iota\beta'$	$\kappa\beta'$	$\lambda\epsilon'$
α	α	α	α	α
$\alpha\alpha$	$\alpha\alpha$	$\alpha\alpha$	$\alpha\alpha$	$\alpha\alpha$
$\alpha\alpha$	$\alpha\alpha\alpha$	$\alpha\alpha\alpha$	$\alpha\alpha\alpha$	$\alpha\alpha\alpha$
	$\alpha\alpha\alpha$	$\alpha\alpha\alpha$	$\alpha\alpha\alpha$	$\alpha\alpha\alpha$
	$\alpha\alpha\alpha$	$\alpha\alpha\alpha$	$\alpha\alpha\alpha$	$\alpha\alpha\alpha$
		$\alpha\alpha\alpha$	$\alpha\alpha\alpha$	$\alpha\alpha\alpha$
		$\alpha\alpha\alpha$	$\alpha\alpha\alpha$	$\alpha\alpha\alpha$
			$\alpha\alpha\alpha$	$\alpha\alpha\alpha$
			$\alpha\alpha\alpha$	$\alpha\alpha\alpha$

10 inscr. περὶ τετραγώνων ἀριθμῶν Α εἶπον: p. 28, 3. 32, 9. 34, 1 14 inscr. περὶ πενταγώνων ἀριθμῶν Α, $\frac{1}{\pi\varepsilon}$ in mg.

έξάγωνοι δέ εἰσιν ἀριθμοὶ οἱ ἐκ τῶν κατὰ τὸ ἔξης ἀπὸ μονάδος τετράδι ἀλλήλων ὑπερεχόντων συντιθέμενοι· ὃν οἱ γνώμονες εἰσιν α' ε' δ' ιγ' ιξ' κα' κε'· οἱ δὲ ἐκ τούτων ἔξαγωνοι οἵδε· α' σ' ιε' κη' με' ξε' ξα'· σχηματίζονται δὲ οὕτως·

α'	ς'	$\iota\varsigma'$	$\kappa\eta'$	$\mu\varepsilon'$	$\xi\varsigma'$
α	α	α	α	α	α
$\alpha\alpha$	$\alpha\alpha$	$\alpha\alpha$	$\alpha\alpha$	$\alpha\alpha$	$\alpha\alpha$
$\alpha\alpha$	$\alpha\alpha\alpha$	$\alpha\alpha\alpha$	$\alpha\alpha\alpha$	$\alpha\alpha\alpha$	$\alpha\alpha\alpha$
α	$\alpha\alpha\alpha$	$\alpha\alpha\alpha$	$\alpha\alpha\alpha$	$\alpha\alpha\alpha$	$\alpha\alpha\alpha$
	$\alpha\alpha\alpha$	$\alpha\alpha\alpha$	$\alpha\alpha\alpha$	$\alpha\alpha\alpha$	$\alpha\alpha\alpha$
	$\alpha\alpha$	$\alpha\alpha$	$\alpha\alpha$	$\alpha\alpha$	$\alpha\alpha$
	α	$\alpha\alpha$	$\alpha\alpha$	$\alpha\alpha$	$\alpha\alpha$
		$\alpha\alpha$	$\alpha\alpha$	$\alpha\alpha$	$\alpha\alpha$
		$\alpha\alpha$	$\alpha\alpha$	$\alpha\alpha$	$\alpha\alpha$
		α	$\alpha\alpha$	$\alpha\alpha$	$\alpha\alpha$
			$\alpha\alpha$	$\alpha\alpha$	$\alpha\alpha$
			α	α	α
				α	α
				α	α
				α	α
				α	α
				α	α

έπταγωνοι δέ εἰσιν οἱ ἀπὸ μονάδος πεντάδι ἀλλήλων ὑπερεχόντων συνιστάμενοι· ὃν γνώμονες μὲν α' σ' ια' ιε' κα' κε'· οἱ δὲ ἐκ τούτων συντιθέμενοι α' ξι' ιδ' νε' πα'. ὁμοίως δὲ καὶ ὀκτάγωνοι <οἱ> ἀπὸ 10 μονάδος ἔξαδι ἀλλήλων ὑπερεχόντων συντιθέμενοι, ἐννεάγωνοι δὲ οἱ ἀπὸ μονάδος ἑβδομάδι ἀλλήλων ὑπερεχόντων συνιστάμενοι, δεκάγωνοι δὲ οἱ ἀπὸ μονάδος ὅγδοαδι ἀλλήλων ὑπερεχόντων συντιθέμενοι. ἐπὶ πάντων δὲ τῶν πολυγώνων καθόλου ὁσάγωνος ἂν λέγηται 15 ἀριθμός, δυεῖν δεούσαιν μονάδων τοῦ πλήθους τῶν

1 inscr. περὶ ἔξαγώνων ἀριθμῶν A 6 inscr. ὁ μοία δὲ ἡ σύνθεσις καὶ ἐπὶ τῶν λοιπῶν πολυγώνων A ἐκ τῶν hic et in iis quae sequuntur neglegenter omissum 11 μονάδος A²] νάδος A¹ 13 καὶ ante ἐπὶ add. A² 15 δυεῖν δεούσαιν μονάδων corr. ex δύο δὲ οὖσαις μόνας ut vid. A

γωνιῶν ἡ ὑπεροχὴ τῶν ἀριθμῶν λαμβάνεται, εἴς ὅν οἱ πολύγωνοι συντίθενται.

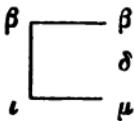
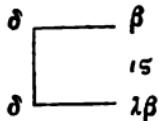
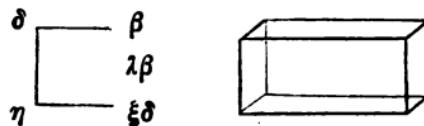
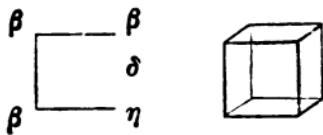
Ἐκ δύο τριγώνων ἀποτελεῖται τετράγωνον· αἱ καὶ γέδη, γέ καὶ εὐθή, εὐ καὶ εἰσή, εἰ καὶ εὐ κέ, εὐ καὶ εὐ λεῖ, εὐ καὶ εὐ μέθη, εὐ καὶ εὐ λεῖδη, εὐ λεῖ μέτη πά, καὶ οἱ ἔξης ὁμοίως συνδυαζόμενοι τρίγωνοι τετραγώνους ἀποτελοῦσιν, ὡς καὶ ἐπὶ τῶν γραμμικῶν τριγώνων σύνθεσις τετράγωνον σχῆμα ποιεῖ.

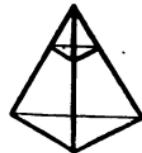
Ἔτι τῶν στερεῶν ἀριθμῶν οἱ μὲν ἵσας πλευρὰς ἔχοντιν, [ὧς ἀριθμοὺς τρεῖς ἵσους ἐπὶ ἵσους πολλαπλασιάζεσθαι,] οἱ δὲ ἀνίσους. τούτων δὲ οἱ μὲν πάσας ἀνίσους ἔχοντιν, οἱ δὲ τὰς δύο ἵσας καὶ τὴν μίαν ἥττονα. πάλιν τε τῶν τὰς δύο ἵσας ἔχοντων οἱ μὲν μείζονα τὴν τρίτην ἔχοντιν, οἱ δὲ ἐλάττονα. οἱ μὲν οὖν ἵσας ἔχοντες πλευράς, ἵσάκις ἵσοι ἵσάκις ὄντες, κύβοι καλοῦνται· οἱ δὲ πάσας ἀνίσους τὰς πλευράς, ἀνισάκις ἄνισοι ἀνισάκις, βωμίσκοι καλοῦνται· οἱ δὲ δύο μὲν ἵσας, τὴν δὲ τρίτην ἐκατέρας τῶν δυεῖν ἐλάσσονα, ἵσάκις ἵσοι ἐλαττονάκις, πλινθίδες ἐκλήθησαν· οἱ δὲ δύο μὲν ἵσας,

1 γωνιῶν Bull.] ἀριθμῶν in ras. A ἀριθμῶν] γωνιῶν in ras. voceis ἀριθμῶν A 2 πολύγωνοι: i post ν er. A 3 inser. ὅτι ἐκ δύο τριγώνων τὸ τετράγωνον A, κι in mg. ἐκ: inter E et x complures literae erasae in A δὲ post δύο add. A² 7 ἐπὶ] ἡ? 8 inser. περὶ στερεῶν ἀριθμῶν A, κι in mg. 11 aut delenda sunt verba καὶ τὴν μίαν ἥττονα (sic Bullialdus) aut scribendum καὶ τὴν μίαν ἀνισον 16 τὰς post δὲ add. A² ἵσας corr. ex ἵσοι A 18 πλινθίδες corr. ex πληνθίδες A τὰς post δὲ add. A²

τὴν δὲ τρίτην ἑκατέρας τῶν δυεῖν μείζονα, ἵσακις ἵσοι μειζονάκις, δοκίδες καλοῦνται.

εἰσὶ δὲ καὶ πυραμοειδεῖς ἀριθμοὶ πυραμίδας καταμετροῦντες καὶ κολουροπυραμίδας. κόλουρος δὲ πυραμίδης ἔστιν ἡ τὴν κορυφὴν ἀποτετμημένη. τινὲς δὲ [κόλουρον] τὸ τοιοῦτον τραπέζιον προσηγόρευσαν ἀπὸ τῶν ἐπιπέδων τραπέζιων· τραπέζιον γὰρ λέγεται, ὅταν τριγώνου ἡ κορυφὴ ὑπὸ παραλλήλου τῇ βάσει εὐθείας ἀποτμηθῇ.

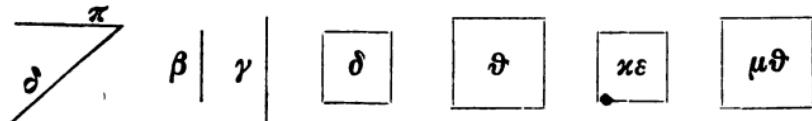
10 ὥσπερ δὲ τριγωνικοὺς καὶ τετραγωνικοὺς καὶ πεν-

2 ad figuras, quae satis neglegenter descriptae sunt, pertinet haec adnotatio marginis A: τὸ ἐπάνω σημεῖόν ἔστιν ἴσον, τὸ ὑποκάτω μείζον 3 inscr. περὶ πυραμοειδῶν ἀριθμῶν A, κῆ in mg. πυραμίδα A 4 κολουροπυραμίδας: ας corr. ex eis A 10 inscr. περὶ πλευρικῶν καὶ διαμετρικῶν ἀριθμῶν A, κῆ in mg. cf. Nesselmann p. 228 sqq.

ταγωνικοὺς καὶ κατὰ τὰ λοιπὰ σχήματα λόγους ἔχουσι δυνάμει οἱ ἀριθμοὶ, οὗτοις καὶ πλευρικοὺς καὶ διαμετρικοὺς λόγους εὑροιμεν ἀν κατὰ τοὺς σπερματικοὺς λόγους ἐμφανιζομένους τοῖς ἀριθμοῖς. ἐκ γὰρ τούτων δύναμις ἔχεται τὰ σχήματα. ὅσπερ οὖν πάντων τῶν σχημάτων κατὰ τὸν ἀνωτάτων καὶ σπερματικὸν λόγον ἡ μονάς ἀρχει, οὗτοις καὶ τῆς διαμέτρου καὶ τῆς πλευρᾶς λόγος ἐν τῇ μονάδι εὑρίσκεται. οἶον ἐκτίθενται δύο μονάδες, ὃν τὴν μὲν θῶμεν εἰναι διάμετρον, τὴν δὲ πλευράν, ἐπειδὴ τὴν μονάδα, πάντων οὖσαν ἀρχήν, δεῖ δυνάμει 10 καὶ πλευρὰν εἰναι καὶ διάμετρον. καὶ προστίθεται τῇ μὲν πλευρᾷ διάμετρος, τῇ δὲ διαμέτρῳ δύο πλευραί, ἐπειδὴ ὅσους ἡ πλευρὰ δῆλος δύναται, ἡ διάμετρος ἄπαξ. ἐγένετο οὖν μείζων μὲν ἡ διάμετρος, ἐλάττων δὲ ἡ πλευρά. καὶ ἐπὶ μὲν τῆς πρώτης πλευρᾶς τε καὶ δια- 15 μέτρου εἴη ἀν τὸ ἀπὸ τῆς μονάδος διαμέτρου τετράγωνον μονάδι μιᾶς ἐλαττον ἡ διπλάσιον τοῦ ἀπὸ τῆς μονάδος πλευρᾶς τετραγώνου· ἐν ἴσοτητι γὰρ αἱ μονάδες· τὸ δὲ ἐν τοῦ ἑνὸς μονάδι ἐλαττον ἡ διπλάσιον. προσθῶμεν δὴ τῇ μὲν πλευρᾷ διάμετρον, τουτέστι τῇ μονάδι 20 μονάδα· ἔσται ἡ πλευρὰ ἄρα δύο μονάδων· τῇ δὲ διαμέτρῳ προσθῶμεν δύο πλευράς, τουτέστι τῇ μονάδι δύο μονάδας· ἔσται ἡ διάμετρος μονάδων τριῶν· καὶ τὸ

4 <ἐν> τοῖς ἀριθμοῖς? 12 δὲ μέτρῳ Α 15 γ^ρ^ι μονάδης supra πρώτης add. A² 16 μονάδος διαμέτρου] μονόποδος (ex corr.) δ^ύ Α 17 ἐλαττον ἡ corr. ex ἐλάττονι Α μονάδος apogr.] μονόποδος Α 20 διάμετρον] δ^ύ Α 21 μονάδων apogr.] μ^δ Α, μονάδες Bull. 23 μονάδας] μος Α, em. apogr. ἔσται]. nota vocabuli ἄρα in ras. notae voc. ἔσται Α μονάδων corr. ex μονάδι Α

μὲν ἀπὸ τῆς δυάδος πλευρᾶς τετράγωνον δ', τὶ δ' ἀπὸ τῆς τρίαδος διαμέτρου τετράγωνον θ'. τὸ θ' ἄρα μονάδι μεῖζον ἡ διπλάσιον τοῦ ἀπὸ τῆς β' πλευρᾶς. πάλιν προσθῶμεν τῇ μὲν β' πλευρᾶς διάμετρον τὴν τρίαδα· 5 ἔσται ἡ πλευρὰ ε'. τῇ δὲ τρίαδι διαμέτρῳ β' πλευράς, τουτέστι δὶς τὰ β'. ἔσται ζ'. ἔσται τὸ μὲν ἀπὸ τῆς <ε'> πλευρᾶς τετράγωνον κέ', τὸ δὲ ἀπὸ τῆς ζ' <διαμέτρου> μθ'. μονάδι ἔλασσον ἡ διπλάσιον τοῦ κέ' ἄρα τὸ μθ'. πάλιν ἂν τῇ <ε'> πλευρᾷ προσθῆσ τὴν ζ' διάμετρον, 10 ἔσται ιβ'. καν τῇ ζ' διαμέτρῳ προσθῆσ δὶς τὴν ε' πλευράν, ἔσται ιξ'. καὶ τοῦ ἀπὸ τῆς ιβ' τετραγώνου τὸ ἀπὸ τῆς ιξ' μονάδι πλέον ἡ διπλάσιον. καὶ κατὰ τὸ ἔξης τῆς προσθήκης ὅμοιῶς γιγνομένης, ἔσται τὸ ἀνάλογον ἐναλλάξ· ποτὲ μὲν μονάδι ἔλαστον, ποτὲ δὲ μονάδι πλέον 15 ἡ διπλάσιον τὸ ἀπὸ τῆς διαμέτρου τετράγωνον τοῦ ἀπὸ τῆς πλευρᾶς· καὶ φηταὶ αἱ τοιαῦται καὶ πλευραὶ καὶ τδιάμεροι.

αἱ δὲ διάμετροι τῶν πλευρῶν ἐναλλάξ παρὰ μίαν ποτὲ

1 δυάδος in ras. A   2 διαμέτρου] δύ A   θ'· τὸ θ' ἄρα: τὸ
et nota vocis ἄρα supra vs., θ τὸ in ras. A   4 β'] δύο A   διά-
μετρον] δύ A   5 ἔσται Α¹] μονάδων ἄρα Α²   διαμέτρῳ]
δυνάμει Α   6 ἔσται ζ: μῷ supra notam vocis ἔσται add. Α²
ἔσται τὸ: nota voc. ἔσται mut. in ἄρα A   8 τοῦ κε ἄρα τὸ
μθ apogr.] τὸ κε ἄρα τοῦ μθ A   9 διάμετρον] δυνάμει Α
10 nota vocis ἔσται mut. in μῷ A   11 nota vocis ἔσται mut.
in μονάδων A   ἄρα post καὶ add. Α²   17 duo quadrata
cum numeris ρμθ et σπθ add. Α²   18 αἱ δὲ corr. ex η δ.αι Α

μὲν μονάδι μεῖζους ἢ διπλάσιαι δυνάμει, ποτὲ δὲ μονάδι ἐλάττους ἢ διπλάσιαι ὁμαλῶς· πᾶσαι οὖν αἱ διάμετροι πασῶν τῶν πλευρῶν γενήσονται δυνάμει διπλάσιαι, τοῦ ἐναλλὰξ πλείονος καὶ ἐλάττονος τῇ αὐτῇ μονάδι ἐν πάσαις ὁμαλῶς τιθεμένη ἵστηται ποιοῦντος εἰς τὸ μῆτρε⁵ ἐλλείπειν μήτε ὑπερβάλλειν ἐν ἀπάσαις τὸ διπλάσιον· τὸ γὰρ τῇ προτέρῳ διαμέτρῳ λεπτὸν δυνάμει τῇ ἐφεξῆς ὑπερβάλλει.

Ἔτι τε τῶν ἀριθμῶν οἱ μέν τινες τέλειοι λέγονται, οἱ δ' ὑπερτέλειοι, οἱ δ' ἐλλιπεῖς. καὶ τέλειοι μέν εἰσιν ¹⁰ οἱ τοῖς αὐτῶν μέρεσιν ἶσοι, ὡς ὁ τῶν σ· μέρη γὰρ αὐτοῦ ἥμισυ γ', τρίτον β', ἕκτον α', ἄτινα συντιθέμενα ποιεῖ τὸν σ· γεννῶνται δὲ οἱ τέλειοι τοῦτον τὸν τρόπον. ἔὰν ἐκθώμεθα τοὺς ἀπὸ μονάδος διπλασίους καὶ συντιθῶμεν αὐτούς, μέχρις οὖν ἂν γένηται πρῶτος καὶ ¹⁵ ἀσύνθετος ἀριθμός, καὶ τὸν ἐκ τῆς συνθέσεως ἐπὶ τὸν ἐσχατον τῶν συντιθεμένων πολλαπλασιάσωμεν, ὁ ἀπογεννηθεὶς ἔσται τέλειος. οἶον ἐκκείσθωσαν διπλασίοι α' β' δ' η' ις'. συνθῶμεν οὖν α' καὶ β'· γίνεται γ'· καὶ τὸν γ' ἐπὶ τὸν ὕστερον τὸν ἐκ τῆς συνθέσεως πολλα- ²⁰ πλασιάσωμεν, τουτέστιν ἐπὶ τὸν β'· γίνεται σ·, ὃς ἔστι πρῶτος τέλειος. ἂν πάλιν τρεῖς τοὺς ἐφεξῆς διπλασίους συνθῶμεν, α' καὶ β' καὶ δ', ἔσται ξ· καὶ τοῦτον ἐπὶ τὸν ἐσχατον τῶν τῆς συνθέσεως πολλαπλασιάσωμεν, τὸν ξ

1 τῶν πλευρῶν post δυνάμει ετ. Α corr. ex Λ ΙΑ 9 inscr. περὶ τελείων καὶ ὑπερτελείων καὶ ἐλλιπῶν (corr. ex ἐλλιπόντων) ἀριθμῷ Α, Λ in mg. ¹⁵ μέχρι Α, em. apogr. 19 οὖν add. fort. Α² γίνεται corr. ex nota vocis ἔσται ut vid. Α 20 τὸν ἐκ τῆς συνθέσεως: immo τῶν συντεθέντων 22 τρεῖς: ει ex ι Α 23 et p. 41, 1 ἔσται Α¹] γίνεται ut vid. Α² fort. recte 24 τῶν ex-τὸν Α τῆς συνθέσεως: immo συντεθέντων πολλαπλασιάσωμεν Α, em. apogr.

ἐπὶ τὸν δ' ἔσται ὁ κη̄, ὃς ἔστι δεύτερος τέλειος· σύγκειται ἐκ τοῦ ἡμίσεος τοῦ ιδ', τετάρτου τοῦ ζ', ἐβδόμου τοῦ δ', τεσσαρακαὶδεκάτου τοῦ β', εἰκοστοῦ ὀγδόου τοῦ α'.

ὑπερτέλειοι δέ εἰσιν ὅν τὰ μέρη συντεθέντα μείζονά
5 ἔστι τῶν ὅλων, οἷον ὁ τῶν ιβ'. τούτου γὰρ ἡμισύ ἔστιν
σ', τρίτον δ', τέταρτον γ', ἕκτον β', δωδέκατον α', ἄτινα
συντεθέντα γίνεται ισ', ὃς ἔστι μείζων τοῦ ἐξ ἀρχῆς,
τοντέστι τῶν ιβ'.

ἔλλιπεῖς δέ εἰσιν ὅν τὰ μέρη συντεθέντα ἐλάττονα
10 τὸν ἀριθμὸν ποιεῖ τοῦ ἐξ ἀρχῆς προτεθέντος ἀριθμοῦ,
οἷον ὁ τῶν η'. τούτου γὰρ ἡμισυ δ', τετάρτου β', ὅγδοον
ἕν. τὸ αὐτὸ δὲ καὶ τῷ ἴ συμβέβηκεν, ὃν καθ' ἔτερον
λόγον τέλειον ἔφασαν οἱ Πυθαγορικοί, περὶ οἵ κατὰ
τὴν οἰκείαν χώραν ἀποδώσομεν. λέγεται δὲ καὶ ὁ γ'
15 τέλειος, ἐπειδὴ πρῶτος ἀρχὴν καὶ μέσα καὶ πέρας ἔχει.

ὁ δ' αὐτὸς καὶ γραμμή ἔστι καὶ ἐπίπεδον, τρίγωνον γὰρ
ἰσόπλευρον ἑκάστην πλευρὰν δυεῖν μονάδων ἔχον, καὶ
πρῶτος δεσμὸς καὶ στερεοῦ δύναμις· ἐν γὰρ τρισὶ δια-
στάσεσι τὸ στερεὸν νοεῖσθαι.

20 ἐπεὶ δὲ καὶ συμφώνους τινάς φασιν ἀριθμούς, καὶ
ὅ περι συμφωνίας λόγος οὐκ ἂν εὑρεθείη ἀνευ ἀρι-

1 δεύτερος] β A σύγκειται — τοῦ α' in mg. A (fort.
haec e contextu verborum removenda), γὰρ post σύγκειται apogr.

2 ἐβδόμον] ξ A 3 τεσσαρακαὶδεκάτου] ιδ A εἰκοστοῦ
ὅγδοον] κη̄ A 4 συντεθέντα: τε corr. ex τι A 5 τῶν ιβ
Α²] τὸν ιβ A¹ 7 ὃς (?) A¹] καὶ A² 8 τῶν corr. ex τὸν
A 12 τῶν corr. ex τὸ A 14 ἀποδώσομεν: p. 99, 18. 106, 7
γ': τρία corr. ex τρίτος A 15 μέσον apogr. 16 γάρ
<ἔστιν>? 18 δύναμις corr. ex δυνάμεις A 19 νοεῖται
apogr.; fort. excidit φασίν vel tale quid 20 inscr. Θέωνος
Πλατωνικοῦ συγκεφαλατίωσις καὶ σύνοψις τῆς ὅλης
μονσικῆς Ζ, περὶ μονσικῆς A² α A

θμητικῆς· ἥτις συμφωνία τὴν μεγίστην ἔχει ίσχύν, ἐν λόγῳ μὲν οὖσα ἀλήθεια, ἐν βίῳ δὲ εὐδαιμονία, ἐν δὲ τῇ φύσει ἀρμονία. καὶ αὐτὴ δὲ ἡ ἀρμονία ἥτις ἐστὶν ἐν κόσμῳ οὐκ ἄν εὑρεθείη μὴ ἐν ἀριθμοῖς πρότερον ἔξενορεθεῖσα· ἥτις ἐστὶν καὶ νοητή, ἡ δὲ νοητὴ φῶν ἀπὸ τῆς 5 αἰσθητῆς κατανοεῖται. νῦν μὲν οὖν περὶ τῶν δυεῖν ἀρμονιῶν λεκτέον, τῆς τ' αἰσθητῆς ἐν ὁργάνοις καὶ τῆς νοητῆς ἐν ἀριθμοῖς. μετὰ δὲ τὸν περὶ πάντων τῶν μαθηματικῶν λόγουν τελευταῖον ἐπάξιομεν καὶ τὸν περὶ τῆς ἐν κόσμῳ ἀρμονίας λόγον, οὐκ ὀκνοῦντες τὰ ὑπὸ 10 τῶν πρὸ ἡμῶν ἔξενορημένα καὶ αὐτὸι ἀναγράφειν, ὥσπερ καὶ τὰ πρόσθεν ὑπὸ τῶν Πυθαγορικῶν παραδοθέντα ἐπὶ τὸ γνωριμώτερον ἔξενεγκόντες παραδεδώκαμεν, οὐδὲν αὐτὸι τούτων ἔξενορηκέναι φάσκοντες. παραδεικνύντες δέ τινα τῶν ὑπὸ τῶν πρὸ ἡμῶν παραδοθέντῶν 15 τῷ μέλλοντι συνήσειν τὰ Πλάτωνος ἀναγκαῖαν καὶ τούτων συναγωγὴν ἐποιησάμεθα.

Θράσυλλος τοίνυν περὶ τῆς ἐν ὁργάνῳ αἰσθητῆς λέγων ἀρμονίας φθόγγον φησὶν εἶναι φωνῆς ἐναρμονίου τάσιν. ἐναρμόνιος δὲ λέγεται, ἐπὰν δύνηται καὶ τοῦ 20 ὀξέος ὀξύτερος εὑρεθῆναι καὶ τοῦ βαρέος βαρύτερος· καὶ ὁ αὐτὸς καὶ μέσος ἐστὶν. ὡς εἶγε τινὰ τοιαύτην φωνὴν νοήσαιμεν ἥτις ὑπεραιρεῖ πᾶσαν ὀξύτητα, οὐκ ἄν εἴη ἐναρμόνιος· οὐδὲ γὰρ τὸν τῆς ὑπερμεγέθους

2 μὲν οὖσα] μένουσα A¹ 4 πρώτερον A¹ 5 cf.
Boeckh kl. Schr. III p. 138 sqq. 7 τῆς τ' αἰσθητῆς ἐν ὁργάνοις Z] τῆς τε αἰσθητῶν ὁργάνοις A¹, τῆς τε ἐν αἰσθητοῖς ὁργάνοις A² 17 ἐποιησάμεθα Z] πεποιήμεθα A 18 inscr.
β τι ἔστι φθόγγος καὶ τι φωνὴ ἐναρμόνιος mg. A. cf.
C. Fr. Hermann de Thrasyllo p. 9. Marquard ad Aristox. p.
226 Θράσυλλος Z] Θράσυλλος A¹, Θράσυλλος A² 22 καὶ
ὁ αὐτὸς καὶ μέσος ἐστὶν del. vid.

βροντῆς ψόφου ἐναρμόνιον ἔφοῦμεν, ὃς γε καὶ ὀλέθριος διὰ τὴν ὑπερβολὴν πολλάκις γίνεται, ὡς τις ἔφη·

πολλοὺς δὲ βροντῆς τραῦμ' ἄναιμον ὥλεσε.

καὶ μὴν εἰ τις οὗτως βαρὺς εἰη φθόγγος, ὃς μὴ ἔχειν
5 αὐτοῦ βαρύτερον, οὐκ ἂν οὐδὲ φθόγγος εἴη τὸ ἐναρ-
μόνιον οὐκ ἔχων. διὰ τοῦτ' οὖν φθόγγος εἶναι λέγεται
οὐ πᾶσα φωνὴ οὐδὲ πάσης φωνῆς τάσις, ἀλλ' ἡ ἐναρ-
μόνιος, οἷον μέσης, νεάτης, ὑπάτης. διάστημα δέ φησιν
εἶναι φθόγγων τὴν πρὸς ἀλλήλους ποιὰν σχέσιν, οἷον
10 διὰ τεσσάρων, διὰ πέντε, διὰ πασῶν, σύστημα δὲ
διαστημάτων ποιὰν περιοχῆν, οἷον τετράχορδον, πεντά-
χορδον, ὀκτάχορδον. ἀρμονία δέ ἔστι συστημάτων
σύνταξις, οἷον Λύδιος, Φρύγιος, Λώριος. καὶ τῶν
φθόγγων οἱ μὲν ὀξεῖς, οἱ δὲ βαρεῖς, οἱ δὲ μέσοι·
15 ὀξεῖς μὲν οἱ τῶν νητῶν, βαρεῖς δὲ οἱ τῶν ὑπατῶν,
μέσοι δὲ οἱ τῶν μεταξύ. τῶν δὲ διαστημάτων τὰ μὲν
σύμφωνα, τὰ δὲ διάφωνα. σύμφωνα μὲν τά τε κατ'
ἀντίφωνον, οἵσν ἔστι τὸ διὰ πασῶν καὶ τὸ δὶς διὰ
πασῶν, καὶ τὰ <κατὰ> παράφωνον, οἷον τὸ διὰ πέντε,
20 τὸ διὰ τεσσάρων. σύμφωνα δὲ κατὰ συνέχειαν οἷον
τόνος, δίεσις. τά τε γὰρ κατ' ἀντίφωνον σύμφωνά
ἔστιν, ἐπειδὴν τὸ ἀντικείμενον τῇ ὀξύτερῃ βάρος συμ-
φωνῇ, τά τε κατὰ παράφωνόν ἔστι σύμφωνα, ἐπειδὴν

3 Eurip. fr. 972   4 εἰ] ἡ A¹   6 τοῦτο Z   8

· inscr. τι ἔστι διάστημα A, δ in mg. cf. Marquard p. 231

10 ἐ mg. A. cf. Boeckh kl. Schr. III p. 147 sqq. 157. de metris Pind. p. 204 sqq.   12 inscr. τι ἔστιν ἀρμονία καὶ περὶ διαφορᾶς φθόγγων A, ἐξ in mg. cf. Marquard p. 212

16 τῶν Z] om. A   inscr. περὶ διαστημάτων A, ἐξ ἡ in mg.

17 cf. Westphal Metrik der Griechen I p. 289. Marquard p. 252   19 τὰ τὸ AZ, cf. vs. 23   τὸ om. A¹   20 σύμ-
φωνα — δίεσις fort. del. cf. Marquard p. 235

μήτε ὁμότονον φθέγγηται φθόγγος φθόγγῳ μήτε διάφωνον, ἀλλὰ παρά τι γνώριμον διάστημα ὅμοιον. διάφωνοι δ' εἰσὶ καὶ οὐ σύμφωνοι φθόγγοι, ὥν ἔστι το διάστημα τόνου ἡ διέσεως· ὁ γὰρ τόνος καὶ ἡ δίεσις ἀρχὴ μὲν συμφωνίας, οὕπω δὲ συμφωνία. ⁵

ὁ δὲ περιπατητικὸς "Ἄδραστος, γνωριμώτερον περὶ τε ἀρμονίας καὶ συμφωνίας διεξιών, φησί· καθάπερ τῆς ἐγραμμάτου φωνῆς καὶ παντὸς τοῦ λόγου ὀλοσχερῆ μὲν καὶ πρῶτα μέρη τά τε δήματα καὶ ὄνόματα, τούτων δὲ αἱ συλλαβαί, αὗται δ' ἐκ γραμμάτων, τὰ δὲ γράμματα φωναὶ πρῶται εἰσὶ καὶ στοιχειώδεις καὶ ἀδιαίρετοι καὶ ἐλάχισται — καὶ γὰρ συνίσταται ὁ λόγος ἐκ πρώτων γραμμάτων καὶ εἰς ἔσχατα ταῦτα ἀναλύεται —, οἵτις καὶ τῆς ἐμμελοῦς καὶ ἡρμοσμένης φωνῆς καὶ παντὸς τοῦ μέλους ὀλοσχερῆ μὲν μέρη τὰ λεγόμενα ¹⁰ συστήματα, τετράχορδα καὶ πεντάχορδα καὶ ὄκταχορδα· ταῦτα δέ ἔστιν ἐκ διαστημάτων, τὰ δὲ διαστήματα ἐκ φθόγγων, οἵτινες πάλιν φωναί εἰσι πρῶται καὶ ἀδιαίρετοι καὶ στοιχειώδεις, ἐξ ὧν πρώτων συνίσταται τὸ πᾶν μέλος καὶ εἰς ἄ ἔσχατα ἀναλύεται. διαφέρουσι δὲ ¹⁵ 20

1 ὁμότονον: το in ras. A (fort. corr. ex ὁμόφωνον), cf. Vetter additam. ad. Steph. Thes. (Zwickau 1867) p. 16 3 οὐ] οἱ AZ ἔστι Z] ἐπὶ A 6 inscr. περὶ ἀρμονίας καὶ συμφωνίας A. cf. Chalcid. 44 10 αὗται δ'] ἄτινα AZ, αὗτινες Manuel Bryennius p. 393 11 ἀδιαίρετοι Z] διαιρεταὶ corr. ex διαιρετοὶ A, quae sunt primae voces individuae atque elementariae Chalcid. 15 ὥστε ἀναλογεῖν ταῦτα ταῖς λέξεσιν, οἷον δήμασι καὶ ὄνόμασι, τὰ δὲ διαστήματα ταῖς συλλαβαῖς, τοῖς δὲ φθόγγοις τοῖς στοιχείοις (τὰ στοιχεῖα corr. A², scr. τοὺς δὲ φθόγγους τοῖς στοιχείοις) mg. A 18 φθόγγων Z] τῶν φθόγγων A ἀδιαίρετοι] διαιρεταὶ corr. ex διαιρετοὶ A 19 πρώτων A] πρῶτον Z 20 ἄ Z] om. A, cf. Nicom. introd. arithm. p. 73, 6 H.

ἀλλήλων οἱ φθόγγοι ταῖς τάσειν, ἐπεὶ οἱ μὲν αὐτῶν ὁξύτεροι, οἱ δὲ βαρύτεροι· αἱ δὲ τάσεις αὐτῶν κατά τινας λόγους εἰσὶν ἀφωρισμέναι.

φησὶ δὲ καὶ τοὺς Πυθαγορικούς περὶ αὐτῶν οὗτω
 5 τεχνολογεῖν· ἐπεὶ μέλος μὲν πᾶν καὶ πᾶς φθόγγος φωνὴ
 τίς ἔστιν, ἅπασα δὲ φωνὴ ψόφος, ψόφος δὲ πλῆξις ἀέρος
 κεκωλυμένου θρύπτεσθαι, φανερὸν ὡς ἡρεμίας μὲν
 οὖσης περὶ τὸν ἀέρα οὐκ ἀν γένοιτο οὕτε ψόφος οὗτε
 φωνὴ, διὸ οὐδὲ φθόγγος, πλήξεως δὲ καὶ κινήσεως
 10 γενομένης περὶ τὸν ἀέρα, ταχείας μὲν ὁξὺς ἀποτελεῖται
 ὁ φθόγγος, βραδείας δὲ βαρύς, καὶ σφοδρᾶς μὲν μείζων
 ἥχος, ἡρέμου δὲ μικρός. τὰ δὲ τάχη τῶν κινήσεων καὶ
 αἱ σφοδρότητες ἡ ἐν λόγοις τισὶν ἀποτελοῦνται ἡ καὶ
 ἀλόγως πρὸς ἄλληλα. ὑπὸ μὲν οὖν τῶν ἀλόγων ἄλογοι
 15 καὶ ἐκμελεῖς γίνονται ψόφοι, οὓς οὐδὲ φθόγγους κρὴ
 καλεῖν κυρίως, ἥχους δὲ μόνον, ὑπὸ δὲ τῶν ἐν λόγοις
 τισὶ πρὸς ἄλλήλους πολλαπλασίους ἡ ἐπιμορίους ἡ ἀπλῶς
 ἀριθμοῦ πρὸς ἀριθμὸν ἐμμελεῖς καὶ κυρίως καὶ ἴδιας
 φθόγγοι· ὃν οἱ μὲν ἄλλοι μόνον ἡρμοσμένοι, οἱ δὲ κατὰ
 20 τοὺς πρώτους καὶ γνωριμωτάτους καὶ κυριωτάτους λό-
 γους πολλαπλασίους τε καὶ ἐπιμορίους ἥδη καὶ σύμφωνοι.

συμφωνοῦσι δὲ φθόγγοι πρὸς ἄλλήλους, ὃν θατέ-

1 ἄλλήλων Α] ἄλλων Ζ 3 λόγους ante λόγους ερ. Α
 4 φησὶ Α] φασὶ Ζ 5 Porph. comm. in Ptol. Harm. p. 193
 ὁ γοῦν περιπατητικὸς Ἀδραστος τὰ κατὰ τοὺς Πυθαγορείους
 ἐκτιθέμενος γράφει· ἐπεὶ μέλος — δὲ μικρός (vs. 12) 6
 φόφος δὲ Ζ] om. A, ὁ δὲ add. Α², ὁ δὲ φόφος Porph. 7
 φανερὸν Porph.] φανερὸν δὲ AZ 11 μείζον Α¹ 12 ἡρέμον
 Α] ἡρέμα Ζ, ἡρεμίας Porph. 18 ἀριθμοῦ Α] καὶ Ζ 21
 πολλαπλασίους Α] πολλαπλάσιοι Ζ 22 ἐπιμορίους Α] ἐπιμόριοι
 Ζ σύμφωνοι corr. εχ. συμφάνοντος ut vid. A 22 Porph.
 comm. in Ptol. Harm. p. 270 Ἀδραστος δὲ ὁ περιπατητικὸς ἐν
 τοῖς εἰς τὸν Τίμαιον λέγει οὐτως· συμφωνοῦσι δὲ — ἔξακονέται

ρου κρουσθέντος ἐπί τινος ὁργάνου τῶν ἐντατῶν καὶ
ὁ λοιπὸς κατά τινα οἰκειότητα καὶ συμπάθειαν συνηχεῖ·
κατὰ ταύτο δὲ ἀμφοῖν ἂμμα κρουσθέντων ἡδεῖα καὶ
προσηγής ἐκ τῆς κράσεως ἔξακούεται φωνὴ. τῶν δὲ
κατὰ τὸ ἔξης ἡρμοσμένων φθόγγων πρῶτοι μὲν οἱ 5
τέτταροι τάξει συμφωνοῦσι πρὸς ἀλλήλους, συμφωνοῦσι
δὲ συμφωνίαν τὴν δι' αὐτὸ τοῦτο διὰ τεσσάρων λεγο-
μένην, ἐπειτα οἱ πέμπτοι τὴν διὰ πέντε, καὶ μετὰ
ταῦτα οἱ περιλαμβάνοντες ἀμφοτέρας τὰς συμφωνίας,
γινόμενοι δ' ἀπ' ἀλλήλων ὅγδοοι, τὴν διὰ πασῶν, 10
οὗτο προσαγορευθεῖσαν ἐπειδὴ τὸ πρῶτον ἀπὸ τῆς
ὄκταχορδου λύρας ὁ πρῶτος καὶ βαρύτατος φθόγγος,
καλούμενος ὑπάτη, τῷ τελευταίῳ καὶ ὀξύτατῷ, τουτέστι
τῇ νήτῃ, τὴν αὐτὴν εὑρέθη συνέχων συμφωνίαν κατ'
ἀντίφωνον. ἐπηνέημένης δὲ τῆς μουσικῆς καὶ πολυχόρ- 15
δων καὶ πολυφθόγγων γεγονότων ὁργάνων τῷ προσ-
ληφθῆναι καὶ ἐπὶ τὸ βαρὺ καὶ ἐπὶ τὸ ὀξὺ τοῖς προϋπ-
άρχονσιν ὄκτὼ φθόγγοις ἄλλους πλείονας, ὅμως τῶν
πρώτων συμφωνιῶν αἱ προσηγορίαι φυλάττονται, διὰ
τεσσάρων, διὰ πέντε, διὰ πασῶν. 20

φωνὴ (p. 51, 4). cf. Marquard p. 237. C. Lang Ueberblick
über die altgriech. Harmonik p. 27 1 ἐν τού-
τοις Z 2 συνηχῆ Porph. 3 ταύτο AZ] τὸ αὐτὸ Porph.
ἡδεῖα Z] ἡδεῖα A¹, ἡδεῖα A², λεια Porph. 6 τέτταρες A³
συμφωνίας ἡ διὰ δὲ ἐν ἐπιτρίτῳ, ἡ διὰ ἐ συμφωνία ἐν ἡμιολίῳ,
ἡ διὰ πασῶν συμφωνία A² vel recentior manus in mg. sup.,
adiectis lineis inutilibus 8 πέμπτοι Z] ἐ A 10 δὲ Z] om.
A 11 ὅτι τὸ πρῶτον μέχρις ὄκταχορδῶν (tum καὶ del.) ἡ
μουσικὴ ὑπῆρχεν, ὁ ἄ ὑπάτη βαρύτατος, ὁ ἔσχατος νήτη
όξύτατος: ἐπει ὁ (μὲν add. A²) ὀξύτατος φθόγγος ὁ δὲ (ὁ δὲ
corr. in ὁ δὲ βαρύτατος A²) οὗτοι δὲ ἀντίφωνοι mg. A
12 βαρύτατος ὁ ἄ φθόγγος ὑπάτη, ἡ ὀξύτατος νήτη A² vel rec.
m. in mg. inf., adiectis lineis 14 εὑρέθη] εὑρεθῆσεται AZ

προσανηγόρηται δὲ ταύταις ἔτεραι πλείους. τῇ γὰρ .
 διὰ πασῶν πάσης ἄλλης προστιθεμένης, καὶ ἐλάττονος
 καὶ μείζονος καὶ ἵσης, ἐξ ἀμφοῖν ἔτέρα γίνεται συμ-
 φωνία, οἷον ἡ τε διὰ πασῶν καὶ διὰ τεσσάρων, καὶ
 5 διὰ πασῶν καὶ διὰ πέντε, καὶ δὶς διὰ πασῶν, ἔτι δὲ
 πάλιν τῇ διὰ πασῶν εἰ προστεθείη τούτων τις, οἷον ἡ
 δὶς διὰ πασῶν καὶ διὰ τεσσάρων, καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων
 ὁμοίως μέχρι τοῦ δύνασθαι φθέγγεσθαι ἡ κρίνειν
 ἀκούοντας. τόπος γάρ τις καλεῖται τῆς φωνῆς ὃν
 10 διεξέρχεται ἀπὸ βαρυτάτου τινὸς ἀρξαμένη φθόγγου
 καὶ κατὰ τὸ ἔξης ἐπὶ τὸ ὅξὺ προϊοῦσα, ἡ ἀνάπαλιν.
 τούτων δὲ οἱ μὲν ἐπὶ πλεῖον, οἱ δὲ ἐπ' ἐλαττον διστάσιν.
 τὸ μέντοι ἔξης καὶ ἐμμελῶς ἐν τούτῳ προκόπτειν οὕτε
 ὡς ἔτυχε γίνεται οὕτε μὴν ἀπλῶς καὶ μοναχῶς, ἀλλὰ
 15 κατά τινας τρόπους ἀφωρισμένους, καθ' οὓς αἱ τῶν
 λεγομένων γενῶν τῆς μελωδίας θεωροῦνται διαφοραί.
 καθάπερ γὰρ ἐπὶ τοῦ λόγου καὶ τῆς ἐγγραμμάτου φωνῆς
 οὐ πᾶν γράμμα παντὶ συμπλεκόμενον συλλαβὴν ἡ λόγου
 ἀποτελεῖ, οὗτος οὐδὲ ἐν τῷ μέλει κατὰ τὴν ἡρμοσμένην
 20 φωνὴν οὐδ' ἐν τῷ ταύτης τόπῳ πᾶς φθόγγος μετὰ
 παντὸς τιθέμενος ἐμμελὲς ποιεῖ διάστημα, ἀλλ' ὡς
 φαμεν κατὰ τρόπους τινὰς ἀφωρισμένους.

1 ταῦται A¹   6 τῇ δὶς διὰ πασῶν A² et Bryenn. p. 394
et primo om., tum add. A, deest in Z   8 ὁμοίως A] οὗτως
 Z   9 cf. Aristox. p. 18, 27 Marq. Vetter additam. ad. Steph.
 Thes. p. 24   γ^ρ οὗτος ὅτι ὁ τῆς φωνῆς τόπος ἡ ἀπὸ βαρυ-
 τάτου ἀρξαμένος κατὰ τὸ ἔξης ἐπὶ τὸ ὅξὺ διεισιν ἡ ἐμπαλιν
 ἀπὸ ὅξυτάτου ἐπὶ τὸ βαρύν mg. A   12 τούτων — διστά-
 σιν fort. del.   13 sq. τὸ — ἐμμελῶς — προκόπτειν Z]
 corr. in ἡ — ἐμμελῆς — προκοπή A   14 ἀλλὰ A] ἀλλὰ καὶ Z
 17 cf. Aristox. p. 38 et 52 Marq.   19 κατὰ τὴν Z]
 om. A

τοῦ δὲ λεγομένου τόπου τῆς φωνῆς καὶ παντὸς τοῦ ἐν τούτῳ διαστήματος γνωριμάτατον μέρος τε καὶ μέτρον ἔστι τὸ καλούμενον τονιαῖον διάστημα, καθάπερ ὁ πῆχυς τοῦ κυρίως τοπικοῦ διαστήματος ὃ φερόμενα τὰ σώματα διέξεισιν. ἔστι δὲ γνωριμάτατον τὸ τονιαῖον διάστημα,⁵ ἐπειδὴ τῶν πρώτων καὶ γνωριμώτατων συμφωνιῶν ἔστι διαφορά· τὸ γὰρ διὰ πέντε τοῦ διὰ τεσσάρων ὑπερέχει τόνῳ. τὸ μέντοι ἡμιτόνιον οὐχ ὡς ἡμισυ τόνου λέγεται, ὥσπερ Ἀριστόξενος ἠγεῖται, καθὸ καὶ τὸ ἡμιπήχιον ἡμισυ πήχεως, ἀλλ’ ὡς ἔλαττον τοῦ τόνου μελῳδητὸν¹⁰ διάστημα· καθὰ καὶ τὸ ἡμίφωνον γράμμα οὐχ ὡς ἡμισυ φωνῆς καλοῦμεν, ἀλλ’ ὡς μὴ αὐτοτελῆ καθ’ αὐτὸν φωνήν. δείκνυται γὰρ ὁ τόνος μηδ’ ὄλως εἰς δύο ἵσα διαιρεῖσθαι δυνάμενος, ἐν λόγῳ θεωρούμενος ἐπογδόῳ, καθάπερ οὐδ’ ἄλλο τι ἐπιμόριον διάστημα. τὰ γὰρ δ’¹⁵ οὐχ οἶόν τε διαιρεθῆναι εἰς ἵσα.

ὅταν μὲν οὖν ἡ φωνὴ μελῳδοῦσα ἐν τῷ λεγομένῳ τόπῳ αὐτῆς ἀπό τινος βαρυτέρου φθόγγου ἐπὶ τὸν ἔξῆς ὀξύτερου μεταβῆ τὸ λεγόμενον ἡμιτονιαῖον διάστημα ποιησαμένη καπειτ’ ἀπ’ αὐτοῦ τόνου διαστήσασα πρῶτον²⁰

- 1 inscr. περὶ τόνον A, ἢ in mg.   5 διέξεισιν: ει corr.
 ex. εἰ A γνωριμάτατον Bryenn. p. 395] γνωριμώτερον AZ
 6 cf. Marquard p. 258 sq.   8 inscr. περὶ ἡμιτονίον A.   9 Ἀριστόξενος: Harm.
 cf. Procl. ad Plat. Tim. p. 196 B   12 αὐτοτελῆ καθ’ αὐτὸν φωνήν Z] τὸ αὐτὸν
 τελεῖ κατ’ αὐτὸν φωνὴν A¹, τῷ αὐτοτελεῖ κατὰ ταντὸν φωνεῖν
 A²   14 ὅτι ὁ τόνος ἐν ἐπογδόῳ λόγῳ θεωρεῖται mg. A
 17 inscr. τί τὸ διάτονον μέλος (γένος Bull.) τῆς μελῳ-
 δίας A, ἵσα in mg.   18 βαρυτέρον A²] βραχυτέρον A¹Z
 19 ἡμιτονιαῖον Z] ἡμιτόνιον A   20 ἵστεον ὡς οὐ πάντως
 (πάντος A¹) οὗτος ἔχει τὸ διάτονον, ἀλλ’ ἐνδέχεται καὶ μετὰ
 τὸ ἡμιτόνιον (τὸ ἡμιτόνιον A² corr. ut vid. ex τῶν) δύο τόνονς
 (τόνων A¹) εἶναι καὶ ἐκατέρωθεν (ἐκατέροθεν A¹). ἐκ δὲ δια-
 φόρον τάξεως διάφορον γίνεται μέλος mg. A

ἐπ' ἄλλον παραγένηται φθόγγον, βουλομένη κατὰ τὸ ἔξῆς προκόπτειν ἐμμελῶς, οὐδὲν ἔτερον εἶναι δύναται διάστημα ὅνδε προενέγκασθαι φθόγγον ἔτερον ἐμμελῆ καὶ ἡρμοσμένον, ἢ διάστημα μὲν τονιαῖον, φθόγγον δὲ 5 τὸν ἐπὶ τὸ ὁξὺ τοῦτο ὀρίζοντα καὶ συμφωνοῦντα τῷ ἔξ αρχῆς τὴν διὰ τεσσάρων συμφωνίαν. καλεῖται δὲ τὸ οὗτο μελῳδηθὲν σύστημα τετράχορδον, συνεστηκὸς ἐκ διαστημάτων μὲν τριῶν, ἡμιτονίου καὶ τόνου καὶ τόνου, φθόγγων δὲ τεσσάρων, ὃν οἱ περιέχοντες, τουτέστιν ὅ 10 τε βαρύτατος καὶ ὁξύτατος, συμφωνοῦσιν εὐθὺς ἣν διὰ τεσσάρων ἔφαμεν λέγεσθαι συμφωνίαν δύο τόνων οὖσαν καὶ ἡμιτονίου. καλεῖται δὲ τὸ τοιοῦτον γένος τῆς μελῳδίας διάτονον, ἵτοι ὅτι διὰ τῶν τόνων τὸ πλεῖστον διοδεύει ἢ ὅτι σεμνόν τι καὶ ἐρωτικόν τονιαῖον καὶ 15 εὔτονον ἥθος ἐπιφαίνει.

Ἐὰν μέντοι ἡ φωνὴ, τὸν ἔξ αρχῆς πρώτον ὀρίσασα φθόγγον καὶ ἡμιτόνιον ἐπὶ τὸ ὁξὺ μεταβᾶσα, ἐπὶ τὸν αὐτὸν ἔλθῃ δεύτερον φθόγγον, εἰτα πάλιν ἀπὸ τοῦδε ἡμιτόνιον διαστήσασα τρίτον ὀρίση φθόγγον ἄλλον, 20 ἀπὸ τούτου κατὰ συνέχειαν πειρωμένη προκόπτειν ἐμμελῶς οὕτε διάστημα δύναται ποιήσασθαι ἄλλο πλὴν τὸ λειπόμενον τοῦ πρώτου γενομένου τετραχόρδου, τὸ τριημιτονιαῖον ἀσύνθετον, οὕτε φθόγγον ἔτερον ὀρίσαι

2 εἶναι] ποιήσασθαι? cf. p. 53, 20. 54, 21   5 τοῦτον
 A²   10 καὶ om. A¹   τίς ἡ διὰ δὲ καὶ πῶς γίνεται; τί τὸ
 διάτονον γένος τῆς μελῳδίας καὶ πῶς γίνεται: mg. A   οὖν post
 εὐθὺς add. A²   ἦν corr. εχ ἡ A   11 ἔφαμεν A] φαμὲν
 Z. cf. p. 51, 7   12 γίνεται post ἡμιτονίου A²   14 τι
 Z] τε A   16 inscr. τι τὸ χρωματικόν A, i^β in mg.
 καὶ τοῦτο τῆς διὰ δὲ mg. A   τὸν] τῶν A¹   18 ἔλθη
 apogr.] ἔλθοι AZ ut vid.   19 ὀρίσει A¹

ἢ τὸν ἐπὶ τὸ ὁξὺ περιέχοντα τὸ πρῶτον τετράχορδον, συμφωνοῦντα τῷ βαρυτάτῳ κατὰ τὸ διὰ τεσσάρων· ὥστε γίνεσθαι τὴν τοιαύτην μελῳδίαν κατὰ ἡμιτόνιον καὶ ἡμιτόνιον καὶ τριημιτόνιον ἀσύνθετον. καλεῖται δὲ πάλιν τὸ γένος τῆς τοιαύτης μελῳδίας χρωματικὸν διὰ 5 τὸ παρατετράχορδον καὶ ἔηγηλλάχθαι τοῦ πρόσθεν γοερώτερόν τε καὶ παθητικώτερον ἥδος ἐμφαίνειν.

λέγεται δέ τι καὶ τρίτον γένος μελῳδίας ἐναρμόνιον, ἐπειδὴν ἀπὸ τοῦ βαρυτάτου φθόγγου κατὰ δίεσιν καὶ δίεσιν καὶ δίτονον ἡ φωνὴ προειλθοῦσα μελῳδήσῃ τὸ 10 τετράχορδον. δίεσιν δὲ καλοῦσιν ἐλαχίστην οἱ περὶ Ἀριστόξενον τὸ τεταρτημόριον τοῦ τόνου, ἥμισυ δὲ ἡμιτονίου, ὡς ἐλάχιστον μελῳδητὸν διάστημα, τῶν Πυθαγορείων διέσιν καλούντων τὸ νῦν λεγόμενον ἡμιτόνιον. καλεῖσθαι δέ φησιν Ἀριστόξενος τοῦτο τὸ 15 προειρημένον γένος ἀρμονίαν διὰ τὸ εἶναι ἄριστον, ἀπενεγκάμενον τοῦ παντὸς ἡρμοσμένου τὴν προσ-

1 τὸ ὁξὺ A] τὸν ὁξὺ Z	2 κατὰ τὸν διὰ δ' Z (κατὰ τὴν διὰ τεσσάρων συμφωνίαν duo codd. et Bryenn. p. 397), κατὰ τῶν διὰ εἰ A
4 τὸ τριημιτόνιον (τρημητόνιον A ¹) τριῶν ἐστιν ἡμιτονίων, τόνον αἱς· εἰτα τὰ β̄ ἡμιτόνια· γίνεται ἡ πᾶσα τόνων β̄ις mg. A	5 καὶ ante γοερώτερόν add. A ² ut vid.
8 inscr. τι τὸ ἐναρμόνιον A, ιγ̄ in mg.	9 ἐπεὶ γὰρ τὸ (ū, add. A ²) διὰ δ̄ διατονον (scr. δύο τόνων καὶ ἡμιτονίου) ἐστιν, ἀνάγκη τῶν (τῶν A ¹ , τὸ A ²) β̄ διαστημάτων διεσιαῖσιν τῶν (scr. διεσιαῖσιν ὄντων) ἄτινά ἐστιν ἡμιτονίου τὸ γ̄ θύροιναι τόνων mg. A (in postremis complura ex corr. A ²) ἔτι τῆς διὰ δ̄ mg. A καὶ δίεσιν Z] om. A
10 δίτονον Z]	10 δίτονον Z]
διὰ τόνον A μελῳδήσῃ A] μελῳδήσει Z	11 inscr. τι ἐστι δίεσις A οἱ περὶ Ἀριστόξενον: Harm. p. 30, 5 sq. 66, 9
14 πυθαγορίων A ¹ Z	15 Ἀριστ. A] ὁ Ἀριστ. Z. cf. Mahne diatr. de Arist. p. 163
17 ἀπενεγκάμενον Z]	17 ἀπενεγκάμενον Z] ἐπενεγκάμενον A

ηγορίαν. ἔστι δὲ δυσμελωδητότατον καὶ, ὡς ἐκεῖνός φησι, φιλότεχνον καὶ πολλῆς δεόμενον συνηθείας, ὅθεν οὐδέ εἰς γρῆσιν ὁρδίως ἐρχεται, τὸ δὲ διάτονον γένος ἀπλοῦν τι καὶ γενναῖον καὶ μᾶλλον κατὰ φύσιν· διὸ 5 μᾶλλον τοῦτο παραλαμβάνει Πλάτων.

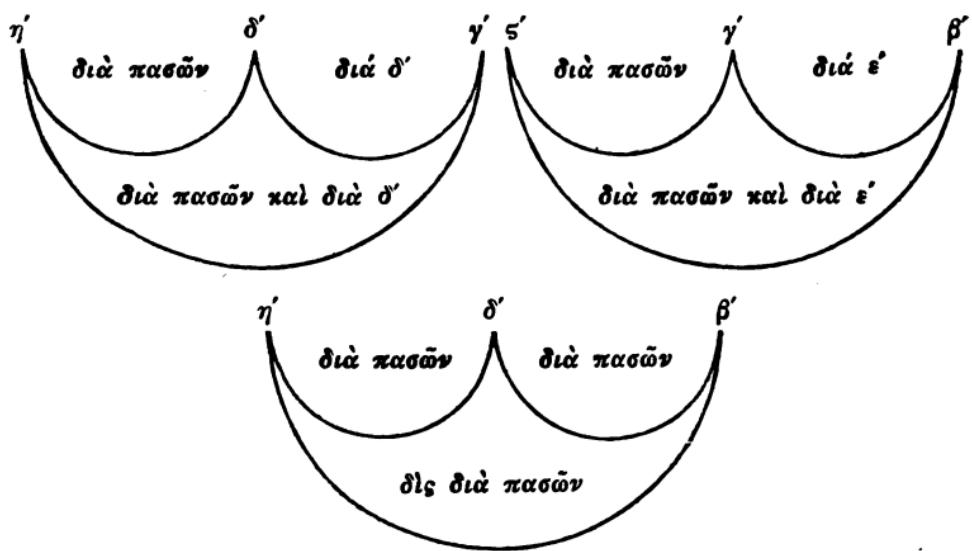
ἡμιτόνιον	τόνος	τόνος	διάτονον
ἡμιτόνιον	ἡμιτόνιον	τριημιτόνιον	χρωματικόν
δίεσις	δίεσις	δίτονον	ἀρμονικόν

τοὺς δὲ συμφωνοῦντας φθόγγους ἐν λόγοις τοῖς 10 πρὸς ἄλλήλους πρῶτος ἀνευρηκέναι δοκεῖ Πυθαγόρας, τοὺς μὲν διὰ τεσσάρων ἐν ἐπιτρίτῳ, τοὺς δὲ διὰ πέντε ἐν ἡμιολίῳ, τοὺς δὲ διὰ πασῶν ἐν διπλασίῳ, καὶ τοὺς μὲν διὰ πασῶν καὶ διὰ τεσσάρων ἐν λόγῳ τῶν η' πρὸς γ' ὃς ἔστι πολλαπλασιεπιμερής, διπλάσιος γὰρ καὶ δισ- 15 επίτριτός ἔστι, τοὺς δὲ διὰ πασῶν καὶ διὰ πέντε ἐν λόγῳ τριπλασίῳ, τοὺς δὲ δις διὰ πασῶν ἐν τετραπλασίῳ, καὶ τῶν ἄλλων ἡρμοσμένων τοὺς μὲν τὸν τόνον περι- ἔχοντας ἐν ἐπογδόῳ λόγῳ, τοὺς δὲ τὸ νῦν λεγόμενον ἡμιτόνιον, τότε δὲ δίεσιν, ἐν ἀριθμοῦ λόγῳ πρὸς ἀριθ-

1 ἐκεῖνος: Harm. p. 26, 18. cf. Westphal I p. 420. Marquard p. 267 5 cf. Macrob. in Somn. Scip. II 4, 13. Procl. ad Plat. Tim. p. 191 E 6 τόνος διάτονον apogr.] διάτονος διατόνον AZ (utrumque intra figurae lineas scriptum, sicut etiam sequentia) 7 τριημιτόνιον χρῶμα apogr. χρωματικοῦ τριημιτόνιον AZ 8 δίτονον ἀρμονικόν] ἀρμονικὸν διατόνιον AZ, δίτονον ἐναρμόνιον apogr. 9 sqq. cf. Chalcid. 45. Zeller I p. 371. Westphal I p. 62 10 ἀνευρικέναι A¹ 11 κεῖται τὸ ὑπόδειγμα ἐπὶ καταγραφῆς ἐν τῷ τέλει mg. A 19 ἀριθμοῦ A] σ' Z ἀριθμὸν A] σ' Z

μὸν τῷ τῶν συνέργοις σμγ', ἔξετάσας τοὺς λόγους διὰ τε τοῦ μήκους καὶ πάχους τῶν χορδῶν, ἔτι δὲ τῆς τάσεως γινομένης κατὰ τὴν στροφὴν τῶν κολλάβων η̄ γνωριμώτερον κατὰ τὴν ἔξαρτησιν τῶν βαρδῶν, ἐπὶ δὲ τῶν ἐμπινευστῶν καὶ διὰ τῆς εὐρύτητος τῶν κοιλιῶν 5 η̄ διὰ τῆς ἐπιτάσεως καὶ ἀνέσεως τοῦ πνεύματος, η̄ δι' ὅγκων καὶ σταθμῶν οἷον δίσκων η̄ ἀγγείων. ὃ τι γὰρ ἂν ληφθῇ τούτων κατά τινα τῶν εἰρημένων λόγων, τῶν ἄλλων <ἴσων> ὄντων, τὴν κατὰ τὸν λόγον ἀπεργάσεται συμφωνίαν.

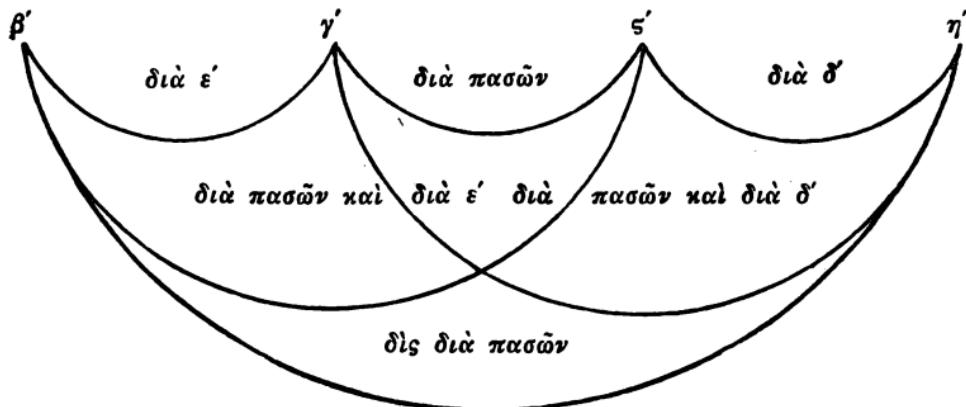
10

ἀρκείτω δ' ἡμῖν ἐν τῷ παρόντι διὰ τοῦ μήκους τῶν χορδῶν δηλῶσαι ἐπὶ τοῦ λεγομένου κανόνος. τῆς γὰρ ἐν τούτῳ μιᾶς χορδῆς καταμετρηθείσης εἰς τέσσαρα ἴσα ὁ ἀπὸ τῆς ὀλης φθόγγος τῷ μὲν ἀπὸ τῶν τριῶν

1 τῷ Z] τῶν ut vid. eras. A γὰρ ποτε ἔξετάσας A² ut
vid. 5 κοιλιῶν: οἱ corr. ex ω A 9 <ἴσων>: cf. p. 59, 12.
60, 19. 65, 13. 12 excidit fort. τοῦτο

μερῶν ἐν λόγῳ γενόμενος ἐπιτρέπω συμφωνήσει διὰ τεσσάρων, τῷ δὲ ἀπὸ τῶν δύο, τουτέστι τῷ ἀπὸ τῆς

ἡμισείας, ἐν λόγῳ γενόμενος διπλασίῳ συμφωνήσει διὰ πασῶν, τῷ δὲ ἀπὸ τοῦ τετάρτου μέρους γενόμενος ἐν λόγῳ τετραπλασίῳ συμφωνήσει διὸς διὰ πασῶν. ὁ δὲ ἀπὸ τῶν τριῶν μερῶν φθόγγος πρὸς τὸν ἀπὸ τῶν δύο γενόμενος ἐν ἡμιολίᾳ συμφωνήσει διὰ πέντε, πρὸς δὲ τὸν ἀπὸ τοῦ τετάρτου μέρους γενόμενος ἐν λόγῳ τριπλασίᾳ συμφωνήσει διὰ πασῶν καὶ διὰ πέντε. ἐὰν δὲ 10 εἰς ἐννέα διαιμετρηθῇ ἡ χορδὴ, ὁ ἀπὸ τῆς ὅλης φθόγγος πρὸς τὸν ἀπὸ τῶν ὀκτὼ μερῶν ἐν λόγῳ ἐπογδόῳ τὸ τονιαῖον περιέξει διάστημα.

πάσας δὲ τὰς συμφωνίας περιέχει ἡ τετραπτύς. συνέστησε μὲν γὰρ αὐτὴν α' καὶ β' καὶ γ' καὶ δ'. ἐν 15 δὲ τούτοις τοῖς ἀριθμοῖς ἔστιν ἡ τε διὰ τεσσάρων συμ-

1 μερῶν Bull.] μέτρων A 11 excidit fort. γενόμενος

13 cf. p. 93, 19 14 συνέστησαν Bull. 15 ἡ διὰ δ ὡς ἔχει

ὁ δ πρὸς τὰ γ· η διὰ ε ὡς ὁ γ πρὸς τὸν β· ἡ διὰ πασῶν ὡς
β πρὸς α· διὰ πασῶν καὶ διὰ ε ὡς γ πρὸς α· διὸς διὰ πασῶν
ὡς δ πρὸς α· τὴν δὲ διὰ πασῶν καὶ διὰ δ οὐκ ἔστιν εὑρεῖν ἐν

φωνία καὶ ἡ διὰ πέντε καὶ ἡ διὰ πασῶν, καὶ ὁ ἐπίτριτος λόγος καὶ ἡμιόλιος καὶ διπλάσιος καὶ τριπλάσιος καὶ τετραπλάσιος.

ταύτας δὲ τὰς συμφωνίας οἱ μὲν ἀπὸ βαρῶν ἡξίουν λαμβάνειν, οἱ δὲ ἀπὸ μεγεθῶν, οἱ δὲ ἀπὸ κινήσεων ⁵ [καὶ ἀριθμῶν], οἱ δὲ ἀπὸ ἄγγειων [καὶ μεγεθῶν]. Λᾶσος δὲ ὁ Ἐρμιονεύς, ὃς φασι, καὶ οἱ περὶ τὸν Μεταποντίνον Ἰππασον Πυθαγορικὸν ἄνδρα συνέπεσθαι τῶν κινήσεων τὰ τάχη καὶ τὰς βραδυτῆτας, δι' ὃν αἱ συμφωνίαι . . . . . ¹⁰
 ἐν ἀριθμοῖς ἥγονύμενος λόγους τοιούτους ἐλάμβανεν ἐπ' ἄγγειων. Ισων γὰρ ὄντων καὶ ὁμοίων πάντων τῶν ἄγγειών τὸ μὲν κενὸν ἔάσας, τὸ δὲ ἡμισυ ὑγροῦ <πληρώσας> ἐψόφει ἐκατέρῳ, καὶ αὐτῷ ἡ διὰ πασῶν ἀπεδίδοτο συμφωνία. Θάτερον δὲ πάλιν τῶν ἄγγειών κενὸν ¹⁵ ἐῶν εἰς θάτερον τῶν τεσσάρων μερῶν τὸ ἐν ἐνέχεε, καὶ κρούσαντι αὐτῷ ἡ διὰ τεσσάρων συμφωνία ἀπεδίδοτο, ἡ δὲ διὰ πέντε, <ὅτε> ἐν μέρος τῶν τριῶν συνεπλήρου, οὕσης τῆς κενώσεως πρὸς τὴν ἐτέραν ἐν μὲν τῇ διὰ πασῶν ὃς β' πρὸς ἐν, ἐν δὲ τῷ διὰ πέντε ὃς γ' πρὸς ²⁰ β', ἐν δὲ τῷ διὰ τεσσάρων ὃς δ' πρὸς γ'. οἵς ὁμοίως καὶ κατὰ τὰς διαλήψεις τῶν χορδῶν θεωρεῖται, ὃς προείρηται, ἀλλ' οὐκ ἐπὶ μιᾶς χορδῆς, ὃς ἐπὶ τοῦ κανόνος, ἀλλ' ἐπὶ δυεῖν· δύο γὰρ ποιήσας ὁμοτόνους ὅτε μὲν τὴν μίαν αὐτῶν διαλάβοι μέσην πιέσας, τὸ ἡμισυ ²⁵

τῆς τετρακτύν· ἔστι γὰρ ὡς ἡ πρὸς γ̄ mg. A ⁵ μηκῶν Bull.

7 λάσος A. cf. Schneidewin de Laso p. 16 ^{οἱ περὶ τὸν} Α¹] οἱ τῶν Α¹ μετὰ ποντίνον A, em. apogr. ⁸ Ἰππασον: cf. Zeller I p. 457 ¹¹ γὰρ post ἐλάμβανεν Α² ¹⁴ ἐν ante ἐκατέρῳ add. Α² ¹⁹ κινήσεως A ²³ προείρηται: p. 57, 11
 24 δυεῖν] om. A¹, δύο Α²

πρὸς τὴν ἑτέραν συμφωνίαν τὴν διὰ πασῶν ἐποίει· ὅτε δὲ τὸ τρίτον μέρος ἀπολαμβάνοι, τὰ λοιπὰ μέρη πρὸς τὴν ἑτέραν τὴν διὰ πέντε συμφωνίαν ἐποίει· ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῆς διὰ τεσσάρων· καὶ γὰρ ἐπὶ ταύτης 5 μιᾶς τῶν χορδῶν ἀπολαβὼν τὸ τέταρτον μέρος τὰ λοιπὰ μέρη πρὸς τὴν ἑτέραν συνηπεῖν. ὃ δὴ καὶ ἐπὶ τῆς σύριγγος ἐποίει κατὰ τὸν αὐτὸν λόγον. οἱ δ' ἀπὸ τῶν βαρῶν τὰς συμφωνίας ἐλάμβανον, ἀπὸ δυεῖν χορδῶν ἔξαρτῶντες βάρη κατὰ τὸν εἰρημένους λόγον, οἱ δ' 10 ἀπὸ τῶν μηκῶν, καὶ τῶν χορδῶν . . . . . ἐπίεσαν, τὰς συμφωνίας ἐν ταῖς χορδαῖς ἀποφαινόμενοι.

. . . . .

φθόγγον δὲ εἶναι φωνῆς πτῶσιν ἐπὶ μίαν τάσιν. ὅμοιον γάρ φασιν αὐτὸν αὐτῷ δεῖν εἶναι τὸν φθόγγον καὶ 15 ἐλάχιστον κατὰ διαφοράν, οὐκ ἐκ διαφόρων τάσεων οἷον βαρύτητος καὶ ὀξύτητος. τῶν δὲ φωνῶν αἱ μὲν ὀξεῖαι, αἱ δὲ βαρεῖαι, διὸ καὶ τῶν φθόγγων, *⟨ῶν⟩* ὁ μὲν ὀξὺς ταχὺς ἐστιν, ὁ δὲ βαρὺς βραδύς. εἰ γοῦν εἰς δύο ἰσοπαχεῖς καὶ ἰσοκοίλους *⟨αὐλοὺς⟩* τετρημένους εἰς 20 σύριγγος τρόπον, ὥν τοῦ ἑτέρου διπλάσιον ἐστι τὸ μῆκος τοῦ ἑτέρου, ἐμφυσήσαι τις, ἀνακλάται τὸ πνεῦμα τὸ ἐκ τοῦ ἡμίσεος μήκους διπλασίῳ τάχει χρώμενον, καὶ *⟨γίνεται⟩* συμφωνία ἡ διὰ πασῶν βαρέος μὲν φθόγγου τοῦ διὰ τοῦ μεῖζονος, ὀξέος δὲ τοῦ διὰ τοῦ

4 τῆς] τοῦ A 9 οἱ δ' ἀπὸ τῶν μηκῶν — ἀποφαινόμενοι fort. del. 10 post χορδῶν excidisse videntur verba διαφορα μέρη ἀπολαβόντες vel similia ἐπήεσαν A, em. Bull. cf. p. 59, 25 11 ὦ post τὰς erasum A τοῖς χορδοῖς A¹ 13 inscr. τί ἐστι φθόγγος A φθόγγον κτλ.: Aristox. p. 20, 22. cf. Marquard p. 225 18 εἴγονν A, εἴγονν A² 19 *⟨αὐλοὺς⟩*: cf. p. 61, 2 sqq. 20 ὥν A²] δν A¹ 21 ἐμφυσήσαι τις A¹, ἐμφυσήσαι τις A² 22 ἡμισυν A¹ 24 ὄντος addendum vid.

ξέλαττονος. αἴτιον δὲ τάχος τε καὶ βραδυτής τῆς φορᾶς. καὶ κατὰ τὰ ἀποστήματα δὲ τῶν ἐν τοῖς αὐλοῖς τρημάτων τὰς συμφωνίας ἀπεδίδοσαν καὶ ἐπὶ ἐνός. διχῇ μὲν γὰρ διηρημένου καὶ τοῦ αὐλοῦ ὅλου ἐμφυσθέντος ἐκ τοῦ κατὰ τὸ ἥμισυ τρήματος τὸ διὰ πασῶν σύμφωνον 5 ἀποτελεῖται. τριχῇ δὲ διαιρεθέντος καὶ τῶν μὲν δυεῖν μερῶν ὄντων πρὸς τῇ γλωσσίδι, κάτω δὲ τοῦ ἐνός, καὶ τοῦ ὅλου συμφυσθέντος τοῖς δυσί, τὴν διὰ πέντε γενέθαι συμφωνίαν. τεσσάρων δὲ διαιρέσεων γενομένων, τριῶν μὲν ἄνω, κάτω δὲ μιᾶς, καὶ τῷ ὅλῳ συμ- 10 φυσθέντων τῶν τριῶν γίνεται ἡ διὰ τεσσάρων. οἱ δὲ περὶ Εὔδοξον καὶ Ἀρχύταν τὸν λόγον τῶν συμφωνιῶν ἐν ἀριθμοῖς φέντο εἶναι, διολογοῦντες καὶ αὐτὸλ ἐν κινήσειν εἶναι τοὺς λόγους καὶ τὴν μὲν ταχεῖαν κίνησιν ὁξεῖαν εἶναι ἀτε πλήττονσαν συνεχὲς καὶ ὀκύτερον 15 κεντοῦσαν τὸν ἀέρα, τὴν δὲ βραδεῖαν βαρεῖαν ἀτε νωθεστέραν οὖσαν.

ταυτὶ μὲν περὶ τῆς εὑρέσεως τῶν συμφωνιῶν· ἐπανέλθωμεν δὲ ἐπὶ τὰ ὑπὸ τοῦ Ἀδράστου παραδεδομένα. φησὶ γὰρ ὅτι τούτοις τοῖς εἰς τὴν ἀνεύρεσιν τῶν συμ- 20 φωνιῶν ὀργάνοις κατὰ μὲν τοὺς λόγους προπαρασκευασθεῖσιν ἡ αἰσθησις ἐπιμαρτυρεῖ, τῇ δὲ αἰσθήσει προσληφθείσῃ ὁ λόγος ἐφαρμόζει. πῶς δὲ καὶ οἱ τὸ λεγόμενον ἡμιτόνιον περιέχοντες φθόγγοι πρὸς ἀλλήλους εἰσὶν ἐν λόγῳ τῷ τῶν συντόνων πρὸς σμγ', μικρὸν ὕστερον 25

9 συμφωνίαν] scr. aut συμβαίνει aut συμφωνίαν <συμβαίνει>

12 Εὔδοξον: cf. Ideler, Abh. d. Berl. Ak. a. d. J. 1828 p. 200 Ἀρχύταν: cf. Müllach fragm. philos. Gr. I p. 564 b. II p. 118 fr. 6 τὸν λόγον τῶν Α¹] τῶν λεγόντων Α¹ 13 αὐτολ: i corr. ex ω Α 15 πλήττονσαν: η corr. ex ει Α 16 βαρεῖαν βραδεῖαν Α 18 εὑρέσεως Α¹ 25 ὕστερον: p. 67, 16

ἔσται φανερόν. δῆλον δὲ ὅτι καὶ αἱ συνθέσεις καὶ αἱ διαιρέσεις τῶν συμφωνιῶν ὁμόλογοι καὶ συνῳδοὶ θεωροῦνται ταῖς τῶν κατὰ ταύτας λόγων συνθέσεσί τε καὶ διαιρέσεσιν ἃς πρόσθεν ἐμηνύσαμεν. οἶνον ἐπεὶ τὸ διὰ 5 πασῶν ἔκ τε τοῦ διὰ πέντε καὶ διὰ τεσσάρων συντίθεται καὶ εἰς ταῦτα διαιρεῖται, λόγος δὲ τοῦ μὲν διὰ πασῶν διπλάσιος, τοῦ δὲ διὰ τεσσάρων ἐπίτριτος, τοῦ δὲ διὰ πέντε ἡμιόλιος, φαίνεται [ὅτι] καὶ ὁ διπλάσιος λόγος συντίθεσθαι τε ἐκ τοῦ ἐπιτρίτου τε καὶ ἡμιολίου 10 καὶ εἰς τούτους διαιρεῖσθαι· τῶν μὲν γὰρ σ' τὰ η̄ ἐπίτριτα, τῶν δὲ η̄ τὰ ιβ' ἡμιόλια· καὶ γίνεται τὰ ιβ' τῶν σ' διπλάσια· σ' η̄ ιβ'. πάλιν δὲ ὁ τῶν ιβ' πρὸς τὸν σ' λόγος διπλάσιος διαιρεῖται εἰς τε τὸν ἐπίτριτον λόγον τῶν ιβ' πρὸς τὰ θ' καὶ εἰς τὸν ἡμιόλιον τῶν θ' πρὸς 15 τὰ σ'. ἐπεὶ δὲ καὶ τὸ διὰ πέντε τοῦ διὰ τεσσάρων ὑπερέχει τόνῳ, τὸ μὲν γὰρ διὰ πέντε τριῶν τόνων ἔστι καὶ ἡμιτονίου, ὁ δὲ τόνος ἐν ἐπογδόῳ λόγῳ, φαίνεται καὶ τὸ ἡμιόλιον τοῦ ἐπιτρίτου ὑπερέχειν [ἐν] ἐπογδόῳ· ἀπὸ γὰρ ἡμιολίου λόγου οἶνον τοῦ τῶν θ' πρὸς τὰ σ' 20 ἀφαιρεθέντος τοῦ <ἐπιτρίτου> λόγου τῶν η̄ πρὸς τὰ σ' λείπεται λόγος ἐπόγδοος ὁ τῶν θ' πρὸς τὰ η̄· καὶ πάλιν τούτῳ τῷ λόγῳ προστεθέντος ἐπιτρίτου λόγου τοῦ τῶν

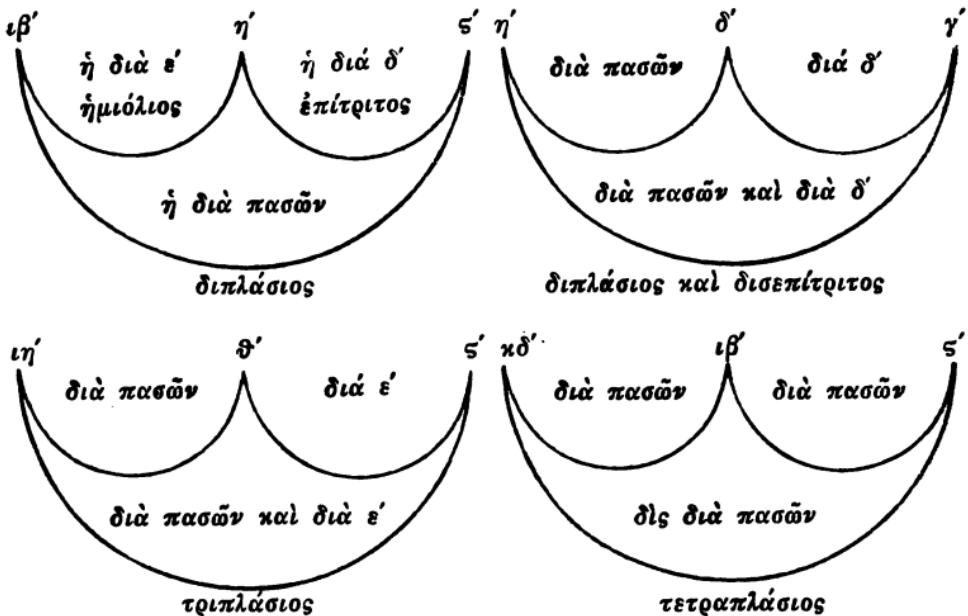
1 περὶ τῶν ἐν λόγοις συμφωνιῶν συνθέσεών τε καὶ διαιρέσεων mg. A 3 συνθέσεσί τε καὶ διαιρέσεσιν corr. ex συνθέσεις τε καὶ διαιρέσεις A 4 ἐπεὶ A²] ἐπὶ A¹ 14 τῶν — τῶν] τὸν — τὸν A 16 τὸ μὲν — ἡμιτονίου del. vid., nisi exciderunt verba τὸ δὲ διὰ τεσσάρων δυεῖν τόνων καὶ ἡμιτονίου

18 ἡμιόλιον Bull.] ἡμιτόνιον A ἐὰν μειωθείη ὁ τῶν θ πρὸς τὰ σ' λόγος τῷ λόγῳ τῶν η̄ πρὸς τὰ σ'. ἔστι δὲ τὸ τρίτον τῶν σ', τοντέστι τὰ β· μειοῦται οὖν αὐξομένον τοῦ ἐλάττονος ὅρου τῇ δυνάμῃ, καὶ γενήσεται λόγος ἐπόγδοος τῶν θ πρὸς τὰ η̄ mg. A 22 τούτῳ] οὗτῳ A

ιβ' πρὸς τὰ δέ συμπληροῦται λόγος ἡμιόλιος τῶν ιβ'
πρὸς τὰ η'. καὶ μὴν ἐπεὶ τὸ μὲν διὰ πασῶν ἐν διπλασίᾳ
λόγῳ, τὸ δὲ διὰ τεσσάρων ἐν ἐπιτρίτῳ, τὸ ἔξ αὐτοῖν
ἐν λόγῳ τῶν η' πρὸς τὰ γ'. τῶν μὲν γὰρ γ' ἐπίτριτα
τὰ δ', τούτων δὲ διπλάσια τὰ η'. τὸ δὲ διὰ πασῶν καὶ 5
διὰ πέντε ἐν λόγῳ τριπλασίαιν· ὁ γὰρ ἡμιόλιος καὶ
διπλάσιος συντιθέμενοι τοῦτον ποιοῦσιν· ἡμιόλιος μὲν
γὰρ ὁ τῶν δέ πρὸς τὰ σ', διπλάσιος δὲ ὁ τῶν ιή' πρὸς
τὰ δ'. καὶ γίνεται τριπλάσιος ὁ λόγος τῶν ιή' πρὸς τὰ
σ'. ὅμοιώς δὲ τὸ διέδικτον διὰ πασῶν ἐν λόγῳ τετραπλασίῳ·¹⁰ 10
οὗτος γὰρ σύγκειται ἐκ δύο διπλασίων· τῶν μὲν γὰρ
σ' διπλάσια τὰ ιβ', τούτων δὲ τὰ κδ', ταῦτα δὲ [τὰ]
τετραπλάσια τῶν σ'. ἦ μᾶλλον, ὡς κατ' ἀρχὰς ἐδείξαμεν,
ἐπισυντεθεὶς ὁ τριπλάσιος ἐπιτρίτῳ ποιεῖ τετραπλάσιον·
ἔστι δὲ τοῦ μὲν διὰ πασῶν καὶ διὰ πέντε τριπλάσιος ὁ 15
λόγος, τοῦ δὲ διὰ τεσσάρων ἐπίτριτος· ἔξ αὐτοῖν δὲ
τούτοιν τὸ διέδικτον διὰ πασῶν· εἰκότως οὖν τοῦτο ἐν
λόγῳ φαίνεται τετραπλασίῳ· τῶν μὲν γὰρ σ' τριπλάσια
τὰ ιή', τούτων δὲ ἐπίτριτα τὰ κδ', ἄτινά ἔστι τετρα-
πλάσια τῶν σ'. καὶ πάλιν τῶν μὲν σ' ἐπίτριτα τὰ η',²⁰
τούτων δὲ τριπλάσια τὰ κδ', ἣ ἔστι τετραπλάσια τῶν
σ'. καὶ τὰ ἐκ τούτων δὲ συντιθέμενα ἐν τούτοις εὑρε-
θήσεται τοῖς λόγοις, ἐφ' ὅσον ἂν προαγάγωμεν τὰ
συστήματα.

ὁ δὲ Πλάτων καὶ γένος διάτονον καὶ συστήματος²⁵
μέγεθος ἐπὶ τὸ τετράκις διὰ πασῶν καὶ διὰ πέντε καὶ

1 ὁ ἔστι τὰ γ̄, οἷς ὑπερέχει ὁ ιβ̄ τοῦ δ̄· εἰ προστεθεὶη
(προστεθὴ Α¹) τοῖς δ̄, γίνεται ιβ̄, ὅπερ ἔστιν ἡμιόλιος mg. Α
11 οὗτος corr. ex οὗτως Α   25 Πλάτων: Tim. p. 35 sq.
cf. Procl. in Tim. p. 192 Α   26 ἐπὶ] εἶναι Α   τετράκις Α,
em. apogr.

τόνον προαγήσκεν. εἰ δὲ λέγοι τις, φησὶν ὁ Ἀδραστος, ὡς οὐ δέον ἐπὶ τοσοῦτον ἔκτείναι, Ἀριστόξενος μὲν γὰρ ἐπὶ τὸ δὶς διὰ πασῶν καὶ διὰ τεσσάρων τὸ τοῦ καθ' αὐτὸν πολυτρόπου διαγράμματος πεποίηται μέγεθος, οἱ δὲ νεώτεροι τὸ πεντεκαιδεκάχορδον τρόπον μέγιστον ἐπὶ τὶ τρὶς διὰ πασῶν καὶ τόνον διεστηκός, δητέον, φησίν, ὡς ἔκεινοι μὲν πρὸς τὴν ἡμετέραν χρῆσιν ὀρῶντες οὕτως ἐποίουν, ἥγονύμενοι μὴ πλεῖόν τι τούτων δύνασθαι μήτε τοὺς ἀγωνιζομένους φθέγγεσθαι μήτε

primam fig. levibus differentiis bis repet. A² vel recentior manus 1 cf. Marquard p. 223. 253. Boeckh kl. Schr. III p. 158 sqq. de metris Pind. p. 213 2 ἔκτείνας ut vid. A¹
 4 πεποίηται: η corr. ex ει A 5 τὸ ἕ καὶ τὸ τρόπον μέγιστον
 Α 6 ἐπὶ τὸ δὶς διὰ πασῶν διεστηκός Bull. sed cf. Procl.
 p. 192 B 8 ἐποίουν: ονν ex corr. A

τοὺς ἀκούοντας εὐγνώστως κρίνειν, Πλάτων δὲ πρὸς τὴν φύσιν ὁρῶν, ἐπειδὴ τὴν ψυχὴν ἀνάγκη συνισταμένην καθ' ἀρμονίαν μέχρι τῶν στερεῶν προάγειν ἀριθμῶν καὶ δυσὶ συναρμόζεσθαι μεσότησιν, ὅπως διὰ παντὸς ἐλθοῦσα τοῦ τελείου στερεοῦ κοσμικοῦ σώματος πάντων ἀντιληπτικὴ γενήσεται τῶν ὄντων, καὶ τὴν ἀρμονίαν αὐτῆς μέχρι τούτου προαγήσει, τρόπον τινὰ καὶ κατὰ τὴν αὐτῆς φύσιν ἐπ' ἀπειρον δυναμένην προέναι.

φησὶ δ' ὅτι καὶ τοὺς μείζονας ἀριθμοὺς τοῖς βαρυτέροις φθόγγοις οἰκεῖον ἀποδιδόναι, κανὸν ἐπ' ἐνίων δόξῃ τάσεων διαφωνεῖν, οἶον ἐπὶ τῆς τάσεως τῆς γινομένης διὰ τῆς ἔξαρτήσεως τῶν βαρῶν. δύο γὰρ ἵσων τό τε μῆκος καὶ πάχος χορδῶν καὶ τάλλα ὁμοίων τὸ πλεῖον βάρος διὰ τὴν πλείω τάσιν τὸν ὀξύτερον ποιήσει φθόγγον. ἐπει γὰρ τὸ πλεῖον βάρος πλείω τάσιν ποιεῖ, πλείονα τὴν ἔξωθεν προσδίδωσι δύναμιν τῷ κατ' αὐτὸν ὀξετέρῳ φθόγγῳ, ἐλάττονα διὰ τοῦτ' ἔχοντι τὴν ἰδίαν ἴσχυν τοῦ ἔξαρτήματος. δῆλον ὡς ἀντεστραμμένως ὁ βαρύτερος, τὴν οἰκείαν αὐτοῦ δύναμιν πλείω κεκτημένος τοῦ ἔξαρτήματος, ἐπαρκεῖ πρὸς τὸ σώζειν τὴν οἰκείαν ἀρμονίαν τε καὶ συμφωνίαν. ὥστε τὸν μείζω ἀριθμὸν τῇ πλείονι νεμητέον δυνάμει. ὁμολογεῖ δὲ τούτοις καὶ τὰ ἄλλα. πάλιν γὰρ τὰ μῆκη καὶ τὰ πάχη δυσκινησίαν

4 cf. Tim. p. 32 B. Westphal p. 66 5 παντὸς] πάντων
 A: cf. Tim. p. 34 B. 36 D 7 προαγείοχε A¹ 9 προϊέναι
 ex προσέναι A 13 <ἐπὶ> δύο? 14 πλείω A¹ 16 πλεῖον
 A²] πλείω A¹ 17 προσδίδωσι corr. ex προδίδωσι A κατ'
 αὐτὸν del. vid. (fort. ad ἰδίαν adscriptum fuit) 18 δὲ post
 ἐλάττονα add. A² ἔχοντι: ἔ corr. ex ἐλ. A 19 <καὶ>
 δῆλον? ἀντεστραμμένος A¹

προσάπτοντα ταῖς χορδαῖς ἀσθένειαν παρασκευάζει, ὡς μὴ φαδίως κινεῖσθαι μηδὲ θᾶττον πλήττειν τε καὶ εἰδοποιεῖν πλείουν ὅντα τὸν πέριξ ἀέρα. δῆλον οὖν [ὅτι] ὡς οἱ βαρύτεροι φθόγγοι τὴν αὐτῶν οἰκείαν δύναμιν 5 κατὰ τὸν πλείω κέντηνται ἀριθμόν. ὅμοια δὲ ἔστιν εὑρεῖν καὶ ἐπὶ τῶν ἐμπνευστῶν ὁργάνων. καὶ γὰρ τῶν ἐν τούτοις φθόγγων οἱ βαρύτεροι, διὰ τὸ μῆκος καὶ τὴν εὔρυτητα τῶν τρημάτων πλέον εἰδοποιοῦντες τὸν ἀέρα ἦ νὴ Δία τὴν ἄνεσιν τοῦ πνεύματος ὡς ἐπὶ σάλπιγγος 10 ἦ τῆς ἀρτηρίας, ἀτονώτεροι καὶ ἀσθενέστεροι γινόμενοι τὴν αὐτῶν οἰκείαν δύναμιν ἔχοντες φύσει πλείουν.

κυριωτάτη δὲ πασῶν, φησίν, ἡ διὰ τεσσάρων συμφωνία· ἐκ γὰρ ταύτης καὶ αἱ λοιπαὶ εὑρίσκονται. ἡ δὲ διὰ πέντε τόνῳ τοῦ διὰ τεσσάρων διενήνοχεν. ἀμέλει 15 τὸν τόνον οὕτως ὀρίζονται· τὸ ἀπὸ τοῦ διὰ πέντε ἐπὶ τὸ διὰ τεσσάρων διάστημα. εὑρίσκεται δὲ ἐκ τοῦ διὰ τεσσάρων καὶ διὰ πέντε τὸ διὰ πασῶν· σύγκειται γὰρ ἐκ τοῦ διὰ τεσσάρων καὶ διὰ πέντε.

οἱ δὲ παλαιοὶ πρῶτον διάστημα τῆς φωνῆς ἔλαβον 20 τὸν τόνον, ἡμιτόνιον δὲ καὶ δίεσιν οὐχ ἥγοῦντο. ὁ δὲ τόνος εὑρίσκετο ἐν ἐπογδόῳ λόγῳ ἐν τε δίσκων κατασκευαῖς καὶ ἀγγείων καὶ χορδῶν καὶ αὐλῶν καὶ ἔξαρτήσεων καὶ ἄλλων πλειόνων· τὰ γὰρ η' πρὸς τὰ δ' ἐποίει τονιαίου ἀκούειν διαστήματος. διὰ τοῦτο δὲ

1 ἀσθένειαν A¹ 3 cf. δῆλον ὡς p. 65, 19 5 κέντηνται Bull.] κέντηται A 6 τῶν ἐν A²] τὸν ἐν A¹ 7 φθόγγον A¹ 8 τρημάτων corr. ex τρημάτων A 9 ἦ νὴ δία apogr.] ἦν ἦ διὰ A¹, ἦ νὴ διὰ A², cf. ad p. 78, 16 10 ἀτονώτερος καὶ ἀσθενέστερος γινόμενος τὴν αὐτοῦ δύναμιν οἰκείαν (cf. p. 65, 20. 66, 4) ἔχει πτλ. A 14 γὰρ post τόνῳ eras. A inscr. τί ἔστι τόνος A ἀμελεῖς A¹

πρῶτον διάστημα ὁ τόνος, ὅτι μέχρι τούτου καταβαίνουσα ἡ φωνὴ τοῦ διαστήματος ἀπλανῆ τὴν ἀκοὴν φυλάσσει. τὸ δὲ μετὰ τοῦτο οὐκέτι οἷα τε ἡ ἀκοὴ πρὸς ἀκρίβειαν λαβεῖν τὸ διάστημα. ἀμέλει περὶ τοῦ ἐφεξῆς διαστήματος καλούμενου ἡμιτονίου διαφέρονται, τῶν 5 μὲν τέλειον ἡμιτόνιον αὐτὸν λεγόντων, τῶν δὲ λεῖμμα. συμπληροῦται δὲ τὸ διὰ τεσσάρων, ὃ ἐστιν ἐπίτριτον, τῷ τόνῳ, τοντέστι τῷ ἐπογδόῳ διαστήματι, οὗτο. συμφωνεῖται γὰρ παρὰ πᾶσι τὸ διὰ τεσσάρων μεῖζον μὲν εἶναι διτόνου, ἔλαττον δὲ τριτόνου. ἀλλ' Ἀριστόξενος 10 μέν φησιν ἐκ δύο ἡμίσους τόνων αὐτὸν συγκεῖσθαι τελείων, Πλάτων δὲ ἐκ δύο τόνων καὶ τοῦ καλούμενου λείμματος. τὸ δὲ λεῖμμα τοῦτο φησιν ἀκατονόμαστον εἶναι, ἐν λόγῳ δὲ εἶναι ἀφιθμοῦ πρὸς ἀφιθμὸν ὃν ἔχει τὰ συνέπεια πρὸς σμγ'. τὸ δὲ διάστημα τοῦτο ἐστι, καὶ ἡ 15 ὑπεροχὴ ιγ'. εὐρεθήσεται δὲ οὕτως. τὰ μὲν σ' οὐκ ἄν εἴη πρῶτος ὄφος, ἐπειδὴ οὐκ ἔχει ὄγδοον, ἵνα ὑπ' αὐτοῦ γένηται ἐπόγδοος. οὐδὲ μὴν ἡ· καὶ γὰρ εἰ ἔχει ἐπόγδοον τὸν θ', πάλιν ὁ θ' οὐκ ἔχει ἐπόγδοον. δεῖ δὲ ἐπογδόουν ἐπόγδοον λαβεῖν, ἐπειδὴ τὸ διὰ τεσσάρων 20 ἐπίτριτον μεῖζόν ἐστι διτόνου. λαμβάνομεν οὖν τὸν πυθμένα τὸν ἐπόγδοον τὸν η' καὶ θ', καὶ τὰ η' ἐφ'

5 διάφοροι δόξαι περὶ τῆς διὰ δόποσων ἐστὶ τόνων mg. A

8 cf. Aristox. Harm. p. 82, 32 10 Ἀριστόξενος: p. 34,

2 11 καὶ post δύο add. A², ἐκ δύο καὶ δύο ἡμίσεων τόνων perverse ej. Bull. 12 Πλάτων] τοῦτον A: cf. p. 68, 11.

Plat. Tim. p. 36 B. Plut. de an. procr. p. 1017 F. 1022 E.

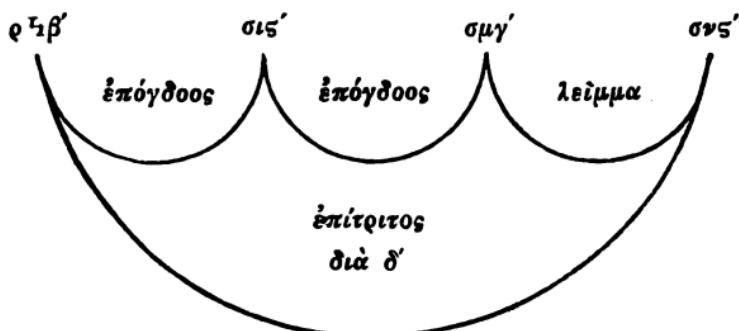
Macrob. in Somn. Scip. II 1, 23. Procl. p. 195 D 13 τὸ

ἐστι λεῖμμα mg. A 16 πῶς εὑρίσκεται τὸ λεῖμμα mg. A

18 οὕτως γὰρ ἐν τῇ διὰ δόποσιν ὁ γὰρ δεύτερος φθόγγος ἐπόγδοος ἐστι τοῦ α· καὶ ὁ τρίτος πάλιν τοῦ β̄ ἐπόγδοος mg. A

22 τὸν η'] ὁ η A¹. an scr. <οἵς ἐστιν> ὁ η' καὶ θ'? ὁ ante τὰ del. A

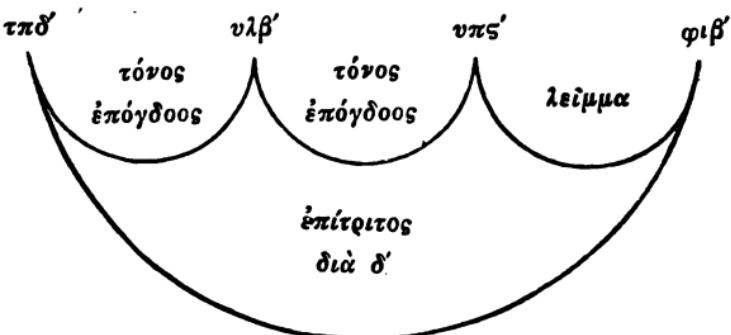
έαυτά, εύρισκομεν ἔδ', είτα τὰ η' ἐπὶ τὰ δ', καὶ γίνεται οβ', είτα τὰ δ' ἐφ' έαυτά, καὶ γίνεται πά'. η' δ' ἔδ' οβ' πά'. είτα πάλιν τούτων ἕκαστον ληφθήτω τρίς, καὶ έσται τὰ μὲν ἔδ' τρίς ριζές, τὰ δὲ οβ' τρίς σισ', τὰ δὲ πά' τρίς σμγ'. η' δ' ἔδ' οβ' πά' ριζές σισ' σμγ'. είτα προστίθεμεν τοῖς σμγ' ἀπὸ τῶν ριζέων ἐπίτριτον τὸν συν'. ὥστε εἰναι τὴν ἔκθεσιν τοιαύτην. ἐπίγνωσις πυθμῆν θ' η', δεύτεροι ἐπόγνωσοι ἔδ' οβ' πά', τρίτοι ἐπόγνωσοι ἀλλήλων δύο ριζές σισ' σμγ', κείσθω καὶ ὁ τοῦ ριζέων ἐπίτριτος ὁ συν', ἔσται τοῦτο τὸ ἐπίτριτον συμπεπληρωμένον ὑπὸ δύο τόνων καὶ τοῦ εἰρημένου λείματος. ἔνιοι δὲ πρῶτον ὅρον λαμβάνουσι τὸν τρίτον.

ἴνα γὰρ δύο λάβωσιν ἐπογδόους, τὸν πρῶτον ὅρον τὸν σ' ὀκταπλασιάσαντες ποιοῦσι μη', καὶ ταῦτα πάλιν

6 τουτέστι μετὰ τὸν σμγ'. ἄλλον δὲ προστίθεμεν τὸν συν' ὃς
ἔστι τοῦ ριζέων ἐπίτριτος mg. A 8 δύο ἐφεξῆς ἐπογδόων ὄντων
τοῦ ἔδ οβ πά, ἐπεὶ μὴ ἔχει ἐπίτριτον ὁ ἔδ διν ἔδει μετὰ πά
τεθῆναι ὥστε γενέσθαι τὸν διὰ δ', εἰκότως τούτοις (scr. τούτους)
μὲν ὑπερέβημεν, τοῖς (scr. τοὺς) δὲ ἐξῆς παρειλήφαμεν
τὸν ριζές σισ σμγ'. ἔστι γὰρ τοῦ ριζέων ἐπίτριτος ὁ σισ, ὁ δὲ ἔδ
τρίτον οὐκ ἔχει mg. A 12 ef. Procl. p. 194 D τὸν] τῶν
A 13 πρῶτον] ἔνα A

δόκτακις τπδ', οῦ ἐπίτριτος ὁ φιβ', μεταξὺ δὲ τούτων δύο ἐπόγδοα, τοῦ μὲν τπδ' υλβ', τούτου δὲ υπε', ἀφ' ᾧν ἐπὶ τὰ φιβ' ὁ λειμματιαῖος γίνεται λόγος. τινὲς δέ

φασι μὴ ὁρθῶς εἰλῆφθαι τούτους τοὺς ἀριθμούς· τὴν γαρ ὑπεροχὴν τοῦ τετάρτου ὄρου πρὸς τὸν τρίτον μὴ 5 γίνεσθαι ιγ', ὅσα Πλάτων εἶρηκε δεῖν ἔχειν τὸ λειμμα. οὐδὲν δὲ κωλύει καὶ ἐφ' ἑτέρων ἀριθμῶν τὸν αὐτὸν εὐρέσκειν λόγον ὡς ἔχει τὰ συντόνως τὰ συμμετόνως. οὐ γὰρ ἀριθμὸν ὠρισμένον ἔλαβεν ὁ Πλάτων, ἀλλὰ λόγον ἀριθμοῦ. 10 ὃν δὲ ἔχει λόγον τὰ συντόνως τὰ συμμετόνως, τοῦτον καὶ τὰ φιβ'. πρὸς τὰ υπεροχὴν τοῦτο τὸ διάστημα τὸ τῶν συντόνως πρὸς συμμετόνως, τοντέστι τὰ ιγ', ἔλαττον ἔστιν ἡμιτονίου, δῆλον. τοῦ γὰρ τόνου ἐπογδόου ὅντος τὸ ἡμιτονίου δὶς ἐπόγδοον ἔσται, τοντέστιν ἐφεκκαιδεκάτου. τὰ δὲ 15 ιγ' τῶν συμμετόνως ἔστιν ἐν λόγῳ πλείονι ὀκτωκαιδεκάτου, ὅ ἔστι μέρος ἔλαττον ἐκκαιδεκάτου. οὐδὲ γὰρ οἶν τε τὸ ἐπόγδοον διαιρεσιν ἐπιδέξασθαι, εἰ καὶ οἱ μὴ λόγῳ

1 οὗ] οὓς A¹, ὡν A²   16 ὀκτω post πλείονι del. et ἦ supra vs. add., tum ἐποκτοκαιδεκάτω, π corr. ex φ, supra πο ras. A, ὀκτωκαιδεκάτῳ Bull.

ἀλλὰ τῇ ἀκοῇ ταῦτα κρίνοντες νομίζουσιν. ἀμέλει τοῦ ἐπογδόου πυθμένος τὸ διάστημα τουτέστι τῶν θ' πρὸς τὰ ή̄ ή̄ μονὰς οὐ τέμνεται. τὸ δὲ λεγόμενον λεῖμμα εἰ̄ τις ἔφωτῷ τίνος ἐστὶ λεῖμμα, δεῖ εἰδέναι ὅτι ἐστὶ τοῦ σ διὰ τεσσάρων· τῷ γὰρ διὰ τεσσάρων λείπει πρὸς τὸ γενέσθαι δύο ἥμισυ τόνων τελείων.

εὑρέθη δὲ ὁ τόνος οὗτως. ἐπειδὴ τὸ διὰ τεσσάρων ἐν ἐπιτρίτῳ λόγῳ ἐφάνη ὅν, τὸ δὲ διὰ πέντε ἐν ἡμιολίῳ, ἐλήφθη ἀριθμὸς ὁ πρῶτος ἔχων ἥμισυ καὶ τρίτον· 10 ἐστι δὲ οὗτος ὁ σ'. τούτου ἐπίτριτος μέν ἐστιν ὁ ή̄, ἡμιόλιος δὲ ὁ θ'. σ' η̄ θ'. τὸ δὴ διάστημα τὸ ἀπὸ τοῦ ἡμιολίου ἐπὶ τὸ ἐπιτρίτον εὑρέθη ἐν λόγῳ μὲν ἐπογδόῳ· τὰ γὰρ θ' τῶν η̄ ἐπόγδοα· ή̄ δὲ τάσις ἐλέχθη τόνος. ὅτι δὲ ὁ τόνος δίχα οὐ διαιρεῖται δῆλον οὕτω. πρῶτον 15 μὲν ὁ ἐπόγδοος πυθμὴν τὸ διάστημα ἔχει μονάδα, ἥτις ἀδιαιρετος. εἴτα ἐν μὲν ἀριθμῷ οὐκ ἀεὶ εἰς ἵσα τέμνεται τὸ ἐπόγδοον διάστημα. καὶ γὰρ ἐπὶ τῶν σις' πρὸς συγ' ή̄ ὑπεροχὴ καὶ οὐ τέμνεται εἰς ἵσα, ἀλλὰ εἰς ιγ' καὶ εἰς ιδ'· μονὰς γὰρ οὐ διαιρεῖται. ἐπεὶ δὲ ὁ

1 τοῦ ἐπογδόου πυθμένος τῶν θ' πρὸς τὰ η̄ τὸ διάστημα τουτέστιν ή̄ μονὰς? 3 inscr. τί ἐστι λεῖμμα A 4 ἐρωτώντῳ corr. ex ἔφωτῷ ή̄ A 6 δύο καὶ ἥμισυ Bull. cf. Strab. VIII p. 379 τριῶν ἥμισυ σταδίων. Didymus apud Prisc. de fig. num. 17 τὸν τέσσαρας ἥμισυ πήγεις. Plut. Cat. min. 44 δεκαδύο ἥμισυ μυριάδας 7 πῶς ηὐρέθη (κυρεθῆ A¹) ὁ τόνος ἐν ἐπογδόῳ λόγῳ mg. A 10 οὗτος corr. ex οὗτως A 14 inscr. ὅτι ὁ τόνος δίχα οὐ τέμνεται A οὗτως eras. A 15 ὅτι post μὲν A² 16 καλῶς δὲ οὐκ ἀ<ει> ποτὲ γὰρ (γὰρ A², μὲν A¹) τέμνε<ται> ὁ γοῦν οἱ τοῦ ἔδι ἐπόγδοος καὶ ή̄ <ὐ> περοχὴ ἐστιν η̄ ἦ<τις> διαιρεῖται δίχ<α> ἀλλὰ καὶ ὁ πᾶς ἐπόγδοος τοῦ οἱ οὐ (corr. ex ὠ) η̄ ὑπεροχὴ θ̄ οὐ διαιρεῖται εἰς ἵσα mg. A (quae hic et ad p. 71, 14 uncis inclusi, folio circumcisio absumpta sunt)

τόνος ὁ μέν τις νοήσει λαμβάνεται, ὁ δὲ ἐν ἀριθμοῖς,
 ὁ δὲ ἐν διαστήμασιν, ὁ δὲ δι' ἀκοῆς ἐν φωναῖς, οὕτε
 <ὅ> ἐν ἀριθμοῖς εἰς ἵσα ἀεὶ τέμνεται, ὡς δέδεικται,
 οὕτε ὁ ἐν αἰσθητοῖς καὶ ὁρατοῖς διαστήμασιν. ἐπὶ
 γὰρ τοῦ κανόνος αἰσθητὸς ὥν ὁ ὑποβολεὺς πάντως 5
 ἔξει τι πλάτος καὶ οἵκ εἶσται οὕτως ἀπλατής, ὡς μὴ
 πάντως τι ἐπιλαβεῖν ἐν τῇ διαιρέσει τοῦ τόνου καὶ
 τοῦ πέρατος τοῦ πρώτου μέρους καὶ τῆς πρώτης ἀρχῆς
 τοῦ δευτέρου, καὶ διὰ τοῦτο ἀπαναλωθήσεται τι τοῦ
 τόνου. ἔτι ἐν ταῖς διαιρέσεσι τρία ἔστι, δύο μὲν τὰ 10
 διαιρούμενα, τρίτον δὲ τὸ ἔξαιρούμενον. τῶν δὲ διαι-
 ρουμένων ἀπ' αὐτῆς τῆς διαιρέσεως ὡς ἐπὶ πρίνοις ἐν
 τῇ τομῇ ἀναλοῦται τι τὸ ἔξαιρούμενον ὑπ' αὐτῆς τῆς
 τομῆς. ὡς οὖν ἐπ' ἐνίων αἰσθητῶν ἔξαιρεται τι,
 οὕτω καὶ ἐπὶ πάντων κανὸν ἐκφεύγῃ τὴν αἰσθησιν πάν- 15
 τως ἀναλωθήσεται τι ἐν τῇ τομῇ. δόρυ γοῦν ἢ κάλαμον
 ἢ ἄλλο ὅτιοῦν αἰσθητὸν μῆκος ἢν πρὶν ἢ διελεῖν
 μετρήσῃς, ἐπειτα διέλῃς εἰς πολλὰ μέρη, εὑρήσεις τὸ
 τῶν διαιρουμένων πάντων κοινὸν μέρον ἔλαττον ὃν
 τοῦ ὅλου πρὶν ἢ διηρῆσθαι. ἔτι χορδὴν ἢν διέλῃς, εἴτα 20
 διακόψῃς, ἢ ἔκτασις μετὰ τὴν διακοπὴν ἀνέδραμε, κανὸν
 πάλιν τὰ διακοπέντα τείνῃς, ἀνάγκη ἀφηρῆσθαι τι τοῦ

3 ὁ add. A²   10 ἐν corr. ut vid. ex ἔτι A   11 τῶν
 δὲ] τῶν γὰρ? 14 τὸντο ἐναντ<ιον> τῷ τὴν δοθεῖσαν <εὐ>θεῖαν
 δίχα τέμν<νεσθαι>. εἰ γὰρ καταν<α>λίσκεται τι π<άντως> παν-
 τὸς διαιρουμένου, οὐ δίχα τέμνε<ται>, ἀλλ' οὐδὲ τὸ δοθὲν μέ-
 ρος ἀποτέμ<εται>. καὶ ἐκ τῆς ἐνεργείας δ<ῆλον> τὸ ψεῦδος.
 εἰ γὰρ δ<ι>αρρήξω τοίχα δηλ<αδή>, μηδενὸς ἐν ποῃ . . (?) γενο-
 μένου, οὐδὲν αὐ<τῆς> παρανάλωται. καὶ ἐπὶ τῶν παραπλ<η>σίων
 ταῦτο mg. A ἐπενίων, ν corr. ex μ A   16 τι corr. ex τῇ
 A   18 διέλεις corr. ex διελεῖς A   19 διηρημένων? ὃν
 corr. ex ὥν A   21 ἢ corr. ex ἢ A   22 τι corr. ex τῇ A

μεγέθους εἰς τὰς ἔξαψεις τῶν ἐκατέρωθεν ἀφῶν τοῦ τεινομένου. καὶ διὰ τοῦτο οὐκ ἔσται τέλεια δύο ἡμιτόνια. οὐ μὴν οὐδὲ ἐπὶ τῶν φωνῶν εὑρίσκεται εἰς ἵσα ἡ τομὴ τοῦ τόνου. μελῳδήσας γὰρ τόνου καὶ τόνου
 5 μελῳδῶ πάλιν τοῦ ἑνὸς τόνου τὰ δύο ἡμιτόνια ἐν τρισὶ φθόγγοις, δυσὶ δὲ διαστήμασιν ἀναβαίνων τῇ τάσει. ὁ δὴ τρίτος φθόγγος τοῦ δευτέρου ὀξύτερος ἔσται, καὶ διέστηκεν ἀπὸ μὲν τοῦ πρώτου τόνου, ἀπὸ δὲ τοῦ δευτέρου δοκεῖ μὲν ἡμιτόνιον, οὐ μὴν ὅμοιον ἡμιτόνιον
 10 οὐδὲ οἶον ὁ δεύτερος ἀπὸ τοῦ πρώτου· οὐ γὰρ δύναται ὅμοιον εἶναι τὸ βαρύτερον τῷ ὀξύτερῳ. οὐδὲ γὰρ ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ φθόγγου ἀν δὶς μελῳδῆσαι θέλωμεν διακόψαντες τὴν φωνήν, τὸν αὐτὸν ἥχον ἀποδώσομεν, ἀλλ’ ἀνάγκη γενέσθαι τινὰ διαφοράν, ἢτις λήσει τὴν ἀκοήν.
 15 οὐδὲ γὰρ κεντῆσαι ταύτον καὶ ὅμοιον δὶς οἶόν τε, οὐδὲ πλῆξαι τὴν αὐτὴν χορδὴν δὶς ὅμοιῶς, ἀλλὰ ἡ λαγαρώτερον ἡ σφοδρότερον, οὐδὲ βάψαι δὶς εἰς τὸ αὐτὸν ὑγρὸν ὅμοιῶς, οὐδὲ βάψαντα τὸ αὐτὸν ἀνενεγκεῖν διὰ δακτύλου ἡ μέλανος ἡ μέλιτος ἡ πίττης. ὁ δὲ νοήσει ληπτὸς
 20 τόνος δύναται νοεῖσθαι καὶ εἰς ἵσα διαιρούμενος.

περὶ δὲ τῆς ἐν ἀριθμοῖς ἀρμονίας λεκτέον ἔξῆς, ὅτι [ό] ὄρος ἔστιν ὁ τὸ καθ' ἐκαστον ἀποφαίνων ἰδίωμα τῶν λεγομένων, οἶον ἀριθμός, μέγεθος, δύναμις, ὅγκος, βάρος. λόγος δὲ κατὰ μὲν τοὺς περιπατητικοὺς λέγεται
 25 πολλαχῶς, ὃ τε μετὰ φωνῆς προφορικὸς ὑπὸ τῶν νεω-

1 ἀφῶν: ἀφ corr. ex ἀρκ.. A 5 μελῳδῶ A 8 διέστηκεν: η corr. ex i A . 9 ὅμοιον] τέλειον? 15 οἶόν τε corr. ex οἶονται A 18 βάψαντα: β corr. ex ψ A 19 ληπτὸς Bull.] ληπτὸς A 20 cf. descr. post finem libri 21 inscr. τι ἔστιν ὄρος A 22 ὁ om. apogr. 24 inscr. ποσαχῶς λέγεται λόγος A 25 cf. Plut. cum princ. philos. diss. p. 777 C

τέρων λεγόμενος καὶ ὁ ἐνδιάθετος καὶ ὁ ἐν διανοίᾳ κείμενος ἄνευ φθόγγου καὶ φωνῆς καὶ ὁ τῆς ἀναλογίας, καθ' ὃν λέγεται ἔχειν λόγου τόδε πρὸς τόδε, καὶ ἡ τῶν τοῦ λόγου στοιχείων ἀπόδοσις καὶ ὁ τῶν τιμώντων καὶ τιμωμένων, καθ' ὃν φαμεν λόγου τινὸς ἔχειν η̄ μὴ ἔχειν, 5 καὶ ὁ τραπεζιτικὸς λόγος καὶ ὁ ἐν τῷ βιβλίῳ Αημοσθενικὸς η̄ Λυσιακὸς καὶ ὁ ὅρος ὁ τὸ τί ήν εἶναι καὶ τὴν οὐσίαν σημαίνων, ὁριστικὸς ὅν, καὶ ὁ συλλογισμὸς δὲ καὶ ἡ ἐπαγωγὴ καὶ ὁ Λιβυκὸς καὶ ὁ μῆθος καὶ ὁ αἰνος λόγος λέγεται καὶ ἡ παροιμία, ἔτι δὲ καὶ ὁ τοῦ εἰδούς 10 καὶ ὁ σπερματικὸς καὶ ἄλλοι πλείονες. κατὰ δὲ Πλάτωνα τετραχῶς λέγεται λόγος, η̄ τε διάνοια ἄνευ φθόγγου καὶ τὸ μετὰ φωνῆς φεῦμα ἀπὸ διανοίας καὶ ἡ τῶν τοῦ ὄλου στοιχείων ἀπόδοσις καὶ ὁ τῆς ἀναλογίας. νῦν δὲ πρόκειται περὶ τοῦ τῆς ἀναλογίας λόγου ξητεῖν. 15

λόγος δέ ἔστιν ὁ κατ' ἀνάλογον δυοῖν ὄρων ὁμογενῶν η̄ πρὸς ἀλλήλους [αὐτῶν] ποιὰ σχέσις, οἷον διπλάσιος, τριπλάσιος. τὰ μὲν γὰρ ἀνομογενῆ πᾶς ἔχει πρὸς ἄλληλά φησιν Ἀδφαστος εἰδέναι ἀδύνατον· οἷον πῆχυς πρὸς μνᾶν η̄ χοίνιξ πρὸς κοτύλην η̄ τὸ λευκὸν πρὸς τὸ 20 γλυκὺ η̄ θερμόν ἀσύγκριτα καὶ ἀσύμβλητα· τὰ δὲ ὁμο-

1 [ὁ] ἐν διανοίᾳ? 2 ἀλογίας A 6 τραπεζητικὸς A

7 λυσιακός A 8 σημαίνων: αι corr. ex ε. A 8 ὁριστικὸς

Bull.] ὁριστικῶς A 10 τὸ βιβλίον ἔχει παρό (signo lineolae haec verba ad παροιμία relata erant) in mg. del. A 11 cf. Plat. Soph. p. 263 E. Theaet. p. 206 D 14 ὅ] η̄ A

16 inscr. τῑ ἔστι λόγος ἀναλογίας A ἀναλογίαν Ast ad Nicom. arithm. p. 304 17 cf. p. 81, 8. 18 20 χοῖνιξ Bull. cf. Herod. dichr. p. 285. Lobeck paralip. gramm. Gr. p. 411 κοτύλην: cf. tamen Hultsch griech. u. röm. Metrol. p. 83 21 ante καὶ rasura trium fere litt., γὰρ add. apogr.

γενῆ δυνατόν, οἶον μήκη πρὸς μήκη <καὶ> ἐπίπεδα πρὸς
ἐπίπεδα καὶ στερεὰ πρὸς στερεὰ καὶ βάρη πρὸς βάρη καὶ
ὑγρὰ πρὸς ὑγρὰ καὶ χυτὰ πρὸς χυτὰ καὶ ξηρὰ πρὸς ξηρὰ
καὶ ἀριθμοὺς πρὸς ἀριθμοὺς καὶ χρόνους πρὸς χρόνους
καὶ κίνησιν πρὸς κίνησιν καὶ φωνὴν πρὸς φωνὴν καὶ
χυμὸν πρὸς χυμὸν καὶ χρῶμα πρὸς χρῶμα καὶ ὅσα τοῦ
αὐτοῦ γένους ἢ εἶδους ὅντα πως ἔχει πρὸς ἄλληλα.
ὅρους δὲ λέγομεν τὰ ὁμογενῆ ἢ ὁμοειδῆ λαμβανόμενα
εἰς σύγκρισιν, οἶον ὅταν σκεπτώμεθα τίνα λόγον ἔχει
10 τάλαντον πρὸς μνᾶν, ὁμογενεῖς ὅρους φαμὲν τὸ τάλαν-
τον καὶ τὴν μνᾶν, ὅτι ἀμφοῖν γένος τὸ βαρύν. καὶ ἐπὶ¹¹
τῶν ἄλλων ἡ αὐτὸς λόγος. ἀναλογία δέ ἔστι λόγων ἡ
πρὸς ἄλλήλους ποιὰ σχέσις, οἶον ὡς β' πρὸς ἐν, οὗτως
η' πρὸς δ'.

15 τῶν δὲ λόγων οἱ μέν εἰσι μείζονες, οἱ δὲ ἐλάττονες,
οἱ δ' ἵσοι. ὁ μὲν οὖν ἵσος εἴς καὶ ὁ αὐτὸς λόγος καὶ
προηγεῖται πάντων τῶν λόγων καὶ ἔστι στοιχεώδης.
ἵσοι δέ εἰσιν οἱ κατὰ τὴν αὐτὴν ποσότητα ἕξεταξόμενοι
πρὸς ἄλλήλους, οἶον ἐν πρὸς ἐν καὶ β' πρὸς β' καὶ ί'
20 πρὸς ί' καὶ ρ' πρὸς ρ'. τῶν δὲ μειζόνων οἱ μὲν πολλα-
πλάσιοι, οἱ δὲ ἐπιμόριοι, οἱ δὲ οὐδέτεροι. ὁμοίως δὲ
καὶ τῶν ἐλαττόνων οἱ μὲν ὑποπολλαπλάσιοι, οἱ δὲ ὑπε-
πιμόριοι, οἱ δ' οὐδέτεροι. τούτων δὲ οἱ μὲν ἐν συμ-
φωνίᾳ εἰσίν, οἱ δ' οὐ. αἱ μὲν οὖν συμφωνίαι τῶν

4 καὶ χρόνον: ον corr. ex ον A 7 πῶς A 8 inser.
τι ἔστιν ὅρος A, ιξ in mg., praeterea quaedam in mg. er.
ὁμοειδῆ corr. ex ὁμοιοειδῆ A 12 inser. περὶ ἀναλογίας
A, η̄ in mg. 15 inser. περὶ ἴσοτητος A, ιθ̄ in mg.
ἐλλάττονες A, em. apogr. 18 ποσότητα] ἴσοτητα A
22 ὑπεπιμόριοι corr. ex ὑποἐπιμόριοι A 24 αἱ συμφ. negle-
genter dictum (cf. p. 75, 11): nisi scr. ἐν μὲν οὖν συμφωνίᾳ

πολλαπλασίων ὅ τε διπλάσιος καὶ ὁ τριπλάσιος καὶ ὁ τετραπλάσιος, ἐν δὲ ἐπιμορίοις ἡμιόλιος ἐπίτριτος, ἐν οὐδετέρῳ δὲ ὅ τε ἐπόγδοος καὶ ὁ τῶν συνέ πρὸς σμγ', καὶ οἱ τούτοις ὑπεναντίοι ὅ τε ὑποδιπλάσιος καὶ ὁ ὑποτριπλάσιος καὶ ὁ ὑποτετραπλάσιος καὶ ὁ ὑφημιόλιος καὶ 5 ὁ ὑπεπτέριτος καὶ ὁ ὑπεπόγδοος καὶ ὁ τῶν σμγ' πρὸς συνέ'. καὶ ὁ μὲν διπλάσιος ἐν τῇ διὰ πασῶν εὑρίσκεται συμφωνίᾳ, ὡς ἐπάνω ἀποδέδεικται, ὁ δὲ τριπλασίος ἐν τῇ διὰ πασῶν καὶ διὰ πέντε, ὁ δὲ τετραπλάσιος ἐν τῇ δις διὰ πασῶν, ὁ δ' ἡμιόλιος ἐν τῇ διὰ πέντε, ὁ δ' 10 ἐπίτριτος ἐν τῇ διὰ τεσσάρων, ὁ δ' ἐπόγδοος τόνος ἐστίν, ὁ δὲ τῶν συνέ πρὸς σμγ' ἐν λείμματι. ὅμοίως δὲ καὶ οἱ τούτων ὑπεναντίοι. ἐν οὐδετέρῳ δέ εἰσι λόγῳ ὅ τε ἐπόγδοος καὶ ὁ τῶν συνέ πρὸς σμγ', ὅτι οὕτε ἐν συμφωνίαις εἰσὶν οὕτε ἔξι συμφωνίαις· ὁ γὰρ τόνος καὶ τὸ 15 λείμμα ἀρχαὶ μὲν εἰσι συμφωνίαις καὶ συμπληρωτικαὶ συμφωνίαις, οὕπω δὲ συμφωνίαι. λέγονται δέ τινες ἐν ἀριθμητικῇ λόγοι ἀριθμῶν οὐ μόνον πολλαπλάσιοι καὶ ἐπιμόριοι, ἀλλὰ καὶ ἐπιμερεῖς καὶ πολλαπλασιεπιμερεῖς καὶ ἔτι πλείους, περὶ ᾧν ἐφεξῆς σαφέστερον παραδώσο- 20 μεν. συνέστηκε δὲ τὸ μὲν διὰ τεσσάρων ἐκ δυεῦν τόνων καὶ λείμματος, τὸ δὲ διὰ πέντε ἐκ τριῶν τόνων καὶ λείμματος, τὸ δὲ διὰ πασῶν ἐκ τοῦ διὰ πέντε καὶ διὰ τεσσάρων. ἐκ δὲ τούτων εἰσὶν αἱ προηγούμεναι τῶν ἀναλογιῶν.

25

3 οὐδετέροις αρογρ. 6 ὑποεπίτριτος Α ὑπόγδοος Α¹

7 ἐκ πόσων τόνων ἡ τε διὰ διοικαὶ λοιπαὶ συνεστήκασιν
mg. A 8 ἐπάνω: p. 56, 12. 62, 6 11 τόνος: immo ἐν
τονῷ 13 ἐν οὐδέτερῳ κτλ. — 25: haec plane supervacanea
sunt, quaesdam etiam inepta 15 sqq. cf. p. 49, 4

18 πολλαπλάσιοι Α, em. αρογρ. 20 ξει] ἐπὶ Α ἐφεξῆς:
p. 78, 6 sqq. 21 συνέστηκε corr. ex συνέστικε Α

πάλιν δὲ κατὰ τὴν ἀριθμητικὴν παράδοσιν λέγονται <λόγοι> τῶν ἀριθμῶν, ώς καὶ ὁ Ἀδραστος παραδίδωσιν, οἱ μὲν πολλαπλάσιοι, οἱ δὲ ἐπιμόρφιοι, οἱ δ' ἐπιμερεῖς, οἱ δὲ πολλαπλασιεπιμόρφιοι, οἱ δὲ πολλαπλασιεπιμερεῖς, οἱ δὲ οὐδέτεροι, τῶν δὲ ἐλάττονων οἱ μὲν ὑποπολλαπλάσιοι, οἱ δὲ ὑπεπιμόρφιοι, καὶ οἱ λοιποὶ ἀντιστρέφοντες τοῖς μείζοσι.

πολλαπλάσιος μὲν οὖν ἔστι λόγος, ὅταν ὁ μείζων ὄρος πλεονάκις ἔχῃ τὸν ἐλάττονα, τουτέστιν ὅταν ὁ 10 μείζων ὄρος καταμετρῆται ὑπὸ τοῦ ἐλάττονος ἀπαρτιζόντως, ώς μηδὲν ἔτι λείπεσθαι ἀπ' αὐτοῦ, καὶ κατ' εἶδος τοσανταπλασίων [ἔκαστος πολλαπλάσιος δ'] ὁ μείζων ὄρος λέγεται τοῦ ἐλάττονος, ὅσάκις ἂν καταμετρῆται ὑπ' αὐτοῦ· οἷον ἂν μὲν δις, διπλάσιος, ἂν δὲ 15 τρίς, τριπλάσιος, ἂν δὲ τετράκις, τετραπλάσιος, καὶ κατὰ τὸ ἔξης οὕτως. ἀνάπταλιν δὲ ὁ ἐλάττων τοῦ μείζονος μέρος ὁμώνυμον τῷ λόγῳ, κατὰ μὲν τὸν διπλάσιον ἥμισυ, κατὰ δὲ τὸν τριπλάσιον τριτημόρφιον, καὶ λόγος ὁ μὲν ἥμισυς, ὁ δὲ τριτημόρφιος· καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων 20 ὁμοίως.

ἐπιμόρφιος δέ ἔστι λόγος, ὅταν ὁ μείζων ὄρος ἀπαξέχῃ τὸν ἐλάττονα καὶ μόριον ἐν τι τοῦ ἐλάττονος, τουτ-

3 εἴδ. οὐδ' ἐπιμερεῖς, οἱ δὲ πολλαπλάσιεπιμερεῖς (corr. ex πολλαπλάσιοι ἐπιμερεῖς), οἱ δὲ πολλαπλάσιεπιμόρφιοι (corr. ex πολλαπλάσιοι ἐπιμόρφιοι), significato literis β̄ et ᾱ vero ordine, A 5 οὐδέτεροι hoc loco inepte dictum, cf. p. 80, 8

6 ὑπομόρφιοι A, em. apogr. 8 inscr. τί ἔστιν ὁ πολλαπλάσιος λόγος A, καὶ in mg. 9 ἔχη corr. ex ἔχει A 10 ἀπαρτιζόντως corr. ex ἀπαρτίζοντος A 11 κατ', εἶδος: cf. p. 80, 15 13 μείζον (ον in ras.) A, em. apogr. 17 ὁμώνυμον corr. ex ὁμόνυμον A 21 inscr. τί ἔστιν ἐπιμόρφιος λόγος A, καὶ in mg. μείζον A, em. apogr. 22 ἔχη corr. ex ἔχει A

έστιν ὅταν ὁ μεῖζων τοῦ ἐλάττονος ταύτην ἔχῃ τὴν ὑπεροχήν, ἥτις τοῦ ἐλάττονος ἀριθμοῦ μέρος ἐστίν. ὡς ἡ τετρὰς τῆς τριάδος ὑπερέχει γὰρ αὐτῆς μονάδι, ἥτις ἐστὶ τῆς τριάδος τὸ τρίτον· καὶ ἡ ἔξας τῆς τετράδος ὑπερέχει δυεῖν, ἅτινα τῶν τεσσάρων ἡμισύνη ἐστι. διὸ 5 καὶ ἀπὸ τῆς τῶν μερῶν ὀνομασίας ἕκαστος τῶν ἐπιμορφῶν ἰδίας ἔτυχε προσηγορίας. ὁ μὲν γὰρ τῷ ἡμίσει τοῦ ἐλάττονος μέρει ὑπερέχων ἡμιόλιος ὀνόμασται, ὡς ἡ τριὰς τῆς δυάδος καὶ ἡ ἔξας τῆς τετράδος. αὐτὴν τε γὰρ ὅλην ἔχει τὴν ἐλάττονα καὶ τὸ ἡμισύνην αὐτῆς· ἐν 10 μὲν γὰρ τῇ τριάδι ἔνεστιν ἡ δυάς καὶ τὸ ἡμισύνην αὐτῆς ἡ μονάς, ἐν δὲ τῇ ἔξαδι ἡ τετρὰς καὶ τὸ ἡμισύνην αὐτῆς ἡ δυάς. πάλιν οἱ τῷ τρίτῳ μέρει τοῦ ἐλάττονος ὑπερεχοντες ἐπίτριτοι καλοῦνται, ὡς ἡ τετρὰς τῆς τριάδος, οἱ δὲ τῷ τετάρτῳ ὑπερέχοντες ἐπιτέταρτοι, ὡς ὁ εἴ τῶν 15 δ' καὶ ὁ ί' τῶν η', καὶ ὁμοίως προκόπτοντες ἐπίπεμπτοι τε καὶ ἔφεκτοι καὶ ἐφεβδομοι ἐκλήθησαν πάντες οὗτοι ἐπιμόρφοι ὅντες. διὸ καὶ οἱ ἀντικείμενοι τούτοις οἱ ἐλάττονες τῶν μειζόνων ὑπεπιμόρφοι ἐκλήθησαν· ὡς γὰρ ἡ τριὰς <τῆς> δυάδος ἐλέγετο ἡμιόλιος, οὗτος καὶ 20 ἡ δυάς τῆς τριάδος κατὰ τὸ ἀνάλογον ὑφημιόλιος λεχθήσεται, καὶ ὁμοίως ἡ τριὰς τῆς τετράδος ὑπεπίτριτος.

ἔστι δὲ τῶν πολλαπλασίων λόγων πρῶτος καὶ ἐλάχιστος ὁ διπλάσιος, μετὰ δὲ τοῦτον ὁ τριπλάσιος, εἶτα ὁ τετραπλάσιος, καὶ οὗτος οἱ ἔξης ἐπ' ἄπειρον αἰεὶ 25

1 μεῖζων corr. ex μεῖζον A 7 τῷ A^{2]} τὸ A¹ 8 ἐφ' ante ἡμιόλιος A¹. cf. Vetter additam. ad Steph. Thes. p. 13

13 οἱ A^{2]} ἡ A¹ 16 δέκα corr. ex δεκάς A 19 ὑπεπιμόρφοι corr. ex ὑποέπιμόρφοι A 20 τῆς add. in ed. Bull.

22 ὑποεπίτριτος A 23 ἐν post τῶν, et πολλαπλασίων mut. in πολλαπλασίονι A

οἱ μείζονες. τῶν δ' ἐπιμορίων λόγων πρῶτος καὶ μέγιστος ὁ ἡμιόλιος, ὅτι δὴ καὶ τὸ ἡμισυ μέρος πρῶτου καὶ μέγιστου καὶ ἔγγυτάτῳ τῷ ὅλῳ, μετὰ δὲ τοῦτον ὁ ἐπίτριτος, καὶ ὁ ἐπιτέταρτος, καὶ οὕτω πάλιν ἐπ' ἄπειρον ἡ πρόοδος ἀεὶ ἐπ' ἐλάττονος.

ἐπιμερῆς δέ ἐστι λόγος, ὅταν ὁ μείζων ὅρος ἄπαξ ἔχῃ τὸν ἐλάττονα καὶ ἔτι πλειώ μέρη αὐτοῦ [τοῦ ἐλάττονος], εἴτε ταύτᾳ καὶ ὅμοιᾳ εἴτε ἔτερᾳ καὶ διάφορᾳ· ταύτᾳ μὲν οἶν φύσις τρίτᾳ ἡ φύσις πέμπτᾳ καὶ εἰ τινα 10 ἄλλα οὕτως· ὁ μὲν γὰρ τῶν εἴδομὸς τοῦ τῶν γένεσις ἐπίτριτος, ὁ δὲ τῶν ζετοῦ τῶν εἴδομὸς ἐπίπεμπτος, ὁ δὲ τῶν ητοῦ τῶν εἴδομὸς ἐπίπεμπτος, καὶ οἱ ἔξης ὅμοιως· ἔτερᾳ δὲ καὶ διάφορᾳ οἶν φύσιν ὅταν ὁ μείζων αὐτόν τε ἔχῃ τὸν ἐλάττονα καὶ ἔτι ἡμισυ αὐτοῦ καὶ τρίτου, οἶν ἔχει 15 λόγον ὁ τῶν ιατρὸς τὸν τῶν σ', ἡ πάλιν ἡμισυ καὶ τέταρτον, ὃς ἐστι λόγος τῶν ζετοῦ τρίτου δ', ἡ νὴ Αἴα τρίτου καὶ τέταρτον, ὃν ἔχει λόγον τὰ ιθῆ πρὸς τὰ ιβῆ· παραπλησίως δὲ θεωρεῖσθωσαν καὶ οἱ λοιποὶ ἐπιμερεῖς δυσὶν ὑπερέχοντες μέρεσιν ἡ τρισὶν ἡ πλείοσι, καὶ ὅμοιοις 20 ἡ ἀνομοίοις. ὑπεπιμερῆς δέ ἐστιν [ό] ἀνάπαλιν ὁ ἐπιπλέοντα προειρημένῳ λόγῳ ἐλάσσων πρὸς τὸν μείζονα ἐξεταζόμενος.

πολλαπλασιεπιμόριος δέ ἐστι λόγος, ὅταν ὁ μείζων ὅρος δὶς ἡ πλεονάκις ἔχῃ τὸν ἐλάττονα καὶ ἔτι μέρος

1 οἱ μείζονες] ἐπὶ μείζονος? cf. v. 5   4 εἰς(?) ante ὁ
 A, ἔξης apogr.   6 inscr. περὶ ἐπιμεροῦς λόγου A, καὶ in
 mg.   μείζων: ω ex o A   7 ἔχῃ ex ἔχει A   μέρει
 A, em. apogr.   cf. vs. 24. p. 79, 17   13 δὲ primo om.
 tum add. A   ἔχῃ corr. ex ἔχει A   16 νὴ δία A²] ἡ διὰ
 A¹   20 ἀνομοίοις A¹   ὑπομερῆς A¹   21 τὸ μείζον A
 23 inscr. περὶ πολλαπλασιεπιμόριων A   μείζων corr. ex
 μείζον A   24 ἔχῃ corr. ex ἔχει A

αὐτοῦ, ὡς ὁ μὲν τῶν ζ' δὶς ἔχει τὸν γ' καὶ ἔτι τρίτον αὐτοῦ, καὶ λέγεται αὐτοῦ διπλασιεπίφριτος, ὁ δὲ τῶν θ' δὶς ἔχει <τὸν> τῶν δ' καὶ ἔτι τὸ τέταρτον αὐτοῦ, λέγεται δὲ διπλασιεπιτέταρτος, ὁ δὲ τῶν ι' τρὶς ἔχει τὸν τῶν γ' καὶ τὸ τρίτον αὐτοῦ, καὶ λέγεται τριπλασιεπίφριτος. 5 παραπλησίως δὲ θεωρείσθωσαν καὶ οἱ λοιποὶ πολλα- πλασιεπιμόριοι. τοῦτο δὲ συμβαίνει, ὅταν δνεῖν προ- τεθέντων ἀριθμῶν ὁ ἐλάττων καταμετρῶν τὸν μείζονα μὴ ἴσχύσῃ ὅλον καταμετρῆσαι, ἀλλ' ἀπολείπῃ μέρος τοῦ μείζονος, ὃ ἔστιν αὐτοῦ τοῦ ἐλάσσονος μέρος· οὗν ὁ 10 τῶν καὶ τοῦ τῶν η' πολλαπλασιεπιμόριος λέγεται, ἐπειδή- περ <ὅ> η' τρὶς καταμετρήσας τὸν καὶ οὐχ ὅλον ἀπήρτι- σεν, ἀλλὰ μέχρι τῶν καὶ ἐλθὼν δύο ἐκ τῶν καὶ ἀπέλι- πεν, ὃ ἔστι τῶν η' τέταρτον.

πολλαπλασιεπιμερής <δέ> ἔστι λόγος, ὅταν ὁ μείζων 15 ὅρος δὶς τῷ πλεονάκις ἔχῃ τὸν ἐλάττονα καὶ δύο η̄ πλείω τινὰ μέρη αὐτοῦ εἴτε ὅμοια εἴτε διάφορα· οὗν ὁ μὲν τῶν η' δὶς ἔχει τὸν τῶν γ' καὶ δύο τρίτα αὐτοῦ, λέγεται δὲ διπλάσιος καὶ δὶς ἐπίτριτος, ὁ δὲ τῶν ια' τοῦ τῶν γ' τριπλάσιος καὶ δὶς ἐπίτριτος, ὁ δὲ τῶν ια' τοῦ τῶν 20 δ' διπλάσιός τε καὶ ἡμιόλιος καὶ ἐπιτέταρτος η̄ διπλά- σιός τε καὶ τρὶς ἐπιτέταρτος. καὶ τοὺς ἄλλους δὲ πολλα- πλασιεπιμερεῖς πολλοὺς καὶ ποικίλους ὅντας προχειρί- ξεσθαι δάδιον. τοῦτο δὲ γίνεται, ὅταν ὁ ἐλάττων ἀριθμὸς καταμετρήσας τὸν μείζονα μὴ ἴσχύσῃ ἀπαρτί- 25 σαι, ἀλλ' ἀπολείπῃ ἀριθμόν τινα, ἢ ἔστι μέρη αὐτοῦ,

3 <τὸν> τῶν] τὸν apogr. 9 καταταμετρῆσαι A, em.

apogr. 12 το καὶ A, em. in ed. Bull. 13 ἀπέλειπεν

A, em. apogr. 15 inscr. περὶ πολλαπλασιεπιμερῶν A

16 ἔχη apogr.] ἔχει A 18 ἔχων A . 24 ἐλάττων: ων corr.

ex ον A 26 ἄ] ὅ A

ώς ὁ τῶν ιδ' τοῦ τῶν γ'. ἡ γὰρ τριάς καταμετρήσασα τὸν τῶν ιδ' οὐκ ἵσχυσεν ἀπαρτίσαι, ἀλλὰ προκόψασα τετράκις μέχρι τῶν ιβ' τὴν λοιπὴν ἀπὸ τῶν ιδ' ἀπέλιπε δυάδα, ἥτις ἐστὶ τῶν γ' δίμοιρον, ἢ δὴ λέγεται δύο τρίτα. ἀντίκειται δὲ καὶ τῷ πολλαπλασιεπιμερεῖ ὁ ὑποπολλαπλασιεπιμερῆς.

ἀριθμοῦ δὲ πρὸς ἀριθμὸν λόγος ἐστίν, ὅταν ὁ μείζων πρὸς τὸν ἐλάττονα ἐν μηδενὶ ἢ τῶν προειρημένων λόγων, καθὰ δειχθήσεται καὶ ὁ τὸ λεῖμμα περιέχων 10 [φθόγγος] λόγος ἀριθμοῦ πρὸς ἀριθμὸν ἔχων τοὺς ὅρους ἐν ἐλαχίστοις ὡς ὁ συντὸς πρὸς σμγ'. φανεροὶ δὲ καὶ οἱ τῶν ἐλαττόνων ὅρων πρὸς τοὺς μείζονας λόγοι ἀντεστραμμένως ὑπ' ἐκείνων προσαγορευόμενοι, καθὰ ἐδείχθη.

15 πάντων δὲ τῶν κατ' εἶδος εἰρημένων λόγων οἱ ἐν ἐλαχίστοις καὶ πρώτοις πρὸς ἀλλήλους ἀριθμοῖς ὄντες καθ' ἕκαστον πρῶτοι λέγονται τῶν τὸν αὐτὸν λόγον ἔχοντων καὶ πυθμένες τῶν ὁμοειδῶν. οἷον διπλασίων μὲν λόγων πρῶτος καὶ πυθμὴν ὁ τῶν β' πρὸς ἓν· μετὰ 20 γὰρ τοῦτον ἐν μείζοσι καὶ συνθέτοις ἀριθμοῖς λόγοι εἰσὶ διπλάσιοι ὁ τῶν δ' πρὸς τὰ β' καὶ τῶν σ' πρὸς τὰ γ' καὶ ὁμοίως ἐπ' ἄπειρον. τριπλασίων δὲ λόγων πρῶτος καὶ πυθμὴν ὁ τῶν γ' πρὸς τὸ ἓν· οἱ δὲ αἱεὶ ἐν μείζοσι καὶ συνθέτοις ἀριθμοῖς ἐπ' ἄπειρον προάγουσιν. 25 ωσαύτως δὲ ἐπὶ τῶν ἄλλων πολλαπλασίων. ὁμοίως δὲ

3 ἀπέλειπε A, em. apogr.	7 inscr. τι ἐστι λόγος
ἀριθμοῦ πρὸς ἀριθμόν (corr. ex ἀριθμῶν) A, <u>καὶ</u> in mg.	
μείζων corr. ex μείζον A 8 η] εἴη A 9 δειχθήσεται: p.	
86, 15 13 ἀντεστραμμένων] ἀντεστραμμένοι (ἀπεστραμμένοι A ¹) ὡς A 14 ἐδείχθη: p. 74 sq.	15 inscr. περὶ
πυθμένων λόγων A 18 διπλάσιον A ¹	

καὶ ἐν τοῖς ἐπιμορίοις. ἡμιολίων μὲν λόγων πρῶτος καὶ πυθμὴν ὁ τῶν γ' πρὸς τὰ β', ἐπιτρίτων δὲ ὁ τῶν δ' πρὸς γ', καὶ ἐπιτετάρτων ὁ τῶν ε' πρὸς δ'. οἱ δὲ ἐν μείζοις ὅροις καὶ συνθέτοις πάλιν ἄπειροι τὸ πλῆθος. τὸ δ' αὐτὸν θεωρεῖται καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων. 5

διαφέρει δὲ διάστημα καὶ λόγος, ἐπειδὴ διάστημα μὲν ἔστι τὸ μεταξὺ τῶν ὁμογενῶν τε καὶ ἀνίσων ὅρων, λόγος δὲ ἀπλῶς ἡ τῶν ὁμογενῶν ὅρων πρὸς ἄλλήλους σχέσις. διὸ καὶ τῶν ἵσων ὅρων διάστημα μὲν οὐδέν ἔστι μεταξύ, λόγος δὲ πρὸς ἄλλήλους εἰς καὶ ὁ αὐτὸς 10 ὁ τῆς ἴσοτητος· τῶν δὲ ἀνίσων διάστημα μὲν ἐν καὶ τὸ αὐτὸν ἀφ' ἑκατέρου *(πρὸς)* ἑκάτερον, λόγος δὲ ἑτερος καὶ ἐναντίος ἑκατέρου πρὸς ἑκάτερον· οἷον ἀπὸ τῶν β' πρὸς τὸ ἐν καὶ ἀπὸ τοῦ ἐνὸς πρὸς τὰ β' διάστημα ἐν καὶ τὸ αὐτό, λόγος δὲ ἑτερος, τῶν μὲν δύο πρὸς τὸ ἐν 15 διπλάσιος, τοῦ δὲ ἐνὸς πρὸς τὰ β' ἡμισυς.

'Εφατοσθένης δὲ ἐν τῷ Πλατωνικῷ φησι, μὴ ταῦτὸν εἶναι διάστημα καὶ λόγον, ἐπειδὴ λόγος μὲν ἔστι δύο μεγεθῶν ἡ πρὸς ἄλληλα ποιὰ σχέσις· γίνεται δ' αὗτη καὶ ἐν διαφόροις *(καὶ ἐν ἀδιαφόροις)*. οἷον ἐν 20 φ' λόγῳ ἔστι τὸ αἰσθητὸν πρὸς τὸ νοητόν, ἐν τούτῳ δόξα πρὸς ἐπιστήμην, καὶ διαφέρει καὶ τὸ νοητὸν τοῦ ἐπιστητοῦ φ' καὶ ἡ δόξα τοῦ αἰσθητοῦ. διάστημα δὲ

6 inscr. τίνι διαφέρει διάστημα καὶ λόγος Α
 12 ἀφ' apogr.] ἐψ' Α πρὸς add. apogr. 17 cf. Philol. XXX p. 60 sqq. Bernhardy Eratosth. p. 168 19 μεγέθων Α¹
 προσάλλητα Α 20 αὗτὴ Α: cf. Philol. XXX p. 72
 Porph. ad Ptol. Harm. p. 268 ὅτι μὲν τοίνυν ὁ λόγος ἐν δια-
 φόροις γίνεται ὅροις, ὁμογενέσι δὲ πάντας, καὶ ἐν ἀδια-
 φόροις, ὡς Εὐκλείδει δοκεῖ, δεικθήσεται· διάστημα δ' *'ὅτι'*
 ἐν τοῖς διαφέροντι μόνον, φανερόν 21 τὸ αἰσθητὸν πρὸς
 τὸ νοητὸν apogr.] τὸ νοητὸν πρὸς τὸ αἰσθητὸν Α

ἐν διαφέρουσι μόνον, ἢ κατὰ τὸ μέγεθος ἢ κατὰ ποιότητα ἢ κατὰ θέσιν ἢ ἄλλως ὀπωσοῦν. δῆλον δὲ καὶ ἐντεῦθεν, ὅτι λόγος διαστήματος ἔτερον· τὸ γὰρ ἡμίσυ πρὸς τὸ διπλάσιον <καὶ τὸ διπλάσιον πρὸς τὸ ἡμίσυ>
5 λόγον μὲν οἱ τὸν αὐτὸν ἔχει, διάστημα δὲ τὸ αὐτό.

ἀναλογία δ' ἔστι πλειόνων λόγων ὁμοιότης ἢ ταυτότης, τοιτέστιν ἐν πλείοσιν ὅροις λόγων ὁμοιότης, ὅταν ὃν ἔχει λόγον ὁ πρῶτος πρὸς τὸν δεύτερον, τοῦτον δεύτερος πρὸς τὸν τρίτον ἢ ἄλλος τις πρὸς ἄλλον.
10 λέγεται δὲ ἡ μὲν συνεχὴς ἀναλογία, ἡ δὲ διηρημένη, συνεχὴς μὲν ἡ ἐν ἐλαχίστοις τρισὶν ὅροις, διηρημένη δὲ ἡ ἐν ἐλαχίστοις τέσσαρσιν. οἷον μετὰ τὴν ἐν ἰσοις ὅροις ἀναλογίαν συνεχὴς ἐν ἐλαχίστοις ὅροις κατὰ μὲν τὸ διαπλάσιον δ' β' α'· ἔστι γὰρ ὡς δ' πρὸς β', οὗτως
15 β' πρὸς ἓν. διηρημένη δὲ σ' γ' δ' β'. ἔστι γὰρ ὡς σ' πρὸς τὰ γ', οὗτως δ' πρὸς τὰ β'. τὸ δὲ αὐτὸν καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων πολλαπλασίων. ἔστι δὲ τρόπον τινὰ καὶ ἡ συνεχὴς ἐν τέτταρσιν ὅροις, δἰς λαμβανόμενον τοῦ μέσου. καὶ ἐπὶ τῶν ἐπιμορίων δὲ ὁ αὐτὸς λόγος· συν-
20 εχὴς μὲν ἀναλογία ἐν λόγῳ ἡμιολίῳ δ' σ' δ', διηρημένη δὲ δ' σ' ιέ ι'. ὁ δὲ αὐτὸς καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων λόγος.

οἱ δὲ Ἐφατοσθένης φησίν, ὅτι τῆς ἀναλογίας[φύσις] ἀρχὴ λόγος ἔστι καὶ ....., πρώτη

1 ἐν corr. ex ἐν A
15 οὐ συνάπτονται γὰρ

κεῖ in mg.

οὐ συνάπτονται γὰρ

λόγοι, ὥσπερ ἐπὶ τοῦ δ̄ β̄ ᾱ ὁ β̄ μέσος ὅρος

ώς γὰρ δ̄ πρὸς β̄ οὗτω β̄ πρὸς ᾱ mg.

A¹

23 καὶ ante ἀρχὴ add. A².

6 inscr. περὶ ἀναλογίας καὶ δ' ἔστι corr. ex δὲ ἔστι A

δὲ ἔστι corr. ex δὲ ἔστι A

18 οἶον ὡς δ̄ πρὸς β̄ πρὸς ᾱ δὲ ἔστι εἴληπται, μετὰ τοῦ δ̄

ώς ὑποδιπλάσιος, μετὰ δὲ τοῦ ᾱ ὡς διπλάσιος mg.

A² in iis quae ex-

καὶ τῆς γενέσεως αἰτία πᾶσι τοῖς μὴ ἀτάκτως γινομένοις. ἀναλογίᾳ μὲν γὰρ πᾶσα ἐκ λόγων, λόγου δὲ ἀρχὴ τὸ ἵσον. δῆλον δὲ οὕτως. ἐν ἑκάστῳ τῶν γενῶν ἰδιόν ἔστι τι στοιχεῖον [καὶ ἀρχή], εἰς δὲ τὰ ἄλλα ἀναλύεται, αὐτὸ δὲ εἰς μηδὲν ἐκείνων. ἀνάγκη δὴ τοῦτο ἀδιαίρετον εἶναι καὶ ἄτομον· τὸ γὰρ διαίρεσιν καὶ τομὴν ἐπιδεχόμενον συλλαβὴ λέγεται καὶ οὐ στοιχεῖον. τὰ μὲν οὖν τῆς οὐσίας στοιχεῖα κατὰ οὐσίαν ἀδιαίρετά ἔστι, τὰ δὲ τοῦ ποιοῦ κατὰ τὸ ποιόν, τὰ δὲ τοῦ ποδοῦ κατὰ τὸ ποσόν. ὅλως δ' ἑκαστον κατὰ τοῦτο ἄτομον καὶ ἐν, 10 καθὸ στοιχεῖόν ἔστι συνθέτου τινὸς ἡ μικτοῦ. τοῦ μὲν οὖν ποσοῦ στοιχεῖον ἡ μονάς, τοῦ δὲ πηλίκου στιγμή, λόγου δὲ καὶ ἀναλογίας ἴσοτης. οὗτε γὰρ μονάδα ἔτι διελεῖν ἔστιν εἰς τὸ ποσόν, οὗτε στιγμὴν εἰς τὸ πηλίκον, οὗτε ἴσοτητα εἰς πλείους λόγους. γίνεται δὲ ἀριθμὸς μὲν ἐκ μονάδος, γραμμὴ δὲ ἐκ στιγμῆς, λόγος δὲ καὶ ἀναλογία ἐξ ἴσοτητος, τρόπον δὲ οὐ τὸν αὐτὸν ἑκαστον τούτων· ἀλλὰ μονὰς μὲν πολλαπλασιαζομένη ὑφ' ἑαυτῆς οὐδὲν γεννᾷ ὡς οἱ ἄλλοι ἀριθμοί, τὸ γὰρ ἄπαξ ἐν ἐν· κατὰ σύνθεσιν δὲ αὔξεται μέχρις εἰς ἅπειρον· 20 στιγμὴ δὲ οὗτε κατὰ πολλαπλασιασμὸν οὗτε κατὰ σύνθεσιν· ἀλλὰ κατὰ συνέχειαν φυεῖσά τε καὶ ἐνεχθεῖσα γραμμὴν ἀποτελεῖ, γραμμὴ δὲ ἐπιφάνειαν, ἐπιφάνεια δὲ σῶμα. καὶ μὴν δὲ τῶν ἵσων λόγος οὐκ αὔξεται συντιθέμενος· πλειόνων γὰρ ἵσων ἔξῆς τιθεμένων δὲ τῆς 25

ciderunt aequalitatis commemoratio fuisse videtur: cf. p. 107,
10 sqq. 111, 12 1 ἀρχὴ post πρώτη add. A², πρώτη τῆς γενέσεως αἰτία Bull. καὶ ante πᾶσι add. A² 4 post καὶ una lit. er. A 11 μικτοῦ corr. ex μικτὸν A τι ἑκάστου γένους στοιχεῖον καὶ ἀρχὴ καὶ πῶς ἐν τούτων τοῖς ἐξ αὐτῶν ἡ γένεσις mg. A 20 ὁ ἔστιν ἐν ante κατὰ del. A

περιοχῆς λόγος ἐν ἴσοτητι διαμένει. διὸ καὶ συμβαίνει, τὴν στιγμὴν μὴ εἶναι μέρος γραμμῆς μηδὲ τὴν ἴσοτητα λόγου, τὴν μέντοι μονάδα ἀριθμοῦ· μόνη γὰρ αὕτη συντιθεμένη λαμβάνει τινὰ αὐξῆσιν. αἴτιον δὲ τοῦ 5 λεχθέντος, ὅτι διαστήματος ἀμοιδος ἴσοτης, καθάπερ καὶ ἡ στιγμὴ μεγέθους.

εοικε δὲ ὁ Πλάτων μίαν οἰεσθαι συνοχὴν εἶναι μαθημάτων τὴν ἐκ τῆς ἀναλογίας. ἐν τε γὰρ τῷ Ἐπινομίῳ φησίν· ἀπαν διάγραμμα ἀριθμοῦ τε σύστημα καὶ 10 ἀρμονίας σύστασιν ἀπασαν τῆς τε τῶν ἀστρων περιφορᾶς τὴν ἀναλογίαν οὖσαν μίαν ἀπάντων ἀναφανῆναι δεῖ τῷ κατὰ τρόπον μανθάνοντι· φανήσεται δέ, ἂν ἡ λέγομεν ὁρθῶς τις ἐμβλέπων μανθάνῃ· δεσμὸς γὰρ πεφυκὼς ἀπάντων εἰς ἀναφανήσεται.

15 διαφέρει δὲ ἀναλογίας μεσότης, ἐπειδὴ εἰ μέν τι ἀναλογία, τοῦτο καὶ μεσότης, εἰ δέ τι μεσότης, οὐκ εὐθὺς ἀναλογία. ἐγχωρεῖ γάρ τι κατὰ τάξιν μέσον ὃν μὴ ἔχειν ἀναλόγως πρὸς τὰ ἄκρα· ὡς τὰ δύο μέσα ἔστι τῇ τάξει <τοῦ ἑνὸς καὶ> τῶν γ', καὶ τοῦ ἑνὸς καὶ <τῶν ι'> 20 τὰ γ' καὶ τὰ δ' καὶ τὰ ε'· ἀπὸ γὰρ τοῦ ἑνὸς οὐχ οἷόν

3 αὕτη corr. ex αὐτῇ ut vid. A 8 ἐν τε γὰρ τῷ] ἐν τετάρτῳ A, ἐν τῷ γὰρ Bull., cf. p. 2, 15 9 Pseudo-Plat. Epin. p. 991 E ἀπαν praeter Theonem Nicom. introd. arithm. I 3, 5] πᾶν Plato, τα post ἀπαν del. A 11 ἀναλογίαν etiam Nicomachi codices meliores et Iamblichus in Villois. anecd. Gr. II p. 193] ὁμολογίαν Plato et Nicom. codices deteriores

12 φανήσεται etiam Nicom. Iambl. Platonis codex Vaticanus Ω pr. m. (sec. Bekk.)] ἀναφανήσεται ceteri ut videtur codices Platonis ᾧ] ὁ Plato 13 ἐμβλέπων etiam Iambl.] εἰς ἐν βλέπων Plato 14 ἀπάντων etiam Nicom.] πάντων Plato τούτων ante εἰς Plato, sed om. pr. Ω ἀναφανήσεται] διανοούμενοις add. Plato, om. etiam Nicom. 15 incr. διαφέρει δὲ ἀναλογία καὶ μεσότης A. cf. Nesselmann p. 210 sq.

19 τῶν ι' add. in ed. Bull.

τε ἐλθεῖν ἐπὶ τὰ ί' μὴ πρότερον ἐλθόντα ἐπὶ τὰ β' καὶ τὰ γ' καὶ τὰ δ'. ἀλλ' οὐδὲν τούτων ἀναλόγως ἔχει πρὸς τὰ ἄκρα. τὸ γὰρ ἐν οὐκέτι τῷ λόγῳ πρὸς τὰ β', ἐν φῶ τὰ β' πρὸς τὰ γ'. ὁμοίως καὶ ἐπὶ τῶν β' καὶ γ' καὶ δ'. τὰ δὲ ἐν τῷ αὐτῷ λόγῳ ὅντα καὶ μέσα 5 ἀν εἴη, οἷον ἐν β' δ· ἀναλογία τε γάρ ἐστιν ἡ τοῦ διπλασίου, καὶ τὰ β' μέσα τοῦ ἑνὸς καὶ τῶν δ'.

ἀναλογίας δὲ ὁ μὲν Θράσυλλός φησιν εἶναι προηγουμένας τρεῖς, ἀριθμητικὴν γεωμετρικὴν ἀριθμητικὴν μὲν τὴν ταῦτην ἀριθμῶν ὑπερέχουσαν καὶ 10 ὑπερεχομένην, *οἷον . . . . .* γεωμετρικὴν δὲ τὴν ταῦτην λόγῳ ὑπερέχουσαν καὶ ὑπερεχομένην, *οἷον διπλασίων ἡ τριπλασίων, ὡς γ' σ' ιβ'* ἀριθμητικὴν δὲ τὴν ταῦτην μέρει τῶν ἄκρων ὑπερέχουσαν καὶ ὑπερεχομένην, οἷον τρίτων ἡ τετάρτων, οἷον σ' η' ιβ' . . . . .¹⁵

τούτων δ' ἔκαστον ἐν ἀριθμοῖς καὶ ἄλλως οὕτως ὀρᾶται· τῶν σ' διπλάσιος ὁ ιβ', τριπλάσιος δὲ ὁ ιη', τετραπλάσιος δὲ ὁ κδ', ἡμιόλιος δὲ ὁ θ', ἐπίτριτος δὲ ὁ η'. τὰ δὲ θ' τῶν η' ἐπόγδοα· τὰ δὲ ιβ' πρὸς μὲν θ' ἐπίτριτα, πρὸς δὲ η' ἡμιόλια, πρὸς δὲ σ' διπλάσια· τὰ 20 δὲ ιη' τῶν θ' διπλάσια· τούτων δὲ τὰ κς' ἡμιόλια. καὶ γίνεται μὲν η' ἐν τῷ διὰ τεσσάρων πρὸς σ', τὰ δὲ θ' ἐν τῷ διὰ πέντε, τὰ δὲ ιβ' ἐν τῷ διὰ πασῶν, τὰ δὲ ιη' ἐν τῷ διὰ πασῶν καὶ διὰ πέντε· τῶν μὲν γὰρ σ' διπλάσια τὰ ιβ' ἐστιν ἐν τῷ διὰ πασῶν, τῶν δὲ ιβ' τὰ ιη'²⁵

4 καὶ ἐπὶ τῶν β' καὶ γ' καὶ δ'] καὶ δ' καὶ ἐπὶ τῶν β' καὶ γ' Α¹ 7 μέσα apogr.] μετὰ Α² inscr. περὶ ἀναλογιῶν Α, καὶ θ in mg. Θρασύλλος Α, em. apogr. 11 οἷον α' γ' ε' ξ' θ'. γεωμετρικὴν δὲ κτλ. suppl. Bull., ξτ mg. Α, ξη̄ λειπ' γάρ add. Α². 14 ταῦτα μέρει Α²] ταντομερεῖ Α¹ καὶ ὑπερεχομένην — ιβ' in mg. Α 16 sqq. cf. p. 62.

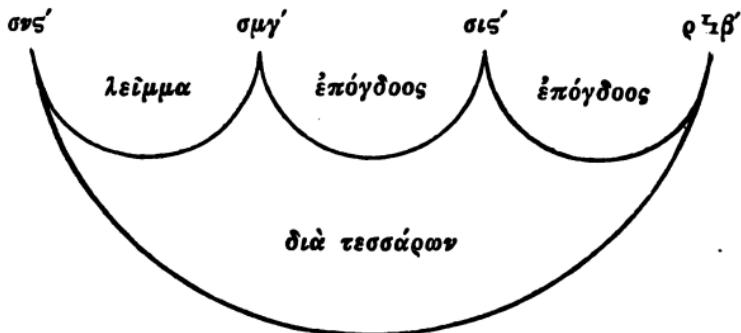
ἡμιόλιά ἔστιν ἐν τῷ διὰ πέντε, σ' οὐβ' ιη̄· τὰ δὲ κδ' πρὸς σ' ἐν τῷ δὶς διὰ πασῶν. τὰ δὲ θ' τῶν η̄ ἐν τόνῳ. τὰ δὲ ιβ' τῶν θ' διὰ τεσσάρων. τὰ δὲ ιβ' τῶν η̄ ἐν τῷ διὰ πέντε. τὰ δὲ ιη̄ τῶν θ' διὰ πασῶν. τὰ δὲ κξ̄ τῶν ιη̄ διὰ πέντε. συνέστηκε δὲ τὸ διὰ πασῶν ιβ' πρὸς σ' ἐκ τοῦ ἡμιολίου θ' πρὸς σ' καὶ ἐπιτρίτου ιβ' πρὸς θ' καὶ πάλιν ἡμιολίου ιβ' πρὸς η̄ καὶ ἐπιτρίτου η̄ πρὸς σ', καὶ τὰ ιη̄ πρὸς θ' ἐκ τοῦ ιη̄ πρὸς ιβ' ἡμιολίου καὶ ιβ' πρὸς θ' ἐπιτρίτου, καὶ τὰ κδ' πρὸς ιβ' διὰ πασῶν συνέστηκεν ἐκ τοῦ κδ' πρὸς ιη̄ ἐπιτρίτου καὶ τοῦ ιη̄ πρὸς ιβ' ἡμιολίου· τὰ δὲ θ' πρὸς σ' διὰ πέντε ἐκ τοῦ θ' πρὸς η̄ ἐπογδόου καὶ τοῦ η̄ πρὸς σ' ἐπιτρίτου, καὶ τὰ ιβ' πρὸς η̄ ἡμιόλιον ἐκ τοῦ ιβ' πρὸς θ' ἐπιτρίτου καὶ θ' πρὶς η̄ ἐπογδόου.

15 τὸ δὲ λεῖμα γίνεται ἐν λέγῳ ὃν ἔχει τὰ συνέπροδος σμγ̄. εὐρίσκεται δ' οὗτω· δυεῖν ἐπογδόων ληφθέντων καὶ τούτων τρὶς πολλαπλασιασθέντων καὶ τῷ δὶς ἐπογδώπ προστεθέντος ἐπιτρίτου. οἶον εἰς μὲν ἐπόγδοος λόγος ὁ τῶν θ' πρὸς τὰ η̄. ἐκ δὲ τούτων γίνονται δύο 20 ἐπόγδοοι οὗτω· τὰ θ' ἐφ' ἔαυτὰ γίνεται πά', εἴτα τὰ θ' ἐπὶ τὰ η̄ γίνεται οβ', ἐπειτα τὰ η̄ ἐφ' ἔαυτὰ γίνεται ξδ', καὶ ἔστι τὰ μὲν πά' τῶν οβ' ἐπόγδοα, τὰ δὲ οβ' τῶν ξδ' ἐπόγδοα. ἀν δὴ τρὶς ταῦτα λάβωμεν, τὰ μὲν πά' γίνεται τρὶς σμγ̄, τὰ δὲ οβ' γίνεται σις', τὰ δὲ ξδ'

5 συνέστικε Α¹ 7 <ἐκ τοῦ> ἡμιολίου? 8 τὰ ιη̄ πρὸς θ' <διὰ πασῶν>? 9 διὰ πασῶν [συνέστηκεν] διπλασίου ἡμίσεος καὶ Α, διπλασίου ἡμισυ καὶ Bull. 13 ἡμιόλιον] διὰ πέντε?

15 inscr. περὶ λείμματος ὁ ἔστιν ἐν λόγῳ τῶν συνέπροδος σμγ̄ Α, λ in mg. cf. p. 67 sq. τὸ ἔλιμα Α¹ 16 οὗτω fort. del. 19 γίνονται Α, em. apogr. 21 ἐπειτα: ἵ supradel. Α 24 τὰ δὲ οβ' <τρὶς>?

τρὶς γίνεται φέρ'. τούτων ἐπίτριτα τὰ συνά, ἄτινα πρὸς σμγ' ἔχει τὸν τοῦ λείμματος λόγον, οὓς ἔστι πλείων ἢ ἐποκτωκαιδέκατος.

ἡ δὲ τοῦ κανόνος κατατομὴ γίνεται δια τῆς ἐν τῇ δεκάδι τετρακτύος, ἡ σύγκειται ἐκ μονάδος δυάδος 5 τριάδος τετράδος, α' β' γ' δ' ἔχει γὰρ ἐπίτριτον, ἡμιόλιον, διπλάσιον, τριπλάσιον, τετραπλάσιον λόγον. διαιρεῖ δὲ αὐτὸν ὁ Θράσυλλος οὕτως.

δίχα μὲν διελοῦσι τὸ μέγεθος μέσην ποιεῖ τὸ διὰ πασῶν ἐν τῷ διπλασίῳ λόγῳ, ἀντιπεπονθότως ἐν ταῖς 10 κινήσεσι διπλασίαν ἔχουσαν τάσιν ἐπὶ τὸ ὁξύ. τὸ δὲ ἀντιπεπονθότως ἔστι τοιοῦτον· ὅσον ἂν τοῦ μεγέθους ἀφέλης τῆς ὅλης ἐν τῷ κανόνι χορδῆς, τοσοῦτον τῷ τόνῳ προστίθεται, καὶ ὅσον ἂν τῷ μεγέθει τῆς χορδῆς προσδῆς, τοσοῦτον τοῦ τόνου ὑφαιρεῖται. τὸ μὲν γὰρ 15 ἡμισυ [προσλαμβανομένη μέση πρὸς τὰ δύο μέρη] μέγεθος διπλασίαν τάσιν ἔχει ἐπὶ τὸ ὁξύ· τὸ δὲ διπλάσιον μέγεθος ἡμίσειαν τάσιν ἔχει <ἐπὶ> τὸ βαρύ.

2. ἐλίμματος Α¹, i corr. in εις Α² πλείω Α¹ 3 iuxta figuram ὡμ Α 5 cf. p. 58, 14 8 θρασυλλὸς Α¹, θρασύλλος Α²
9 διελὼν Bull., cf. p. 92, 17 sqq. 10 ἀντιπεπονθότος Α¹
12 τάσιν] κινησιν Α 16 προσλαμβανομένης Bull. 18 ἐπὶ add. Bull.

τρίχα δὲ τῆς διαιρέσεως γενομένης ἡ τε ὑπάτη τῶν μέσων καὶ ἡ νήτη διεξευγμένων γίνεται. ἔστι δὲ ἡ μὲν νήτη διεξευγμένων πρὸς μὲν τὴν μέσην ἐν τῷ διὰ πέντε· δύο γάρ ἔστι διαστήματα πρὸς τρία· πρὸς δὲ τὴν ὑπά-
5 την ἐν τῷ διὰ πασῶν· ἐν γάρ ἔστι διάστημα πρὸς τὰ δύο· πρὸς δὲ τὸν προσλαμβανόμενον <ἐν τῷ> διὰ πα-
σῶν καὶ διὰ πέντε· τοῦ γὰρ <προσλαμβανομένου ἐν τῷ> διὰ πασῶν ὅντος πρὸς τὴν μέσην προσεληπται τὸ μέχρι τῆς νήτης διάστημα, ὃ ἔστι διὰ πέντε πρὸς τὴν
10 μέσην. ἡ <δὲ> μέση πρὸς τὴν ὑπάτην ἐν τῷ διὰ τεσσά-
ρων, πρὸς δὲ τὸν προσλαμβανόμενον ἐν τῷ διὰ πασῶν.
ἡ δὲ ὑπάτη πρὸς τὸν προσλαμβανόμενον ἐν τῷ διὰ πέντε. γίνεται δὲ ἵσον τὸ μέγεθος τὸ ἀπὸ τῆς ὑπάτης ἔως μέσης τοῦ διὰ τεσσάρων πρὸς τὸ ἀπὸ μέσης ἔως
15 νήτης τοῦ διὰ πέντε. καὶ ὅμοιως ἀντιπεπόνθασιν οἱ ἀφιδμοὶ τῶν κινήσεων τῇ διαιρέσει τῶν μεγεθῶν.

τετραχῆ δὲ τῆς διαιρέσεως γενομένης συνίσταται ἡ τε ὑπερυπάτη καλούμένη, ἡ καὶ διάτονος ὑπατῶν, καὶ ἡ νήτη τῶν ὑπερβολαίων. <ἔστι δὲ ἡ μὲν νήτη τῶν
20 ὑπερβολαίων> πρὸς μὲν τὴν νήτην τῶν διεξευγμένων ἐν τῷ διὰ τεσσάρων, πρὸς δὲ τὴν μέσην ἐν τῷ διὰ πασῶν, πρὸς δὲ τὴν ὑπάτην ἐν τῷ διὰ πασῶν καὶ διὰ τεσσάρων, πρὸς δὲ τὴν ὑπερυπάτην ἐν τῷ διὰ πασῶν καὶ διὰ πέντε, πρὸς δὲ τὸν προσλαμβανόμενον ἐν τῷ
25 δὶς διὰ πασῶν ἐπὶ τὸ βαρύ. τῇ δὲ ὑπερυπάτῃ λόγος

6 τὸν προσλαμβανόμενον corr. ex τῶν προσλαμβανομένων
A 8 πρὸς] κατὰ A 16 πρὸς ante τῶν del. A 18 ὑπὲρ-
υπατὴ A¹, παρυπάτη A² ἡ corr. ex ἡ A 19 τὸ ὑπερβόλεον
A¹ καὶ ἔστιν ἡ μὲν νήτη τῶν ὑπερβολαίων add. apogr.

20 προσλαμβανόμενος ὑπατη μέσων νητὴ διεξευγμένη mg. A
23 ὑπερυπατὴν A¹, παρυπάτην A² 25 τὸ corr. ex τῷ A
ὑπερυπατὴ A¹, παρυπάτη A²

ἔστι πρὸς μὲν <τὸν> προσλαμβανόμενον ἐν τῷ διὰ τεσσάρων ἐπὶ τὸ βαρύ, πρὸς δὲ τὴν μέσην ἐν τῷ διὰ πέντε ἐπὶ τὸ ὁξύ, τῆς δ' ὑπάτης τόνῳ ὑπερέχει κατὰ τὸ βαρύ. καὶ ἔστιν οὖν τὸ τονιαῖον μέγεθος τῆς ὑπερυπάτης πρὸς τὴν ὑπάτην καὶ τὸ διὰ τεσσάρων τῆς μήτης δι- 5 εξενγμένων πρὸς τὴν μήτην ὑπερβολαίων. καὶ ὁμοίως ἀντιπεπόνθασιν οἱ ἀριθμοὶ τῶν κινήσεων τοῖς μεγέθεσι [τῆς διαιρέσεως] τῶν διαστημάτων.

δῆλον δ' ἂν γένοιτο τὸ λεγόμενον ἐπὶ τῶν ἀριθμῶν. εἰ γὰρ τὸ τοῦ κανόνος μέγεθος ιβ' μέτρων ὅποιωνοῦν, 10 ἔσται μὲν μέση δίχα διαιρεθείσης <τῆς ὄλης χορδῆς, καὶ ἀφέξει> σ' ἑκατέρῳθεν [διαιρουμένη]. ή δὲ ὑπάτη τῶν μέσων ἀπὸ τῆς ἀρχῆς δ'. ή δὲ μήτη διεξενγμένων ἀπὸ τῆς τελευτῆς δ'. καὶ τὸ μεταξὺ αὐτῶν δ'. ή δὲ ὑπερυπάτη ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τρία ἀφέξει μεγέθη, ἀπὸ δὲ 15 τῆς ὑπάτης ἔν. ή δὲ ὑπερβολαία ἀπὸ μὲν τῆς τελευτῆς γ', ἀπὸ δὲ τῆς διεξενγμένης ἔν. μεταξὺ δὲ αὐτῶν σ', ὥστε ἀπὸ τῆς μέσης ἑκατέρᾳ γ', καὶ γίνεται ή ὄλη διαιρεσίς ἀπὸ μὲν τῆς ἀρχῆς ἐπὶ ὑπερυπάτην γ', ἐντεῦθεν δὲ ἐπὶ ὑπάτην ἔν, ἐντεῦθεν δὲ ἐπὶ μέσην δύο, εἰτ' ἀπὸ 20 μέσης ἐπὶ τὴν διεξενγμένην β', ἐντεῦθεν δὲ εἰς τὴν ὑπερβολαίαν ἔν, ἀπὸ δὲ ταύτης εἰς τὴν τελευτὴν γ'. γίνεται πάντα ιβ'. ἔσται οὖν πρὸς μὲν τὴν ὑπερβολαίαν <ὁ λόγος> τῆς μὲν μήτης διεξενγμένων δ' πρὸς γ' ἐπι-

1 τὸν add. A²   2 τὸ A²] τῷ A¹   3 τόνῳ Bull.] τόνον
 A   4 ὑπερυπάτης A¹, παρυπάτης A²   6 ὑπερβολεῶν A¹
 10 εἰ] ἐν A   τὸ A¹] τῷ A²   μεγέθει A²   11 post μέση
 duas litt. er. A   τῆς ὄλης χορδῆς: cf. p. 87, 13   12 σ'
 ἔξι A, em. apogr.   15 ὑπερυπάτη A¹, παρυπάτη A², atque
 ita semper ἀφέξει] ἔξει A   16 ὑπερβολαία etiam in mg.
 A   17 ἐν A   18 ἑκάτερα A, em. apogr.   23 πρὸς: π
 ante initium vs. om. A¹, add. A²   24 διεξενγμένον A¹

τριτος ὁ τοῦ διὰ τεσσάρων, τῆς δὲ μέσης σ' πρὸς γ'
διπλάσιος ὁ τοῦ διὰ πασῶν, *〈τῆς δὲ ὑπάτης η' πρὸς
γ' διπλασιεπιδίτριτος ὁ τοῦ διὰ πασῶν〉* καὶ διὰ τεσσά-
ρων, τῆς δὲ ὑπερυπάτης δ' πρὸς γ' τριπλάσιος ὁ τοῦ
διὰ πασῶν καὶ διὰ πέντε, τῆς δὲ ὄλης τοῦ προσλαμβα-
νομένου ιβ' πρὸς γ' τετραπλάσιος ὁ τοῦ δὶς διὰ πασῶν·
πρὸς δὲ τὴν υήτην διεξευγμένων ὁ λόγος ἐστὶ τῆς μὲν
μέσης σ' πρὸς δ' ἡμιόλιος ὁ τοῦ διὰ πέντε, τῆς δὲ ὑπά-
της η' πρὸς δ' διπλάσιος ὁ τοῦ διὰ πασῶν, τῆς δὲ
10 ὑπερυπάτης δ' πρὸς δ' *〈διπλασιεπιτέταρτος〉* ὁ τοῦ δὶς
διὰ πέντε, τῆς δὲ ὄλης τοῦ προσλαμβανομένου ιβ' πρὸς
δ' *〈τριπλάσιος〉* ὁ τοῦ διὰ πασῶν καὶ διὰ πέντε· πρὸς
δὲ τὴν μέσην τῆς μὲν ὑπάτης η' πρὸς σ' ἐπίτριτος ὁ
τοῦ διὰ τεσσάρων, τῆς δὲ ὑπερυπάτης δ' πρὸς σ' ἡμι-
15 ὄλιος ὁ τοῦ διὰ πέντε, τῆς δὲ ὄλης τοῦ προσλαμβανο-
μένου ιβ' πρὸς σ' διπλάσιος ὁ τοῦ [δὶς] διὰ πασῶν·
πρὸς δὲ τὴν υπάτην ἐστὶν ἡ μὲν ὑπερυπάτη δ' πρὸς η'
ἐν ἐπογδόῳ λόγῳ τῷ τοῦ τόνου, ἡ δὲ ὄλη τοῦ προσλαμ-
βανομένου ιβ' πρὸς η' ἐν ἡμιολίῳ *〈τῷ τοῦ διὰ πέντε〉*·
20 πρὸς *〈δὲ〉* τὴν υπερυπάτην ἡ ὄλη τοῦ προσλαμβανομέ-
νου ιβ' πρὸς δ' ἐν ἐπιτρίτῳ *〈τῷ〉* τοῦ διὰ τεσσάρων.

ἀντιπεπόνθασι δ' αἱ λοιπαὶ τῶν κινήσεων κατὰ
πυκνοῦ τοῦ ἐπογδόου τόνου καὶ ἐπιτρίτου διὰ τεσσά-

2 lacunam suppl. apogr.

5 προσλαμβάνον A¹

6 ιβ

(s atr.) A γ' Bull.] 5 (δ atr.) A 10 δ' apogr.] ε' A
16 δὶς del. Bull. 18 τῷ] ὁ A 20 δὲ add. apogr.
ὑπάτην A 22 inscr. περὶ καταπυκνώσεως A. cf. Boeckh
kl. Schr. III p. 151. de metris Pind. p. 208 αἱ λοιπαὶ] οἱ
ἀριθμοὶ? cf. p. 88, 16. 89, 7 23 τοῦ A¹] τὸ A¹, scr. vid.
καταπυκνούμενων vel καταπυκνούμενον ἐπογδόου κτλ.

ρων καὶ ἡμιολίου διὰ πέντε τοῦ κανόνος. ἐπεὶ τὸ ἡμιόλιον μὲν διὰ πέντε τοῦ ἐπιτρίτου διὰ τεσσάρων ἐπογδόφ τόνῳ ὑπερέχει — οἶον ληφθέντος ἀριθμοῦ ὃς ἔχει καὶ ἡμισυ καὶ τρίτον τοῦ σ', τούτον ἐπίτριτος μὲν ὁ η', ἡμιόλιος δὲ ὁ θ'. τὰ δὲ θ' τῶν η' ἐπόγδοα· σ' η' θ'.⁵ γίνεται ἡ ὑπεροχὴ τοῦ [η'] ἡμιολίου πρὸς τὸ ἐπίτριτον ἐν λόγῳ ἐπογδόφ —, τὸ δ' ἐπίτριτον διὰ τεσσάρων ἐκ δυεῖν ἐπογδόφων καὶ τοῦ διεσιαίου λείμματος· καταπυκνωτέον αὐτὰ τοῖς ἐπογδόοις τόνοις καὶ τοῖς διεσιαίοις λείμμασι. καταπυκνωθείη δ' ἂν ἀρχομένων ἡμῶν ¹⁰ (ἀπὸ τῆς) νήτης ὑπερβολαίων. τὸ γὰρ ὅγδοον τοῦ μέχρι τῆς τελευτῆς διαστήματος ὑπερβιβάσαντες ἔξομεν τὴν διάτονον τῶν ὑπερβολαίων τόνῳ βαρυτέραν αὐτῆς. τοῦ δὲ ἀπὸ ταύτης ἕως τῆς τελευτῆς τὸ ὅγδοον ὑπερβιβάσαντες ἔξομεν τὴν τρίτην τῶν ὑπερβολαίων τόνῳ τῆς δια-¹⁵ τόνου βαρυτέραν. καὶ τὸ λοιπὸν εἰς τὴν νήτην τῶν διεξευγμένων ἔσται τὸ διεσιαίου λείμμα πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ διὰ τεσσάρων πρὸς τὴν νήτην ὑπερβολαίων. πάλιν δὲ τοῦ ἀπὸ τῆς νήτης διεξευγμένων ἕως τῆς τελευτῆς διαστήματος τὸ μὲν ἔνατον λαβόντες καὶ ὑπο-²⁰ βιβάσαντες ἔξομεν τόνῳ ὀξυτέραν τῆς νήτης διεξευγμένων τὴν χρωματικὴν ὑπερβολαίων. τὸ δὲ ὅγδοον ὑπερβιβάσαντες ἔξομεν τὴν παρανήτην διεξευγμένων· η' αὐτὴ δὲ καὶ διάτονος καὶ νήτη συνημμένων, τόνῳ βαρυτέρα τῆς νήτης διεξευγμένων. τοῦ δ' ἀπὸ τῆς νήτης ἕως ²⁵ τῆς τελευτῆς τὸ ὅγδοον λαβόντες καὶ ὑπερβιβάσαντες

¹ ἐπεὶ apogr.] ἐπὶ A   3 ὃς ἔχει A²] ὡς ἔχοι A¹   6 η'
ομ. apogr.   10 ἀπὸ add. apogr.   11 ὑπερβολαίας A, ομ.
Bull.   15 διατόνων A¹   18 ὑπερβολαίων A   19 διεξευγ-
μένης A   20 διαστήματος Bull.] διάστημα A   ἀποβιβασα-
τες A   21 διεξευγμένου A   25 τοῦ] τὸ A

ἔξομεν τὴν τρίτην τῶν διεξευγμένων τόνῳ βαρυτέραν· ἡ δὲ αὐτὴ καὶ διάτονος συνημμένων ἔστιν. ὁμοίως δὲ τοῦ ἀπὸ ταύτης ἔως τῆς τελευτῆς διαστήματος τὸ ὅγδοον ὑπερβιβάσαντες ἔξομεν τὴν τρίτην συνημμένων τόνῳ
 5 βαρυτέραν. τὸ δὲ λοιπὸν εἰς τὴν μέσην ἔσται τὸ διεσιαῖον λεῖμμα εἰς τὴν τοῦ διὰ πασῶν συντέλειαν. ἀπὸ δὲ τῆς μέσης τὸν αὐτὸν τρόπον <τὸ ἐνατον> ὑποβιβάσαντες ἔξομεν τὴν παραμέσην ἥ τὴν χρωματικὴν συνημμένων, τόνῳ ὀξυτέραν τῆς μέσης. ταύτης δὲ τὸ ἐνατον
 10 ὑποβιβάσαντες ἔξομεν τὴν χρωματικὴν διεξευγμένων. τὸ ὅγδοον δὲ τῆς μέσης ὑπερβιβάσαντες ἔξομεν τὴν τῶν μέσων διάτονον τόνῳ βαρυτέραν τῆς μέσης, εἴτα τὸ ἀπὸ ταύτης ὅγδοον ὑπερβιβάσαντες τὴν παρυπάτην
 <τῶν μέσων> ταύτης τόνῳ βαρυτέραν. καὶ ἔστι τὸ λοι-
 15 πὸν εἰς τὴν ὑπάτην τῶν μέσων τὸ διεσιαῖον λεῖμμα πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ διὰ τεσσάρων πρὸς τὴν μέσην. ἀπὸ δὲ τῆς ὑπάτης τὸ μὲν ἐνατον ὑποβιβάσασιν-ἥ χρωματικὴ τῶν μέσων ἔσται τόνῳ ὀξυτέρα. τὸ ὅγδοον δὲ ὑπερβιβάσασιν ἔχειν τὴν ὑπερυπάτην συμβήσεται. ταύ-
 20 της δὲ τὸ ὅγδοον ὑπερβιβάσαι παρυπάτη ὑπατῶν γενήσεται. ἐξ ἀναστροφῆς δὲ ἀπὸ τοῦ προσλαμβανομένου τέμνουσι τὸ ὄλον διάστημα εἰς θ' καὶ ἐν ὑπολείπουσι κατὰ τὸ ἐναντίον <τῶν> νητῶν, ὑπατῶν ὑπάτη γενήσεται τόνῳ τῆς ὄλης ὀξυτέρα, συγκλείουσα τὸ τῶν ὑπα-
 25 τῶν τετράχορδον τῷ πρὸς τὴν παρυπάτην λείμματι. καὶ οὕτως συμπληρωθήσεται τὸ πᾶν ἀμετάβολον σύ-
 στημα κατὰ τὸ διάτονον καὶ χρωματικὸν γένος. τὸ δὲ

8 συνημμένων] συνημμένου τόνου Α 9 ἐνατον Α²
 19 ὑπερβιβασαμένον Α συμβεβηκέναι Α 22 καὶ ἐνυπο-
 λείπουσι Α, em. apogr. 23 κατὰ τὸ ἐν αὐτῷ νητῶν Α, em. Bull.

ἐναρμόνιον ἔξαιρουμένων τῶν διατόνων καθ' ἕκαστον τετράγορδον διπλωδουμένων γίνεται. εἴδοιμεν δὲ ἂν ταῦτα καὶ ἐν ἀριθμοῖς ἀπὸ τῆς νήτης τῶν ὑπερβολαίων ἀρχόμενοι, ὑποτεθείσης αὐτῆς μυρίων τέξῃ· οἱ ἐφεξῆς ἐπίγδοοι τε καὶ οἱ λοιποὶ κατὰ τοὺς προειρημένους λό-⁵ γους λαμβάνονται, οὓς περίεργον ἐκτιθέναι· φάδιον δὲ τῷ παρηκολουθηκότι τοῖς προειρημένοις.

καὶ ἡ μὲν ὑπὸ Θρασύλλου παραδεδομένη κατατομὴ τοῦ κανόνος ὥδε ἔχει. ὃν δὲ τρόπον καὶ ἐπὶ τῆς τῶν ὅλων ἐφαρμόζεται σφαιραῖς, ἐπειδὰν καὶ τοὺς ἀστρονο-¹⁰ μίας ἐκθώμεθα λόγους, παραδεῖξομεν. νυνὶ δὲ ἐπανέλθωμεν ἐπὶ τὸν τῶν λοιπῶν ἀναλογιῶν καὶ μεσοτήτων λόγουν, ἐπειδὴ ὡς ἔφαμεν ἡ ἀναλογία καὶ μεσότης, οὐ μέντοι ἡ μεσότης καὶ ἀναλογία. καθὸ δὴ *{ή}* ἀναλογία καὶ μεσότης ἔστιν, ἀκόλουθος ἄν εἰη ὁ περὶ τῶν ¹⁵ ἀναλογιῶν καὶ περὶ τῶν μεσοτήτων λόγος.

ἐπειδὴ πάντες οἱ τῶν συμφωνιῶν εὐρέθησαν λόγοι, καθὰ δέδεικται, ἐν τῇ τῆς δεκάδος τετρακτύ, καὶ περὶ τούτων πρότερον λεκτέον. τὴν μὲν γὰρ τετρακτύν συνέστησεν ἡ δεκάς. ἐν γὰρ καὶ β' καὶ γ' καὶ δ' ι'· ²⁰ α' β' γ' δ'. ἐν δὲ τούτοις τοῖς ἀριθμοῖς ἔστιν ἡ τε διὰ τεσσάρων συμφωνία ἐν ἐπιτρίτῳ λόγῳ καὶ ἡ διὰ πέντε ἐν ἡμιοιλίῳ καὶ ἡ διὰ πασῶν ἐν διπλασίῳ καὶ *{ή}* διს διὰ πασῶν ἐν τετραπλασίῳ· ἔξι ὥν συμπληροῦται τὸ ἀμετάβολον διάγραμμα. τοιαύτη μὲν *{ή}* ἐν μουσικῇ ²⁵

1 καὶ post τῶν del. A 4 μυρίων] μὲν Α, μύρια ap. 9 β
mg. Α 10 ἐπιδὰν Α, em. ap. 12 τὸν corr. εκ τῶν Α 13 ὡς
ἔφαμεν: p. 84, 15 15 εἰη ὁ Α²] εἰ ἡ Α¹ περὶ τῶν] τῶν
περὶ Α 17 inscr. περὶ τετρακτύος καὶ δεκάδος Α. cf.
Boeckh kl. Schr. III p. 142 ἐπειδὴ *{δὲ}*? 18 δέδεικται:
p. 58, 13. 87, 4 τετρακτύ Α¹ 25 inscr. πόσαι τετρακτύες Α

τετρακτύς κατὰ σύνθεσιν οὖσα, ἐπειδὴ ἐντὸς αὐτῆς πᾶσαι αἱ συμφωνίαι εὑρίσκονται. οὐ διὰ τοῦτο δὲ μόνον πᾶσι τοῖς Πυθαγορικοῖς προτετίμηται, ἀλλ’ ἐπεὶ καὶ δοκεῖ τὴν τῶν ὅλων φύσιν συνέχειν· διὸ καὶ ὄφος 5 ἦν αὐτοῖς.

οὐ μὰ τὸν ἀμετέρᾳ ψυχᾶ παραδόντα τετρακτύν,
παγὰν ἀενάου φύσεως φίξωμά τ’ ἔχονταν.

τὸν παραδόντα Πυθαγόραν λέγονταν, ἐπεὶ δοκεῖ τούτου εὗρημα ὁ περὶ αὐτῆς λόγος.

10 η̄ μὲν οὖν προειρημένη τετρακτύς <αὕτη>, κατ’ ἐπισύνθεσιν τῶν πρώτων ἀποτελουμένη ἀριθμῶν. δευτέρᾳ δ’ ἐστὶ τετρακτύς η̄ τῶν κατὰ πολλαπλασιασμὸν ἐπηυξημένων ἀπὸ μονάδος κατά τε τὸ ἄρτιον καὶ περιττόν. ὃν πρώτος μὲν [κατὰ τὸ ἄρτιον] λαμβάνεται 15 η̄ μονάς, ἐπειδὴ αὕτη ἀρχὴ πάντων ἀρτίων καὶ περιττῶν καὶ ἀρτιοπεριττῶν, ὡς προείρηται, καὶ ἀπλοῦς ὁ ταύτης λόγος· οἱ δ’ ἐφεξῆς τρεῖς ἀριθμοὶ κατὰ τὸ ἄρτιον καὶ περιττόν. τὴν δὲ σύνθεσιν λαμβάνουσιν, ἐπειδὴ

5 cf. Pyth. carm. aur. vs. 47 sq. Sext. emp. adv. math. IV 2. 3. 9. VII 94. 100. Macr. comm. in Somn. Scip. I 6, 41. Theol. arithm. p. 18. Porph. vita Pyth. 20. Iamb. de Pyth. vita 150. 162. Stob. ecl. I 10, 12. Pseudo-Plut. de plac. phil. I 3. Procl. in Plat. Tim. p. 155 D. Zeller die Philos. der Gr. I p. 368   6 κεφαλά post ψυχᾶ del. A (κεφαλᾶ Sext. VII 97 κεφαλᾶ)

et Stob.; in eo libro unde A descriptus est ψυχᾶ fuisse videtur)

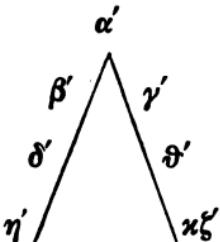
7 πηγὴν A¹ (sicut Sextus) ἀεννάου A ceterorumque quos commemoravi scriptorum codices ut videtur longe plurimi apud eosdem partim φύσεως partim φύσιος legitur φίξωμα τ’ A, φίξωματ̄ alii: cf. Bekker ad Sext. p. 722, 5   10 αὕτη] cf. p. 96, 9. 97, 1   κατ’ ἐπισύνθεσιν] καὶ ἐπὶ σύνθεσιν A: cf.

p. 96, 9. 98, 15   11 ἀποτελοῦμ̄, i. e. ἀποτελουμένων A

15 αὕτη corr. ex αὐτῇ A   16 προείρηται: cf. p. 19, 20

17 τρὶς A¹

καὶ ὁ πᾶς ἀριθμὸς οὗτε μόνον ἀρτιος οὗτε μόνον περιττός. διὸ δύο λαμβάνονται αἱ κατὰ πολλαπλασιασμὸν τετρακτύες, ἀρτία καὶ περιττή, ἡ μὲν ἀρτία ἐν λόγῳ διπλασίῳ, πρῶτος γὰρ τῶν ἀρτίων ἴ β' καὶ αὐτὸς ἐκ μονάδος κατὰ τὸ διπλάσιον ηὔξημένος, ἡ δὲ περιττὴ⁵ ἐν λόγῳ ηὔξημένη τριπλασίῳ, ἐπειδὴ πρῶτος τῶν περιτῶν ὁ γ' καὶ αὐτὸς ἀπὸ μονάδος κατὰ τὸ τριπλάσιον ηὔξημένος. ὥστε κοινῇ μὲν ἀμφοτέρων ἡ μονάς, καὶ ἀρτία οὖσα καὶ περιττή· δεύτερος δὲ ἀριθμὸς ἐν μὲν τοῖς ἀρτίοις καὶ διπλασίοις ὁ β', ἐν δὲ τοῖς περιττοῖς¹⁰ καὶ τριπλασίοις ὁ γ'. τρίτος δὲ ἐν μὲν τοῖς ἀρτίοις ὁ δ', ἐν δὲ τοῖς περιττοῖς ἴ δ'. τέταρτος ἐν μὲν τοῖς ἀρτίοις η', ἐν δὲ τοῖς περιττοῖς κεῖται.

ἐν τούτοις τοῖς ἀριθμοῖς <οἷ> τελειότεροι τῶν συμφωνῶν εὑρίσκονται λόγοι· συμπεριέλληκται δὲ αὐτοῖς καὶ ὁ τόνος. δύνανται δὲ ἡ μὲν μονὰς τὸν τῆς ἀρχῆς καὶ σημείου καὶ στιγμῆς λόγον· οἱ δὲ δεύτεροι πλευρὰν δύνανται ὁ τε β' καὶ ὁ γ', ὅντες ἀσύνθετοι καὶ πρῶτοι καὶ μονάδι μετρούμενοι καὶ φύσει εὐθυμετρικοί· οἱ δὲ τρίτοι ὅροι ὁ δ' καὶ ὁ δ' δύνανται ἐπίπεδον τετράγωνον, ἵσακις ἵσοι ὅντες· οἱ δὲ τέταρτοι ὅροι ὁ τε η' καὶ ὁ κεῖται δύνανται ἵσακις ἵσοι ἵσακις <ὅντες> κύβον. ὥστε

2 κατὰ Α   9 ἀρτία Α²] τία Α¹

ἐκ τούτων τῶν ἀριθμῶν καὶ ταύτης τῆς τετρακτύος ἀπὸ σημείου καὶ στιγμῆς εἰς στερεὸν ἡ αὔξεσις γίνεται· μετὰ γὰρ σημείου καὶ στιγμὴν πλευρά, μετὰ πλευρὰν ἐπίπεδον, μετὰ ἐπίπεδον στερεόν. ἐν οἷς ἀριθμοῖς καὶ ⁵ τὴν ψυχὴν συνίστησιν ὁ Πλάτων ἐν τῷ Τιμαιώ. ὁ δὲ ἔσχατος τούτων τῶν ἐπτὰ ἀριθμῶν ἵσος ἐστὶ τοῖς πρὸ αὐτοῦ πᾶσιν· δν γὰρ καὶ β' καὶ γ' καὶ δ' καὶ η' καὶ θ' γίνονται κ⁵.

δύο μὲν οὖν αὗται τετρακτύες, ἢ τε κατ' ἐπισύν-¹⁰ θεσιν καὶ ἡ κατὰ πολλαπλασιασμόν, τούς τε μουσικοὺς καὶ γεωμετρικοὺς καὶ ἀριθμητικοὺς λόγους περιέχουσαι, ἐξ ὧν καὶ ἡ τοῦ παντὸς ἀρμονία συνέστη. τρίτη δέ ἐστι τετρακτύς ἡ κατὰ τὴν αὐτὴν ἀναλογίαν παντὸς μεγέθους φύσιν περιέχουσα· ὅπερ γὰρ ἐν τῇ προτέρᾳ ¹⁵ τετρακτύι μονάς, τοῦτο ἐν ταύτῃ στιγμή. ὅπερ δὲ ἐν ἑκείνῃ οἱ πλευρὰν δυνάμενοι ἀριθμοὶ τὰ β' καὶ γ', τοῦτο ἐν ταύτῃ τὸ διττὸν εἶδος τῆς γραμμῆς ἢ τε περιφερῆς καὶ ἡ εὐθεῖα, κατὰ μὲν ἀρτιον ἡ εὐθεῖα, ἐπειδὴ δυσὶ σημείοις περατοῦται, κατὰ δὲ τὸ περιττὸν ἡ περιφερῆς, ²⁰ ἐπειδὴ ὑπὸ μιᾶς γραμμῆς πέρας οὐκ ἔχούσης περιέχεται· ὅπερ δὲ ἐν ἑκείνῃ οἱ τετράγωνον δυνάμενοι ὁ δ' καὶ ὁ θ', τοῦτο ἐν ταύτῃ τὸ διττὸν εἶδος ἐπιπέδων, εὐθύγραμμον καὶ περιφερόγραμμον· ὅπερ δὲ ἐν ἑκείνῃ οἱ κύβον δυνάμενοι ὁ η' καὶ ὁ κ⁵ δύο ὄντες ὁ μὲν ἐκ ²⁵ περιττοῦ, ὁ δὲ ἐξ ἀρτίου, τοῦτο ἐν ταύτῃ στερεόν, διττὸν ὅν, <τὸ μὲν> ἐκ κοίλης ἐπιφανείας ὡς σφαῖρα καὶ

5 ἐν τῷ Τιμαιώ: p. 35 B   6 ἔσχατος εκ αἰσχατος Α

8 γίνονται Α, em. apogr.   12 γ̄ mg. Α   14 sqq. cf. Zeller I p. 375, 5   15 τετρακτύη Α¹   17 διττὸν] διατονον Α   18^a εὐθία Α¹   19 περιττοῦται Α   20 ἐπειδὴ <ὁ κί-
κλος>?   23 περιφερόγραμμον Α, em. apogr.

κύλινδρος, τὸ δὲ ἔξι ἐπιπέδων ὡς κύβος πυραμίς. αὗτη δέ ἐστιν ἡ τρίτη τετρακτύς παντὸς μεγέθους συμπληρωτικὴ ἐκ σημείου γραμμῆς ἐπιπέδου στερεοῦ.

τετάρτη δὲ τετρακτύς ἐστι τῶν ἀπλῶν *(σωμάτων)*, πυρὸς ἀέρος ὕδατος γῆς, ἀναλογίαν ἔχουσα τὴν κατὰ 5 τοὺς ἀριθμούς. ὅπερ γὰρ ἐν ἑκείνῃ μονάς, ἐν ταύτῃ πῦρ· ὃ δὲ δυάς, ἀργό· ὃ δὲ τριάς, ὕδωρ· ὃ δὲ τετράς, γῆ. τοιαύτη γὰρ ἡ φύσις τῶν στοιχείων κατὰ λεπτομέρειαν καὶ παχυμέρειαν, ὥστε τοῦτον ἔχειν τὸν λόγον πῦρ πρὸς ἀέρα, ὃν ἐν πρὸς β', πρὸς δὲ ὕδωρ, ὃν ἐν 10 πρὸς γ', πρὸς δὲ γῆν, ὃν ἐν πρὸς δ'· καὶ τὰλλα ἀνάλογον πρὸς ἄλληλα.

πέμπτη δ' ἐστὶ τετρακτύς ἡ τῶν σχημάτων τῶν ἀπλῶν σωμάτων. ἡ μὲν γὰρ πυραμὶς σχῆμα πυρός, τὸ δὲ ὀκτάεδρον ἀέρος, τὸ δὲ εἰκοσάεδρον ὕδατος, κύβος 15 δὲ γῆς.

ἕκτη δὲ τῶν φυομένων. τὸ μὲν σπέρμα ἀνάλογον μονάδι καὶ σημείῳ, ἡ δὲ εἰς μῆκος αὐξῆν δυάδι καὶ γραμμῇ, ἡ δὲ εἰς πλάτος τριάδι καὶ ἐπιφανείᾳ, ἡ δὲ εἰς πάχος τετράδι καὶ στερεῷ. 20

έβδομη δὲ τετρακτύς ἡ τῶν κοινωνιῶν. ἀρχὴ μὲν καὶ οἶνον μονὰς ἄνθρωπος, δυάς δὲ οἶκος, τριὰς δὲ κώμη, τετρὰς δὲ πόλις. τὸ γὰρ ἔθνος ἐκ τούτων σύγκειται.

καὶ αὗται μὲν ὑλικαὶ τε καὶ αἰσθηταὶ τετρακτύες. ὄγδοη δὲ τετρακτύς ηδε, τούτων κριτικὴ καὶ νοητή τις 25

4 *(σωμάτων)*: cf. vs. 14. p. 98, 17 8 λεπτομερίαν Α¹
9 παχυμερίαν Α¹ 13 ἐ mg. A 17 5 mg. A 18. 19 ἡ]

εἰ A 19 ἐπιφανία Α¹ 21 ἔg mg. A 22 δυάς Α²] δευτέρα
Α¹ τριάς Α²] τρίτη Α¹ 23 τετρὰς Α²] τετάρτη Α¹ σύγκειται: post εἰ una lit. er. A 25 ἡ mg. A ηδε] αἱ δὲ Α¹,
αἱδε αἱ Α² κριτικαὶ καὶ νοηταὶ τινες οὖσαι A: cf. p. 98, 19

οῦσα· νοῦς ἐπιστήμη δόξα αἰσθησις. νοῦς μὲν ὡς μονὰς ἐν οὐσίᾳ· ἐπιστήμη δὲ ὡς δυάς, ἐπειδὴ τινός ἐστιν ἐπιστήμη· <δόξα δὲ ὡς τριάς, ἐπειδὴ .....> καὶ μεταξύ ἐστι δίξα ἐπιστήμης [ἐστὶ] καὶ ἀγνοίας· ἡ δὲ 5 αἰσθησις ὡς τετράς, ἐπειδὴ τετραπλῆ κοινῆς πασῶν οὖσης τῆς ἀφῆς κατ' ἐπαφὴν πᾶσαι ἐνεργοῦσιν αἱ αἰσθήσεις.

ἐνάτη δὲ τετρακτύς, ἐξ ἣς συνέστηκε τὸ ξῶον, ψυχὴ τε καὶ σῶμα. ψυχῆς μὲν γὰρ μέρη λογιστικὸν δυμικὸν 10 ἐπιθυμητικόν, καὶ τέταρτον σῶμα, ἐν ᾧ ἐστιν ἡ ψυχὴ.

δεκάτη δὲ τετρακτύς ὠρῶν δι' ἃς γίνεται πάντα, ἔαρ θέρος μετόπωρον χειμῶν.

ένδεκάτη δὲ ἡλικιῶν, νηπίου μειρακίου ἀνδρὸς γέ-
ροντος.

15 ὥστε τετρακτύες ἔνδεκα· πρώτη ἡ κατὰ σύνθεσιν ἀριθμῶν, δευτέρα δὲ ἡ κατὰ πολλαπλασιασμὸν ἀριθμῶν, τρίτη κατὰ μέγεθος, τετάρτη τῶν ἀπλῶν σωμάτων, πέμ-
πτη τῶν σχημάτων, ἕκτη τῶν φυομένων, ἑβδόμη τῶν κοινωνιῶν, ὄγδόνη κριτική, ἐνάτη τῶν μερῶν τοῦ ξῶον,
20 δεκάτη τῶν ὠρῶν, ἔνδεκάτη ἡλικιῶν. ἔχουσι δὲ πᾶσαι ἀναλογίαν· ὃ γὰρ ἐν τῇ πρώτῃ καὶ δευτέρᾳ μονάς, τοῦτο ἐν τῇ τρίτῃ στιγμῇ, ἐν δὲ τῇ τετάρτῃ πῦρ, ἐν δὲ
τῇ πέμπτῃ πυραμίς, ἐν δὲ τῇ ἕκτῃ σπέρμα, <καὶ> ἐν τῇ
ἑβδόμῃ ἀνθρωπος, καὶ ἐν τῇ ὄγδόνῃ νοῦς, καὶ τὰ λοιπὰ
25 ἀνάλογον· οἶον πρώτη μονὰς δυάς τριάς τετράς, δευ-

4 ἐπιστήμην ut vid. A¹ ἐστὶ om. apogr. 5 κοινὴ A¹, cf. Theol. arithm. p. 20 καὶ ἐν τοῖς ξώοις δὲ αἰσθήσεις τέσσα-
ρες ὠρισμέναι καταλαμβάνονται τῆς ἀφῆς ὑποθεβλημένης ἀπά-
σις 8 ὁ mg. A ἐξ ἣς apogr.] ἔξῆς A 11 ἡ mg. A

13 τα mg. A 16 in. ἀριθμοὶ A¹ δύο ante δευτέρᾳ del.
A πολλαπλασιασμῶν A¹ 21 μονάς Bull.] ἀριθμὸς A
23 <καὶ> ἐν τῇ] ἐν δὲ τῇ apogr.

τέφα μονὰς πλευρὰ τετράγωνον κύβος, τρίτη στιγμὴ γραμμὴ ἐπιφάνεια στερεόν, τετάρτη πῦρ ἀήρ ὑδωρ γῆ, πέμπτη πυραμὶς ἕκταεδρον εἰκοσάεδρον κύβος, ἕκτη σπέρμα μῆκος πλάτος βάθος, ἑβδόμη ἄνθρωπος οἶκος κώμη πόλις, ὅγδοη νοῦς ἐπιστήμη δόξα αἰσθησις, ἐνάτη⁵ λογιστικὸν ψυμικὸν ἐπιθυμητικὸν σῶμα, δεκάτη ἔαρ θέρος μετόπωρον χειμών, ἐνδεκάτη παιδίον μειράκιον ἀνήρ γέρων. ὁ δὲ [καὶ] ἐκ τῶν τετρακτύων τούτων συστὰς κόσμος ἔσται [τέλειος] ἡρμοσμένος κατὰ γεωμετρίαν καὶ ἀρμονίαν καὶ ἀριθμόν, δυνάμει περιειληφὼς¹⁰ πᾶσαν ἀριθμοῦ φύσιν πᾶν τε μέγεθος καὶ πᾶν σῶμα ἀπλοῦν τε καὶ σύνθετον, τέλειός τε, ἐπειδὴ τὰ πάντα μὲν τούτου μέφη, αὐτὸς δὲ οὐδενός. διὸ πρώτῳ τῷ εἰρημένῳ ὅρκῳ οἱ Πυθαγορικοὶ ἐλέγοντο ..... καὶ

15

ἀριθμῷ δέ τε πάντ' ἐπέοικε.

καὶ τοῦτο εἶναι τὸ σοφώτατον· πάντα μὲν γὰρ τὸν ἀριθμὸν εἰς δεκάδα ἥγαγον, ἐπειδὴ ὑπὲρ δεκάδα οὐδεὶς ἔστιν ἀριθμός, ἐν τῇ αὐξήσει πάλιν ἡμῶν ὑποστρεφόντων ἐπὶ μονάδα καὶ δυάδα καὶ τοὺς ἔξης· τὴν δὲ δε-²⁰ κάδα ἐπὶ τετράδα συνίστασθαι· ἐν γὰρ καὶ β' καὶ γ' καὶ δ' ἔστι ἵ, ὥστε τοὺς δυνατωτάτους ἀριθμοὺς ἐντὸς τῆς τετράδος θεωρεῖσθαι.

ἡ μὲν γὰρ μονας ἀρχὴ πάντων καὶ κυριωτάτη πα-

1 τετραγωνον corr. ex τετραγώνων A   6 ψυμηκὸν A¹
 7 μετ' ὅπορον A¹   8 ante ἐκ una lit. er. A   10 δύνα-
 μιν A   13 τῶ supra vs. add. A   14 χεῖσθαι post ἐλέγοντο
 probabiliter add. A¹, sed exciderunt plura: cf. Chalcid. 35. Sext.
 Emp. adv. math. IV 3. VII 94. Zeller I p. 317, 2   17 inscr.
 περὶ δεκάδος A   18 δεκάδα corr. ex δεκάδος A   24 inscr.
 περὶ μονάδος A, ᾧ in mg.

7*

σῶν . . . . . καὶ ἐξ ἣς πάντα, αὐτὴ δὲ ἐξ οὐδενός,
ἀδιαιρέτος καὶ δυνάμει πάντα, ἀμετάβλητος, μηδεπώ-
ποτε τῆς αὐτῆς ἐξισταμένη φύσεως κατὰ τὸν πολλαπλα-
σιασμόν· καθ' ἣν πᾶν τὸ νοητὸν καὶ ἀγέννητον καὶ ἡ
τῶν ἰδεῶν φύσις καὶ ὁ θεὸς καὶ ὁ νοῦς καὶ τὸ καλὸν καὶ
τὸ ἀγαθὸν καὶ ἐκάστη τῶν νοητῶν οὐσιῶν, οἶον αὐτὸ⁵
καλόν, αὐτὸ δίκαιον, αὐτὸ [τὸ] ἶσον· ἐκαστον γὰρ τού-
των ὡς ἐν καὶ καθ' ἔαυτὸ νοεῖται.

πρώτη δὲ αὔξηη καὶ μεταβολὴ ἐκ μονάδος εἰς δυάδα
10 κατὰ διπλασιασμὸν τῆς μονάδος, καθ' ἣν ἥλη καὶ πᾶν
τὸ αἰσθητὸν καὶ ἡ γένεσις καὶ ἡ κίνησις καὶ ἡ αὔξησις
καὶ ἡ σύνθεσις καὶ κοινωνία καὶ τὸ πρός τι.

ἡ δὲ δυὰς συνελθοῦσα τῇ μονάδι γίνεται τριάς,
ἥτις πρώτη ἀρχὴν καὶ μέσα καὶ τελευτὴν ἔχει. διὸ καὶ
15 πρώτη λέγεται πάντα εἶναι· ἐπὶ γὰρ ἐλαττόνων αὐτῆς
οὐ λέγεται πάντα εἶναι, ἀλλὰ ἐν καὶ ἀμφότερα, ἐπὶ δὲ
τῶν τριῶν πάντα. καὶ τρεῖς σπουδὰς ποιούμεθα δη-
λοῦντες ὅτι πάντα ἀγαθὰ αἴτούμεθα, καὶ τοὺς κατὰ
πάντα ἀθλίους τρισαθλίους καλοῦμεν καὶ τοὺς κατὰ
20 πάντα μακαρίους τρισμακαρίους. πρώτη δὲ καὶ ἡ τοῦ
ἐπιπέδου φύσις ἐκ τούτου. ἡ γὰρ τριάς οἶον εἰκὼν ἐπι-
πέδου, καὶ πρώτη αὐτοῦ ὑπόστασις ἐν τριγώνῳ, καὶ
διὰ τοῦτο τρία αὐτῶν γένη, ἴσοπλευρον ἴσοσκελὲς σκα-

3 τῆς supra vs. add. A   5 ἰδεῶν: ε ante ἵ er. A

7 τὸ om. apogr.   8 inscr. περὶ δυάδος A, β̄ in mg.

13 περὶ τριαδος A, γ̄ in mg. cf. Chalcid. 38   14 μέσον?
μεσότητα Roether ad Io. Lyd. de mens. p. 52   15 ἐπὶ corr.
ex ἐπεὶ A   16 ἀμφότερα corr. ex δι' ἀμφοτέρας A   ἐπὶ¹⁴
corr. ex ἐπεὶ A   17 τρεῖς] τὰς A   21 εἰκὼν ἐπιπέδου] ἡ
κατεπιπέδου, o post τ er. et supra ε ras. A: cf. p. 101, 11
22 πρώτη apogr.] πρώτου A   □ (signum quadrati) supra Δω¹⁵
(i. e. τριγώνῳ) er. A

ληνόν [γ']. τρεῖς δὲ καὶ γωνίαι ὁμοιούμεναι η̄ μὲν ὄρθὴ
τῇ τοῦ ἐνὸς φύσει, ὡρισμένη καὶ ἔξ ἴσου καὶ ὁμοίου
συνεστῶσα· διὸ καὶ πᾶσαι αἱ ὄρθαι ἀλλήλαις εἰσὶν ἴσαι,
μέσαι οὖσαι ὀξείας καὶ ἀμβλείας καὶ ὑπερέχοντος καὶ
ὑπερεχομένου· αἱ δὲ λοιπαὶ ἄπειροι καὶ ἀδριστοι· ἐκ⁵
γὰρ ὑπεροχῆς καὶ ἐλλείψεως συνεστᾶσιν. η̄ δὲ τριὰς
ἐκ τῆς μονάδος καὶ δυάδος σ' ποιεῖ κατὰ σύνθεσιν, ὃς
ἔστι πρῶτος τέλειος ἀριθμὸς τοῖς ἑαυτοῦ μέρεσιν ἴσος
ἄν· ο δὲ τέλειος οὗτος συντεθεὶς τῷ πρώτῳ τετραγώνῳ
τῇ τετράδι ποιεῖ τὴν δεκάδα.¹⁰

η̄ δὲ τετράς στεφεοῦ ἔστιν εἰκὼν πρῶτος τε ἀριθμὸς
[καὶ] τετράγωνός ἔστιν ἐν ἀρτίοις· καὶ αἱ συμφωνίαι
δὲ πᾶσαι κατ' αὐτὸν συμπληροῦνται, ὡς ἐδείχθη.

η̄ δὲ πεντάς μέση ἔστι τῆς δεκάδος. ἐὰν γὰρ καθ'
ὅποιανοῦν σύνθεσιν ἐκ δύο ἀριθμῶν τὸν ἵ συνθῆς,¹⁵
μέσος εὐρεθήσεται ὁ ε̄ κατὰ τὴν ἀριθμητικὴν ἀναλο-
γίαν· οἶνον δ' καὶ ᾱ, καὶ η̄ καὶ β̄, καὶ ζ̄ καὶ γ̄, καὶ σ̄
καὶ δ̄· αἱεὶ τε ἵ ποιήσεις καὶ μέσος εὐρεθήσεται ὁ ε̄
κατὰ τὴν ἀριθμητικὴν ἀναλογίαν, ὡς δηλοῖ τὸ διά-
γραμμα, κατὰ πᾶσαν σύνθεσιν τῶν συμπληρούντων τὰ²⁰
ἵ δυεῖν ἀριθμῶν [μέσος εὐρεθήσεται ὁ ε̄ κατὰ τὴν
ἀριθμητικὴν ἀναλογίαν] τῷ ἴσῳ ἀριθμῷ τῶν ἄκρων
ὑπερέχων τε καὶ ὑπερεχόμενος.

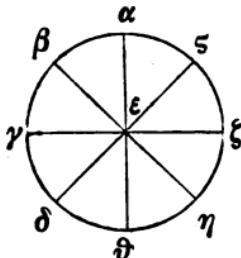
1 γ̄ om. apogr. τρεῖς A¹ 6 ἐλλήψεως A¹ 9 οὗτω A

10 post τῇ una lit. er. A τετράδι: i in ras. A 11 inscr.

τερὶ τετράδος A, δ̄ in mg. 13 καταντὸ A ἐδείχθη: cf.
p. 58, 13. 87, 4 14 inscr. τερὶ πεντάδος A, ε̄ in mg.

15 τὸν Bull.] τῶν A 19 ὡς A²] ω̄ A¹

α	δ	ξ
β	ϵ	η
γ	ς	ϑ

πρῶτον δὲ καὶ περιέλαβε τὸ τοῦ παντὸς ἀριθμοῦ εἶδος ὁ έ, τὸν ἄρτιόν τε καὶ περιπτόν, λέγω τὴν δυάδα τε καὶ τριάδα· ἡ γὰρ μονὰς οὐκ ἦν ἀριθμός.

ὁ δὲ σ' τέλειος, ἐπειδὴ τοῖς ἑαυτοῦ μέρεσίν ἔστιν
 5 ἴσος, ως δέδεικται· διὸ καὶ γάμου αὐτὸν ἐκάλουν, ἐπεὶ
 γάμου ἔργον ὅμοια ποιεῖ τὰ ἔκγονα τοῖς γονεῦσι. καὶ
 κατὰ τοῦτον δὲ πρῶτον συνέστη ἡ ἀρμονικὴ μεσότης
 ληφθέντος [μὲν] τοῦ σ' ἐπιτρίτου <μὲν> λόγου τῶν η',
 διπλασίου δὲ τῶν ιβ'. σ' η' ιβ'. τῷ γὰρ αὐτῷ μέρει ὁ
 10 η' τῶν ἄκρων ὑπερέχει καὶ ὑπερέχεται, σ' η' ιβ', τοντέστι
 τῷ τρίτῳ· καὶ ἀριθμητικὴ δὲ μεσότης ληφθέντος τοῦ
 σ' ἡμιολίου μὲν λόγου τῶν θ', διπλασίου δὲ τῶν ιβ'. τῷ
 γὰρ αὐτῷ ἀριθμῷ τὰ θ' ὑπερέχει τῶν ἄκρων καὶ ὑπερ-
 15 ἔχεται· ποιεῖ δὲ τὴν γεωμετρικὴν ἀναλογίαν μέσος λη-
 φθείς· ἂν γὰρ ἡμισυ αὐτοῖς λάβωμεν τὸν γ' καὶ διπλά-
 σιον τὸν ιβ', ἔσται ἡμῖν ἡ γεωμετρικὴ ἀναλογία γ' σ'
 ιβ'. τῷ γὰρ αὐτῷ λόγῳ τὰ σ' τῶν ἄκρων ὑπερέχει τε
 καὶ ὑπερέχεται, γ' σ' ιβ', τοντέστι τῷ διπλασίῳ.

2 ἄρτιόν τε A²] ἄρτιον δὲ A¹ 4 inscr. περὶ ἑξάδος A,

— in mg. cf. Zeller I p. 369, 2 s'] ἔκτος A 5 δέδεικται:
 p. 101, 8 6 ἔκγονα corr. ex ἔγγονα A 7 τούτων A¹
 δὲ] τε A 8 ἡ ἀρμονικὴ corr. ex καρμονικὴ A 9 λόγον hic
 et vs. 12 neglegenter additum 10 τῶν] τοῦ A 14 ὑπερέχε-
 ται <τοντέστι τῷ γ'>? cf. vs. 10. 18 16 ν post ἀναλογία del. A

καὶ ἡ ἑβδομάς δὲ τῆς δεκάδος οὖσα θαυμαστὴν
ἔχει δύναμιν. μόνος γὰρ τῶν ἐντὸς τῆς δεκάδος οὗτε
γεννᾷ ἔτερον οὗτε γεννᾶται ὑφ' ἔτερου· διὸ καὶ Ἀθηνᾶ
ὑπὸ τῶν Πυθαγορικῶν ἐκαλεῖτο, οὗτε μητρός τινος
οὖσα οὗτε μήτηρ. οὗτε γὰρ γίνεται ἐκ συνδυασμοῦ 5
οὗτε συνδυάζεται τινι. τῶν γὰρ ἀριθμῶν τῶν ἐν τῇ
δεκάδι οἱ μὲν γεννῶσι τε καὶ γεννῶνται, ὡς ὁ δ' γεννᾷ
μὲν μετὰ δυάδος τὸν ή', γεννᾶται δὲ ὑπὸ δυάδος· οἱ δὲ
γεννῶνται μέν, οὐ γεννῶσι δέ, ὡς ὁ σ' γεννᾶται μὲν
ὑπὸ β' καὶ γ', οἱ γεννᾷ δὲ οὐδένα τῶν ἐν τῇ δεκάδι· 10
οἱ δὲ γεννῶσι μέν, οὐ γεννῶνται δέ, ὡς ὁ γ' καὶ ὁ ε'
γεννῶνται μὲν ἐξ οὐδενὸς [ἀριθμοῦ] συνδυασμοῦ, γεν-
νῶσι δὲ ὁ μὲν γ' τὸν δ' καὶ τὸν σ' μετὰ δυάδος, ὁ δὲ
ε' γεννᾷ μετὰ δυάδος αὐτὸν τὸν ι'. μόνος δὲ ὁ ξ' οὗτε
συνδυασθείς τινι γεννᾷ τινα τῶν ἐν τῇ δεκάδι οὗτε ἐκ 15
συνδυασμοῦ γεννᾶται. ἐπόμενος δὲ τῇ φύσει καὶ ὁ
Πλάτων ἐξ ἐπτὰ ἀριθμῶν συνίστησι τὴν ψυχὴν ἐν τῷ
Τιμαίῳ. ἡμέρα μὲν γὰρ καὶ νύξ, ὡς φησι Ποσειδώνιος,
ἀρτίου καὶ περιπτοῦ φύσιν ἔχουσι· μὴν δὲ καθ' ἑβδο-
μάδας τέσσαρας συμπληροῦται, τῇ μὲν πρώτῃ ἑβδομάδι 20
διχοτόμου τῆς σελήνης ὁρωμένης, τῇ δὲ δευτέρᾳ πλη-
σιελήνου, τῇ δὲ τρίτῃ διχοτόμου, πάλιν δὲ τῇ τετάρτῃ
σύνοδον ποιουμένης πρὸς ἥλιον καὶ ἀρχὴν ἔτερον μη-

1 inscr. περὶ ἑβδομάδος Α, ξ in mg. cf. Chalcid. 36
<κατὰ τὴν ἀριθμητικὴν μεσότητα μέση τῆς τετράδος καὶ> τῆς
δεκάδος? cf. Theol. arithm. p. 44, 10. an verba τῆς δεκάδος
οὖσα pro dittographia eorum quae sequuntur τῆς δεκάδος οὗτε
habenda sunt? 2 μόνος γὰρ <ὁ ξ>? 7 γεννῶσι: post α
una vel duas litt. er. A 10. 15 δεκάδι αριθμ.] τ A 12 cf.
vs. 5. 15 17 ἐν τῷ Τιμαίῳ: p. 35 B 18 καὶ add. A²
πωσιδώνιος Α¹, ποσειδώνιος Α², em. apogr. cf. Bake Posid. reliq.
p. 240 23 ποιουμένη Α

νός. αἱ τε αὐξήσεις καθ' ἐβδομάδα. τὸ γοῦν βρέφος δοκεῖ τελειοῦσθαι ἐν ἑπτὰ ἐβδομάσιν, ὡς Ἐμπεδοκλῆς αἰνίττεται ἐν τοῖς Καθαρμοῖς. ἔνιοι δέ φασι τὰ ἄρρενα ἐν πέντε ἐβδομάσι τελειοῦσθαι, γόνιμα δὲ γίνεσθαι ἐν 5 ἑπτὰ μησί, γενόμενα δὲ ἐν ἑπτὰ μησὶν ὀδοντοφυεῖν, ἐκβάλλειν τε τοὺς ὀδόντας ἐν ἑπτὰ ἔτεσι. σπέρμα δὲ καὶ ἥβη ἐν δευτέρᾳ ἐβδομάδι γένεια δὲ ὡς ἐπίκαν ἐν τρίτῃ καὶ τὴν εἰς μῆκος αὐξῆν ἀπολαμβάνει, τὴν δ' εἰς πλάτος ἐν τετάρτῃ ἐβδομάδι. αἱ τε ιφίσεις τῶν νόσων 10 ἐφ' ἡμέρας ἑπτά, καὶ ἡ βαρυτέρα κατὰ πάντας τοὺς κεφιοδικοὺς πυρετοὺς εἰς τὴν ἐβδόμην ἀπαντᾶ, καὶ ἐν τριταίῳ δὲ καὶ ἐν τεταρταίῳ. ἀπὸ τροπῶν δὲ ἐπὶ τροπὰς μῆνες ἑπτά· τό τε πλῆθος τῶν πλανωμένων ἑπτά· καὶ ἀπὸ ισημερίας ἐπὶ ισημερίαν μῆνες ἑπτά· καὶ πόροι 15 δὲ κεφαλῆς ἑπτά· καὶ σπλάγχνα ἑπτά, γλῶσσα, καρδία, πνεύμαν, ἥπαρ, σπλὴν, νεφροὶ δύο· Ἡρόφιλος δὲ τὸ τῶν ἀνθρώπων ἔντερον πηχῶν εἶναι φησι κῆ, ὃ ἐστι τέσσαρες ἐβδομάδες· οἵ τε εὑριποὶ τὸ πλεῖστον ἑπτάκις τῆς ἡμέρας μεταβάλλουσιν.

20 ή δὲ ὄγδοας, ἥτις ἐστὶ πρῶτος κύβος, συντίθεται ἐκ τε μονάδος <καὶ ἑπτάδος>. ἔνιοι δέ φασιν ὀκτὼ τοὺς

1 sqq. cf. Chalcid. 37   2 Ἐμπεδοκλῆς: cf. Karsten Emped. reliq. p. 475   3 αἰνίττεται: *al* in ras. A²   4 γίνεται A   5 γεννώμενα A²   6 cf. Bergk Poetae lyr. Gr. p. 431

7 ἐν τρίτῃ] τὸ τρίτη A¹, τῇ τρίτῃ A²   8 ἐν ἥ ante καὶ excidisse videtur, cf. Macr. in Somn. Scip. I 6, 72 post ter septenos annos genas flore vestit iuventa, idemque annus finem in longum crescendi facit   9 εὐδομάδι A, em. apogr.   11 ἐβδόμην] ἑπτὰ A, ξ supra scr. A²   ἀπαντᾶ A², ἀπαντα A¹

13 πλανωμένων A¹   14 ἡσημερίαν A¹   15 γλῶσσα del. A, cf. Chalc. et Macrob.   16 ἡρόφιλος: *η* in ras. A. cf. Haeser Lehrbuch der Gesch. der Medicin I p. 236   18 ἑπτάκις A¹

21 καὶ ἑπτάδος add. Bull.

πάντων κρατοῦντας εἶναι θεούς, ὡς καὶ ἐν τοῖς Ὁρφικοῖς ὄρκοις ἔστιν εὐρεῖν·

ναὶ μὴν ἀθανάτων γεννήτορας αἰὲν ἔόντων
πῦρ καὶ ὑδωρ γαῖάν τε καὶ οὐρανὸν ἡδὲ σελήνην
ἡέλιόν τε Φανῆ τε μέγαν καὶ νύκτα μέλαιναν. 5
ἐν δὲ Αἴγυπτιακῇ στήλῃ φησὶν Εὖανδρος εὐρίσκεσθαι
γραφὴν βασιλέως Κρόνου καὶ βασιλίσσης Ῥέας· „πρε-
σβύτατος βασιλεὺς πάντων” Οσιρις θεοῖς ἀθανάτοις πνεύ-
ματι καὶ οὐρανῷ καὶ γῇ καὶ νυκτὶ καὶ ἡμέρᾳ καὶ πατρὶ¹⁰
τῶν ὄντων καὶ ἐσομένων “Ἐρωτι μημεῖα τῆς αὐτοῦ
ἀρετῆς <καὶ> βίου συντάξεως.“ Τιμόθεος φησι καὶ
παροιμίαν εἶναι τὴν „πάντα ὄκτω“ διὰ τὸ τοῦ κόσμου
τὰς πάσας ὄκτω σφαίρας περὶ γῆν κυκλεῖσθαι, καθά
φησι καὶ Ἐρατοσθένης·

όκτω δὴ τάδε πάντα σὺν ἀρμονίησιν ἀρήρει, 15

3 Lobeck Agl. p. 742 sqq.   αἰέννεόντων A¹   4 γαῖαν
A², γέαν A¹   ἡδὲ Bull.] ἡ δὲ A   5 φανῆ τε A¹] φάνητα A²
recte (cf. Zeller p. 87, 4); sed is quem Theo exscripsit aut prava-
m lectionem Φανῆ τε vel Φάνη τε secutus est aut Φάνητα
μέγαν a sole diversum esse falso putavit: nam octo deos his
versibus enumerari aperte indicat. Cf. Zenob. V 78 Εὖανδρος
ἔφη ὄκτω τοὺς πάντων εἶναι κρατοῦντας θεούς, πῦρ, ὑδωρ, γῆν,
οὐρανόν, σελήνην, ἥλιον, Μίθραν, νύκτα. (Porph. de antro
nymph. 24 δημιουργὸς ὡν ὁ Μίθρας. Proclus in Plat. Tim.
p. 93 Ε ὁ μάλιστα παρ’ αὐτῷ δημιουργὸς ὁ Φάνης ἔστιν). Schoe-
mann opusc. II p. 15. Schuster de veteris Orph. Theog. indole
atque origine p. 29   6 cf. de hoc mendaciorum genere
Freudenthal Alex. Polyh. p. 151. Plew, Jahrb. f. Philol. 1868
p. 839 sq.   Εὖανδρος: cf. Zenob. l. c. (Jamb. de Pyth. vita
267?)   7 βασιλίσσης A, em. Bull.   9 ἡλιώ καὶ σελήνῃ post
οὐρανῷ add. Bull. an <καὶ πνῷ καὶ ὑδατί>? cf. Lobeck p. 524
fr. VIII vs. 10 sq.   10 ἔρωτέ A¹, ē mut. in ἐ A², em. Reine-
sius μημεῖα A¹   11 Τιμόθεος <δέ> φησι?   14 Ἐρατοσθέ-
νης: cf. Erat. carm. rel. p. 50 sqq. Bernhardy Eratosth. p. 165
15 συναρμονίησιν A, em. apogr.

όκτω δ' ἐν σφαιρησι κυλίνδετο κύκλῳ λόντα
..... ἐνάτην περὶ γαῖαν.

ὅ δὲ τῶν ἐννέα πρῶτος ἔστι τετράγωνος ἐν περιτοῖς. πρῶτοι γάρ εἰσιν ἀριθμοὶ δυὰς καὶ τριάς, ἡ μὲν 5 ἀρτίων, ἡ δὲ περιττῶν· διὸ καὶ πρώτους τετραγώνους ποιοῦσιν, ὁ μὲν δ', ὁ δὲ θ'.

ἡ μέντοι δεκάς πάντα περαίνει τὸν ἀριθμόν, ἐμπεριέχουσα πᾶσαν φύσιν ἐντὸς αὐτῆς, ἀρτίου τε καὶ περιττοῦ κινουμένου τε καὶ ἀκινήτου ἀγαθοῦ τε καὶ 10 κακοῦ· περὶ ἣς καὶ Ἀρχύτας ἐν τῷ περὶ τῆς δεκάδος καὶ Φιλόλαος ἐν τῷ περὶ φύσιος πολλὰ διεξίασιν.

ἐπανιτέον δὲ ἐπὶ τὸν τῶν ἀναλογιῶν καὶ μεσοτήτων λόγον. μεσότητές εἰσι πλείουνες, γεωμετρικὴ ἀριθμητικὴ ἀρμονικὴ ὑπεναντία πέμπτη ἔκτη. λέγονται δὲ 15 καὶ ἄλλαι πάλιν ἔξι ταύταις ὑπεναντίαι. τούτων δέ φησιν ὁ Ἀδραστος μίαν τὴν γεωμετρικὴν κυρίως λέγεσθαι καὶ ἀναλογίαν καὶ πρώτην· ταύτης μὲν γὰρ αἱ ἄλλαι προσδέονται, αὐτὴ δ' ἐκείνων οὐχί, ὡς ὑποδείκνυσιν ἐν τοῖς ἐφεξῆς. κοινότερον δέ φησι καὶ τὰς ἄλλας μεσότητας ὑπὸ 20 τας ὑπὸ ἐνίων καλεῖσθαι ἀναλογίας. τῶν δὲ κυρίως λεγομένων ἀναλογιῶν, τοντέστι τῶν γεωμετρικῶν, αἱ μέν εἰσιν ἐν φητοῖς ὅροις τε καὶ λόγοις, ὡς ιβ' σ' γ',

1 σφαιρεσι A¹, σφαιραισι A², em. apogr. λόντα: ν supra vs. A 2 ἐννέα τῶν περὶ γαῖαν A quae verba del. A², ταῦτ' ἐνάτην περὶ γαῖαν Bergk, Ztschr. f. d. AW. 1850 p. 177. cf. Theol. arithm. p. 56 σὺν οκτώ δὴ σφαιρησι κυλίνδεται ὁ κυκλών ἐνάτην περιγαίην, Ἐρατοσθένης φησίν 3 θ̄ mg. A

7 ι mg. A ἐνπεριέχουσα A, em. apogr. 11 Φιλόλαος: fr. 13 Mullach. cf. Boeckh Philolaos Lehren p. 27. 146. Schaar-schmidt die angebliche Schriftstellerei des Philolaos p. 68. Zeller I p. 368, 1 φύσεως A² 17 ἀνάλογον ut vid. A¹. cf. Procl. in Tim. p. 145 C

εἰσὶ γὰρ ἐν λόγοις διπλασίοις, καὶ ὅσαι τοιαῦται [αἵτινές εἰσιν ἐν ἀριθμοῖς], αἱ δὲ ἐν ἀρρήτοις τε καὶ ἀλογοῖς [ἥτοι μεγέθεσιν ἢ βάρεσιν ἢ χρόνοις ἢ τισιν ἄλλοις διπλασίοις ἢ τριπλασίοις ἢ τισι τοιούτοις πολλαπλασίοις ἢ ἐπιμορίοις]. γεωμετρικὴ μὲν γάρ, ὡς ἔφαμεν,⁵ μεσότης ἡ τῷ αὐτῷ λόγῳ τῶν ἄκρων ὑπερέχουσα καὶ ὑπερεχομένη· ἀριθμητικὴ δὲ ἡ τῷ αὐτῷ ἀριθμῷ τῶν ἄκρων ὑπερεχομένη, ἀρμονικὴ δὲ ἡ τῷ αὐτῷ μέρει τῶν ἄκρων ὑπερεχομένη. δείκνυσι δὲ ὅτι ὁ τῆς ἴσοτητος λόγος ἀρχηγὸς καὶ πρῶ¹⁰ τός ἐστι καὶ στοιχεῖον πάντων τῶν εἰρημένων λόγων καὶ τῶν κατ' αὐτοὺς ἀναλογιῶν· ἐκ πρώτου γὰρ τούτου πάντα συνίσταται καὶ εἰς τοῦτον ἀναλύεται τά τε τῶν λόγων καὶ τὰ τῶν ἀναλογιῶν.

ὁ δὲ Ἐφατοσθένης φησὶν ὅτι πᾶς μὲν λόγος ἢ κατὰ¹⁵ διάστημα ἢ κατὰ τοὺς ὄρους αὐξέσται· τῇ δὲ ἴσοτητι συμβέβηκε διαστήματος μὴ μετέχειν· εὐδηλον δὲ ὅτι κατὰ τοὺς ὄρους μόνους αὐξηθήσεται. λαβόντες δὴ τοία μεγέθη καὶ τὴν ἐν τούτοις ἀναλογίαν κινήσομεν τοὺς ὄρους· καὶ δεῖξομεν ὅτι πάντα τὰ ἐν τοῖς μαθήμασιν²⁰ ἐξ ἀναλογίας ποσῶν τινῶν σύγκειται καὶ ἐστιν αὐτῶν ἀρχὴ καὶ στοιχεῖον ἡ τῆς ἀναλογίας φύσις.

τὰς δὲ ἀποδεῖξεις ὁ μὲν Ἐφατοσθένης φησὶ παραλείψειν. ὁ δὲ Ἀδραστος γνωριμώτερον δείκνυσιν, ὅτι τριῶν ἐκτεθέντων ὄρων ἐν ἥ δήποτε ἀναλογίᾳ, ἐὰν²⁵

2 pr. ἐν supra vs. A, fort. A² ἀρήτοις A¹ 4 διπλασίοις — ἐπιμορίοις del. Bull. 5 ἔφαμεν: p. 85, 11
10 inscr. περὶ ἴσοτητος ὅτι ἀρχὴ ἀναλογιῶν καὶ πῶς γίνεται πολλαπλασία A 15 Ἐφατοσθένης: cf. Philol. XXX p. 66. Bernhardy p. 170 22 ἀναλογίας] ἴσοτητος?
25 ἡδηποτε A¹, οἰδηποτε A²

τρεῖς ἔτεροι ληφθῶσιν ἐκ τούτων πεπλασμένοι ὁ μὲν τῷ πρώτῳ ἵσος, ὁ δὲ σύνθετος ἐκ πρώτου καὶ δευτέρου, ὁ δ' ἐξ ἑνὸς πρώτου καὶ δύο δευτέρων καὶ τρίτου, οἱ ληφθέντες οὕτως πάλιν ἔσονται ἀνάλογον. καὶ ἐκ τῆς 5 ἐν ἰσοις ὅροις ἀναλογίας γεννᾶται ἡ ἐν διπλασίοις ἀναλογία, ἐκ δὲ τῆς ἐν διπλασίοις ἡ ἐν τριπλασίοις, ἐκ δὲ ταύτης ἡ ἐν τετραπλασίοις, καὶ ἐξῆς οὕτως αἱ ἐν τοῖς ἄλλοις πολλαπλασίοις οἵου ἔκκεισθαι ἐν τρισὶν ὅροις ἰσοις ἐλαχίστοις ἀναλογία ἡ τῆς ἴσοτητος, τουτέστιν ἐν 10 μονάσι τρισὶν. ἄλλὰ καὶ εἰλήφθωσαν ἄλλοι τρεῖς ὅροι τὸν εἰρημένον τρόπον, ὁ μὲν ἐκ πρώτου, ὁ δὲ ἐκ πρώτου καὶ δευτέρου, *(ό δὲ ἐκ πρώτου καὶ δύο δευτέρων)* καὶ τρίτου· γενήσεται αἱ β' δ', ἃ ἔστιν ἐν λόγῳ διπλασίᾳ. πάλιν ἐκ τούτων συνεστάτωσαν ἔτεροι πατὴ τὸν 15 αὐτὸν τρόπον, ὁ μὲν ἐκ πρώτου, ὁ δὲ ἐκ πρώτου καὶ δευτέρου, ὁ δὲ ἐκ πρώτου καὶ δύο δευτέρων καὶ τρίτου· ἔσται αἱ γ' δ', ἃ ἔστιν ἐν λόγῳ τριπλασίᾳ. ἐκ δὲ τούτων ὁμοίως συστήσονται αἱ δ' ις ἐν λόγῳ τετραπλασίᾳ, καὶ ἐκ τούτων αἱ εἱς κέ ἐν λόγῳ πενταπλασίᾳ, καὶ ἐξῆς 20 οὕτως ἐπ' ἄπειρον ἐν τοῖς ἔχομένοις πολλαπλασίοις.

α	α	α
α	β	δ
α	γ	θ
α	δ	ζ
α	ε	κε
α	ξ	λξ
α	η	μφ
α	φ	ξδ
α	ι	πα

3 ἐκ ante δύο supra vs. A   δις δευτέρον ej. Bull.

4 τῆς] τῶν A, sed ὡν in ras.   7 ἡ ap.] ἡ A   αῖ] ἡ A

12 ὁ δὲ ἐκ πρώτου καὶ δις δευτέρον add. Bull.

14 συν-

έστωσαν A, em. apogr.

16 δις δευτέρον ej. Bull.

17 δ

corr. ex δ A

ἐκ δὲ τῶν πολλαπλασίων ἀνάπαλιν τεθέντων [α' α'
α'] καὶ ὁμοίως πλαττομένων οἱ ἐπιμόριοι λόγοι <καὶ αἱ>
ἐν τούτοις συστήσονται ἀναλογίαι, ἐκ μὲν τῶν διπλασίων
ἡμιόλιοι, ἐκ δὲ τῶν τριπλασίων οἱ ἐπίτριτοι, ἐκ δὲ τῶν
τετραπλασίων ἐπιτέταρτοι, καὶ ἀεὶ ἔξης οὕτως. οἶνος
ἔστω ἀναλογία κατὰ τὸν διπλάσιον λόγον ἐν τρισὶν
ὅροις, τοῦ μείζονος κειμένου πρώτου, καὶ πεπλάσθωσαν
ἔτεροι τρεῖς ἐκ τούτων τὸν εἰρημένον τρόπον· δ' β' α'·
οἱ δὲ ἔξι αὐτῶν γενήσονται δ' σ' θ'. γίνεται ἀνάλογον
ἐν ἡμιόλιοις. πάλιν ἔστωσαν τρεῖς ὅροι ἀνάλογον ἐν
τριπλασίοις θ' γ' α'. συστήσονται τὸν αὐτὸν τρόπον ἐκ
τούτων ὅροι τρεῖς ἀνάλογον ἐν ἐπιτρίτοις θ' ιβ' ισ'. ἐκ
δὲ τῶν τετραπλασίων συστήσονται ἐν ἐπιτετάρτοις ισ' κ'
κε', καὶ οὕτως ἀεὶ ἐκ τῶν ἔχομένων οἱ ἔξης ὁμόνυμοι.

δ	β	α
γ	ς	ϟ
ϟ	γ	α
ϙ	ϙ	ϙ
ις	χ	χι
χι	ι	ις
ις	μβ	ιθ
μθ	νς	ξδ
ξδ	οβ	πα
πα	ξ	ρ

ἐκ δὲ τῶν ἐπιμορφίων οἵ τ' ἐπιμερεῖς καὶ οἱ πολλα- 15
πλασιεπιμόριοι, πάλιν δ' ἐκ τῶν ἐπιμερῶν ἔτεροι τε
ἐπιμερεῖς καὶ πολλαπλασιεπιμερεῖς· ών τὰ μὲν πλεῖστα
παραλειπτέον οὐκ ἀναγκαῖα ὄντα, μικρὰ δὲ θεωρητέον.
ἐκ μὲν γὰρ τῆς ἐν ἡμιόλιοις ἀναλογίας τὸν εἰρημένον
τρόπον ἀπὸ μὲν τοῦ μείζονος ἀρχομένων ὅρου συνίστα- 20
ται ἀναλογία ἐν ἐπιμερέσι λόγοις δισεπιτρίτοις· οἶνον

6 λόγον] ἀνάλογον Α 13 τετραπλασίων: fort. add. ισ' δ'
α' 15 ἐπιμερεῖς Α²] ἐπιμόριοι Α¹ 16 ἐπιμερῶν corr. in
ἐπιμορφίων Α 18 παραληπτέον Α¹

θ' σ' δ'. ἐκ δὲ τούτων κατὰ τὴν εἰρημένην μέθοδον συνισταται θ' ιε' κε'. ἀπὸ δὲ τοῦ ἐλάττονος ὄφου ἀρχομένων ἔσται πολλαπλασιεπιμόρφιος ἀναλογία, τουτέστιν ἡ διπλασιημιόλιος. οἶνον ἔκκεισθω δ' σ' θ'. ἐκ τούτων 5 κατὰ τὴν αὐτὴν μέθοδον δ' ί' κε'. ἐκ δὲ τῆς ἐν ἐπιτρίτοις ἀπὸ μὲν τοῦ μείζονος ἀρχομένων ὄφου ἔσται ἐπιμερὴς ἀναλογία ἡ τρισεπιτέταρτος. οἶνον ἐκ τῆς τῶν ις' ιβ' θ' ἔσται ις' κη' μθ'. ἀπὸ δὲ τοῦ ἐλάττονος ἀρχομένων ὄφου ἔσται πολλαπλασιεπιμόρφιος ἀναλογία <ἡ> 10 διπλασιεπίτριτος ἐν τοῖς θ' κα' μθ'. ἐκ δὲ τῆς ἐν ἐπιτετάρτοις ἀπὸ μὲν τοῦ μείζονος ὄφου <ἀρχομένων> ἐπιμερὴς ἔσται ἀναλογία ἡ τετράκις ἐπίπεμπτος· οἶνον [ὅ] ἐκ τῆς κε' κ' ις' ἔσται κε' με' πα'. ἀπὸ δὲ τοῦ ἐλάττονος ἀρχομένων ἔσται πολλαπλασιεπιμόρφιος ἡ διπλασιεπι- 15 τέταρτος· <οἶνον> ἀπὸ τῶν ις' κ' κε' ἔσται ἡ ἐν τοῖς ις' λις' πα'. καὶ ἡ τάξις οὗτω πρόεισιν ἐπ' ἅπειρον. καὶ ἀπὸ τούτων δὲ ἄλλοι πλάσσονται κατὰ τὸν αὐτὸν λόγον, περὶ ὧν οὐκ ἀναγκαῖον μηκύνειν τὸν λόγον.

πᾶσαι δ' αἱ τοιαῦται ἀναλογίαι καὶ οἱ ἐν αὐταῖς 20 λόγοι πάντες, καθάπερ συνεστᾶσιν ἐκ πρώτου τοῦ τῆς ισότητος λόγου, οὗτως καὶ ἀναλύονται εἰς ἔσχατον τοῦτον. ἀν γὰρ ἔξ ὁποιασοῦν ἀναλογίας ἐν τρισὶν ὄφοις ἀνίσοις οὗτως ἀφελόντες ἀπὸ μὲν τοῦ μέσου τὸν ἐλάχιστον, ἀπὸ δὲ τοῦ μεγίστου τόν τε ἐλάχιστον καὶ δύο 25 τοιούτους ὁποῖος ἐλείφθη τοῦ μέσου ἀφαιρεθέντος ἀπ'

9 πολλαπλασιεπιμόρφιος ἀναλογία ἡ διπλασιεπίτριτος] ἐπιμερὴς ἀναλογία διπλάσιος δὲ ἐπίτριτος A, fort. add. <οἶνον ἐκ τῶν θ' ιβ' ις' ἔσται ἡ> 12 ὁ om. apogr. 14 πολυπλασιεπιμόρφιος A¹ ή] ὁ A 19 inser. δτι ἀναλύονται αἱ ἀναλογίαι εἰς ισότητα A, ̄ in mg. 23 οὗτως del. vid. 25 ἐλήφθη A

αύτοῦ τοῦ ἐλαχίστου τοὺς γενομένους τάξωμεν ἐφεξῆς,
πρῶτον μὲν - αὐτὸν τὸν ἐλάττονα, ἔπειτα τὸν ἀπὸ τοῦ
μέσου λειφθέντα καὶ τελευταῖον τὸν ἀπολειφθέντα τοῦ
ἐσχάτου, ἡ διαλυθεῖσα οὗτως ἀναλογία ἀναλυθήσεται
εἰς τὴν πρὸ αὐτῆς ἐξ ἣς συνέστη. τούτου δ' ἀεὶ γινο-
μένου ἐλεύσεται ἡ ἀνάλυσις ἐπ' ἐσχάτην τὴν τῆς ἴσο-
τητος ἀναλογίαν, ἐξ ἣς πρῶτης ἄπασαι συνέστησαν·
αὐτὴ δὲ οὐκέτι εἰς ἄλλην, ἀλλὰ μόνον εἰς τὸν τῆς ἴσο-
τητος λόγον.

'Ἐρατοσθένης δὲ ἀποδείκνυσιν, ὅτι καὶ τὰ σχήματα 10
πάντα ἔκ τινων ἀναλογῶν συνέστηκεν ἀρχομένων τῆς
συστάσεως ἀπὸ ἴσοτητος καὶ ἀναλυομένων εἰς ἴσοτητα·
περὶ ὧν τὰ νῦν λέγειν οὐκ ἀναγκαῖον.

τὰ δὲ αὐτὰ εὑρεθήσεται καὶ ἐπὶ σχημάτων. ὃν
πρῶτόν ἔστιν ἡ στιγμή, ὁ ἔστι σημεῖον ἀμέγεθες καὶ 15
ἀδιάστατον, γραμμῆς πέρας, οἷον μονὰς θέσιν ἔχουσα.
τοῦ δὲ μεγέθους τὸ μὲν ἐφ' ἐν διάστατόν τε καὶ διαί-
ρετον γραμμή, μῆκος οὖσα ἀπλατές· τὸ δ' ἐπὶ δύο
ἐπίπεδον, μῆκος ἔχον καὶ πλάτος· τὸ δ' ἐπὶ τρία στερεόν,
μῆκός τε καὶ πλάτος καὶ βάθος ἔχον. περιέχεται δὲ καὶ 20
περαιώνεται τὸ μὲν στερεὸν ὑπὸ ἐπιπέδων, τὸ δ' ἐπίπεδον
ὑπὸ γραμμῶν, ἡ δὲ γραμμὴ ὑπὸ στιγμῶν. τῶν δὲ
γραμμῶν εὐθεῖα μέν ἔστιν ὁρθὴ καὶ οἷον τεταμένη,
ἥτις δύο δοθέντων σημείων μεταξὺ ἐλαχίστη ἔστι τῶν
τὰ αὐτὰ πέρατα ἔχουσῶν καὶ ἐξ ἵσου τοῖς ἑαυτῆς ση-
μάτων et ξ mg. A 18 οὖσα] ἔχουσα? 25

1 τάξωμεν corr. ex τάξομεν A 3 ληφθέντα A ἀπο-
λιφθέντα A¹ 6 ἔσχατον A 7 ἐξ ἣς A²] ἐξῆς A¹ 10
'Ἐρατοσθένης: cf. Philol. XXX. p. 66 14 inscr. περὶ σχη-
μάτων et ξ mg. A 18 οὖσα] ἔχουσα? 19 ἔχων A¹

23 <ἢ> ὁρθὴ? 24 ἐλαχίστη A¹ 25 Eucl. El. I def. 4 εὐθεῖα
γραμμή ἔστιν, ἥτις ἐξ ἵσου τοῖς ἐφ' ἑαυτῆς σημείους κεῖται

μείοις κειμένη· καμπύλη δὲ ή μὴ οὗτως ἔχουσα. διαφέρει δὲ καὶ ἐπίπεδον ἐπιφανείας παραπλησίως. ἐπιφάνεια μὲν γάρ ἔστι παντὸς στερεοῦ σώματος κατὰ δύο διαστάσεις μήκους καὶ πλάτους ἐπιφαινόμενον πέρας.
 5 ἐπίπεδον δέ ἔστιν ὁρθὴ ἐπιφάνεια· ἡς ἐπειδὴν δύο σημείων ἀφηταὶ εὐθεῖα, ὅλη αὐτῷ ἐφαρμόζεται. παράλληλοι δέ εἰσιν εὐθεῖαι, αἵτινες ἐν τῷ αὐτῷ ἐπιπέδῳ ἐπ' ἄπειρον ἐκβαλλόμεναι ἐπὶ μηδέτερα συμπίπτουσιν, ἀλλὰ τηροῦσιν ἐν παντὶ τὴν διάστασιν.

10 τῶν δὲ σχημάτων ἐπίπεδα μέν εἰσι τὰ ἐν τῷ αὐτῷ ἐπιπέδῳ πάσας ἔχοντα τὰς γραμμάς· καὶ εὐθύγραμμα μὲν τὰ ὑπὸ εὐθειῶν περιεχόμενα, οὐκ εὐθύγραμμα δὲ τὰ μὴ οὗτως ἔχοντα. τῶν δὲ ἐπιπέδων καὶ εὐθυγράμμων σχημάτων τὰ μὲν τρισὶ περιεχόμενα πλευραῖς τρί-
 15 πλευραὶ καλεῖται, τὰ δὲ τέτταρι τετράπλευρα, τὰ δὲ πλείσι πολύγωνα. τῶν δὲ τετραπλεύρων τὰ παραλλήλους ἔχοντα τὰς ἀπεναντίον πλευρὰς ἐκατέρας παραλληλόγραμμα καλεῖται. τούτων δὲ ὁρθογώνια μὲν τὰ τὰς γωνίας ἔχοντα ὁρθάς· ὁρθαὶ δέ εἰσι γωνίαι, ἀστινας
 20 εὐθεῖα ἐπ' εὐθείας ἐφεστῶσα δύο ἵσας παρ' ἐκάτερα ἀποτελεῖ. τῶν δὲ ὁρθογώνιων παραλληλογράμμων ἔκαστον περιέχεσθαι λέγεται ἴδιως ὑπὸ τῶν τὴν ὁρθὴν γωνίαν περιεχουσῶν πλευρῶν. καὶ τῶν τοιούτων τὰ μὲν τὰς τέσσαρας πλευρὰς ἵσας ἔχοντα ἴδιως λέγεται
 25 τετράγωνα, τὰ δὲ μὴ τοιαῦτα ἐτερομήκη.

ὅμοιως δὲ καὶ τῶν στερεῶν τὰ μὲν ὑπὸ ἐπιπέδων παραλληλογράμμων πάντων ἔξ 26 ὄντων περιεχόμενα παρ-

6 καὶ αὐτεῖση ερ. A ἐφαρμόζηται A¹ 8 μηδετέρα A¹
 20 εὐθεῖα ἐπ' εὐθεῖαν (corr. ex εὐθείαν) A 26 inscr.
 περὶ στερεῶν A

αλληλεπίπεδα καλεῖται, τὰ δὲ καὶ ὑπὸ ὁρθογωνίων τούτων ὁρθογώνια. τούτων δὲ τὰ μὲν πάντη ἵσοπλευρα, τουτέστιν ἵσον ἔχοντα τὸ μῆκος καὶ πλάτος καὶ βάθος, ὑπὸ τετραγώνων ἵσων πάντων περιεχόμενα, κύβοι· τὰ δὲ τὸ μὲν μῆκος καὶ πλάτος ἵσον ἔχοντα, τουτέστι τὰς 5 βάσεις τετραγώνους, τὸ δὲ ὑψος ἐλαττον, πλινθίδες· τὰ δὲ τὸ μὲν μῆκος καὶ πλάτος ἵσον, τὸ δὲ ὑψος μείζον, δοκίδες· τὰ δὲ πάντη ἀνισόπλευρα σκαληνά.

ἀκριβέστερον δὲ περὶ τῶν μεσοτήτων λεκτέον, ἐπειδὴ καὶ ἀναγκαιοτάτη εἰς τὰ Πλατωνικὰ ἡ τούτων 10 θεωρία. ἀπλῶς μὲν οὖν μεσότης ἔστιν, ἐπειδὰν δύο ὄρων ὁμογενῶν ἀνίσων μεταξύ τις ὁμογενὴς ἔτερος ὅρος ληφθῇ, ὃστε εἶναι ὡς τὴν ὑπεροχὴν τοῦ πρώτου καὶ μείζονος ὅρου παρὰ τὸν ληφθέντα πρὸς τὴν ὑπεροχὴν τοῦ μέσου παρὰ τὸν ἐλάττονα, οὗτως τὸν πρώτον 15 ὅρον ἥτοι πρὸς ἕαυτὸν ἢ πρός τινα τῶν ἄλλων ἢ ἀνάπαλιν τὸν ἐλάττονα πρός τινα τῶν ἄλλων.

ἐπὶ μέρους δὲ ἀριθμητικὴ μέν ἔστι μεσότης ἡ τῷ αὐτῷ ἀριθμῷ τῶν ἄκρων τοῦ μὲν ὑπερέχουσα, ὑφ' οὗ δὲ ὑπερεχομένη· οἷον γ' β' α'· ὁ γὰρ τῶν β' ἀριθμὸς 20 μονάδι ὑπερέχει τοῦ ἐνὸς καὶ μονάδι ὑπερέχεται ὑπὸ τοῦ γ'. συμβέβηκε δὲ ταύτη τῇ μεσότητι πρὸς τὴν τῶν ἄκρων σύνθεσιν ὑποδιπλασίῳ εἶναι· ἢ τε γὰρ τριάς καὶ ἡ μονὰς συντεθεῖσαι τὴν τετράδα ἐποίησαν, ἢ τις διπλασία ἔστι τοῦ μέσου ἀριθμοῦ τῆς δυάδος. 25

5 *ց* ante ἔχοντα A 8 ἀνισόπλευρα] ἀνισατερα A
 11 ἡ mg. A 12 ἀνίσων Bull.] ἵσων A 13 τῶ . . . ω post
 ὅρος er. A 16 ἑαυτὸν] τοῦτον falso cj. Bullialdus 18 inscr.
 τις ἡ ἀριθμητικὴ μεσότης A 19 ὑφ' corr. ex ἀφ' A
 23 ὑπὸ διπλασίω A, em. apogr. καὶ post γὰρ er. A
 24 συντεθεῖσαι A, em. apogr.

γεωμετρικὴ δέ ἔστι μεσότης ἡ καὶ ἀναλογία κυρίως λεγομένη ἡ τῷ αὐτῷ λόγῳ ὑπερέχουσα καὶ ὑπερεχομένη, οἶον πολλαπλασίῳ ἥ ἐπιμορίῳ· οἶον α' β' δ'. τά τε γὰρ δ' τῶν β' διπλάσια καὶ τὰ β' τοῦ ἐνὸς διπλάσια· καὶ 5 πάλιν ἡ ὑπεροχὴ τῶν β' ἔστι τὸ ἐν <καὶ ἡ ὑπεροχὴ τῶν δ' τὰ β'>, ταῦτα δὲ ὁμοίως ἔξεταξόμενά ἔστιν ἐν διπλασίῳ λόγῳ. συμβέβηκε δὲ ταύτῃ τῇ ἀναλογίᾳ τὸ ὑπὸ τῶν ἄκρων συντιθέμενον κατὰ πολλαπλασιασμὸν ἵσον εἶναι τῷ ἀπὸ τοῦ μέσου τετραγώνῳ. οἶον οἱ ἄκροι 10 ἐπ' ἀλλήλους πολλαπλασιαζόμενοι ποιοῦσι τὸν δ'· ἀπαξ γὰρ δ' δ'· καὶ πάλιν ὁ β' ἐφ' ἑαυτὸν λαμβανόμενος ποιεῖ τὸν δ'· δὶς γὰρ β' δ'· ὥστε <τὸ> ὑπὸ τῶν ἄκρων ἵσον γίνεται τῷ ἀπὸ τοῦ μέσου· α' β' δ'.

ἀριθμονικὴ δέ ἔστιν ἀναλογία, ἐπειδὴν τριῶν ὅρων 15 προτεθέντων ὃν ἔχει λόγον ὁ πρῶτος πρὸς τὸν τρίτον, τὸν αὐτὸν ἡ τοῦ πρώτου ὑπεροχὴ πρὸς τὴν τοῦ δευτέρου ὑπεροχὴν ἔχῃ· οἶον· σ' γ' β'· ἡ γὰρ ἔξας πρὸς τὴν δυάδα τριπλασίᾳ ἔστι· καὶ ἡ ὑπεροχὴ δὲ τῆς ἔξαδος πρὸς τὰ γ' τριὰς οὖσα· τριπλασίᾳ ἔστι τῆς μονάδος, 20 ἡτις ὑπεροχὴ ἔστι τῆς τριάδος συγκρινομένης πρὸς τὰ β'. συμβέβηκε δὲ ταύτῃ τῇ ἀναλογίᾳ, τὸν μέσον ὅρον τῷ αὐτῷ μέρει κατὰ τοὺς ἄκρους ὑπερέχειν τε καὶ ὑπερέχεσθαι· οἶον β' γ' σ'. καὶ γὰρ ὁ τῶν σ' τῷ ἡμίσει αὐτοῦ ὑπερέχει τῆς τριάδος καὶ ἡ δυάς τῷ ἑαυτῆς ἡμίσει 25 ὑπερέχεται ὑπὸ τῆς τριάδος. καὶ τοὺς ἄκρους δὲ συντεθέντας ἀλλήλοις καὶ ὑπὸ τοῦ μέσου πολλαπλασιασθέντας διπλασίους ἀν εὗροιμεν τοῦ ἐκ τῶν ἄκρων ἀποτελου-

¹ inscr. γεωμετρικὴ μεσότης A   3 ἐπιμορίῳ A
 14 inscr. τίς ἡ ἀριθμονικὴ μεσότης A   17 ἔχει A   20
 συγκρινομένη A   23. 24 ἡμισυ A¹   24 τὴν τριάδα A

μένου πολλαπλασίου. οἶον σ' καὶ β' η· ταῦτα δὲ ὑπὸ τῆς τριάδος, ὃς ἔστι μέσος, πολλαπλασιασθέντα γίνεται κδ· καὶ πάλιν διს σ' ιβ· τούτων δὲ τὰ κδ' διπλάσια.

ὑπεναντία δὲ τῇ ἀρμονικῇ καλεῖται μεσότης, ὅταν 5 ὡς ὁ τρίτος ὄρος πρὸς τὸν πρῶτον, οὗτως ἡ τοῦ πρώτου ὑπεροχὴ πρὸς τὴν τοῦ δευτέρου· οἶον σ' ε' γ· τὰ μὲν οὖν σ' τῶν ε' μονάδι ὑπερέχει, τὰ δὲ ε' τῶν γ' δυσί· τὰ δὲ γ' τῶν σ' ὑποδιπλάσια ἔστιν· ἀλλὰ καὶ ἡ μονὰς ὑπεροχὴ οὐσα τοῦ [τε] πρώτου ἀριθμοῦ ὑποδιπλασία 10 ἔστι τῆς δυάδος ὑπεροχῆς οὕσης τοῦ δευτέρου ἀριθμοῦ.

ἡ δὲ πέμπτη μεσότης ἔστιν, ὅταν τριῶν ὄρων ὄντων ὃν ἂν ἔχῃ λόγον ὁ τρίτος πρὸς τὸν δεύτερον, τοῦτον ἔχῃ τὸν λόγον ἡ τοῦ πρώτου ὑπεροχὴ πρὸς τὴν τοῦ δευτέρου ὑπεροχὴν· οἶον ε' δ' β· τὰ μὲν ε' τῶν δ' 15 μονάδι ὑπερέχει, ἀλλὰ καὶ τὰ δ' τῶν β' δυάδι· ὑποδιπλάσια δὲ τὰ β' τῶν δ' καὶ τὸ ἐν δὲ τῶν β' ὑποδιπλάσιον, ἀπερ ὑπεροχαί εἰσι τοῦ τε πρώτου καὶ τοῦ δευτέρου ἀριθμοῦ.

ἔκτη λέγεται μεσότης, ὅταν τριῶν ὄρων προτεθέντων 20 ὡς ὁ δεύτερος πρὸς τὸν πρῶτον ἔχει, οὗτως ἡ τοῦ πρώτου ὑπεροχὴ πρὸς τὴν τοῦ δευτέρου· οἶον σ' δ' α· τὰ μὲν γὰρ σ' τῶν δ' δυσὶν ὑπερέχει, τὰ δὲ δ' τοῦ α' τρισίν· ἔστι δὲ δ' τῶν σ' ὑφημιόλια· καὶ ἡ δυὰς ὑπεροχὴ

2 γίνονται A 5 inscr. τις ἡ ὑπεναντία τῇ ἀρμονικῇ A. de sequentibus cf. Procl. in Plat. Tim. p. 144 F. Ideler Abh. d. Berl. Akad. 1828 p. 206 6 ὁ add. A² ut vid.

11 δυάδος] β A 12 inscr. τις ἡ πέμπτη μεσότης A

13 ἔχει A, em. apogr. 14 ἔχει A, em. apogr. 16 [ἀλλὰ]?

18 ὑπεροχαί: ὑπερ add. A² 20 inscr. τις ἡ ἔκτη μεσότης A ἔκτη <δὲ>?

ούσα τῶν σ' ὑφημιολία ἐστὶ τῆς τριάδος ἡτις ἐστὶν ὑπεροχὴ τῆς τετράδος.

περὶ μὲν τούτων καὶ τῶν ταύταις ὑπεναντίων ἔξι μεσοτήτων ὑπὸ τῶν Πυθαγορικῶν καὶ ἐπὶ πλέον εἴρηται·
διὸ μὲν δ' ἔξαρχει κατὰ τὸν Πυθαγορικὸν λόγον συνόψεως ἔνεκα τῶν μαθηματικῶν τυπωδῶς αὐτὰ ἡθροικέναι καὶ ἐπιτομικῶς.

εὑρίσκονται δὲ αἱ μεσότητες κατὰ μὲν τὴν ἀριθμητικὴν <ἀναλογίαν> οὖτως. τῆς ὑπεροχῆς τοῦ μείζονος 10 παρὰ τὸν ἐλάττονα τὸ ἥμισυ προστιθέντες τῷ ἐλάττονι ἔξομεν τὸν μέσον, ἢ ἐκατέρου τῶν δοθέντων ἀριθμῶν τὰ ἡμίσεα συνθέντες τὸν συντεθέντα μέσον εὐρήκαμεν,
ἢ τοῦ συνθέτου ἔξι ἀμφοῖν λαμβάνοντες τὸ ἥμισυ [ῶστε
καὶ εἰς τὰ Πλατωνικὰ τὸ χρήσιμον ἀνευρεῖν]. προστε- 15 τάχθω δύο ἀριθμῶν τῶν ιβ' καὶ σ' μέσον ὅρον λαβεῖν
κατὰ τὴν ἀριθμητικὴν μεσότητα. λαμβάνομεν τὸν
ὑπεροχὴν τοῦ μείζονος παρὰ τὸν ἐλάττονα σ' ὧν ἥμισυ γ'. ταῦτα προσθῶμεν τῷ ἐλάττονι· γίνεται δ', ὃς ἐστι μέσος τῶν ιβ' καὶ σ', ἀριθμητικῶς τρισὶν ὑπερέχων καὶ 20 ὑπερεχόμενος· ιβ' δ' σ'. πάλιν συνθῶμεν τοὺς ἔξι ἀρχῆς ἄκρους τὰ ιβ' καὶ τὰ σ'. γίνεται ιη'. ὧν ἥμισυ δ', ὃς ἐστι μέσος.

κατὰ δὲ τὴν γεωμετρικὴν ἀναλογίαν ἐπὶ μὲν ἀριθμῶν τοῦ ὑπὸ τῶν ἄκρων περιεχομένου πλευρὰν τετρά- 25 γωνον λαβόντες ταύτη ἔξομεν τὸν μέσον ὅρον. οἶον δεδόσθωσαν δύο ἀριθμοὺς ὅ τε κδ' καὶ ὁ σ'. προστε-

2 τετράδος Bull.] δ̄ A 6 τυπωδῶς A, em. apogr.

8 inscr. πᾶς εὐρίσκονται αἱ μεσότητες A 12 ἥμισυ

A¹ 13 τοὺς συνθέτους A ὕστε καὶ κτλ.: haec adscripta fuisse videntur ad vs. 7 17 σ'] ἔξι A 19 σ' Bull.] rasura trium fere litt. A 20 σ ante ὑπερεχόμενος er. A

τάχθω τούτων κατὰ τὴν γεωμετρικὴν ἀναλογίαν τὸν μέσον ὅφον ἀνευρεῖν. πεπολλαπλασιάσθωσαν οἱ τεθέντες ἐπ' ἄλληλους· γίνεται φαῦλος· τούτων εἰλήφθω πλευρὰ τετράγωνος· ἔσται ὁ ιβ', ὃς γίνεται μέσος· ἔστι γὰρ ὁς ὁ κοῦ πρὸς ιβ', οὗτως τῷ ιβ' πρὸς σ' ἐν διπλασίῳ ⁵ λόγῳ. ἀλλ' αὐτὸν μὲν ὁ ὑπὸ τῶν ἄκρων περιεχόμενος ἡ τετράγωνος, ὁ ληφθεὶς οὗτως μέσος ὅφος φῆτὸς γίνεται καὶ μήκει σύμμετρος τοῖς ἄκροις ἐξ ὅλων μονάδων εὑρισκόμενος. ἐὰν δὲ μὴ ἡ τετράγωνος ὁ περιεχόμενος ὑπὸ τῶν ἄκρων, ὁ μέσος ὅφος δυνάμει μόνον ἔσται ¹⁰ σύμμετρος τοῖς ἄκροις.

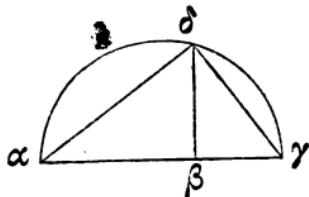
λαμβάνεται δὲ κοινότερον ἐν τε ἀφιθμοῖς [καὶ] φῆτοῖς καὶ ἐν λόγοις καὶ μεγέθεσι [καὶ] συμμέτροις γεωμετρικῶς οὗτως. ἔστωσαν δύο ὅφοι ὡν δεῖ μέσον ἀνάλογον λαβεῖν γεωμετρικῶς· οἷον αἱ βγ καὶ ἐκκείσθωσαν ¹⁵ ἐπ' εὐθείας· καὶ περὶ ὅλην τὴν ἀγ γεγράφθω ἡμικύκλιον· καὶ ἀπὸ τοῦ β ἀνήχθω τῇ ἀγ πρὸς ὀρθὰς μέχρι τῆς περιφερείας ἡ βδ· αὕτη δὴ γίνεται μέση τῶν αβ βγ κατὰ τὴν γεωμετρικὴν ἀναλογίαν. ἐπιξευχθεισῶν γὰρ τῶν αδ δγ ὀρθὴ γίνεται ἡ δ γωνία, ἐπεὶ ἔστιν ἐν ἡμι- ²⁰ κυκλίῳ· καὶ <ἐν> ὀρθογωνίῳ τῷ αδγ κάθετος ἡ δβ· καὶ τὰ περὶ ταύτην τρίγωνα τῷ τε ὅλῳ καὶ ἄλληλοις ὅμοια ἔστιν· ὥστε αἱ περὶ τὰς ἵσας αὐτῶν γωνίας πλευραὶ

1 A² vel manus posterior haec adscripsit:

α	α	α	α	α	α
α	α	α	α	α	α
α	α	α	α	α	α
α	α	α	α	α	α
α	α	α	α	α	α

4 τετραγώνου A²   6 post μὲν decem fere litt. er. A
 9 ἡ corr. ex εἰ A   14 ὡν δεῖ A²] ὃν δὴ A¹   17 ἀνήχθω
 apogr.] ... χθω A

ἀνάλογόν εἰσιν· ὡς ἄρα ἡ $\overline{\alpha\beta}$ πρὸς τὴν $\overline{\beta\delta}$, η̄ $\overline{\delta\beta}$ πρὸς
 $\overline{\beta\gamma}$. τῶν ἄρα $\overline{\alpha\beta}$ $\overline{\beta\gamma}$ μέση ἀνάλογόν είστιν η̄ $\overline{\beta\delta}$. ὅπερ
 ἔδει δεῖξαι.

λείπεται δεῖξαι, πῶς κατὰ τὴν ἀρμονικὴν ἀναλογίαν
 5 εὑροιμεν ἂν τὸν μέσον ὄρον. ἐὰν μὲν οὖν ἐν διπλασίῳ
 λόγῳ πρὸς ἀλλήλους δοθῶσιν οἱ ἄκραι, οἷον ὁ ιβ' καὶ
 ὁ σ', τὴν ὑπεροχὴν τοῦ μείζονος παρὰ τὸν ἐλάττονα
 οἷον τὰ σ' ποιήσαντες ἐπὶ τὸν σ' καὶ τὸν γενόμενον λεῖ
 παραβαλόντες παρὰ τὸν σύνθετον ἐκ τῶν ἄκρων οἷον
 10 παρὰ τὰ ιη' καὶ τὸ πλάτος τῶν λεῖ' οἷον τὰ β' προσ-
 θέντες τῷ ἐλάττονι, τουτέστι τῷ τῶν σ', ἔξομεν τὸ ξη-
 τούμενον. ἔσται γὰρ ὁ τῶν η' τῷ αὐτῷ μέρει τῶν ἄκρων
 ὑπερέχων καὶ ὑπερεχόμενος, τουτέστι τῷ τῶν ἄκρων
 τρίτῳ. ιβ' η' σ'. ἐὰν δ' ἐν τριπλασίῳ λόγῳ πρὸς ἀλλή-
 15 λους δοθῶσιν οἱ ἄκραι, οἷον ὁ ιη' καὶ ὁ σ', τὴν ὑπερ-
 οχὴν τοῦ μείζονος παρὰ τὸν ἐλάττονα ποιήσομεν ἐφ'
 ἔαυτὴν· γίνεται ιβ' ἐπὶ ιβ', ἢ ἔστιν ραδ'. σὺν ημισυ ὁ
 οβ', <Ὄν> παραβαλόντες παρὰ τὸν σύνθετον ἐκ τῶν
 ἄκρων οἷον τὰ κδ' τὸ πλάτος τῆς παραβολῆς οἷον τὰ γ'

1. 2 ἄρα] γὰρ Α 3 ter praeterea haec figura apposita
 est in Α, adscriptis numeris νδ ιη σ, κδ ιβ σ, δ β 6 δοθῶ-
 σιν: ο corr. ex ω Α 9 παραλαβόντες Α, παραβάλλοντες ej.
 Bull. 11 τὸ] τὸν? 16 ἐπὶ post μείζονος Α (tum παρα
 compend. scr.) 18 παραβαλόντες Α, em. apogr. τὸν σύν-
 θετον Α²] τῶν συνθέτων Α¹

προσθέντες τῷ ἐλάττονι ἔξομεν τὸν ξητούμενον ὅρον μέσον τῶν ἐξ ἀρχῆς τὸν θ', ὃς ὑπερέχων ἔσται καὶ ὑπερεχόμενος ἡμίσει τῶν ἄκρων· ιή' θ' σ'. κοινότερον δ' ἐπὶ πάντων τῶν δοθέντων ἀνίσων δύο ὅρων τὸν μέσον ἀρμονικῶς ληπτέον οὕτω. τὴν ὑπεροχὴν ποιητέον 5 ἐπὶ τὸν ἐλάττονα καὶ τὸν γενόμενον παραβλητέον παρὰ τὸν σύνθετον ἐκ τῶν ἄκρων· ἐπειτα τὸ πλάτος τῆς παραβολῆς προσθετέον τῷ ἐλάττονι. οἷον εἰλήφθωσαν δύο ὅροι ὁ ιβ' καὶ ὁ δ' καὶ ἡ ὑπεροχὴ τῶν ιβ', τουτέστιν η', ληφθήτω ἐπὶ τὸν ἐλάττονα, τουτέστι τὸν δ'. γίνεται 10 λβ'· καὶ τὰ λβ' παραβλητέον παρὰ τὸν σύνθετον ἐκ τῶν ἄκρων τὸν ις'. <καὶ προσθετέον τὸ πλάτος τῆς παραβολῆς,> τουτέστι τὰ β', τῷ ἐλάττονι, τουτέστι τῷ δ'. καὶ ἔσται σ' μεσότης ἀρμονικὴ τῶν ιβ' καὶ δ', τῷ αὐτῷ μέρει τῶν ἄκρων ὑπερέχουσα καὶ ὑπερεχομένη, 15 τουτέστι τῷ ἡμίσει τῶν ἄκρων· ιβ' σ' δ'.

ταῦτα μὲν τὰ ἀναγκαιότατα χρησιμωτάτων ἐν τοῖς προειδημένοις μαθήμασιν ὡς ἐν κεφαλαιώδει πάραδόσει πρὸς τὴν τῶν Πλατωνικῶν ἀνάγνωσιν. λείπεται δὲ μνήμονευσαὶ στοιχειωδῶς καὶ τῶν κατ' ἀστρο- 20 νομίαν.

2 τῶν A²] τὸν A¹ τὸν A²] τῶν A¹ 10 ληφθέντων ut vid. A¹ 12 τὸν A²] τῶν A¹ καὶ — παραβολῆς] pro his verbis exstat in A γίνεται μῆ 13 β' er. A (in apogr. hic locus ita conformatus est: τὸν ις'. τουτέστι τὸ πλάτος τῆς παραβολῆς τὰ β'. ταῦτα προσθῶμεν τῷ ἐλάττονι κτλ.) 14 μεσότης ἀρμονικῇ] μέσος τῆς ἀρμονικῆς A 17 ταῦτα: α corr. ex η A ἀναγκαιότατα: o corr. ex ω A τῶν ante χρησιμωτάτων add. A², scrib. vid. aut [χρησιμωτάτων] aut καὶ χρησιμωτάτα: cf. p. 204, 22 21 i post ἀστρονομίαν del. A δόξα τῷ ἀγίῳ Θεῷ: — Θέωνος συμρναίον τῶν (τὸ supra vs. add. A²) κατὰ μαθηματικὸν χρησίμων εἰς τὴν πλάτωνος ἀνάγνωσιν: — τέλος σὺν θεῷ τοῦ παρόντος βιβλίον A

ὅτι πᾶς ὁ κόσμος σφαιρικός, μέση δ' αὐτοῦ ἡ γῆ,
σφαιροειδὴς οὖσα καὶ αὐτή, κέντρου μὲν κατὰ τὴν
θέσιν, σημείου δὲ κατὰ τὸ μέγεθος λόγον ἔχουσα πρὸς
τὸ πᾶν, ἀνάγκη προκαταστήσασθαι πρὸ τῶν ἄλλων. ἡ
5 μὲν γὰρ ἀκριβεστέρα τούτων ἀφήγησις μακροτέφας σκέ-
ψεως δεῖται, ὡς λόγων πλειόνων· ἔξαρκέσει δὲ πρὸς
τὴν τῶν μελλόντων παραδοθήσεσθαι σύνοψιν μόνον
μνημονεῦσαι τῶν ὑπὸ τοῦ Ἀδράστου κεφαλαιωδῶς
παραδοθέντων.

10   ὅτι γὰρ σφαιρικὸς ὁ κόσμος καὶ ἡ γῆ σφαιρική,
κέντρου μὲν κατὰ τὴν θέσιν, σημείου δὲ κατὰ τὸ μέ-
γεθος πρὸς τὸ πᾶν λόγον ἔχουσα, δῆλον ἐκ τοῦ πάσας
τὰς τῶν οὐρανῶν ἀνατολάς *(καὶ)* δύσεις καὶ περι-
πολήσεις καὶ πάλιν ἀνατολάς κατὰ τοὺς αὐτοὺς γίνεσθαι
15 τόπους τοῖς ἐπὶ τῶν αὐτῶν οἰκήσεων. δῆλοι δὲ ταῦτα
καὶ τὸ ἀπὸ παντὸς μέρους τῆς γῆς ἥμισυ μέν, ὡς πρὸς
αἴσθησιν, τοῦ οὐρανοῦ μετέωρον ὑπὲρ ἡμᾶς ὁρᾶσθαι,
τὸ δὲ λοιπὸν ἀφανὲς ὑπὸ γῆν, ἐπιπροσθούσης ἡμῖν τῆς
γῆς, καὶ τὸ *(ἔξει)* ἀπάσης ὄψεως πάσας τὰς πρὸς τὸν
20 ἔσχατον οὐρανὸν προσπικτούσας εὐθείας ἵσας δοκεῖν.
τῶν τε κατὰ διάμετρον ἀστρων ἐπὶ τῶν μεγίστων κύ-
κλων κατὰ συνυγίας ἀεὶ θάτερον μὲν ἐπὶ ἀνατολῆς,
θάτερον δὲ ἐπὶ δύσεως. κωνικὸν γὰρ ἡ κυλινδρικὸν ἡ
πυραμοειδὲς ἡ τι ἔτερον στερεὸν σχῆμα παρὰ τὸ σφαι-
25 ρικὸν τοῦ παντὸς ἔχοντος, κατὰ τῆς γῆς οὐκ ἀν ταῦτα
ἀπήντα, ἀλλ' ἄλλοτε μὲν πλεῖστον ἄλλοτε δὲ ἔλαττον τὸ
ὑπέρογειον εὐρίσκετο τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῶν πρὸς τοῦτον

1 inscr. Θέωνος Σμυρναίον τῶν εἰς τὸ μαθηματικὸν
χρησίμων B ὅτι — πρὸ τῶν ἄλλων: transponenda haec videntur
post vs. 9 6 ὡς] καὶ? 10 cf. Chalcid. 59 sqq. 17 μετέωρον B*
18 ὑπὸ γῆν *(εἰναι)*? 19 ex omni visu Chalc. 27 τούτων B*

ἀπὸ γῆς εὐθειῶν ἄνισον τὸ μέγεθος. τό τε τῆς γῆς σφαιροειδὲς ἐμφανίζουσιν ἀπὸ μὲν τῆς ἔω ἐφ' ἐσπέραν αἱ τῶν αὐτῶν ἀστρων ἐπιτολαὶ καὶ δύσεις θάττον μὲν τοῖς ἑώριαις κλίμασι, βράδιον δὲ τοῖς πρὸς ἐσπέραν γινόμεναι· καὶ ἡ αὔτὴ καὶ μία σελήνης ἐκλειψις, ὥφ' ἐνα 5 βραχὺν καὶ τὸν αὐτὸν καιρὸν ἐπιτελουμένη καὶ πᾶσιν οἷς δυνατὸν ὅμοιον βλεπομένη, διαφόρως κατὰ τὰς ὁρας καὶ ἀεὶ τοῖς ἀνατολικωτέροις ἐν παραυξήσει φαίνεται, διὰ τὴν περιφέρειαν τῆς γῆς μὴ πᾶσιν ὅμοιον τοῖς κλίμασιν ἐπιλάμποντος ἥλου καὶ κατὰ λόγου ἀντιπεριστα- 10 μένης τῆς ἀπὸ τῆς γῆς σκιᾶς, νυκτὸς τούτου συμβαίνοντος. φαίνεται δὲ καὶ ἀπὸ τῶν ἀρκτικῶν καὶ βορείων ἐπὶ τὰ νότια καὶ μεσημβρινὰ περιφερέσ. καὶ γὰρ τοῖς ταύτῃ προϊοῦσι πολλὰ μὲν τῶν ἀεὶ φανερῶν ἀστρων περὶ τὸν μετέωρον ἡμῖν πόλον ἐν τῷ προελθεῖν ἐπὶ τὰ μεσημ- 15 βρινὰ ἀνατολὰς ὁρᾶται ποιούμενα καὶ δύσεις, τῶν δὲ ἀεὶ ἀφανῶν περὶ τὸν ἀποκεκρυμμένον ἡμῖν τόπον ὅμοιῶς ἀνατέλλοντά τινα καὶ δυόμενα φαίνεται· καθάπερ καὶ ὁ Κάνωβος λεγόμενος ἀστήρ, τοῖς βορειοτέροις τῆς Κνίδου μέρεσιν ἀφανῆς ὦν, τοῖς νοτιωτέροις ταύ- 20 της ἥδη φανερὸς γίνεται καὶ ἐπιπλέον ἀεὶ τοῖς μᾶλλον. ἀνάπαλιν δὲ τοῖς ἀπὸ τῶν νοτίων ἐπὶ τὰ βόρεια παραγινομένοις πολλὰ μὲν τῶν ὅπισθεν, πρότερον ἀνατολὰς καὶ δύσεις ποιούμενα, παντάπασιν ἀφανῆ γίνεται, τινὰ δὲ τῶν περὶ τὰς ἀρκτους παραπλησίως ἀνατέλλοντα καὶ 25 δύνοντα προϊοῦσιν ἀεὶ φανερὰ καθίσταται, καὶ ἀεὶ πλεῖστοι τοῖς πλέον προκόπτουσι. πάντη δὴ περιφερῆς ὁρωμένη

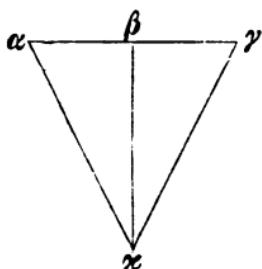
1 inser. ὅτι ἡ (ἡ γῆ Martin) σφαιροειδής B 4 κλήμασι B* 10 ἀντιπερισταμένον B*, *terrenis umbris etiam tunc obstantibus Chalc.* 60 17 τόπον] πόλον? 20 νοτειοτέροις B* 22 νοτείων B* 23 ὅπισθεν B* 25 παραπλησίων B*

καὶ ἡ γῆ σφαιρικὴ ἀν εἶη. ἔτι τῶν βάρος ἔχόντων φύσει ἐπὶ τοῦ μέσου τοῦ παντὸς φερομένων, εἰ νοήσαι-
μέν τινα διὰ μέγεθος μέρη γῆς πλέον ἀφεστάναι τοῦ
μέσου, ὑπὸ τούτων ἀνάγκη τὰ ἐλάττονα περιεχόμενα
5 θλίβεσθαι καὶ βαρούμενα κατισχύεσθαι καὶ ἀπωθεῖσθαι
τοῦ μέσου, μέχρις ἀν ἵσον ἀποσχόντα καὶ ἴσοκρατῆ
γενόμενα καὶ ἴσορροπήσαντα πάντα εἰς ἡρεμίαν κατα-
στῆ, καθάπερ οἱ τε ἀμείβοντες καὶ οἱ τῇ ἵσῃ δυνάμει
τῶν ἀσκητῶν διυποβεβλημένοι· ἀπανταχόθεν δὲ τῶν
10 μερῶν τῆς τοῦ μέσου ἵσον ἀπεχόντων τὸ σχῆμα ἀν
εἶη σφαιρικόν. ἔτι τ' ἐπεὶ τῶν βαρῶν πανταχόθεν ἐπὶ¹
τὸ μέσον ἐστὶν ἡ δοκή, πάντων ἐφ' ἐν σημεῖον συν-
νεύόντων, φέρεται δ' αὐτῶν ἔκαστον κατὰ κάθετον,
τουτέστιν ἵσας ποιοῦν γωνίας τὰς πρὸς τὴν τῆς γῆς ἐπι-
15 φάνειαν παρ' ἐκάτερα ἥς φέρεται γραμμῆς, σφαιρικὴν
καὶ τοῦτο μηνύει τὴν τῆς γῆς ἐπιφάνειαν.

ἀλλὰ μὴν καὶ τῆς θαλάσσης καὶ παντὸς ὑδατος ἐν
γαλήνῃ ὄντος σφαιρικὸν κατὰ τὴν ἐπιφάνειαν γίνεται
τὸ σχῆμα. καὶ γὰρ τοῦτο τῇ μὲν αἰσθήσει δῆλον ἐν-
20 τεῦθεν· ἐὰν γὰρ ἐστὼς ἐπὶ τυνος αἰγιαλοῦ θεωρῆς τι
μετὰ τὴν θάλασσαν, οἷον ὅρος ἡ δένδρον ἡ πύργον ἡ
πλοῖον ἡ αὐτὴν τὴν γῆν, κύψας καὶ πρὸς τὴν τῆς θα-
λάττης ἐπιφάνειαν καταστήσας τὴν ὄψιν ἡ οὐδὲν δλως
25 ἔτι ἡ ἔλαττον ὄψει τὸ πρὸ τοῦ μεῖζον βλεπόμενον, τῆς
κατὰ τὴν ἐπιφάνειαν τῆς θαλάττης κυρτώσεως ἐπιπροσ-
θούσης τὴν ὄψιν. καν τῷ πλοῖεσθαι δὲ πολλάκις, ἀπὸ

9 δι' ὑποβεβλημένοι B* 14 γονίας B* 15 ἐκατέρας B*
17 inscr. ὅτι ἡ θάλασσα σφαιρα καὶ ἡ γῆ ὁ μοίως B
26 τῷ] τὸ B*

τῆς νεώς μήπω βλεπομένης γῆς ἡ πλοίου προσόντος, τὸ αὐτὸ τοῦτο ἀναβάντες τινὲς ἐπὶ τὸν ίστὸν εἰδον, ἐφ' ὑψηλοῦ γενόμενοι καὶ οἶον ὑπερκύψαντες τὴν ἐπιφροσθοῦσαν ταῖς ὅψεσι χυρτότητα τῆς θαλάττης. καὶ φυσικῶς δὲ καὶ μαθηματικῶς ἡ παντὸς ὕδατος ἐπιφάνεια, 5 ἥρεμοῦντος μέν, σφαιρικὴ δείκνυται οὕτως.

πέφυκε γὰρ ἀπὸ τῶν ὑψηλοτέρων ἀεὶ εἰσρεῖν τὸ ὕδωρ ἐπὶ τὰ κοιλότερα· ἔστι δὲ ὑψηλότερα μὲν τὰ πλέον ἀπέχοντα τοῦ κέντρου τῆς γῆς, κοιλότερα δὲ τὰ ἔλαττον· ὥστε ἂν ὑποθῶμεθα τὴν τοῦ ὕδατος ἐπιφάνειαν ὁρθὴν 10 καὶ ἐπίπεδον, οἶον τὴν αβγ, ἐπειτα ἀπὸ τοῦ κέντρου τῆς γῆς, οἶον ἀπὸ τοῦ κ, ἐπὶ μὲν τὶ μέσον κάθετον ἀγάγωμεν τὴν κβ, ἐπὶ δὲ τὰ ἄκρα τῆς ἐπιφανείας ἐπιξεύξωμεν εὐθείας τὰς κα κγ, δῆλον ὡς ἐκατέρα τῶν κα κγ μείζων ἔστι τῆς κβ καὶ ἐκάτερον τῶν α γ σημείων 15 πλέον ἀπέχον τοῦ κ ἥπερ τὸ β καὶ ὑψηλότερον ἔσται

1 προϊέντος B, em. apogr., fort. scr. προσιόντος
 6 δείκνυεται B, em. apogr.   descr. deest in B, sed exstat
 apud Chalc.   7 εἰσρρεῖν B*   8 κυλότερα B*   10 τῆς
 τοῦ ὕδατος ἐπιφανείας B*, quare si ponamus aquae superficiem
 planam et in directa linea positam Chalc. 62   12 τοῦ μέσον
 B   13 ἀγάγομεν B*   ἐπιξεύξομεν B*   15 ἔστι] ἔσται?

τοῦ β. συρρυνήσεται τὶ ὑδωρ ἀπὸ τῶν α γ ὡς κοιλότερον τὸ β μέχρι τοσούτου, ἔως ἂν καὶ τὸ β ἀναπληρούμενου ἵστα ἀκόσχη τοῦ κ ὅσον ἐκάτερον τό τε α καὶ τὸ γ. καὶ ὁμοίως πάντα τὰ ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τοῦ ὑδάτος
 5 σημεῖα τοῦ κ ἵστου ἀπέχει. δῆλον ὡς αὐτὴ γίνεται σφαιρική. ὅστε καὶ ὁ πᾶς ὅγκος ὁμοῦ γῆς καὶ θαλάττης ἐστὶ σφαιρικός. οὐδὲ γὰρ τὴν τῶν ὁρῶν ὑπεροχὴν ἡ τὴν τῶν πεδίων χθαμαλότητα κατὰ λόγον τοῦ παντὸς μεγέθους ὡς ἀνωμαλίας αἰτίαν ἴκανὴν ἂν τις ἡγήσαιτο.
 10 τὸ ὅλον γὰρ τῆς γῆς μέγεθος κατὰ τὸν μέγιστον αὐτῆς περιμετρούμενον κύκλον μυριάδων κέ καὶ ἔτι δισχιλίων σταδίων σύνεγγυς δείκνυσιν Ἐρατοσθένης, Ἀρχιμήδης δὲ τοῦ κύκλου τὴν περιφέρειαν εἰς εὐθεῖαν ἐκτεινομένην τῆς διαμέτρου τριπλασίαν καὶ ἔτι τῷ ἐβδόμῳ μέρει
 15 μάλιστα αὐτῆς [τῆς διαμέτρου] μείζονα· ὥστε' εἰη ἂν ἡ πᾶσα τῆς γῆς διάμετρος μυριάδων η' καὶ φαβ' σταδίων ἔγγιστα· ταύτης γὰρ τριπλασία καὶ τῷ ἐβδόμῳ μείζων ἡ τῶν κέ μυριάδων καὶ τῶν δισχιλίων σταδίων περιμετρος ἦν. <δέκα δὲ σταδίων ἐστὶν ἡ> τῶν ὑψηλοτάτων ὁρῶν πρὸς τὰ χθαμαλώτατα τῆς γῆς ὑπεροχὴ κατὰ κάθετον, καθὰ Ἐρατοσθένης καὶ Δικαίαρχος εὐρηκέναι φασί· καὶ ὁργανικῶς δὲ ταῖς τὰ ἔξ ἀποστημάτων μεγέθη

1 καὶ ὁμοίως πάντα τὰ ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τοῦ ὑδάτος post τῶν α γ del. B 7 ὁρῶν B* 11 κε'] τι κε' B, μὲν κε' Mart. 12 cf. Bernhardy Eratosthenica p. 57—62. Berger die geogr. Fragm. des Hipparch p. 22 sqq. H. W. Schaefer, Philol. XXXI p. 704. Lepsius, Ztschr. für ägypt. Spr. u. AK. XV p. 5 sqq. Ἀρχιμήδης: circ. dim. 3 17 ἐβδόμῳ μείζων ἦ] ἐ μ ἦ (vel ἦ) B* 19 verba inclusa add. Mart. 20 χθαμαλώτατα: τρ (= τερα) supra ω del. B 21 cf. Bernhardy Erat. p. 56. Müller fragm. hist. Gr. II p. 251 et 253. Schneider ecl. phys. II p. 267 sqq. Plut. Aem. Paul. 15

μετρούσαις διόπτραις τηλικαῦτα θεωρεῖται. γίνεται οὖν ἡ τοῦ μεγίστου ὄφους ὑπεροχὴ ὀκτακισχιλιοστὸν ἔγγιστα τῆς ὅλης διαμέτρου τῆς γῆς. ἐὰν δὲ κατασκευάσωμεν [τάνταῦθα] ποδιαίαν τινὰ κατὰ διάμετρον σφαιραν, ἐπεὶ τὸ δακτυλικὸν διάστημα συμπληροῦται [καὶ]⁵ κεγχριαίαις διαμέτροις τὸ μῆκος ἔγγιστα δέκα δυσίν [ὑπερομετρούντων καὶ ἡμίσεια], εἰη ἂν ἡ ποδιαία τῆς κατασκευασθείσης σφαιρας διάμετρος κεγχριαίαις διαμέτροις τὸ μῆκος ἀναπληρουμένη διακοσίαις ἥ καὶ βραχὺ ἐλάττοσιν. ὁ γὰρ ποῦς ἔχει δακτύλους ις'· ὁ δὲ¹⁰ δάκτυλος ἀναπληροῦται κεγχριαίαις διαμέτροις ιβ'. τὰ δὲ ις' δωδεκάκις φιβ'. τὸ τεσσαρακοστὸν οὖν μέρος τῆς κεγχριαίας διαμέτρου <μεῖζόν ἐστιν ἥ ὀκτακισχιλιοστὸν τῆς ποδιαίας διαμέτρου>· τεσσαρακοντάκις γὰρ διακόσια ὀκτακισχίλια. τὸ δὲ ὑψηλότατον ὄφος κατὰ¹⁵ τὴν κάθετον ἐδείχθη τῆς διαμέτρου τῆς γῆς ὀκτακισχιλιοστὸν ἔγγιστα μέρος· ὥστε τὸ τεσσαρακοστὸν μέρος τῆς κεγχριαίας διαμέτρου μεῖζονα λόγον ἔχει πρὸς τὴν ποδιαίαν τῆς σφαιρας διάμετρον. καὶ τὸ συνιστάμενον ἄρα στερεὸν ἀπὸ τοῦ τεσσαρακοστοῦ μέρους τῆς κεγχριαίας διαμέτρου πρὸς τὸ ἀπὸ τῆς ποδιαίας ὅμοιον στερεόν, <μεῖζονα λόγον ἔχει ἥ> τὸ ἀπὸ τῆς δεκασταδιαίας καθέτου στερεὸν πρὸς τὸ ἀπὸ τῆς διαμέτρου τῆς γῆς ὅμοιον στερεόν. τὸ δὲ συνιστάμενον σφαιρικὸν

3 ἐὰν δὲ κατασκευάσωμεν bis scr. B, semel apogr.

4 ἐνταῦθα apogr. 8 διαμέτροις] διαστήμασι B 9 διακοσίαις B 13 ὀκτακισχιλιοστὸν ἐστι τῆς ποδιαίας διαμέτρου add. Mart., sed cf. vs. 9 ἥ καὶ βραχὺ ἐλάττοσιν, vs. 18 μεῖζονα λόγον, p. 127, 9 πολῶ ἐλάττονα λόγον 14 τεσσαρακοντάκι B, em. apogr. 15 ὄφος] μέρος B* 22 pro verbis inclusis in B scriptum est πρὸς, quod Martinus in ὡς mutavit: sed cf. adn. ad vs. 13 δεκαποδιαίας B*

στερεὸν ἀπὸ τοῦ τεσσαρακοστοῦ μέρους τῆς κεγχριαίας διαμέτρου ἔξακισμυριοτετρακισχιλιοστὸν μέρος ἔσται τῆς ὅλης κέγχφου· τὸ δὲ ἀπὸ τῆς δεκασταδιαίας καθέτου σφαιρικὸν δρος σταδίων ἔστι στερεῶν ἔγγιστα <φκδ>· 5 ἡ δὲ ὅλη γῆ, σφαιροειδὴς λογικομένη, στερεῶν σταδίων ἔχει μυριάδας τριῶν μὲν ἀριθμῶν σέκδ', δευτέρων δὲ θνί', πρώτων δὲ δτλα', καὶ ἔτι στάδια, ξωκά' καὶ τριτημόριον σταδίου. πάλιν γὰρ ἀποδείκνυται σχῆμα τὸ ὑπὸ τῆς διαμέτρου καὶ τῆς κύκλου περιφερείας εἰς εὐθεῖαν ἔξαπλουν μένης περιεχόμενον ὁρθογώνιον τετραπλάσιον εἶναι τοῦ ἐμβαδοῦ τετάρτου μέρους τῆς σφαίρας, ἵσου τῷ ἐμβαδῷ τοῦ κύκλου. διόπερ εὐρίσκεται τὸ ἀπὸ τῆς διαμέτρου τετράγωνον πρὸς τὸ ἐμβαδὸν τοῦ κύκλου λόγον ἔχον, ὃν ιδ' πρὸς ια'. ἐπεὶ γάρ ἔστιν ἡ περιφέρεια τῆς διαμέτρου τριπλασία καὶ ἔτι τῷ ἐβδόμῳ μείζων, οἵων ἔστιν ἡ διάμετρος ζ', τοιούτων ἡ περιφέρεια γίνεται κβ'. τὸ δὲ τέταρτον αὐτῆς ε' σ'. ὥστε καὶ οἵων τὸ τετράγωνον μδ', τοιούτων ὁ κύκλος λη' σ', καὶ διὰ τὸ ἐπιτρέχον ἡμίσυν διπλασιασθέντων οἵων τὸ τετράγωνον ιη', τοιούτων ὁ κύκλος οξ'. τούτων δὲ ἐν Ἑλλάσιστοις καὶ πρώτοις ἀριθμοῖς λόγος ὡς ιδ' πρὸς ια'. ἀμφοτέρων γὰρ αὐτῶν μέγιστον κοινὸν μέτρον ἔστιν ὁ ζ' ἀριθμός, ὃστις τὸν μὲν ιη' μετρεῖ τεσσαρεσκαιδεκάκις, τὸν δὲ οξ' ἐνδεκάκις. ὥστε τοῦ ἀπὸ τῆς διαμέτρου

3 δεκαποδίον B*   4 ὕρος σταδίων] ὁροσταδίων B, φκδ σταδίων Mart.: cf. p. 127, 9   στερεὸν B*   pro numero φκδ' spatium vacuum est in B   6 σέκδ'] μυριάδων μ[—] B*
 7 θνί'] μῆ B*   δτλα'] μυρίων B*   σταδία — σταδίου]
 σταδίων ιē ιξες τεσσαρακοστόδιον B*   8 ἀποδεικνὺς B*
 11 σφαίρας ἵσου] περιφερείας ἵσου B*   16 οἷον et τοιοῦτον
 B*   18 τοιοῦτον B*

κύβου πρὸς τὸν ἐπὶ τοῦ κύκλου κύλινδρον <λόγος ὡς ιδ' πρὸς ιαί· τὸν δὲ ἐπὶ τοῦ κύκλου κύλινδρον> ἀποδείκνυσιν Ἀρχιμήδης ἡμιόλιον τῆς ἐν αὐτῷ σφαιραῖς γίνεται ἄρα οἶων <ὅ> ἀπὸ τῆς διαμέτρου τοῦ κύκλου κύβος ιδ', τοιούτῳν ὁ μὲν κύλινδρος ιαί, ἡ δὲ σφαιραῖς 5 ξ' καὶ τρίτον. διὰ δὲ ταῦτα εὑρίσκεται τὰ σφαιρικὰ στερεὰ τῆς τε γῆς καὶ τοῦ μεγίστου ὅρους τῶν προειρημένων ἀριθμῶν. τὸ ἄρα δεκασταδιαίαν ἔχον τὴν κάθετον σφαιρικὸν ὅρος πρὸς τὴν ὀλην γῆν πολλῷ ἐλάττονα λόγον ἔχει ἵπερ τὸ ἔξακισμυριοτετρακισχιλιοστὸν 10 μέρος τῆς κέγχρου πρὸς τὴν ἀπὸ τῆς ποδιαίας διαμέτρου σφαιραῖς· τὸ δὲ μὴ σφαιρικὸν ὅρος, ἃλλ' οἶν βλέπεται, πολὺ ἔτι ἐλάττονα. τὸ δὲ τοιοῦτον μέρος τῆς κέγχρου προστιθέμενον ἔξωθεν τῇ ποδιαίᾳ σφαιρᾳ ἡ 15 ιδίᾳ ἀφαιρούμενον αὐτῆς καὶ κοιλαινόμενον οὐδ' ἥντιν- οῦν ποιήσει διαφοράν. οὐδ' ἄρα τῶν ί σταδίων ἔχον τὴν κάθετον ὑψηλότατον ὅρος ἐστὶ πρὸς λόγον τοῦ μὴ σφαιρικὴν εἰναι τὴν πᾶσαν τῆς γῆς καὶ θαλάττης ἐπιφάνειαν. [ἡ περίμετρος τῆς γῆς ἐστι σταδίων μ^{κε'} β, ἡ δὲ διάμετρος μ^{η'} ρπβ', τὸ δ' ἀπὸ τῆς διαμέτρου τε- 20 τράγωνον μ^{ξδ'} μ^{βψιε'} ρκδ', ὁ δὲ κύβος μμμ^{φιε'} μμ^{γνιθ'} μ^{θροη'} ηφξη'. τοῦ δὲ κύβου τὸ τεσσαρεσκαιδέκατον μμμ^{λς'} μμ^{ηρα'} μ^{δσκε'} χιβ'.]

1 Martinus locum ita supplevit: πρὸς τὸν ἐπὶ τοῦ κύκλου κύλινδρον, <ὅν> ἀποδείκνυσιν — σφαιραῖς, <λόγον εἰναι ὡς ιδ' πρὸς ιαί> 3 Ἀρχιμ.: de sph. et cyl. I 37 6 ζ καὶ τρίτον] ξι B* 8 δεκασταδιαίαν] δις καταδιαίαν B* 9 ὅρος B*

11 διαμέτρον ποδιαίας B 15 κυλαινόμενον B* οὐδ']

οὐ δι' B* 19 μ^{κε'} β] μ^{κε'} B* 20 sqq. τὸ δ' ἀπὸ τῆς διαμέτρου τετράγωνα μ^{ξδ'} μ^{ε'} τιε ρκδ, ὁ δὲ κύβος μυριάδων μ^{φιε'}

σφαιρικὴ δέ ἔστιν ἡ γῆ καὶ μέση κεῖται τοῦ κόσμου. παρεγκλιθεῖσα γὰρ κατὰ τὴν θέσιν οὐκ ἀπὸ παντὸς μέρους αὐτῆς τὸ μὲν ἥμισυ τοῦ οὐρανοῦ ὑπεράνω, τὸ δὲ ἥμισυ ὑφ' αὐτὴν ἔξει, οὐδὲ τὰς ἀπὸ παντὸς σημείου εἰρὸς τὸν ἔσχατον οὐρανὸν ἡκούσας εὐθείας ἴσας. καὶ μὴν ὅτι τοῦ μεγέθους οὐδένα λόγον αἰσθητὸν ἔχει πρὸς τὸ πᾶν ἡ γῆ, σημείου δὲ τάξιν ἐπέχει, δηλοῖ καὶ τὰ τῶν . . . . .

τῆς οἰκουμένης ὡς κέντρα τῆς ἡλιακῆς ὑποιθέμενα
10 σφαιρας καὶ μηδ' ἡντινοῦν αἰσθητὴν διὰ τοῦτο ποιού-
μενα τὴν παραλλαγήν. εἰ γὰρ ἐν μέν ἔστι κέντρον
ἀναγκαίως πρὸς τὰς ὄλας σφαιρας, πάντα δὲ τὰ ἐπὶ τῆς
γῆς σημεῖα ὡς τοῦτο ὑπάρχοντα φαίνεται, δῆλον ὡς ἡ

λ. κγ' λ. φοη' φεη' μμμ τεσσαρεσκαιδένατον, τοῦ δὲ κύβου τὸ τεσσαρεσκαιδένατον μμλξ B*, sequitur in B vacuum spatum trium fere versuum. Martinus haec addit: οὐ τὸ ἐπτακλάσιον καὶ τριτημόριον, ἵσον τῷ ὅγκῳ τῆς γῆς, στερεῶν σταδίων ἔστι μμμ^{σεσ} μμ.^{θν} μ.^{δτλα} ζωκα καὶ τριτημόριον. Praeterea in adn-
sic scribit: „quoniam autem plura in codice deesse videntur,
probabile est auctorem in iis quae nunc desunt ostendisse, cum
in diametro unum pedem longa sint 64000 grani milii diametri,
in sphaera, cuius haec est diametros, esse 512000000000 grani
milii moles, et toties fere terrae, qualem credidit Eratosthenes,
mole contineri pro sphaerica habitam maximi montis decem
stadia alti molem.“ 1 inscr. ὅτι μέση ἡ γῆ καὶ σημείον
λόγον ἐπέχει ὁ ἔστι σφαιρικὸν τῆς γῆς μέγεθος B
τοῦ] τῆς B* 2 παρεγκλιθεῖσα B, παρεγκλιθεῖσα Mart.

5 ἡκάσας B, em. apogr. 8 declaratur acie verutorum, qui
gnomones appellantur a mechanicis, ad faciendam solariis um-
bram, qua declarantur horae. quippe mechanici horologia insti-
tuentes per omnes provincias omnesque etiam plagas habitabiles
sumunt sibi promisce atque indifferenter horum ipsorum gnomo-
num mucrones pro puncto et medietate solstitialis pilae Chalc. 64.
<γνωμόνων ἀκρα ἐπὶ χωρῶν τε καὶ τόπων πάντων> Mart.

10 αἰσθητὴν bis scr. B, semel apogr. 13 τοῦτο] τούτων
B*, ergo si est una vera et certa medietas solstitialis pilae, omnes
autem notae atque omnia puncta ex omni regione terrarum ad-

ὅλη γῆ *(σημείου τάξιν ἐπέχει)* πρὸς τὴν ὅλην τοῦ ἡλίου σφαῖραν καὶ πολλῷ τινι μᾶλλον πρὸς τὴν τῶν ἀπλανῶν· ὥστε καὶ διὰ τοῦτο ἀεὶ τὸ ἥμισυ τοῦ κόσμου θεωρεῖσθαι ὑπὲρ αὐτήν [*βραχεῖ τινι μοίρας*].

καὶ περὶ μὲν σχήματος τοῦ τε παντὸς καὶ τῆς γῆς,⁵ ἔτι δὲ τῆς ταύτης μέσης θέσεως καὶ τοῦ πρὸς τὸ πᾶν αὐτῆς ἀδήλου μεγέθους, εἰ καὶ πολλὰ ἔτι οἶόν τε λέγειν, ἔξαρκέσει πρὸς τὴν τοῦ ἐφεξῆς παράδοσιν τὰ ὑπὸ τοῦ Ἀδράστου τὸν εἰρημένον ὑποδεδειγμένα τρόπον.

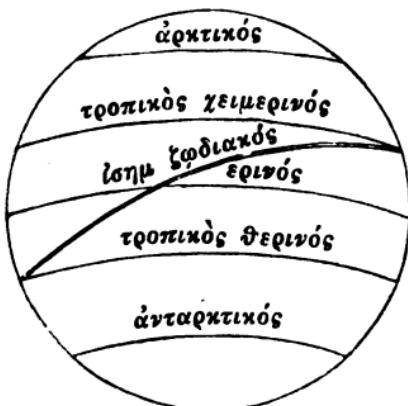
ἐν δὲ τοῖς ἐφεξῆς φησι· φερομένης δὲ τῆς οὐρανίας¹⁰ σφαίρας περὶ μένοντας τοὺς ἑαυτῆς πόλους καὶ τὸν ἐπιζευγνύντα τούτους ἄξονα, περὶ ὃν μέσον ἐφήρεισται μέση ἡ γῆ, τὰ [δὲ] ἄστρα πάντα συμφερόμενα ταύτη καὶ ἀπλῶς τὰ κατὰ τὸν οὐρανὸν πάντα σημεῖα γράφει κύκλους παραλήλους, τοιτέστιν ἵσον μὲν ἀπέχοντας¹⁵ ἀλλήλων, πρὸς ὁρθὰς δὲ γινομένους τῷ ἄξονι, ἀτε τοῖς τοῦ παντὸς πόλοις γραφομένους. ὅντων δὲ τῶν μὲν τοῖς ἄστροις *(γραφομένων κύκλων)* ἀριθμητῶν, τῶν δὲ τοῖς ἄλλοις σημείοις σχεδὸν ἀπείρων, ὀλίγοι τινὲς τετυχήνασι διασήμους προσηγορίας, οὓς χρήσιμον εἰδέναι²⁰ πρὸς τὴν τῶν κατὰ τὸν οὐρανὸν ἐπιτελουμένων θεωρίαν. εἰς μὲν δοπερὶ τὸν ἡμῖν μετέωρον καὶ ἀεὶ φαινό-

sequuntur veram istam solis medietatem, perspicuum est, quod omnis terra puncti vicem habeat adversum solis globum comparata Chalc. 1 *(σημείον ἔστι) Mart.* 4 *(ἥ) βραχεῖ τινι μεῖον (vel μείζον) Mart.* 10 *inscr. περὶ τῶν ἐν τῇ ἀπλανεῖ (ἀπλανῆ B*) παραλήλων κύκλων B sed enim caelite sphaera vertente semet circa fixos et manentes semper polos continuantemque eosdem polos axem, cui adhaeret medio media tellus, comitatur vertiginem caelitis sphaerae stellarum omnium populus e. q. s. Chalc.* 65 20 *διασήμου] διὰ σημείου B*, nobili celebres appellatione Chalc.* 22 *εἰς] ἥς B**

μενον πόλον καὶ αὐτὸς ἀεὶ φανερός, καλούμενος ἀρκτικὸς ἀπὸ τῶν ἐν αὐτῷ κατηστερισμένων ἄρκτων. ἔτερος δὲ ἐξ ἑναντίας, ἵσος τούτῳ, περὶ τὸν ἀποκεφυμμένον πόλον καὶ αὐτὸς ἡμῖν ἀεὶ ἀφανῆς, καλούμενος ἀνταρκτικός. μέσος δὲ πάντων μέγιστος καὶ δίχα διελὼν τὴν ὅλην σφαῖραν, καλούμενος ἴσημερινός, ἐπειδὴ τῷ μὲν ὑπ' αὐτὸν κλίματι τῆς γῆς πᾶσαι υὔκτες καὶ πᾶσαι ἡμέραι ἰσαι, καὶ τῶν ἄλλων δὲ ἐν ὅσοις κατὰ πᾶσαν ἐκάστην τροπὴν τοῦ παντὸς ἀνατέλλων τε καὶ δύνων 10 φαίνεται ἥλιος, ἐπειδὰν κατὰ τοῦτον γένηται τὸν κύκλου, ἵσην ἡμέραν διαιρεῖ νυκτί. μεταξὺ δὲ τοῦ τε ἴσημερινοῦ καὶ τῶν ἀρκτικῶν καθ' ἐκάτερον τροπικός, θερινὸς μὲν ὡς πρὸς ἡμᾶς ἐπὶ τὰ ἐνθάδε τοῦ ἴσημερινοῦ ταπτόμενος, χειμερινὸς δὲ ὁ ἐπὶ θάτερα, τὴν ἐπὶ τὰ 15 νότια τε καὶ βόρεια πάροδον τοῦ ἥλιου τρέποντος. λοξὸς γὰρ τούτοις ἔγκειται ὁ ἥδισιακός, μέγιστος μὲν καὶ αὐτὸς κύκλος, τῶν μὲν τροπικῶν ἐφαπτόμενος καθ' ἐν ἐκατέρου σημεῖον, τοῦ μὲν θερινοῦ κατὰ καρκίνον, θατέρου δὲ κατ' αἰγαλέοντα, δίχα δὲ τέμνων τὸν ἴσημερινὸν καὶ αὐτὸς 20 ὑπ' ἔκείνου διχοτομούμενος κατά τε χηλὰς καὶ κριόν, ὑφ' ὃν ἥλιός τε φέρεται καὶ ἡ σελήνη καὶ οἱ λοιποὶ πλάνητες, φαίνων τε ὁ τοῦ Κρόνου προσαγορευόμενος, ὡς δέ τινες Ἡλίου, καὶ φαέθων ὁ τοῦ Διός, ἔτι δὲ πυρόεις, ὃν Ἀρεως καλοῦσιν, οἱ δὲ Ἡρακλέους, καὶ

1 φανερῶς B* 3 τούτῳ] τοῦτο B* 7 υὔκτες καὶ] νύκται B* 12 καθ' ἔτερον B, hac atque illac Chalc. 66. cf. Cleom. p. 15 Bak. καθ' ἐκάτερον δὲ τοντῶν πάλιν ἔτεροι γράφονται δύο κτλ. 16 ἥδισιακός add. Mart., in B spatium vacuum est; per quos obliquus curvatur signifer, et ipse maximus circulus e. q. s. Chalc. inscr. περὶ τοῦ ἥδισιακοῦ καὶ τῶν πλανωμένων ἥδισιακῶν (ἥδισιακῶν del. Mart.) B 22 φαίνων τε] φαίνοντε B*

φωσφόρος, ὃν φασιν Ἀφροδίτης, τοῦτον δὲ καὶ ἐωσφί-
φον καὶ ἐσπερον ὀνομάζουσι, πρὸς δὲ τούτοις στίλβων,
ὅν καλοῦσιν Ἐφμοῦ.

λέγεται δέ τις κύκλος ὁρίζων, ὁ διὰ τῆς ἡμετέρας
ῶψεως ἐκβαλλόμενος καὶ κατ' ἐπιπρόσθησιν τῆς γῆς⁵
ἴσα διαιρῶν ὡς πρὸς αἰσθησιν τὸν ὅλον οὐρανόν, τουτ-
έστι τό τε φανερὸν ὑπὲρ γῆς ἡμισφαίριον καὶ τὸ ἀφα-
νὲς ὑπὸ γῆς, μέγιστος ὁμοίως καὶ τοὺς μεγίστους
διχοτομῶν τὸν τε ἴσημερινὸν καὶ τὸν ξωδιακόν· ὅθεν
καὶ τῶν κατὰ διάμετρον ἄστρων κατὰ συξυγίαν ἀεὶ¹⁰
θάτερον μὲν ἐπ' ἀνατολῆς ὁρᾶται, θάτερον δὲ ἐπὶ
δύσεως. διαιρεῖ δὲ οὗτος δίχα καὶ τὸν μεσημβρινόν.
ἴστι γάρ τις καὶ μεσημβρινὸς καλούμενος μέγιστος κύ-
κλος, γραφόμενος μὲν διὰ τῶν πόλων τοῦ παντὸς ἀμφο-
τέρων, ὁρθὸς δὲ νοούμενος πρὸς τὸν ὁρίζοντα. καλεῖται¹⁵

4 inscr. περὶ τοῦ ὁρίζοντος B [κύκλων] κύκλων B,
dicitur etiam circulus finalis Chalc.

5 ἐπιπρόσθεσιν B*,
12 διαιρεῖται B*, potest etiam scribi διαιρεῖται δὲ
οὗτος δίχα ὑπὸ τοῦ μεσημβρινοῦ. hunc autem ipsum bifariam
dividit meridialis Chalc.

13 inscr. περὶ μεσημβρινοῦ B

9*

⟨δὲ⟩ μεσημβρινὸς οἶον ἐπειδὴ κατὰ μέσην ἡμέραν ἐπὶ τούτῳ γίνεται μετέωρος ὁ ἥλιος. καλοῦσι δὲ ἔνιοι τοῦτον καὶ κόλουρον, ἐπειδὴ ⟨τὸ⟩ πρὸς τὸν ἀφανῆ πόλον μέρος αὐτοῦ ἐφ' ἡμῖν ἐστιν ἀφανές.

5 ἀλλ' ὁ μὲν ἴσημερινὸς καὶ οἱ ἑκατέρωθεν τούτου τροπικὸς δεδομένοι καὶ ἀφαρότες τοῖς μεγέθεσι καὶ ταῖς θέσεσι. δεδόσθαι δὲ λέγεται τῇ θέσει σημεῖά τε καὶ γραμμαί, ἢ τὸν αὐτὸν ἀεὶ τόπον ἐπέχει· τῷ δὲ μεγέθει δεδομένα χωρία τε καὶ γραμμαὶ καὶ γωνίαι λέγονται,
10 οἷς δυνάμεθα ἵσα πορίσασθαι. ὁ δὲ τοῦ ἴσημερινοῦ κύκλος καὶ οἱ ἑκατέρωθεν τροπικὸι ἀεὶ τὸν αὐτὸν ἐπέχουσι τόπον καὶ ἀφαρότες εἰσὶ· καὶ ἴσους αὐτοῖς οἶον τε πορίσασθαι, τῷ μὲν ἴσημερινῷ τὸν τε ξωδιακὸν καὶ τὸν ὄρεζοντα καὶ τὸν μεσημβρινόν, τῷ δὲ χειμερινῷ τὸν
15 θερινὸν καὶ τῷ θερινῷ τὸν χειμερινόν· οἵτινες διὰ τούτων ἀεὶ εἰσι δεδομένοι, ὅτι οὐκ ἐφ' ἡμῖν ἐστι τοιούσδε ἦ τηλικούσδε ὑποστήσασθαι αὐτούς, ἀλλὰ τῇ φύσει ὑποκείμενοι τοιοῦτοι καὶ δεδομένοι, κανὸν μὴ ἡμεῖς δῶμεν· ἢ δὲ ἐφ' ἡμῖν ἐστι δοῦναι αὐτὰ ἦ τοῖα ἦ τοῖα
20 εἶναι, ταῦτα τῇ [δὲ] φύσει οὐκ ἐστι δεδομένα. φύσει οὖν δεδομένοι καὶ ἀφαρότες [τοιτέστιν ὑφεστῶτες καὶ ἀφαρότες] ὅ τ' ἴσημερινὸς καὶ οἱ ἑκατέρωθεν καὶ τῇ θέσει καὶ τοῖς μεγέθεσιν. ὁ δὲ ξωδιακὸς τῷ μὲν μεγέθει δέδοται καὶ τῇ κατ' αὐτὸν τὸν οὐρανὸν θέσει, τῷ δὲ
25 πρὸς ἡμᾶς οὐ δέδοται τῇ θέσει· μεταπίπτει γὰρ ὡς πρὸς ἡμᾶς, διὰ τὴν ἐν τῷ παντὶ λόξωσιν ἄλλοτε ἄλλως ἴστά-

6 τροπικὸς δεδομένοι] δεδομένοι τροπικὸι B* 7 διδοοσθαι
B* 12 τρόπον B* αὐτοῖς] αὐτοὺς B* 15 διὰ τοῦτο
Mart. 19 ἦ τοιά ἦ τοιά B, ἦ τοιάδε ἦ τοιάδε Mart.
20 δὲ del. Mart. 21 pr. καὶ ἀφαρότες del. Mart. 24 τῷ] τὸ?

μενος ὑπὲρ ἡμᾶς. μεσημβρινὸς δὲ καὶ ὁρίζων τῷ μὲν μεγέθει δεδομένοι, μέγιστοι γάρ, τῇ δὲ θέσει μεταπίπτοντες καθ' ἔκαστον κλίμα τῆς γῆς, ἄλλοι παρ' ἄλλοις γινόμενοι· οὗτε γάρ ἀπασι τοῖς ἐπὶ τῆς γῆς ὁ αὐτὸς ὁρίζων, οὗτε πᾶσι τῷ αὐτῷ μεσουράνισμα, οὗθ' ἔκάστῳ ⁵ ἐστὶν ὁ <αὐτὸς> μεσημβρινός. οἱ μέντοι πρὸς τοῖς πόλοις, ὃ τε ἀρκτικὸς καὶ ὁ ἀνταρκτικός, οὗτε τοῖς μεγέθεσι δέδονται οὗτε ταῖς θέσεσι· κατὰ δὲ τὴν διαφορὰν τῶν νοτιωτέρων καὶ βορειοτέρων κλιμάτων παρ' οὓς μὲν μείζονες, παρ' οὓς δὲ ἐλάττονες ὁρῶνται, καὶ κατὰ ¹⁰ μέσην μέντοι τὴν γῆν, τουτέστι κατὰ τὴν ὑπὸ τὸν ἴσημερινὸν λεγομένην ξώνην διὰ καῦμα ἀοίκητον, οὐδ' ὅλως γίνονται, τῶν πόλων ἀμφοτέρων ἐκεῖ φαινομένων καὶ τοῦ ὁρίζοντος δι' αὐτῶν ἐκπίπτοντος. εἰσὶ δὲ οἱ καὶ τὴν σφαῖραν ὁρθὴν καλοῦσι, πάντων τῶν παραλλήλων ¹⁵ ὁρθῶν γινομένων ὡς πρὸς ἐκείνους τοὺς τόπους τῆς γῆς.

ἔτι τῶν μὲν ἄλλων κύκλων ἔκαστος ὅντως ἐστὶν κύκλος ὑπὸ μιᾶς γραμμῆς περιεχόμενος. ὁ δὲ λεγόμενος ξωδιακὸς ἐν πλάτει τινὶ φαίνεται καθάπερ τυμπάνου κύκλος, ἐφ' οὐ καὶ εἰδωλοκοιεῖται τὰ ξωδια. τούτου ²⁰ δὲ ὁ μὲν διὰ μέσου λέγεται τῶν ξωδίων, ὅστις ἐστὶν καὶ μέγιστος καὶ τῶν τροπικῶν ἐφαπτόμενος καθ' ἐν ἔκατέφον σημεῖον καὶ τὸν ἴσημερινὸν διχοτομῶν· οἱ δὲ ἔκατέρωθεν τὸ πλάτος ἀφορίζοντες τοῦ ξωδιακοῦ καὶ τοῦ διὰ μέσου ἐλάττονες.

25

2 τῇ δὲ θέσει μετ.] τῇ θέσει μετ. δὲ B, τῇ θ. δὲ μ. Mart., sed positione nutant e. q. s. Chalc. 67 5 μεσουράνημα?

οὗθ'] καθ' B, καὶ Mart. 16 πρὸς ἐκείνους] προσήκει ὡς B*

17 inscr. περὶ τοῦ ξωδιακοῦ B 16 πρὸς ἐκείνους] εἰς τις B, εἰς τις Mart. etiam illud addendum Chalc. 68 21 ὁ μὲν <τὸ πλάτος διατέμνων>? secat porro latitudinem eius circulus qui inter signa medius appellatur Chalc.

οἱ μὲν οὖν πολλοὶ καὶ ἀπλανεῖς ἀστέρες τῇ πρώτῃ
καὶ μεγίστῃ καὶ τὸ πᾶν ἔξωθεν περιεχούσῃ σφαίρᾳ συμ-
περιφέρουνται μίαν καὶ ἀπλῆν ἐγκύκλιον κίνησιν, ὡς
ἐνεστηριγμένοι ταύτῃ καὶ ὑπ' αὐτῆς φερόμενοι, θέσιν
τε *μίαν* καὶ ἀεὶ τὴν αὐτὴν ἐν τῇ σφαίρᾳ διαφυλάτ-
τοντες καὶ τὴν πρὸς ἄλλήλους τάξιν ὁμοίαν, μηδ' ἥντιν-
οῦν ἐτέραν μεταβολὴν ποιούμενοι μήτε σχήματος ἢ
μεταναστάσεως μήτε μεγέθους ἢ χρώματος. ἦλιος δὲ
καὶ σελήνη καὶ οἱ λοιποὶ πάντες ἀστέρες καλούμενοι
10 πλάνητες συναποφέρουνται μὲν ὑπὸ τοῦ παντὸς τὴν ἀπὸ
ἀνατολῶν ἐπὶ δύσιν φορὰν καθ' ἐκάστην ἡμέραν, καθὰ
καὶ οἱ ἀπλανεῖς, φαίνονται δὲ καθ' ἐκάστην ἡμέραν
πολλὰς καὶ ποικίλας ἄλλας ποιούμενοι κινήσεις. εἰς τε
γὰρ τὰ ἐπόμενα τῶν ἔωδίων μετίασι καὶ οὐκ εἰς τὰ
15 προηγούμενα κατὰ τὴν ἴδιαν πορείαν, ἀντιφερόμενοι
τῷ παντὶ τὴν κατὰ μῆκος αὐτῶν λεγομένην φοράν,
καὶ ἀπὸ τῶν βιορείων ἐπὶ τὰ νότια καὶ ἀνάπαλιν τρέ-
πονται, τὴν κατὰ πλάτος ποιούμενοι μετάβασιν, ἀπλῶς
δὲ ἀπὸ τοῦ θερινοῦ τροπικοῦ πρὸς τὸν χειμερινὸν καὶ
20 ἀνάπαλιν φερόμενοι διὰ τὴν τοῦ ἔωδιακοῦ λόξωσιν τού-
τοις ὑφ' ὅν ἀεὶ θεωροῦνται, καὶ ἐν αὐτῷ τῷ πλάτει

1 inscr. περὶ τῶν ἀπλανῶν B   2 καὶ τὸ et in fine
 paginae et in initio sequentis scr. B, semel apogr.   3 ἀπλῆν]
 ἀπλανῆ τὴν B: cf. p. 149, 1. una simplici que circa illam agi-
 tatione Chalc. 69   4 ἐν ἐστηριγμένοι B*   5 unam et ean-

^a dem semper positionem Chalc.   6 ἥντινον B   8 inscr.
 περὶ τῶν πλανήτων B   7 ἦλιος δὲ] ἦλιός τε B   13 εἰς]
 εἰς B*   16 τῷ παντὶ] πάντη B*, universi globi motui contra-
 rios motus agentes Chalc.   17 τρέπεται B   18 πλάτος] παντὸς
 B, τοῦ παντὸς Mart. cf. vs. 21. p. 135, 12. 173, 11. latiore de-
 flexione perverse Chalc.   20 τούτοις ὑφ' ὅν ἀεὶ θεωροῦνται
 fort. del.

τοῦ ξωδιακοῦ ποτὲ μὲν βιοφειότεροι τοῦ διὰ μέσου φαινόμενοι καὶ ὑψοῦσθαι λεγόμενοι, ποτὲ δὲ νοτιώτεροι καὶ ταπεινούμενοι, καὶ τοῦτο οἱ μὲν πλεῖστοι, οἱ δὲ ἔλαττον, ἔτι δὲ καὶ τοῖς μεγέθεσι διαλλάττοντες, διὰ τὸ ποτὲ μὲν ἀπογειότεροι, ποτὲ δὲ σύνεγγυς ἡμῖν ἐν τῷ βάθει φέρεσθαι. διὰ δὲ τοῦτο καὶ τὸ τάχος τῆς κινήσεως διὰ τῶν ξωδίων ἀνώμαλον φαίνονται ποιούμενοι, τὰ ἵσα διαστήματα μὴ ἐν ἶσοις χρόνοις παραλλάττοντες, ἀλλὰ δᾶττον μὲν ὅτε καὶ μέγιστοι δοκοῦσι διὰ τὸ προσγειότεροι καθίστασθαι, βραδύτερον δὲ ὅτε καὶ μικρότεροι διὰ τὸ γίνεσθαι ἀπόγειοι.

τὸ δ' ἐν αὐτῷ τῷ ξωδιακῷ πλάτος τῆς μεταβάσεως ὁ μὲν ἥλιος βραχὺ τι παντάπασιν δρᾶται, τὸ πᾶν περὶ μίαν μοῖραν τῶν τξ'. ἡ δὲ σελήνη, καθὰ οἱ ἀρχαῖοι φασι, καὶ ὁ φωσφόρος πλεῖστον, περὶ γὰρ μοῖρας ιβ'.¹⁵ στίλβων δὲ περὶ μοῖρας η'· πυρόεις δὲ καὶ φαέθων περὶ μοῖρας ε'· φαίνων δὲ περὶ μοῖρας γ'. ἀλλὰ σελήνη μὲν καὶ ἥλιος ἴσον ἐφ' ἐκάτερον τοῦ διὰ μέσου ἐν παντὶ ξωδίῳ κατὰ πλάτος φαίνονται χωρεῖν, τῶν δὲ ἄλλων ἔκαστος οὐκ ἴσον, ἀλλ' ἐν τινι μὲν βιοφειότατος, ἐν τινεῖ δὲ νοτιώτατος γίνεται. τὸν δὲ τῶν ξωδίων κύκλον κατὰ τὸ μῆκος ἀπὸ σημείου ἐπὶ τὸ αὐτὸν σημεῖον, εἰς τὰ ἐπό-

1 βιοφειότερον τὸν διὰ μέσου φαινόμενον B*   3 καὶ τοῦτο: ante καὶ nota eiusdem vocis B   6 τάχος] πάχος B*

9 προσγειότερον B   12 post μεταβάσεως pauca videntur excidisse: evagatio tamen in latum, quae fit in zodiaco, non aequa est omnium; quippe solis minor e. q. s. Chalc. 70

13 παντάπασι φέρεται Mart. περὶ μίαν μοῖραν. cf. p. 194, 7. Schiaparelli, Ztschr. f. Math. u. Physik XXII. Suppl. (Abh. zur Gesch. d. Math. I) p. 126   14 cf. p. 194, 10   15 ιβ': cf.

Biot, Journal des Savants 1850 p. 200   16 στίλβων δὲ B
18 μέσον B*   21 νοτιώτατος: i corr. ex ε B   ^{ερμῆς}

μενα καὶ οὐκ εἰς τὰ προηγούμενα, σελήνη μὲν ἐν ἡμέραις καὶ τρίτῳ μάλιστα ἡμέρας καὶ νυκτὸς διέρχεται· ὁ ἥλιος δὲ ἐνιαυτῷ, ὃς ἔστιν ἡμερῶν ἐγγὺς τοῦ διώφωσφόρος δὲ καὶ στίλβων καθ' Ἑκαστα μὲν ἀνωμάλως, ὃ δὲ λίγον παραλλάττοντες τοῖς χρόνοις, ὡς δὲ τὸ ὅλον εἴπειν ἴσοδρομοι ἥλιψ εἰσίν, ἀεὶ περὶ τοῦτον ὁρώμενοι· διὸ καταλαμβάνουσί τε αὐτὸν καὶ καταλαμβάνονται· πυρόεις δὲ δύλγον δεῖν διετίᾳ, καὶ φαέθων μὲν σύνεγγυς ἔτεσι δώδεκα, φαίνων δὲ παρ' ὄλγον ἔτεσι λ'.

10 διὸ καὶ τὰς πρὸς τὸν ἥλιον συνόδους καὶ φάσεις καὶ κρύψεις, ἃς καὶ αὐτὰς ἀνατολὰς καλοῦσι καὶ δύσεις, οὐχ ὁμοίως πάντες ποιοῦνται. σελήνη μὲν γὰρ μετὰ τὴν πρὸς τὸν ἥλιον σύνοδον, ἐπειδὴ θᾶττον αὐτοῦ τὴν εἰς τὰ ἐπόμενα ποιεῖται κίνησιν, ἀεὶ ἐσπερία πρώτως φαινομένη καὶ ἀνατέλλουσα, ἐφάρα κρύπτεται καὶ δύνει. φαίνων δὲ καὶ φαέθων καὶ πυρόεις ἀνάπταιν ἐπειδὴ βραδίου ἥλιον τὸν τῶν ζῳδίων ἀνύουσιν εἰς τὰ ἐπόμενα κύκλον, οἶνον αὐτοὶ καταλαμβανόμενοι ὑπ' αὐτοῦ καὶ παριέμενοι, ἀεὶ ἐσπέριοι δύνοντες [δὲ] ἐῷσι ἀνατέλλουσιν. ὁ φωσφόρος δὲ καὶ στίλβων ἴσοδρομοι ὄντες ἥλιψ καὶ περὶ αὐτὸν ἀεὶ βλεπόμενοι, καταλαμβάνοντες αὐτὸν καὶ καταλαμβανόμενοι ὑπ' αὐτοῦ, ἐκατέρως ἐσπέριοι μὲν ἀνατέλλαντες ἐσπέριοι πάλιν κρύπτουνται, ἐῷσι δὲ φανέντες ἐῷσι δύνονται καὶ ἀφανίζονται. 25 τῶν γὰρ ἄλλων πλανωμένων ἀπὸ τοῦ ἥλιον πᾶν ἀπό-

8 πορόεις δὲ δύλγον δὴν διετίαν B* 14 ἐσπερία B*

17 βραδίων B* 18 κύκλον, οἶνον] κύκλον κύκλον οἶνον B,
κύκλον, τούναντίον Mart. tamquam ab eo comprehensi Chalc.

19 ἐσπέριοι B* δύνονται, ἐῷσι δὲ Mart. vespere occidentes exoriuntur matutinae Chalc. 20 inscr. περὶ τῶν
ἥλιον (ἥλιψ Mart.) ἴσοδρόμων B. cf. p. 187, 5 sqq.

στημα ἀφισταμένων καὶ κατὰ διάμετρον αὐτῷ ποτε γινομένων, οἱ δύο οὗτοι ἀεὶ περὶ τὸν ἥλιον ὁρῶνται, στήλησιν μὲν κ' που μοίρας, τουτέστιν ἔγγιστα δύο μέρη ξωδίου, τὸ πλεῖστον ἀνατολικώτερος ἡ δυσμικώτερος αὐτοῦ γινόμενος, ὁ δὲ τῆς Ἀφροδίτης περὶ ν' μοίρας πρὸς ἀνατολὰς ἡ δύσεις ἀφιστάμενος.

ἀνατολὴ δὲ λέγεται πλεοναχῶς· κυρίως μὲν καὶ κοινῶς ἐπὶ τε ἥλιον καὶ τῶν ἄλλων ἀστρῶν ἡ πρώτη ἀναφορὰ ὑπὲρ τὸν ὁρίζοντα· ἔτερον δὲ τρόπον ἐπὶ τῶν ἄλλων ἡ πρώτη φαῦσις ἐκ τῶν τοῦ ἥλιον αὐγῶν, ἦτις καὶ κυρίως *(φαῦσις)* ὀνομάζεται· λοιπὴ δὲ ἡ καλούμενη ἀκρόνυχος, ἐπειδὴν ἥλιον δύνοντος τὸ κατὰ διάμετρον ἀστρον ἐπὶ τῆς ἀνατολῆς βλέπηται· καλεῖται δὲ ἀκρόνυχος, ἐπειδὴ ἡ τοιαύτη ἀνατολὴ γίνεται ἄκρας νυκτός, τουτέστιν ἀρχομένης. παραπλησίως δὲ καὶ δύσις κοινῶς 15 μὲν ἡ πρώτη κάθοδος ἡ ὑπὸ τὸν ὁρίζοντα· τρόπον δὲ ἄλλον ὁ πρῶτος ἀφανισμὸς ἀστρον τινὸς ὑπὸ τῶν τοῦ ἥλιον αὐγῶν, ἦτις καὶ κυρίως κρύψις πάλιν προσαγορεύεται· λοιπὴ δὲ καὶ ἀκρόνυχος, ἐπειδὴν ἥλιον ἀνατέλλοντος τὸ κατὰ διάμετρον ἀστρον ἀντικαταδύνη. τῶν 20 δὲ διὰ τὰς τοῦ ἥλιον αὐγὰς λεγομένων ἀνατολῶν καὶ δύσεων, τουτέστι φαύσεων καὶ κρύψεων, αἱ μέν εἰσιν ἐῶαι, αἱ δὲ ἐσπέραι. ἐῶα μὲν οὖν ἐστιν ἀνατολὴ ἀστρον, ἐπειδὴν ἐκφεῦγον τὰς τοῦ ἥλιον αὐγὰς προανατέλλον αὐτοῦ πρώτως ὁραθῆ, καθάπερ καὶ ἡ τοῦ κυνὸς ἐπιτολὴ 25

3 πον] πολὺ B, cf. p. 187, 10, τὸ πολὺ Mart. 5 αὐτῷ
 B* ν'] ἐ B*, cf. p. 187, 12; quinquaginta Chalc. 7 inscr.
 ὁ ποσαχῶς λέγεται ἀνατολὴ B 8 ἐπὶ τε] ἐπεὶ δὲ B*
 9 ὑπὲρ] ὑπὸ B* 10 φάσις ej. Mart. 20 ἀντικαταδύνει B*
 23 ἐσπέραι B* 24 ἐκφεῦγων B* προανατέλλων B*
 25 πρῶτος B*

λέγεται· ἐσπερία δέ, ἐπειδὰν μετὰ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου πρώτως φανῆ, καθάπερ τὴν σελήνην ταῖς νεομηνίαις φαμὲν ἀνατέλλειν. παραπλησίως δὲ καὶ δύσεις ἔφαι μέν, ἐπειδὰν ταῖς ἔμπροσθεν ἡμέραις τι προανατέλλον 5 ἡλίου συνεγγίσαντος αὐτῷ πρώτως ἀφανισθῆ, καθάπερ ἡ σελήνη· ἐσπερία δέ, ἐπειδὰν ἐπικαταδυομένῳ τινὶ συνεγγίσας ὁ ἡλιος πρώτως διὰ τὰς αὐγὰς ἀφανὲς αὐτὸ καταστήσῃ.

τὴν δὲ κατὰ τόπον τῶν σφαιρῶν <ἢ> κύκλων θέσιν 10 τε καὶ τάξιν, ἐν οἷς κείμενα φέρεται τὰ πλανώμενα, τινὲς μὲν τῶν Πυθαγορείων τοιάνδε νομίζουσι· προσγειότατον μὲν εἶναι τὸν τῆς σελήνης κύκλου, δεύτερον δ' ὑπὲρ τοῦτον <τὸν τοῦ> Ἐφροῦ, ἐπειτα τὸν τοῦ φωσφόρου, καὶ τέταρτον <τὸν> τοῦ ἡλίου, εἴτα τὸν τοῦ Ἀρεως, 15 ἐπειτα τὸν τοῦ Διός, τελευταῖον δὲ καὶ σύνεγγυς τοῖς ἀπλανέσι τὸν τοῦ Κρόνου· μέσον εἶναι βουλόμενοι τὸν τοῦ ἡλίου τῶν πλανωμένων ὡς ἡγεμονικώτατον καὶ οἰον καρδίαν τοῦ παντός. μηνύει δὲ ταῦτα καὶ Ἀλέξανδρος ὁ Αἰτωλός, λέγων οὕτως·

1 ἐπειδὴ B*   3 ἔφα? similiter occasus matutinus quidem Chalc. 71   4 τὶς προανατέλλων B*   5 συνεγγύσαντος B*
 6 ἐσπερία Mart.   7 πρώτος B* αὐτῷ] αὐτῷ B*   9 inscr.
 περὶ θέσεως τῶν πλανωμένων B. stellarum errantium ordinem duabus figuris illustr. B; ad alteram (cui similis est descr. XXIII in Chalcidii editione Wrobeliana) adscriptum est
 αἱ σειρῆνες κατὰ] μετὰ B*   ἢ add. Mart. positionem
 vero atque ordinem conlocationis globorum vel etiam orbium Chalc. 72   κύκλων: ων e corr. B   11 τῶν Πυθαγορείων:
 cf. Zeller I p. 395, 5   17 πλανομένων B*   ἡγεμονικωτάτον Mart.   18 καρδία B, καρδίας Mart. scilicet ut inter planetas sol medijs locatus cordis, immo vitalium omnium praestantiam obtinere intellegatur Chalc. 72. cf. p. 188, 5. Procl. in Tim. p. 171 C   19 cf. Rhein. Mus. XXVI p. 586

ύψοι δ' ἄλλοθεν ἄλλος ὑπέρτερον ἐλλαχε κύκλου·
 ἀγχοτάτη μὲν δὰ σεληναίη περὶ γαῖαν,
 δεύτερος αὖ στέλβων χελυοξόου Ἐρμείαο,
 τῷ δ' ἐπι φωσφόρος ἐστὶ φαιεινότατος Κυθερείης,
 τέταρτος αὐτὸς ὑπερθεν ἐπ' ἡέλιος φέρεθ' ὑπποις, 5
 πέμπτος δ' αὖ πυρόεις φονίου Θρήικος Ἀρηος,
 ἔκτος δ' αὖ φαέθων Διὸς ἀγλαὸς ἵσταται ἀστήρ,
 ἔβδομος<αὖ> φαίνων Κρόνου ἀγχόθι τέλλεται ἀστρων.
 πάντες δ' ἐπτανόνοιο λύρης φθόγγοισι συνῳδὸν
 ἀρμονίην προχέουσι διαστάσει ἄλλος ἐπ' ἄλλῃ. 10
 καὶ γὰρ τοῦτο Πυθαγόρειον, τὸ καθ' ὑρμονίαν εἰρεσθαι
 τὸν κόσμον καὶ κατὰ τῶν ἡρμοσμένων καὶ συμφώ-

1 ὑπέρτατον BC, em. Meineke anal. Alex. p. 373   ἐλαχε
 BC, em. Vossius (cf. Gale in notis ad hist. poet. scriptt. p. 149). Schneider ad Vitr. t. II p. 23)   2 δῖα — γαῖαν recte C] δῖα
 σεληναία περὶ γαῖαν B   3 στέλβων C χελυοξόου Ἐρμείαο C]
 χελιζών (χελυσσόον Vossius, χελυοσσόον Naeke opusc. I p. 29)
 Ἐρμείον B   4 τῷ δ' ἐπὶ C] τῶν ἐπι B (τῶν δ' ἐπὶ Gale, τῷ
 ἐπι Schneider)   5 τέταρτος — ἡέλιος recte C] τέταρτος αὐτὸς
 ὑπερθεν ἐπιέλιος B   αὖ καθύπερθεν?   6 πυρόεις: cf. Ludwig
 Beitr. zur Kritik des Nonnos p. 91   φονίου Mart.] φ
 ον B (spat. vac. quattuor fere litt.), φθονίον C, φωστήρ
 Gale, φαέθων Schneider, φοβεροῦ Peerlkamp (Gelder ad Tim.
 Loer. p. 83), φόνιος G. Hermann Ztschr. f. d. AW. 1850 p. 500
 ἄρης ut vid. C (Θρηικος Ἀρης Hermann)   7 ἔκτος B,
 ἔκτος C, em. Vossius   ἀστήρ B] ἀνήρ C   8 αὖ add. Gale
 φαίνων C] φαίνεται B (ψυχρὸν — ἀστρον ej. Schneider)

κρόνω C   ἀστρων B] ἀστήρ C (ἀστρον Vossius)   9 hunc
 et seq. versum adfert etiam Heraclitus alleg. Hom. p. 27 Mehl.
 συνῳδὸν Heracl.] σύνῳδον B, συνῳδὸν C et schol. II. A 46
 ubi Heracliti locus exscriptus est   10 προχέουσι Bredow
 epist. Paris. p. 255] προσέχουσι Heracl., στοιχοῦσι B, στείχουσι
 C, παρέχουσι Schow   διασταδὸν Gale   ἄλλη C] ἄλλην B.
 διάστασιν ἄλλος ἐπ' ἄλλου schol., διαστὰς ἄλλος ἀπ' ἄλλου Hera-
 cliti codd.(?)   11 sqq. Ach. Tat. isag. ad Ar. Phaen. p. 136 A
 περὶ δὲ τῆς ἐναρμονίου κινήσεως αὐτῶν εἰπεν, ὡς ἔφην, Ἀρα-
 τος ἐν τῷ κανόνι καὶ Ἐρατοσθένης ἐν τῷ Ἐρμῇ καὶ Τψικλῆς
 καὶ Θράσυλλος καὶ Ἀδραστος Ἀφροδισιεύς καθ' B*

νων φθόγγων λόγους διεστῶτα τὰ οὐράνια τῇ φύμη καὶ τῷ τάχει τῆς φορᾶς ἡρμοσμένους καὶ συμφώνους φθόγγους ἀποτελεῖν. ὅθεν καὶ ἐν τοῖς ἐφεξῆς φησιν Ἀλεξανδρος.

- 5 γαῖα μὲν οὖν ὑπάτη τε βαρεῖα τε μεσσόθι ναιει· ἀπλανέων δὲ σφαῖρα συνημμένη ἐπλετο νήτη· μέσσην δ' ἡέλιος πλαγκτῶν θέσιν ἔσχεθεν ἄστρων· τοῦ δ' ἀπὸ δὴ ψυχρὸς μὲν ἔχει διὰ τέσσαρα κύκλος· κείνου δ' ἡμίτονον φαίνων ἀνίησι χαλασθεῖς, 10 τοῦ δὲ τόσον φαέθων ὅσον ὅβριμος Ἀρεος ἀστήρ· ἡέλιος δ' ὑπὸ τοῖσι τόνον τερψίμβροτος ἴσχει, αἴγλης δ' ἡελίοιο τριημίτονον Κυθέρεια· ἡμίτονον δ' ὑπὸ τῷ στίλβων φέρεθ' Ἐρμείαο, τόσον δὲ χρωσθεῖσα φύσιν πολυκαμπέα μήνη· 15 κέντρον δ' ἡελίοιο θέσιν διὰ <πέντ> ἔλαχε χθῶν· αὕτη πεντάξωνος ἀπ' ἡέρος εἰς φλογόεν πῦρ

5 μεσσόθι vel μεσόθι C] μέσηθι B ναιει C] ναιή B 6 νήτ C, νότης B 6 μέσην B, μέσσον vel μέσον C ἡέλιος C] ἡλιος B πλακτῶν BC, em. Vossius ἔσχεθεν C] ὑπέρσχεο B, ἔσχ' ὑπὲρ Vossius 8 ἀπὸ B, ὑπὸ C τοῦ δ' ἀφ' ὑψιστος vel τοῦ δ' ἀπὸ δὴ ὑψος ej. Naeke τέσσαρα: αρα periit in C, τεσσάρω B κύκλων C 10 τῷ δὲ τάσιν φαέθων ὅσον

Ἅβριμος ἀρεως ἀστήρ B, τοῦ δὲ τόσον φαέθω ἡνοβριμος ἀρε . . ἀστήρ C, τοῦ δ' ἰσον φαέθων, τόνον ὅβριμος Ἀρεος ἀστήρ dubitanter ej. Bergk, Ztschr. f. d. AW. 1850 p. 175 11 δ' C] om. B τῆσι ut vid. C 12 αἴγλης C ἡελίοιο C] ἡελίοις ac tum ἡ del. B Κυθέρεια Naeke] κυθερείης BC, Κυθερείη Gale 13 δ' ὑπὸ τῷ C] ἀει ὑπὸ B, δὲ ὑπὸ Gale, δ' ὑπὸ τῇ

14 Naeke fort. recte ἡρμείς C, ἔρμειας B, em. Vossius δὲ] τε Schneider πολυκαμπέα C] πολυκαμπτέα B 15 κέντρον δ' ἡελίοιο C] κέντρει (vel κένται) δ' ἡελίοις B, κέντρον ἀπ' ἡελίοιο Bergk διὰ ἔλαχε B, διέλαχε C, em. Naeke 16 αὐτῇ Schneider ἀπ' ἡέρος εἰς C] ἀπηριῆς B, ὑπ' ἡέρι ἡς Mart.

ἀρμοσθεῖσ' ἀκτῖσι πυρὸς κρυερῆσι τε πάχναις
οὐρανοῦ ἔξατουον τόνον ἐσκεθε τὸν διὰ πασῶν.
τοίην τοι σειρῆνα Διὸς παῖς ἡρμοσεν Ἐρμῆς,
ἐπτάτονον κίθαριν, θεομήστορος εἰκόνα κόσμου.

ἐν δὲ τούτοις τὴν μὲν τάξιν τῶν σφαιρῶν ἦν βεβού-
ληται μεμήνυκε, τὴν δὲ διάστασιν αὐτῶν καὶ τὰ ἄλλα
σχεδὸν πάντα φαίνεται εἰκῇ πεποιησθαι. τὴν γὰρ λύ-
ραν ἐπτάχορδον λέγων εἰκόνα κόσμου συστήσασθαι τὸν
Ἐρμῆν καὶ ἐν τῇ διὰ πασῶν ἡρμοσμένην συμφωνίᾳ τὸ
πᾶν ἐννεάχορδον συνίστησιν, ἐξ μέντοι τόνους πεφιέχον. 10
καὶ τὸν μὲν τῆς ὑπάτης φθόγγον ἀποδίδωσι τῇ γῇ,
διότι βαρυτάτη τῶν ἄλλων ἐστὶν αὕτη· καίτοι ἡ ἐπὶ τοῦ
μέσου ἐστὶν ἀκίνητος, οὐδὲ ὅλως ποιεῖ φθόγγον· τὸν δὲ
τῆς συνημμένης νήτης τῇ τῶν ἀπλανῶν ἀποδίδωσι
σφαιρά, καὶ τοῦτο ξ' . . . . μεταξὺ δὲ τίθησι φθόγγους 15
τὸν τῶν πλανωμένων. πάλιν τὸν τῆς μέσης ἀποδίδωσι
τῷ ήλιῳ, τῆς ὑπάτης οὗτε πρὸς τὴν μέσην διὰ πέντε
συμφωνούσης, ἄλλὰ διὰ τεσσάρων, οὗτε πρὸς τὴν συνημ-
μένην νήτην διὰ πασῶν, ἄλλὰ πρὸς τὴν διεξευγμένην.
τό τε πᾶν σύστημα οὗτε κατὰ διάτονον γένος ἀρμόζεται· 20
οὗτε γὰρ τριημιτονιαῖον ἀσύνθετον οὗτε πλείω ἐνὸς
ἡμιτόνια κατὰ τὸ ἔξῆς ἐν τούτῳ μελῶδεῖται τῷ γένει·

1 ἀρμοσθεῖσα ἀκτῖσι B, ἀρμοσθεῖσα κτῆδ C κρυερῆσι C]
κρυεροῖσι B 2 οὐρανὸν BC (cf. p. 140, 8 sq. 11. 13). οὐρανὸς
ἔξατονos Schneider τὸν C] τῶν B πάντων BC, em.
Schneider; in postremis complura deesse putat Bergk 3 τοῖην
C] τοῖνν B σειρῆν ὁ BC, em. Naeke 4 θεομήτορος BC,
em. Meineke 5 ἐν] εἰ B* 9 ἡρμοσμένη B*

10 περιέχον B 12 ἥ] ἥ B, εἰ Mart. 14 τῇ] τὴν B*
15 σφαιραν B* καὶ τούτων μεταξὺ ξ' τίθησι Mart. fort.
recte; in B post ξ vacuum spatium est paucarum literarum

οὗτε μην κατὰ χρῶμα· πάλιν γὰρ ἐν χρώματι τόνος ἀσύνθετος οὐ μελῳδεῖται. εἰ δὲ μικτὸν ἐξ ἀμφοῖν λέγει τις τοὺν γενοῖν εἶναι τὸ σύστημα, ... τό τε πλείω δυοῖν κατὰ τὸ ἔξης ἡμιτόνια τάττεσθαι οὐδ' 5 ὅλως ἔστιν ἐμμελές. ἀλλὰ ταῦτα μὲν τοῖς ἀμυνήτοις μουσικῆς ἔστιν ἄδηλα.

'Ερατοσθένης δὲ τὴν μὲν διὰ τῆς φορᾶς τῶν ἀστρων γινομένην ἀρμονίαν παραπλησίως ἐνδείκνυται, τὴν μέντοι τάξιν τῶν πλανωμένων οὐ τὴν αὐτήν, ἀλλὰ μετὰ 10 σελήνην ὑπὲρ γῆς δεύτερόν φησι φέρεσθαι τὸν ἥλιον. φησὶ γὰρ ὡς Ἐρμῆς ἔτι νέος, ἐργασάμενος τὴν λύραν, ἔπειτα πρώτως εἰς τὸν οὐρανὸν ἀνιών καὶ παραμείβων τὰ πλανῶσθαι λεγόμενα, θαυμάσας τὴν διὰ τὴν φύμην τῆς φορᾶς αὐτῶν γινομένην ἀρμονίαν τῇ ὑπ’ αὐτοῦ 15 κατεσκευασμένῃ λύρᾳ <ὅμοιαν> . . . . . ἐν δὲ τοῖς ἔπεσι φάίνεται ὁ ἀνὴρ οὗτος τὴν μὲν γῆν ἔαν ἀκίνητον, ἐν η̄ δὲ φθόγγοις ποιεῖ ὑπὸ τὴν τῶν ἀπλανῶν σφαῖραν τὰς τῶν πλανωμένων ἐπτά, [καὶ] πάσας κινῶν περὶ τὴν γῆν καὶ τὴν λύραν ποιούμενος 20 ὄχταχορδον ἐν τῇ διὰ πασῶν συμφωνίᾳ [οἱ μουσικῶτα-

1 κατὰ χρῶμα] χρῶμα τὲ B, ἐν χρώματι Mart. 7 sqq.
cf. Erat. carm. rel. p. 38. Bernhardy Erat. p. 143 11 ἔτι]
ἔστι B* 12 πρῶτος B*, primitus Chalc. 73 13 θαυμάσοις
B, θαυμάσεις Mart. miratum Chalc. 15 ὅμοιαν Mart. addi-
dit post ἀρμονίαν: miratum, quod imago a se inventi operis in
caelo quoque reperiatur stellarum conlocatione, quae causa esset
concentiae, recensere, primum se a terra transmisisse lunae
globum, post quem superasse solis, dehinc Mercurii Stibontis et
ceterorum cum aplani summa et excelsa Chalc. 17 cf. p.

105, 15 sqq. 18 τὰς] ταῖς B* 20 ὁ μουσικῶ ἀλεξανδρος B, ὁ
μουσικῶτας ἀλέξανδρος apogr., ὁ μουσικῶτερος Ἀλέξανδρον
Mart., οὐχ ὡς ὁ μουσικῶτας Ἀλέξανδρος Bergk

τος Ἀλέξανδρος]. οἱ μέντοι μαθηματικοὶ τὴν τάξιν τῶν πλανωμένων οὕτε ταύτην <οὕτε τὴν> αὐτὴν πάντες τιθέασιν, ἀλλὰ μετὰ μὲν τὴν σελήνην τάττουσι τὸν ἥλιον, ὑπὲρ δὲ τοῦτον ἔνιοι μὲν τὸν στίλβοντα, εἴτα τὸν φωσφόρον, <ἄλλοι δὲ τὸν φωσφόρον,> ἔκειται τὸν στίλβοντα, τοὺς δὲ ἄλλους ὡς εἰρηται.

Πλάτων δὲ ἐπὶ τέλει τῆς Πολιτείας, προτρέπων ἐπὶ δικαιοσύνην καὶ ἀρετὴν, μῦθόν τινα διεξεισι [καὶ] περὶ τῆς τῶν οὐρανίων διακοσμήσεως, λέγων ἄξονα μέν τινα διὰ τοῦ πόλου διήκοντα οἶον κίονα, ἐτέραν δὲ ἡλιακάτην 10 καὶ ἄτρακτον, τοὺς δέ τινας περὶ τοῦτον κοίλους ἐν ἀλλήλοις ἡρμοσμένους σφονδύλους τὰς τῶν ἀστρων σφαιρας, ζ μὲν τῶν πλανωμένων, ἐκτὸς δὲ μίαν τῶν ἀπλανῶν ἐντὸς αὐτῆς περιέχουσαν τὰς ἄλλας· δηλοὶ δὲ τὴν τάξιν τῶν σφαιρῶν διά τε τοῦ μεγέθους τῶν ἀστρων 15 ἐκάστου καὶ διὰ τοῦ χρώματος ἐκάστου καὶ ἔτι διὰ τοῦ τάχους τῆς ἐπὶ τὰ ἐμαντία τῷ παντὶ φορᾶς, λέγων οὕτως·

ἐπειδὴ δὲ τοῖς ἐν τῷ λειμῶνι ἐκάστοις ἐπτὰ ἡμέραι γένοιντο, ἀναστάντας ἐντεῦθεν δεῖν τῇ ὄγδοῃ ἐκπορεύεσθαι, καὶ ἀφικνεῖσθαι [ἢ] τεταρταίους ὅδεν καθορᾶν

1 mathematici tamen neque hanc neque unam omnes ordinationem stellarum errantium ponunt Chalc. 4 τοῦτον corr. ex τούτων B 5 ἄλλοι δὲ τὸν φωσφόρον add. Mart. ultra hunc autem quidam Mercurium, quidam alium aliquem ex residuis conlocant Chalc. 7 τὰ ἐν τῇ Πολιτείᾳ περὶ τοῦ Παρφίλον μύθον B (haec verba sine ullo discrimine ceteris inserita sunt) τῆς Πολιτείας: cf. Civ. X p. 614 B sqq. 9 cf. Boeckh kl. Schr. III p. 299 sqq. 10 τὸν πόλον B οἶον] οἱ B* ἡλιεπάτην B* 11 τοῦτο B 13 ἐκτος B* μίαν] πρώτην (i. e. α') B, πρώτην τὴν Mart. 19 Plat. Civ. p. 616 B ἡμέραις B 20 γένοιτο B πορεύεσθαι Plato 21 τεταρτεονς ὅδεν καθαρᾶν B

ἄνωθεν διὰ παντὸς τοῦ οὐρανοῦ καὶ γῆς τεταμένον φῶς
εὐθύν, οἷον κίονα, μάλιστα τῇ ἐφιδι ἐμφερέσ, λαμπρότε-
ρον δὲ καὶ καθαρώτερον, εἰς ὃ ἀφικνεῖσθαι προελθόν-
τας ἡμερησίαν ὁδόν, καὶ ἰδεῖν αὐτόθι κατὰ μέσον τὸ
5 φῶς ἐκ τοῦ οὐρανοῦ τὰ ἄκρα τῶν δεσμῶν τεταμένα·
εἶναι γὰρ τοῦτο τὸ φῶς σύνδεσμον τοῦ οὐρανοῦ, οἷον
τὰ ὑποξώματα τῶν τριήρων, οὗτο πᾶσαν συνέχον τὴν
περιφοράν· ἐκ δὲ τῶν ἄκρων τεταμένον ἀνάγκης ἄτρα-
κτον, δι’ οὗ πάσας ἐπιστρέφεσθαι τὰς περιφοράς· οὗ
10 τὴν μὲν ἡλακάτην καὶ τὸ ἄγκιστρον εἶναι ἐξ ἀδάμαντος,
τὸν δὲ σφόνδυλον μικτὸν ἐκ τούτου καὶ ἄλλων. τὴν
δὲ τοῦ σφονδύλου φύσιν εἶναι τοιάνδε· τὸ μὲν σχῆμα
οἴανπερ τοῦ ἐνθάδε· νοῆσαι δὲ δεῖ ἐξ ὧν ἔλεγε τοιόνδε
αὐτὸν εἶναι· ὥσπερ γὰρ ἂν ἐν ἐνὶ μεγάλῳ σφονδύλῳ
15 κοίλῳ καὶ ἔξεγλυσμένῳ διαμπερὲς ἄλλος τοιοῦτος ἐλάτ-
των ἐγκέοιτο ἀρμόττων καθάπερ οἱ κάδοι εἰς ἄλλήλους
ἀρμόττοντες· καὶ οὕτω δὲ τρίτον ἄλλον καὶ τέταρτον
καὶ ἄλλους τέτταρας. ὅκτῳ γὰρ εἶναι τοὺς σύμπαντας
σφονδύλους ἐν ἄλλήλοις ἐγκειμένους, κύκλους ἄνωθεν
20 τὰ χείλη φαίνοντας, ωῶτον συνεχὲς ἐνὸς σφονδύλου
ἀπεργαζομένους περὶ τὴν ἡλακάτην· ἐκείνην δὲ διὰ

1 τεταγμένον B (sic etiam Platonis codex Vat. B) 2 ἐμ-
φερέσ] προσφερῆ Pl. (προσφερὲς Ven. B) 3 καθαρότερον B
ἀφικέσθαι Pl. 4 ἰδεῖν Pl.] δεῖν B 5 τὰ ἄκρα αὐτοῦ
τῶν δεσμῶν Pl. (τὰ ἄκρα τῶν δεσμῶν αὐτοῦ codd. multi, τὰ
ἄκρα ἐκ τῶν δεσμῶν υπο) τεταμένα εἶναι· τοῦτο γὰρ φῶς
B 7 οὗτος πᾶς συνέχων (corr. εκ συνεχῶς) B 8 ἀνάγκαις
B 10 ἡλεκάτην B καὶ] τε καὶ Pl. 11 ἐκ τε τούτου
καὶ ἄλλων γενῶν Pl. 12 τοῦ Pl.] τὴν B 13 οἰστερὸς ἢ τοῦ
Pl. 14 ὥσπερ γὰρ ἂν ἐνὶ μεγάλῳ B, ὥσπερ ἂν εἰ ἐν ἐνὶ¹
μεγάλῳ Pl. 15 κύλῳ καὶ ἐγκειλυσμένῳ B ἄλλῳ B
ἔλαττον B 16 ἐκείοιτο B οἱ ante εἰς Pl. (om. Vind. B)
17 δὲ] δὴ Pl. 20 σφονδύλους B et Platonis codd. duo
21 δὲ διὰ Pl.] διὰ δὲ B

μέσον τοῦ ὄγδόουν διαμπερὲς ἐληλάσθαι. τον μὲν οὖν πρῶτον τε <καὶ> ἔξωτάτῳ σφόνδυλον πλατύτατον τὸν τοῦ χείλους κύκλου ἔχειν, τὸν δὲ <τοῦ> ἕκτον δευτέρον, τρίτον δὲ τὸν τοῦ τετάρτου, τέταρτον δὲ τὸν τοῦ ὄγδόουν, πέμπτον δὲ τὸν τοῦ ἑβδόμου, ἕκτον δὲ τὸν τοῦ πέμπτου, 5 ἑβδομον δὲ τὸν τοῦ τρίτου, ὅγδοον δὲ τὸν τοῦ δευτέρου. καὶ τὸν μὲν τοῦ μεγίστου ποικίλον, τὸν δὲ τοῦ ἑβδόμου λαμπρότατον, τὸν δὲ τοῦ ὄγδόου χρῶμα ἀπὸ τοῦ ἑβδόμου ἔχειν προσλάμποντος, τὸν δὲ τοῦ δευτέρου καὶ πέμπτου παραπλήσια ἀλλήλοις, ἔανθότερα ἐκείνων 10 χρώματα, τρίτον δὲ λευκότατον χρῶμα ἔχειν, τὸν τέταρτον ὑπέρφυθρον, δευτέρον λευκότητι τὸν ἕκτον. κυλίεσθαι δὲ στρεψόμενον τὸν ἄτρακτον ὅλον μὲν τὴν αὐτὴν φορὰν τῷ κόσμῳ, ἐν δὲ ὅλῳ περιφερομένῳ τοὺς ἐντὸς ἔπιτα κύκλους τὴν ἐναντίαν τῷ ὅλῳ ἡρέμα περιάγεσθαι, 15 αὐτῶν δὲ τούτων τάχιστα μὲν ἵέναι τὸν ὅγδοον, δευτέρους δὲ καὶ ἄμα ἀλλήλοις ἴσοταχῶς τόν τε ἑβδομον καὶ τὸν ἕκτον καὶ τὸν πέμπτον· τρίτον δὲ φορᾶς ἵέναι, ὃν φασι φαίνεσθαι ἐπανακυκλούμενον μάλιστα τῶν ἀλλων· τέταρτον δὲ <τὸν> τρίτον καὶ πέμπτον τὸν δευτέρον. 20 στρέψεσθαι δὲ αὐτὸν ἐν τοῖς τῆς ἀνάγκης γόνασιν. ἐπὶ δὲ τῶν κύκλων αὐτοῦ ἄνωθεν ἐφ' ἐκάστου βεβηκέναι

3 τοῦ ἕκτον δεύτερον Pl.] ἐκ τοῦ δευτέρου B 4 τρίτον δὲ Pl.] τρίτον τὲ B 7 μεγίστον Pl.] πέμπτον B 8 τὸ ante χρῶμα Pl. (om. Vat. H) 11 χρώματα non est apud Pl. τὸν τέταρτον] τέταρτον δὲ Pl. 12 δεύτερον δὲ λευκότητι τὸν Pl. δεύτερον λευκότατον B κυλεῖσθαι Pl. 13 δὴ post δὲ Pl. (om. Flor. T) 14 τῷ κόσμῳ non est apud Pl. τῷ ante διῃ Pl. (om. codd. duo) μὲν post τοὺς Pl. 15 περιάγεσθαι] περιφέρεσθαι Pl. 17 ἴσοταχῶς non est apud Pl. 18 καὶ ἕκτον καὶ πέμπτον Pl. τὸν ante τρίτον Pl. (om. codd. duo) ὃν φασι] ὡς σφίσι Pl. 19 μάλιστα τῶν ἀλλων] τὸν τέταρτον Pl.

Σειρῆνα συμπεριφερομένην, φωνὴν μίαν ἰεῖσαν, ἐνα τόνον· ἐκ πασῶν ὅκτε οὐσῶν ἀρμονίαν συμφωνεῖν.

ταῦτα μὲν οὖν καὶ ὁ Πλάτων· ὃν τὴν ἔξήγησιν ἐν τοῖς τῆς Πολιτείας ποιούμεθα ὑπομνήμασιν. κατεσκεύασται δ' ἡμῖν καὶ σφαιροποιία κατὰ τὰ εἰρημένα· καὶ γὰρ αὐτός φησιν ὁ Πλάτων ὅτι τὸ ἄνευ τῶν δι' ὄψεως μιμημάτων [τῶν] τὰ τοιαῦτα ἐθέλειν ἐκδιδάσκειν μάταιος πόνος. ἐπὶ δὲ τῶν κύκλων <ᾶς> φησιν ἐφεστάναι Σειρῆνας οἱ μὲν αὐτούς <φασι> λέγεσθαι τοὺς πλάνη-
10 τας, ἀπὸ τοῦ σειριάζειν· κοινῶς τε γάρ, φησὶν ὁ "Ἄδραστος, πάντας τοὺς ἀστέρας οἱ ποιηταὶ σειρίους καλοῦσιν, ὡς Ἰβυκός

φλεγέθων, ἀπερ διὰ νύκτα μακρὰν σείρια παμφανώντα,

15 καὶ κατὰ διαφορὰν ἐνιοι τοὺς λαμπροὺς καὶ ἐπιφανεῖς, ὡς "Ἄρατος τὸν τοῦ κυνὸς ὀξέα σειριᾶν φησι, καὶ ὁ τραγικὸς ἐπὶ τινος τῶν πλανήτων·

1 ἐν τόνον Pl.] ἐνάτονον B 2 δὲ post πασῶν Pl.
μίαν ante ἀρμονίαν Pl. 4 ὑπομνήμασιν: Procl. in Tim. p.
26 A δίλοι δὲ Καλλιασχρὸν Κριτίαν καὶ Γλαύκωνα παιδας λέγον-
σιν, ὥσπερ καὶ Θέων ὁ Πλατωνικός (?) κατεσκεύασθαι B*

6 Plat. Tim. p. 40 D τὸ λέγειν ἄνευ διόψεως (δι' ὄψεως vel
δ' ὄψεως codd. tres) τούτων αὐτῶν μιμημάτων μάταιος ἢν εἴη
πόνος: in Theonis vel Adrasti exemplari fuit ἄνευ τῶν δι'
ὄψεως μιμημάτων, quod etiam Proclus legisse videtur 8 ἄς
post Σειρῆνας add. Mart. φησιν] φασὶν B* 9 φασι add.
Mart. 11 σειρόους B* 12 Ἰβυκός: fr. 3 Bergk. cf. Phot. lex.
s. v. σειρίος et σίριος (Suidas s. v. σειρίων). Hesych. s. v. σει-
ρίον κυνὸς δίκην. lex. rhet. apud Eustath. ad Od. 1709, 55.
schol. Apoll. II 517. etym. m. 710, 22. Westphal Metrik d. Gr.
II p. 365 13 ἀπερ vel ἀπερ B*, ἀπερει c. Bergk 15 cf.
Pseudo-Erat. Catast. 33 μέγας δ' ἐστὶ καὶ λαμπρός, τοὺς δὲ
τοιούτους ἀστέρας οἱ ἀστρολόγοι σειρίους καλοῦσι διὰ τὴν τῆς
φλογὸς κίνησιν 16 Ar. 331 ὀξέα σειριάει ὀξέα B*

17 Eur. Iph. Aul. 6 sq.

τί ποτ' ἄρα δὲ ἀστὴρ ὅδε πορθμεύει
σείριος;

ἔνιοι δὲ Σειρῆνας οὐ τοὺς ἀστέρας λέγεσθαι φασιν,
ἀλλὰ κατὰ τὸ Πυθαγορικὸν τοὺς ὑπὸ τῆς τούτων φορᾶς
γινομένους ἥχους καὶ φθόγγους ἡρμοσμένους καὶ συμ-⁵
φώνους, ἐξ ὧν μίαν ἡρμοσμένην ἀποτελεῖσθαι φωνήν.

τῶν δὲ πλανωμένων, φησὶν δὲ Ἀδραστος, τὰ μέν
ἔστιν ἀεὶ ὑπολειπτικά, ὡς ἥλιος καὶ σελήνη· ταῦτα γὰρ
οὐδέποτε εἰς τὰ προηγούμενα τῶν ἔωδίων μεταβαίνει,
ἀλλὰ πάντοτε ὁρᾶται μεταβαίνοντα εἰς τὰ ἐπόμενα.¹⁰
διόπερ οὐδὲ στηριγμοὺς οὐδὲ ἀναποδισμοὺς ποιεῖται.
τὰ δὲ καὶ προηγεῖται καὶ ὑπολείπεται, καθάπερ τὰ ἄλλα·
διόπερ ἀναγκαίως καὶ στηρίζοντά ποτε φαίνεται καὶ
ἀναποδίζοντα. ἔστι γὰρ ὑπόλειψις μὲν φαντασία πλάνη-¹⁵
τος ὡς εἰς τὰ ἐπόμενα τῶν ἔωδίων καὶ πρὸς ἀνατολὰς
ἀπιόντος, ὡς φησιν δὲ Ἀδραστος, ὡς δὲ ὁ Πλάτων φη-
σίν, οὐ φαντασία, ἀλλὰ τῷ ὄντι μετάβασις πλάνητος εἰς
τὰ ἐπόμενα ἔωδια ἐπ' ἀνατολὰς ἀπιόντος κατὰ τὴν ίδιαν
κίνησιν, οἷον ἀπὸ Καρκίνου εἰς Λέοντα. προήγησις δέ
ἔστι φαντασία πλάνητος ὡς ἐπὶ τὰ προηγούμενα καὶ ²⁰
ἐπὶ δυσμὰς μεταβαίνοντος, οἷον ἀπὸ Καρκίνου εἰς Διδύ-

1 τίς ποτ' ἄρετε ἀστὴρ Eur. τί ποτ' ἄρετε ἀστὴρ scribendum
esse put. Bergk   2 in duobus qui exstant huius fabulae
codicibus verba τίς ποτ' ἄρετε ἀστὴρ ὅδε πορθμεύει Agamemnoni,
σείριος κτλ. seni tribuuntur, neque aliter legisse videtur Ennius
(Iph. fr. 1 Ribb.); cf. praeter editores Euripidis Bremi philol.
Beitr. aus der Schweiz I p. 211 sqq. Dindorf Jahrb. f. Philol.
1868 p. 410   3 σειρῆνας B*   7 inscr. τί ἔστιν ὑπόλησις
(ὑπόλειψις Mart.) καὶ προήγησις, στηριγμὸς καὶ ἀναπο-
δισμός B   9 οὐδέποτε] οὐδέν ποτε B*, numquam Chalc. 74
11 inscr. τί ἔστιν ὑπόλειψις B   19 inscr. τί ἔστι
προήγησις B

10 *

μους. στηριγμὸς δέ ἔστι φαντασία πλάνητος ὡς ἐπὶ πλέον ἑστῶτος καὶ μένοντος παρὰ τινι τῶν ἀπλανῶν. ἀναποδισμὸς δέ ἔστι φαντασία πλάνητος ὑποστροφῆς ἀπὸ στηριγμοῦ ὡς ἐπὶ τὰ ἐναντία τῇ πρόσθεν κινήσει.
 5 πάντα δὲ ταῦτα ἡμῖν φαίνεται γίνεσθαι, οὐ μὴν οὕτως ἐπιτελεῖται· τούτου δ' αἴτιον τὸ κατὰ ἰδίου τινὸς κύκλου ἡ ἐν ἰδίᾳ σφαιρᾷ φερόμενον ἔκαστον τῶν πλανωμένων δοκεῖν κατὰ τὸν ζῳδιακὸν φέρεσθαι κύκλου ἐπάνω κελ-
 10 μενον, ὡς καὶ περὶ τούτων διορίζει ὁ Ἀδραστος εἰς τὸ τὴν διαφορὰν τῶν περὶ τοὺς πλάνητας ὑποθέσεων φανε-
 ρὰν γίνεσθαι αἷς ἐπεται τὰ φαινόμενα.

φησὶ δ' ὅτι ὁ μὲν πᾶς κόσμος τοιοῦτος τε καὶ ἐκ τοσούτων καὶ τοιούτων συνεστηκὼς οὖσαν καὶ ὅσων 15 διειλόμεθα, φερόμενός τε φορὰν ἐγκύκλιον καὶ τοῦ σφαιρικοῦ σχήματος οἰκείαν ὑπὸ τοῦ πρώτου· ὅδεν καὶ κατεσκευάσθη τοῦ βελτίστου καὶ ἀρίστου χάριν. πρὸς δὲ τὴν χρόνου διαρίθμησιν καὶ τὴν τῶν περιγείων καὶ ἀπογείων μεταβολὴν ἐγένετο ἡ τῶν πλανωμένων φορὰ
 20 ποικίλῃ τις ἥδη συνεστηκυῖα, ὥστε ἀκολουθεῖν αὐτῇ τὸ ἐνταῦθα· ταῖς γὰρ τούτων τροπαῖς προσιόντων καὶ ἀπιόντων συμμεταβάλλει καὶ τάνταῦθα παντοίως. τῶν

1 inscr. τί ἔστι στηριγμός B	2 τινι] τινα B*
3 inscr. τί ἔστιν ἀναποδισμός B	4 πρόσθεν] προσθέσει
B*, ad contrarium iter prioris itineris Chalc.	5 πάντα δὲ
ταῦτα] τὰ δὲ ταῦτα B, τὰ δὲ τοιαῦτα Mart. quae omnia Chalc.	
7 ἔκαστον τῶν] ἔνατον τῶν B (ἔνατον apogr., ἔνα τῶν Mart.)	
8 ἐπικρόσθεσιν B*	13 inscr. περὶ τῆς τῶν ὅλων δια- κοσμήσεως καὶ τῆς ὑπὸ σελήνην ἀταξίας B. cf. Zeller III 1 p. 699
15 φερόμενοί τε B*	16 κινεῖται post πρώτον add. Mart. 18 τὴν ante τῶν bis scr. B, semel apogr.
19 πλανωμένων B, em. apogr.	20 συνεστηκεια B*
22 τάνταῦθα] τὰ κατ' αὐτά B*	

μὲν γὰρ ἀπλανῶν ἀπλῆ καὶ μία φορὰ κύκλῳ, τεταγμένη τε καὶ ὁμαλή. τῶν δὲ ἄλλων πλανωμένων κυκλικὴ μέν, οὐ μὴν ἀπλῆ δοκεῖ καὶ μία, οὐδὲ ὁμαλὴ καὶ τεταγμένη. τῶν δ' ὑπὸ σελήνην καὶ περὶ ἡμᾶς καὶ μέχρις ἡμῶν πᾶσα μεταβολὴ καὶ κίνησις καί, καθάπερ φησίν, 5

ἔνθα κότος τε φόνος τε καὶ ἄλλων ἔθνεα κηρῶν.

καὶ γὰρ γένεσις καὶ φθορὰ περὶ πάντα τάνταῦθα καὶ αὕξησις καὶ μείωσις ἄλλοισι τε παντοίᾳ καὶ ἡ κατὰ τόπον ποικίλῃ φορᾷ. τούτων δέ, φησίν, αἴτια τὰ πλανώμενα τῶν ἀστρων. ταῦτα δὲ λέγοι τις ἀν οὐχ ὡς τῶν 10 τιμιωτέρων καὶ θείων καὶ ἀιδίων ἀγεννήτων τε καὶ ἀφθάρτων ἐνεκα τῶν ἐλαττόνων καὶ θυητῶν καὶ ἐπικήρων πεφυκότων, ἀλλ' ὡς ἐκείνων μὲν διὰ τὸ κάλλιστον καὶ ἄριστον καὶ μακαριώτατον ἀεὶ οὔτως ἔχόντων, τῶν δ' ἐνταῦθα κατὰ συμβεβηκὸς ἐκείνοις ἐπομένων. ἵνα 15 μὲν γὰρ ἡ ἐν κύκλῳ τοῦ παντὸς ἀεὶ ὅμοια φορὰ γίνηται, οἶον ἐνέργειά τις οὖσα καὶ ξαὴ τούτου θεία, μένειν ἐπὶ τοῦ μέσου τὴν γῆν ἀνάγκη, <ἢ> περιενεχθῆσεται τὸ κύκλῳ φερόμενον. εἰ δὲ ἀνάγκη μένειν κάτω τὴν γῆν, ἀνάγκη καὶ τὸ πῦρ τὸν ἐναντίον ταύτη κατέχειν 20 τόπον, ὑπὸ τὴν κύκλῳ φορητικὴν αἰθέριον οὐσίαν καθιστάμενον. τούτων δ' οὔτω διεστηκότων ἀνάγκη καὶ τάλλα στοιχεῖα, ὕδωρ καὶ ἀέρα, κατὰ λόγου τὸν μεταξὺ τόπον ἐπέχειν. τούτων δὲ ὅντων ἀνάγκη καὶ

5 φησίν: Empedocles vs. 19 Sturz et Mullach, 21 Karsten,
386 Stein. Ἐμπεδοκλῆς fort. addendum 9 ποικίλη corr.

ex κοῖλῃ B 10 λέγοι] λέγει B* 11 ἀγενήτον B*
16 γίνεται vel γένεται B* 18 ἢ add. Mart. circa quam
Chalc. 76 19 τῷ] τῷ B* 24 ὅντων] οὔτως ἔχόντων his
porro ad unam veluti seriem continuatis Chalc. καὶ ante
ἀνάγκη del. B

μεταβολὴν εἶναι τῶν ἐνταῦθα, διὰ τὸ τὴν ὄλην αἰτῶν διόλου εἶναι τρεπτὴν καὶ [ταῦτα] δυνάμεις ἔχειν ὑπεναντίας. ἐγγίνεται δ' ἡ μεταβολὴ τῇ ποικίλῃ φορᾷ τῶν πλανωμένων. εἰ γὰρ ὁμοίως τοῖς ἀπλανέσι καὶ 5 ταῦτα ἐφέρετο κατὰ παραλλήλων, ἀεὶ ὁμοίας οὖσης τῆς τῶν ὄλων καὶ πάντων καταστάσεως, οὐκ ἂν τῶν ἐνταῦθα ἐτεροίωσις ἡ μεταβολὴ τις ἦν. νῦν δὲ τροπαὶ καὶ ισημερίαι πρόσοδοι τε καὶ ἀποχωρήσεις κατά τε ὑψος καὶ πλάτος μάλιστα μὲν ἡλίου καὶ σελήνης, οὐ μὴν ἀλλὰ 10 καὶ τῶν ἄλλων, τάς τε ὅρας διαφόρους ἐπιτελοῦσι καὶ τὴν ἐνταῦθα πᾶσαν ἐφράζονται μεταβολὴν καὶ γένεσιν καὶ ἀλλοίωσιν. ἡ δὲ ποικίλη τῆς φορᾶς τῶν πλανωμένων φαντασίᾳ γίνεται διὰ τὸ κατ' ἰδίων τινῶν κύκλων καὶ ἐν ἰδίαις σφαίραις ἐνδεδεμένα. καὶ δι' ἐκείνων κι- 15 νούμενα δοκεῖν ἡμῖν φέρεσθαι διὰ τῶν ἔφδιων, καθάπερ πρῶτος ἐνόησε Πυθαγόρας, τῇ κατὰ ταῦτα τεταγμένῃ ἀπλῇ καὶ ὁμαλῇ αὐτῶν φορᾷ κατὰ συμβεβηκός ἐπιγινομένης τινὸς ποικίλης καὶ ἀνωμάλου κινήσεως.

περὶ δὲ τῆς θέσεως τῶν σφαιρῶν [κίκλων] τ . . . .
20 ἥτις σώσει τὰ φαινόμενα διεξεισι ταῦτα·

φυσικὸν μὲν καὶ ἀναγκαῖον, καθάπερ τὰ ἀπλανῆ,
καὶ τῶν ἄλλων οὐφανίων ἔκαστον ἀπλῆν καὶ μίαν καθ'
αὐτὸς φορὰν ὁμαλῶς φέρεσθαι καὶ εὐτάκτως. δῆλον δέ

1 τὸ add. Mart. ὄλην] ὄλην B, διὰ τὸ τὴν ὄλην αὐτῶν διόλου *(φύσιν)* Mart. cum eorum silva sit utrobius mutabilis, ipsarum autem materiarum vis et natura contraria Chalc.

7 ἦ] ἡ vel ἡ B* 14 σφαίραις] διαφοραῖς B, δὲ σφαίραις Mart. 16 cf. Zeller I p. 384 ταῦτα] ταῦτα B*

19 inscr. τις ἡ Θέσις τῶν σφαιρῶν ἡ κύκλη (ἡ κύκλων Mart.) τῶν πλανωμένων B <η> κύκλων Mart. post τ vaccuum spatium quinque fere literarum B, τοιαύτης Mart. τούτων? 22 οὐφανίων] οἷον B*

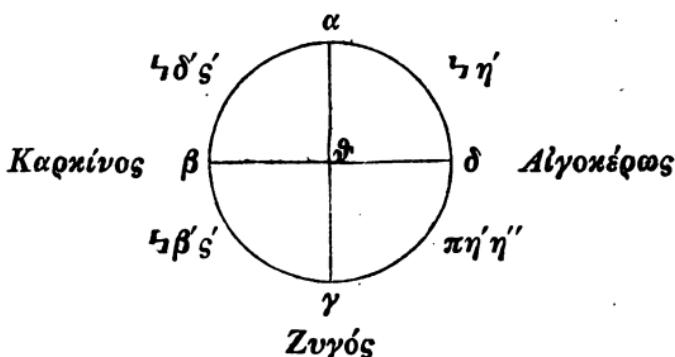
φημι τοῦτο γενήσεσθαι, ἐὰν κατ' ἐπίνοιαν στήσαντες
τὸν κόσμον νοήσωμεν τὰ πλανώμενα ὑπὸ τὸν ἔωδιακόν,
ἀκίνητον ὅντα καθ' ὑπόθεσιν, κινούμενα· οὕτως γὰρ
οὐκέτι ποικίλη καὶ ἀνώμαλος, ἀλλ' εὔτακτος ἡ κίνησις
αὐτῶν ἐπιτελουμένη φανήσεται, ὡς ἐπὶ τῆς σφαιρο-
πούμας τῆς Πλατωνικῆς ὑφ' ἡμῶν ἐπιδείκνυται. τῆς δ'
ἀλληγορίαν δοκούσης αὐτῶν κινήσεως καὶ ποικίλης
αἰτίᾳ ἡ διττὴ κίνησις, τῆς ἀπλανοῦς σφαιρᾶς ἀπ' ἀνατο-
λῆς ἐπὶ δύσιν φερομένης περὶ τὸν διὰ τῶν πόλων ἄξονα
καὶ συμπεριαγούσης τῇ οἰκείᾳ δύμῃ τὰ πλανώμενα καὶ 10
πάντας γραφούσης τοὺς κύκλους καθ' ὃν φέρεται τὰ
ἀπλανὴ παραλλήλους, αὐτὰ δὲ τὰ πλανώμενα κατὰ τὴν
ἰδίαν κίνησιν οὖσαν βραδυτέραν ἀπὸ δύσεως ἐπ' ἀνα-
τολὴν φέρεσθαι ἐν ἀνίσοις χρόνοις ὑπὸ τὸν ἔωδιακὸν
λειοξωμένον κατὰ τῶν τριῶν παραλλήλων, χειμερινοῦ 15
ἰσημερινοῦ θερινοῦ, περὶ ἔτερον ἄξονα τὸν πρὸς ὁρθὰς
ὅντα τῷ ἔωδιακῷ, πεντεκαιδεκαγώνου πλευρὰν ἀπέχοντα
τοῦ τῶν ἀπλανῶν ἄξονος. τὸν δὲ τῶν πλανωμένων
ἄξονα ὁ Πλάτων ἡλακάτην καὶ ἀτρακτὸν καλεῖ.

λέγεται δέ, φησὶν Ἀδραστος, ὅμαλῶς μὲν κινεῖσθαι 20
τὸ τὰ ἵσα διαστήματα ἐν ἵσοις χρόνοις διανύειν, ἀλλὰ
μὴ ποτὲ μὲν ἀνιέναι ὅτε δὲ ἐπιτείνειν ἔκαστον τὸ αὐτοῦ
τάχος. εὐτάκτως δέ ἐστι κινεῖσθαι τὸ μὴ ποτὲ μὲν
ἴστασθαι ποτὲ δὲ ἀνακάμπτειν, φέρεσθαι δὲ ἐπὶ τὰ

2 τὸν κόσμον] τε κόσμον B* 8 in B non hic σφαιρᾶς
sed post δύσιν voc. σφαιρᾶσι legitur, quod ortum esse vide-
tur ex vocabulo σφαιρᾶς et signo quo σφαιρᾶς transponendum
esse indicavit librarius ἀπ'] ἐπ' B* 13 βραχυτέρων B,
βραδύτερον Mart. 14 φέρεται Mart. 19 cf. p. 143, 10
ἡλεκάτην B* 20 inscr. τι ἐστι τὸ ὅμαλῶς κινεῖσθαι
B 22 ὅτε] ποτὲ Mart. 23 inscr. τι ἐστι τὸ εὐτάκτως
κινεῖσθαι B 24 ἀνακάμπτειν B*

αὐτὰ ἀεὶ ὁμοίως. δοκεῖ δὲ ἡμῖν τὰ πλανώμενα πάντα μὲν ἀνωμαλίας, ἔνια δὲ καὶ ἀταξίας μετέχουν. τις οὖν ἡ τῆς τοιαύτης φαντασίας αἰτία; πρώτη μὲν τὸ ἐν ἑτέραις σφαιραῖς καὶ ἐν ἑτέροις κύκλοις ὅντα, καθ' ᾧ φέρονται, δοκεῖν διὰ τοῦ ζῳδιακοῦ φέρεσθαι, καθὰ ἥδη προειρηται. κατὰ συμβεβηκός δέ, ως προειρηται, καίτοι ἀπλῆν τὴν ιδίαν ποιούμενοι κίνησιν οἱ ζ., πλεοναց κύκλους γράφουντι καὶ διαφέρουντος. δῆλον δὲ τοῦτο ἂν ἡμῖν καὶ ἐφ' ἐνὸς γένοιτο σκοπουμένοις τοῦ φανερω-
10 τάτου καὶ μεγίστου τῶν πλανωμένων ἡλίου.

Κριός

ἔστω ζῳδιακὸς μὲν ὁ αβγδ' κέντρον δὲ αὐτοῦ καὶ τοῦ παντός, περὶ ὃ λέγεται ἐρημεῖσθαι μέση 〈η〉 γῆ, τὸ θ, καὶ διὰ τούτου πρὸς ὁρθὰς ἀλλήλαις αἱ αγ βδ διάμετροι· καὶ τὸ μὲν α ἐν ἀρχῇ τοῦ Κριοῦ, τὸ δὲ β Καρκίνου, πάλιν δὲ τὸ μὲν γ τοῦ Ζυγοῦ, τὸ δὲ δ Αἰγακέρω.
15

3 sqq.: cf. p. 150, 12 sqq. 6 inscr. τις ἡ θέσις τῶν ζ. κύκλων B 12 περὶ δὲ λέγεται ἐρημεῖσθαι] περὶ τὸ μέσον ἐρημεῖσθαι B, περὶ οὐ τὸ μέσον ἐρήμεισται Mart. cuius et universi mundi in medietate iuxta quam stipatam manere dicimus terram Chalc. 78 13 δια τοῦτο B*

φαίνεται δὴ ὁ ἥλιος κατὰ τὸ α γενόμενος ἴσημερίαν ἔαρινήν ποιεῖσθαι, κατὰ δὲ τὸ β τροπὴν θερινήν, καὶ κατὰ μὲν τὸ γ μετοπωφινήν <ἴσημερίαν, κατὰ δὲ τὸ δ τροπὴν χειμερινήν>, ἵσας δὲ οὖσας τὰς αβ βγ γδ δα περιφερείας τεταρτημοριαλας ἀνωμάλως ἐν ἀνίσοις χρό-⁵ νοις διεξιών. ἀπὸ μὲν γὰρ ἴσημερίας ἔαρινῆς ἐπὶ τροπὴν θερινήν ἐν ἡμέραις παραγίνεται Κδ'⁶, ἀπὸ δὲ θερινῆς τροπῆς ἐπὶ ἴσημερίαν μετοπωφινῆν ἡμέραις Κβ'⁷, ἀπὸ δὲ μετοπωφινῆς ἴσημερίας ἐπὶ τροπὴν χειμερινήν ἡμέραις πή' η'', λοιπὸν ἀπὸ τροπῆς χειμερινῆς ¹⁰ ἐπὶ τὴν ἔαρινήν ἴσημερίαν ἡμέραις Κη', ὥστε τὸν ὅλον κύκλου ἐνιαυτῷ διανύειν, ἡμέραις ἔγγιστα τξέ'δ'', καὶ κατὰ τῶν Διδύμων τὴν ἀρχὴν βραδύτατα κινούμενος, κατὰ δὲ τὴν ἀρχὴν τοῦ Τοξότου τάχιστα, μέσα δὲ κατὰ τὴν Παρθένον καὶ τοὺς Ἰχθύας. ¹⁵

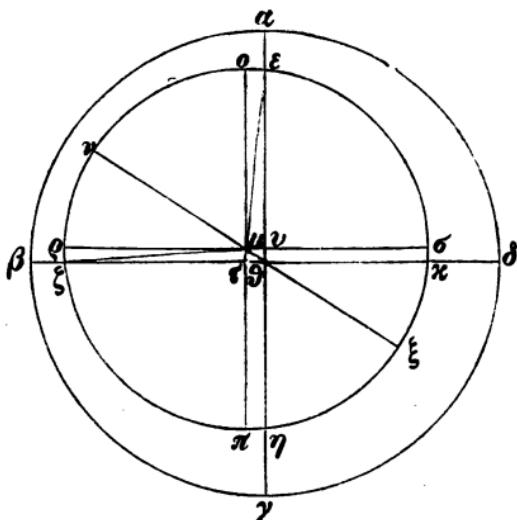
φυσικὸν δέ, ὡς φαμεν, καὶ ἀναγκαῖον ἄπαντα τὰ θεῖα ὁμαλῶς κινεῖσθαι καὶ εὐτάκτως δῆλον οὖν ὡς ἐπὶ τινος ἰδίου κύκλου φερόμενος ὁμαλῶς καὶ εὐτάκτως ἡμῖν ἀπὸ τοῦ θ ὁ φῶσιν ἐπὶ τοῦ αβγδ δοκεῖ φέρεσθαι ἀνωμάλως. εἰ μὲν οὖν ὁ κύκλος αὐτοῦ περὶ τὸ αὐτὸ ²⁰ κέντρον ἦν τῷ παντὶ, λέγω δὲ περὶ τὸ θ, τοὺς αὐτοὺς λόγους διαιρούμενος ὑπὸ τῶν αγ βδ διαμέτρων, διὰ τὴν ἴσότητα τῶν περὶ τὸ κέντρον γωνιῶν καὶ τὴν ὁμοιό-

3 uncis inclusa add. Mart. item ad γ autumnae aequinoctium, ad δ hiamalem conversionem Chalc. ⁵ τεταρτημοριαλας B* ⁹ μεταπωφινῆς B* ¹⁰ ἡμέραι B* η'' add. Mart.] in B vacuum spatium rel. octoginta et octo diebus pervenit et octava parte unius diei Chalc. ¹⁶ ἀναγκαῖα πάντα B, ἀναγκαῖον πάντα Mart. ²² διαιροῦμεν B*, eadem ratione divisus Chalc. 79 αβ γδ διαμέτρῳ B*

τητα τῶν περιφερειῶν τὴν αὐτὴν ἀν παρεῖχεν ἀπορίαν.
 δῆλον δὲ ὡς ἐτέρως κινούμενος καὶ οὐ περὶ τὸ θ κέν-
 τρον αἰτιόν ἔστι τῆς τοιαύτης ἐμφάσεως. ἥτοι οὖν ἐν-
 τὸς αὐτοῦ περιλήψεται τὸ θ, ἢ δι' αὐτοῦ ἐλεύσεται, ἢ
 ἐκτὸς αὐτοῦ ἀπολείψει. διὰ μὲν οὖν τοῦ θ τὸν ἡλιακὸν
 ἔρχεσθαι κύκλου, ἀμήχανον· καὶ γὰρ αὐτὸς ἀν ὁ ἡλιος
 ἐπὶ γῆν παρεγένετο, καὶ τοῖς μὲν ἐπὶ θάτερα τῆς γῆς
 ἀεὶ ἦν ἡμέρα, τοῖς δ' ἄλλοις ἀεὶ νὺξ ἦν, καὶ οὕτ' ἀνα-
 τέλλων οὕτε δύνων οὕθ' ὅλως περὶ τὴν γῆν ἐρχόμενος
 10 ἐφαίνετο ἀν ὁ ἡλιος· ἀπερ ἄτοπα. λείπεται οὖν ἡ ἐντὸς
 περιλαμβάνεσθαι τὸ θ ὑπὸ τοῦ ἡλιακοῦ κύκλου ἡ ἐκτὸς
 ἀπολείπεσθαι. ὅποτέρως δ' ἀν ὑποτεθῆ, φησί, σωθήσε-
 ται τὰ φαινόμενα, καὶ ἐντεῦθεν ἡ διαφορὰ τῶν μαθη-
 ματικῶν ἐλεγχθήσεται ἄτοπος οὖσα, τῶν μὲν κατὰ ἐκ-
 15 κέντρων μόνον λεγόντων φέρεσθαι τὰ πλανώμενα, τῶν
 δὲ κατ' ἐπίκυκλον, τῶν δὲ περὶ τὸ αὐτὸ κέντρον τῇ
 ἀπλανεῖ. ἐπιδειχθήσονται γὰρ τοὺς τρεῖς γράφοντες
 κύκλους κατὰ συμβεβηκός, καὶ τὸν περὶ <τὸ> τοῦ παν-
 τὸς κέντρον καὶ τὸν ἔκκεντρον καὶ τὸν ἐπίκυκλον. ἐὰν
 20 μὲν γὰρ περιλαμβάνεσθαι ὑποθώμεθα τὸ θ ἐντὸς ὑπὸ
 ἡλιακοῦ κύκλου, φησί, μὴ μέντοι γε ὡς κέντρον, ἔκκεν-
 τρος ἡ τοιαύτη λέγεται πραγματεία, ἐὰν δὲ ἐκτὸς ἀπο-
 λείπεσθαι, κατ' ἐπίκυκλον.

1 παρέχειν B, παρέχοι Mart. 10 ἐντὸς] ἐκτὸς B*, ut θ
 vel intra ambitum solstitialis circuli sit vel extra Chalc.

11 ἐκτὸς] ἐντὸς B* 13 cf. p. 148, 11 16 ἐπικύκλων Mart.
 17 ἀπλανῆ B* 21 ἔκκεντρος B, em. apogr., κατ' ἔκκεν-
 τρον Mart.

ὑποκείσθω πρότερον ἔκκεντρος εἶναι ὁ τοῦ ἡλίου
κύκλος ὁ εἶη, παρεγκλιμένος οὕτως, ὃς ἔχειν τὸ αὐτοῦ
κέντρον ὑπὸ τῇ εἰς περιφερέᾳ, οἷον τὸ μ, καὶ διαι-
ρουμένου εἰς ἵσα μέρη τξέδ' [καὶ] τὴν μὲν εἰς περιφέ-
ρειαν εἶναι ιδ' σ', τὴν δὲ ξη̄ ιβ' σ', καὶ τὴν η̄ πη̄ η'',⁵
τὴν δὲ κε̄ ι' η''. φανερὸν οὖν ὃς ἐπὶ μὲν τοῦ ε γενό-
μενος ἡμῖν ἀπὸ τοῦ δ ἐπ' εὐθείας ὁρῶσιν ἐπὶ τοῦ α
εἶναι δόξει, τὴν δὲ εἰς διελθών, μεγίστην οὖσαν τῶν εἰς
τέσσαρα τετμημένων τοῦ ἰδίου κύκλου, ἡμέραις ιδ' σ',
δσωνπερ ήν καὶ αὐτὴ *(μοιρῶν)*, δμαλῶς, καὶ γενόμενος¹⁰

1 ἡλίου] ἡλιακοῦ B* supra i acc. del. 2 ἔχει B
3 διαιρουμένου εἰς ἵσα μέρη τξέδ'] διαιρουμένου εἰς ἵσα μένει
τὰ εἶη B, διαιρούμενος οὖν εἰς ἵσα μὲν τὰ εἰς ξη̄ η̄ κε Mart.
hoc igitur circulo in trecentas sexaginta quinque partes et par-
tem quartam unius portionis diviso Chalc. 80 9 ιβς B
10 ήν καὶ] εἶναι B* μοιρῶν add. Mart. γενόμενος B, em.
apogr.

ἐπὶ τοῦ ζ, ἡμῖν ἐπὶ τοῦ β φανήσεται, καὶ δόξει τὴν αβ
 διεληλυθέναι, τεταρτημοριαίαν τοῦ ζῳδιακοῦ κύκλου,
 οὐ ταῖς αὐταῖς ἡμέραις, ἀνωμάλως. πάλιν δὲ τὴν ζη
 περιφέρειαν, δευτέραν μεγέθει τοῦ ιδίου κύκλου, περι-
 5 ελθὼν ὁμαλῶς ἐν ἡμέραις ιη' σ', ὅσωνπερ ἦν αὐτὴ
 μοιρῶν, καὶ γενόμενος ἐπὶ τοῦ η, ἡμῖν ἐπὶ τοῦ γ φανή-
 σεται, καὶ δόξει τὴν βγ, τεταρτημοριαίαν τοῦ ζῳδιακοῦ
 καὶ ησην τῇ πρόσθεν ἐν ἑλάττοσιν ἡμέραις διεληλυθέ-
 ναι καὶ ἀνωμάλως. παραπλησίως δὲ τὴν ηκ διαπορευ-
 10 θείς, ἐλαχίστην οὖσαν τῶν εἰς τέσσαρα τοῦ ιδίου κύ-
 κλου, μοιρῶν πη' η', ἐν ἡμέραις τοσαύταις, καὶ γενό-
 μενος ἐπὶ τοῦ κ, τοῖς ἀπὸ τοῦ ϑ ὁρῶσι φανήσεται μὲν
 ἐπὶ τοῦ δ, δόξει δὲ τὴν γδ, τεταρτημοριαίαν καὶ ησην
 ταῖς πρόσθεν, ἐλαχίσταις ἡμέραις διεληλυθέναι. καὶ
 15 κατὰ λόγον λοιπὴν τὴν κε πορευθεὶς ἡμέραις ι' η'', ὅσων
 καὶ μοιρῶν ῆν, καὶ ἀποκαταστὰς ἐπὶ τὸ ε, δόξει τὴν δα
 διηρυκέναι, τεταρτημοριαίαν καὶ ησην, ἐν ἡμέραις ι' η'',
 καὶ ἐπὶ τὸ α σημεῖον ἀποκαθίστασθαι. καὶ τὸν ἔαυτοῦ
 κύκλου διαπορευθεὶς ὁμαλῶς τὸν τῶν ζῳδίων ἀνωμά-
 20 λως δόξει διεληλυθέναι. ἐὰν δὲ ἐπιζεύξαντες μεταξὺ
 τῶν κέντρων τὴν ϑμ ἐκβάλωμεν ἐφ' ἐκάτερα ἐπ' εὐθείας,

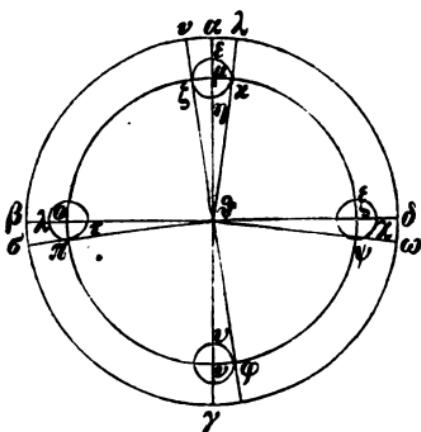
2 τεταρτημοριαίαν B, em. apogr. 8 καὶ ησην τῇ] καθ-
 ἥς ἦν τῇ B, καθ' ἥς ἦν τῇ Mart. cf. vs. 13 et 17. βγ ambi-
 tum velut aequalem priori Chalc. 9 ἀνωμάλως B, em.
 apogr. 13 τεταρτημοριαίαν] μοριαίαν B* 17 δεικνυ-
 κέναι B* 20 quod si duum circulorum, id est maioris zodiaci
 et minoris solstitialis eccentrici, duo puncta coniungantur et fiat
 μϑ, deinde per hanc ducta peregeat νξ linea: quia εἴη
 circuli punctum et medietas est μ, aequales erunt lineae νρ μξ.
 maior igitur est νμ linea quam ξϑ, multo ergo maior
 νϑ quam ξϑ Chalc.

ἐπειδὴ τοῦ εἰς κύκλου κέντρου τὸ μ., ἵση ἔσται ἡ μὲν
τῇ μᾶς. ὅστε κατὰ μὲν τὸ ν γενόμενος ὁ ἥλιος ἀπο-
 γειότατος ἀν εἶη, καὶ ἡμῖν ἀπὸ τοῦ θ δόρῶσι τὸ μέγεθος
 ἐλάχιστος δόξει καὶ βραδύτατα κινούμενος· ὅπερ φαίνε-
 ται ποιῶν κατὰ τὴν πέμπτην ἡμίσειαν μάλιστα μοίραν 5
 τῶν Διδύμων· κατὰ δὲ τὸ ξ γενόμενος προσγειότατός
 τε καὶ διὰ τοῦτο μέγιστος τῇ φάσει καὶ τάχιστα κινού-
 μενος δόξει· ἄτινα πάλιν φαίνεται ποιούμενος κατὰ τὴν
 ε' ἡμίσειαν μοίραν τοῦ Τοξότου· εὐλόγως τε καὶ περὶ¹⁰
 τὰς αὐτὰς μοίρας τῶν τε Ἰχθύων καὶ τῆς Παρθένου μέσως τῷ μεγέθει καὶ τῷ τάχει φέρεσθαι δοκεῖ. καὶ
 οὕτως πάντα, φησί, σωθήσεται τὰ φαινόμενα.

εὐρίσκεται ὁ εἰςηκόν κύκλος τῇ θέσει καὶ τῷ μεγέθει
 δεδομένος. ἥχθωσαν γὰρ διὰ τοῦ μ ταῖς αγράβδοις παράλ-
 ληλοι πρὸς ὁρθὰς ἀλλήλαις αἱ οπρόσ, καὶ ἔξευχθωσαν 15
 αἱ ξυμμετέλειαι. δῆλον οὖν ὅτι τοῦ εἰςηκόν κύκλου διαιρεθέν-
 τος εἰς ἡμέρας τέξε' δ'' ἡ μὲν εἰςηκόν περιφέρεια τοιούτων
 ἔσται ἡμερῶν ωρῶν, ἡ δὲ ηκέτη ἔσται ἡμερῶν ωρῆς δ''. ἵσα
 ἄρα ἔκατέρα τῶν εο πηρός σκ., αἱ δὲ σπ πρόροσ περι-
 φέρειαι ἀνὰ τιαί δ'' ιε'' τοιούτων ὑπάρχουσαι. ἡ δο- 20
 θεῖσα ἄρα γωνία ὑπὸ ομνήσης ἔσται τῇ θμήτῃ· ὁμοίως καὶ
 ηρμηνεία ἔσται τῇ νυμθῇ. ἔσται ἄρα ὁ λόγος

2 τῇ add. Mart.   μξ] μξ B*   ν Chalc.] θν B   6 ξ
 Chalc.] θξ B   9 εὐλογός B*   13 εἰκη B*   14 ἥχθοσαν B
 16 εἰςηκόν B*   17 εἰςηκόν η B*   18 ρπξ B*   19 εο] βο
 B*   η δὲ εκ προσηπη περιφέρεια ἀνὰ τὸ διγόδοον ἐκκαιδεκάτου
 τοιούτων ὑπάρχουσα B*   21 ομν] ομς B*   θμτ] μτε B*
 22 ρμν] ρμξ B*   νυμθ] νμ B*

τῆς μὲν πρὸς μὲν τοντέστι μὲν πρὸς θτ, <δεδομένος>. δέδοται ἄρα τὸ μὲν τρίγωνον τῷ εἰδει. καὶ δοθὲν τὸ θ κέντρον τοῦ παντὸς πρὸς ἐκάτερον τῶν ν ἔ σημείων· τὸ μὲν γὰρ μέγιστον ὀρίζει ἀπόστημα, τὸ δὲ ἐλάχιστον· καὶ ἔστιν ἡ μὲν θμ μεταξὺ κέντρων τοῦ τε παντὸς καὶ τοῦ ἡλιακοῦ κύκλου. δέδοται ἄρα ὁ εἶηκ κύκλος τῇ θέσει καὶ τῷ μεγέθει· εὐρίσκεται δὲ διὰ τῆς περὶ ἀπόστημάτων καὶ μεγεθῶν πραγματείας ὁ λόγος τῆς θμ <πρὸς τὴν μν> ἔγγιστα ὡς ἐν πρὸς κδ.

10 τοιάνδε μὲν τὴν κατὰ ἔκκεντρον πραγματείαν παραδίδωσιν, σώζονσαν τὰ φαινόμενα. τὴν δὲ κατ' ἐπίκυ-

1 μθ, τοντέστι μτ] ὃθ τοντέστιν μῆ B* δεδομένος add.
Mart. 2 τὸ post. καὶ del. B 3 ν ξ] ὃξ B* 4 ὀρίζη
B* τὸ δὲ] τὸ τε Mart. 5 ἡ ante μεταξὺ add. Mart.

6 δίδοται B* εἶηκ] ἔξηη B* 9 πρὸς τὴν μν add.
Mart. κδ'] ηδ' B* 10 τοιάνδε] pro literis τοι spatum
vacuum rel. in B* ἔγκεντρων B*, ἔκκεντρων apogr.

κλον τοιάνδε λέγουσιν είναι. ἔστι ω πάλιν ζῳδιακὸς μὲν ὁ αρβγδ, ἡλιακὸς δὲ κύκλος ὁ εξ, ἐκτὸς ἀπολείπων ἑαυτοῦ τὸ δ ὃ ἔστι τοῦ παντὸς κέντρον. φερομένης δὴ τῆς τῶν ἀπλανῶν σφαίρας ἀπὸ τῆς β ἀνατολῆς ἐπὶ τὸ α μεσουρανῆμα καὶ ἀπὸ τοῦ α ἐπὶ τὴν δ δύσιν, ὁ εξ 5 κύκλος ἦτοι ἡρεμήσει ἢ καὶ αὐτὸς κινηθήσεται, φερομένου περὶ αὐτὸν τοῦ ἡλίου. ἀλλ' εἰ μὲν ἡρεμήσει, δῆλον ὡς ὁ ἡλιος οὗτε δύνων οὕτε ἀνατέλλων φανήσεται, ἀλλ' ἀεὶ τοῖς μὲν ὑπὲρ γῆν ἡμέραν ποιήσει, τοῖς δὲ ὡς πρὸς ἡμᾶς ὑπὸ γῆν νύκτα, καὶ μιχ περιστροφῇ τοῦ 10 παντὸς δόξει πάντα παροδεύειν τὰ ζῷδια· ἀπερ ἔστιν ἄτοπα. κινηθήσεται οὖν καὶ αὐτός· κινούμενος δὲ ἦτοι ἐπὶ τὰ αὐτὰ τῷ παντὶ οἰσθήσεται ἢ ὑπεναντίως· καὶ *εἰ* ἐπὶ τὰ αὐτὰ τῷ παντὶ, ἦτοι ισοταχῶς ἢ θᾶττον αὐτοῦ ἢ βραδύτερον. ἀλλ' εἰ μὲν ισοταχῶς, ἀχθεισῶν 15 τῶν θξν θκλ ἐφαπτομένων τοῦ ζε κύκλου, ὁ ἡλιος ἐν τῇ ναλ περιφερείᾳ τοῦ ζῳδιακοῦ ἀεὶ δόξει ἀναστρέφεσθαι· ἐπὶ μὲν γὰρ τοῦ ξ γενόμενος κατὰ τὸ ν φανήσεται, ἐπὶ δὲ τοῦ ε κατὰ τὸ α, μεταβὰς δὲ ἐπὶ τὸ κ κατὰ τὸ λ, καὶ τὴν μὲν ζεκ περιφέρειαν διανύσας, τὴν ναλ 20 δόξει πεπορεῦσθαι ἐπὶ τὰ προηγούμενα τῶν ζῳδίων· τὴν δὲ κηξ διελθὼν δόξει τὴν λαν ἐπὶ τὰ ἐπόμενα ἐνηνέχθαι· ἄτινα πάλιν οὐ φαίνεται. οὐκ ἄρα ὁ εξ τοῦ ἡλίου κύκλος ισοταχῶς ἐπὶ τὰ αὐτὰ τῷ παντὶ συμπερι-

2 εξηκ Mart. 3 δ ὃ ἔστι] ε ὁ ἐπὶ B* 5 εξηκ Mart.
6 αὐτὸν B* 9 τοῖς] τῆς B* τοῖς] τῆς B* 13 οἱς
θήσεται B* 15 ἀχθεὶς B* 16 εξηκ Mart. 17 ναλ] καὶ B*
20 διανυούσας B* 22 δὲ κηξ] δ' κεξ B* 23 εξηκ
Mart.

ενεχθήσεται. ἀλλὰ μὴν οὐδὲ θᾶττον, ἐπεὶ καὶ οὗτως προφθάνων προηγεῖσθαι δόξει τῶν ἀπλανῶν καὶ ἀνάπαλιν τὸν ξεδιακὸν διανύειν, οἶον ἀπὸ Κριοῦ εἰς Ἰχθύας καὶ Τριφύλιον· ἅπερ οὐ φαίνεται. δῆλον οὖν
 5 ὅτι ὁ εἴη κύκλος ἦτοι ἐπὶ τὰ αὐτὰ τῷ παντὶ, βραδύτερον μέντοι, κυνηθήσεται, καὶ διὰ τοῦτο ὑπολειπόμενος εἰς τὰ ἐπόμενα δόξει μεταβαίνειν, η̄ καθ' ἑαυτὸν [εἰ] μὲν ὑπεναντίως τῷ παντὶ οἰσθήσεται, συναπενεχθήσεται δὲ τῷ παντὶ πρὸς ἡμέραν ἐκάστην κρατούμενος τὴν
 10 ἀπ' ἀνατολῶν ἐπὶ δύσεις· καὶ γὰρ οὕτως εἰς τὰ ἐπόμενα φανήσεται μετιὼν καὶ οἶον ὑπολειπόμενος.

πῶς οὖν σώσει τὰ φαινόμενα; ἔστω κέντρον τοῦ ἥλιακου κύκλου τὸ μ, καὶ γεγράφθω κέντρῳ μὲν τῷ θ, διαστήματι δὲ τῷ θμ, κύκλος ὁ μονξ, καὶ ὑποκείσθω ὁ
 15 εἴη κύκλος τοῦ συναποφέρεσθαι μὲν τῷ παντὶ τὴν ἀπὸ τῶν ἀνατολῶν ἐπὶ δύσεις φοράν, ἦτοι δὲ διὰ βραδυτῆτα ὑπολειπόμενος, η̄ καὶ φερόμενος ὑπεναντίως τῷ παντὶ, ὃ καὶ μᾶλλον δοκεῖ τῷ Πλάτωνι, ὥστε τὸ μὲν κέντρον κατὰ τοῦ μονξ κύκλου φερόμενον ὁμαλῶς περιπορεύεται αὐτὸν ἐνιαυτῷ, καὶ ἐν τῷ <αὐτῷ> χρόνῳ τὸν ἥλιον διανύειν τὸν ἑαυτοῦ κύκλον, ὁμοίως φερόμενον ὁμαλῶς.
 πάλιν ὁ ἥλιος κατὰ τοῦ εἴη κύκλου ἦτοι ἐπὶ τὰ αὐτὰ τῷ παντὶ ἐνεχθήσεται, η̄ ὑπεναντίως, <ἐπὶ τὰ αὐτὰ δὲ> τῷ ἰδίῳ κύκλῳ, οἶον ἀπὸ τοῦ καὶ ἐπὶ τὸ ε καὶ ἀπὸ τοῦ ε
 25 ἐπὶ τὸ ζ. λέγω δὲ ὅτι τοῦ εἴη κύκλου περιφερομένου

1 οὗτος B*	3 τῶν ξεδιακῶν B*	εἰς] λ B*
5 εἴη Mart.	7 εἰ del. Mart.	8 οἷς θήσεται B*
10 φοράν post δύσεις addendum esse ej. Mart.		13 τῷ] τὸ
B* 18 cf. p. 147, 16	20 αὐτῷ add. Mart.	23 ἐπὶ
τὰ αὐτὰ δὲ add. Mart.	24 οἷον] οἱ B*	

κατὰ τοῦ μονᾶς ὑπεναντίως τῷ παντὶ ὁ ἥλιος ἐπὶ τοῦ εἶη κύκλου ἐνεχθήσεται ἐπὶ τὰ αὐτὰ τῷ παντὶ καὶ σώσει τὰ φαινόμενα.

ἐνηνέχθω γὰρ πρότερον ὑπεναντίως μὲν τῷ παντί,
 ἐπὶ τὰ αὐτὰ <δέ> τῷ ἔαντοῦ κύκλῳ, οἷον ἀπὸ τοῦ ε⁵
 ἐπὶ τὸ ξ ἡ ἀπὸ τοῦ ξ ἐπὶ τὸ η ἡ ἀπὸ τοῦ η ἐπὶ τὸ κ.
 ἐπεὶ τοίνυν ἐπὶ τοῦ ε γενόμενος πλεῖστον ἀφέστηκεν
 ἡμῶν, δῆλον ὅτι τὸ α κατὰ τὴν εἴη ἡμίσειαν μοῖράν
 ἔστι τῶν Ιιδύμων· ἔσται οὖν τὸ γ περὶ τὴν εἴη ἡμίσειαν
 μοῖραν τοῦ Τοξότου· καὶ τὸ μὲν μ, τοῦ ἥλιακοῦ κύκλου ¹⁰
κέντρον, τεταρτημοριαίαν ἐνηνέχθω περιφέρειαν τοῦ
 μονᾶς κινούμενον διμαλῶς, τὴν μο, καὶ τὸν εἶη κύκλον
 μετενηνοχέτω ἐπὶ τὸν λπ· ὁ δὲ ἥλιος ἐπὶ τὰ αὐτὰ τούτῳ
 φερόμενος διμοίως τεταρτημοριαίαν ἐνηνέχθω περιφέ-
 ρειαν τοῦ. εἶη τὴν εἴη ἔσται οὖν ἐπὶ τοῦ π, φανήσεται ¹⁵
 δὲ ἡμῖν ἐπὶ τοῦ σ, καὶ τὴν εἴη τεταρτημοριαίαν τοῦ ίδίου
 κύκλου διελθὼν δόξει τοῦ ἵψιακοῦ μείζονα ἡ διμοίαν
 πορεύεσθαι τὴν αβσ καὶ ἀπὸ τοῦ α ταχέως ἀπιέναι.
 πάλιν δὲ τὸ ο ἐνηνέχθω κέντρον τεταρτημοριαίαν περι-
 φέρειαν τὴν ον, καὶ καθεστακέτω τὸν λπ κύκλον ἐπὶ ²⁰
 τὸν φυ· ὁ δὲ ἥλιος τεταρτημοριαίαν κεκινήσθω περι-
 φέρειαν τὴν πτ· ἔσται οὖν ἐπὶ τοῦ υ, φανήσεται δὲ
 ἡμῖν ἐπὶ τοῦ γ, καὶ ἐνηνέχθαι δόξει τὴν σγ τοῦ ἵψια-
 κοῦ ἐλάττονα ἡ τεταρτημοριαίαν καὶ προσιέναι τῷ γ

4 ἐνηνέχθω] γενέσθω B 5 δὲ add. Mart. 8 α] θε B

13 τούτον B* 18 αβσ] αμς B* ἀπεῖναι B*

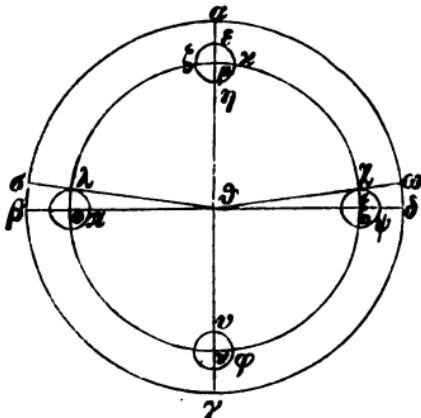
20 καθεστηκέτω B τὸν λπ] τὸ λπ B* 21 κεκινήσθω B*

22 οὖν] ἡμῖν B, μὲν Mart. cf. vs. 9. 15. p. 163, 7

23 ἐνηνέχθω B* 24 τῷ] τὸ B*

βραδέως. πάλιν δὴ τὸ ν τεταρτημοριαίαν μεταβὰν περιφέρειαν τὴν υἱόν, μετενηνοχέτω τὸν κύκλον ἐπὶ τὸν ψῆφον· ὁ δὲ ἥλιος τεταρτημοριαίαν ἐνεχθεὶς περιφέρειαν ἔστω ἐπὶ τοῦ ψῆφου φανήσεται δὲ ἄρα κατὰ τὸ ω καὶ δόξει διαβεβαιωθέναι τὴν γῶθον, ἐλάττονα <ἢ> τεταρτημοριαίαν, καὶ βραδέως ἀπιέναι τοῦ γ. λοιπὸν δὲ τὸ μὲν ἔκαντον, τεταρτημοριαίαν ἐλθὸν περιφέρειαν τὴν ἔκαντον, ἀποκαθεστακέτω τὸν ψῆφον κύκλον ἐπὶ τὸν εἶγηκον, καὶ αὐτὸς δὲ ὁ ἥλιος, διελθὼν [θ'] ὁμοίαν τὴν περιφέρειαν τὴν ψῆφον, ἀποκαθεσταταῖς οὖσαις δὲ περὶ τὸν Τοξότην· φαίνεται δὲ τούναντίον·
 15 οὐκ ἄρα, τοῦ κύκλου αὐτοῦ φερομένου κατὰ τὸν μονῆγον καὶ ταχίνειν ἐπὶ τὸ α. ὃστε δῆλον ὅτι φερόμενος οὗτος τάχιστα μὲν δόξει κινεῖσθαι περὶ τοὺς Διδύμους, βραδύτατα δὲ περὶ τὸν Τοξότην· φαίνεται δὲ τούναντίον·

2 τὸν ψῆφον] τὸ χιλίον B*   3 ἐνενεχθεὶς B, em. apogr.
 5 τὴν] τὸ B*   ἢ add. Mart.   6 ἀπιέναι B, em. apogr.
 7 ἐλθὼν B*. an διελθὸν? περιφέρειαν] φέρειαν (lineola per α ducta) B*   9 θ' del. Mart. ψῆφον] ψῆφος B*   11 ἐνηνέγκαται δόξει] ἐνηνέγκει B*   16 ἐνεντρον B*

λείπεται οὖν, τοῦ ἐπικύκλου φερομένου ὑπεναντίως τῷ παντὶ, τὸν ἥλιον κατὰ τοῦ ἐπικύκλου φέρεσθαι ἐπὶ τὰ αὐτὰ τοῖς ἀπλανέσιν· οὗτος γὰρ σωθήσεται τὰ φαινόμενα. οἶνον ἐνηνέχθω τὸ μὲν κέντρον τοῦ ἐπικύκλου τεταρτημοριαίαν περιφέρειαν περὶ ἔγκεντρον κύκλου τὴν 5 μό, καὶ μετενηνοχέτω τὸν ἐπίκυκλον ἐπὶ τὸν λπ· ὁ δὲ ἥλιος ἐπὶ τοῦ ἐπικύκλου τὴν εκ δύοις· ἔσται οὖν ἐπὶ τοῦ λ, φανήσεται δὲ ἡμῖν ἐπὶ τοῦ σ, τεταρτημοριαίαν τοῦ ἰδίου κύκλου κινηθεὶς περιφέρειαν· ἐπὶ δὲ τοῦ ζῳδιακοῦ δόξει ἐλάττονα ἐνηνέχθαι τὴν ασ καὶ βραδέως 10 ἀπερχόμενος τοῦ α σημείου. πάλιν τὸ ο κέντρον μεταβεβηκέτω τεταρτημοριαίαν τὴν ον, καὶ ὁ ἥλιος δύοις τοῦ ἐπικύκλου τὴν λπ· ἔσται δὲ ἐπὶ τοῦ υ, φανήσεται δὲ κατὰ τὸ γ, καὶ δόξει κεκινηθῆσθαι τοῦ ζῳδιακοῦ τὴν σβγ, μείζονα τεταρτημοριαίας, ταχύνων ἐπὶ τὸ γ. ἐπενη- 15

1 τοῦ apogr.] τον B 5 περιενκεν ^{τρ} B* 6 τὸ ν' ἐπίκυκλον ἐπὶ τὸ λπ B* 7 τὴν ante τον del. B 13 λτ B* 14 κεκινεσθαι B* 15 τὸ] τον B*
κλον B* 11*

νέχθω τὸ ν ἐπὶ τὸ ξ τεταρτημοριαίαν τὴν νξ καὶ τὸν υφ κύκλον ἐφηρμοκέτω τῷ χψ ὁ δὲ ἥλιος, κινηθεὶς ὁμοίαν ταῖς πρόσθεν τὴν υφ [περὶ τὴν υφ] περιφέρειαν, ἔστω ἐπὶ τοῦ χ· φανήσεται δὲ κατὰ τὸ ω, καὶ δόξει δι-
 5 εληλυθέναι τὴν γδῶ τοῦ ζῳδιακοῦ περιφέρειαν μείζονα τεταρτημοριαίας, καὶ ταχέως ἀπιέναι τοῦ γ ἐπὶ τὸ δ. λοιπὴν <δὲ τὸ κέντρον ἐλθὸν> τὴν ξμ κίνησιν ἀποκαθ-
 10 εστακέτω <τὸν> χψ ἐπὶ τὸν ἐπίκυκλον τὸν εξη, καὶ αὐτὸς ὁ ἥλιος, ἐνεχθεὶς ὁμοίαν λοιπὴν τὴν χψ, ἀπο-
 15 καθεστάσθω ἐπὶ τὸ ε, φανήσεται δὲ κατὰ τὸ α, δόξει δὲ [ό κατὰ τὶ α] τοῦ ζῳδιακοῦ διεληλυθέναι τὴν ωα ἐλάττονα τεταρτημοριαίας καὶ βραδέως προσιέναι τῷ α. ὥστε κατὰ τήνδε τὴν ὑπόθεσιν σωθήσεται τὰ φαινό-
 μένα· βραδύτατον μὲν γὰρ δόξει κινεῖσθαι καὶ μικρό-
 20 τατος εἶναι κατὰ μέγεθος ὁ ἥλιος περὶ τὴν ε' σ' μοῖραν τῶν Διδύμων, τάχιστα δὲ φέρεσθαι καὶ μέγιστος εἶναι περὶ τὴν αὐτὴν μοῖραν τοῦ Τοξότου· καὶ ταῦτα εὐλόγια· ἀπὸ μὲν γὰρ τοῦ ε μεταβαίνων ἐπὶ τὸ ς, τοῦ κύ-
 κλον αὐτοῦ κινουμένου ἀπὸ τοῦ μ ἐπὶ τὸ ο, ἀντιφερό-
 μενος . . . . .

1 τὸ ξ] τὸ <u>νξ</u> B*	<u>νξ</u>] <u>ηξ</u> B*	4 διεκκλυθέναι B*
6 τὸ corr. ex τοῦ B	7 ἀποκαθεστηκέτω B	8 <τὸν>
<u>χψη</u> B, <ό> <u>χψ</u> Mart.; scrib. vid. <τὸν> <u>χψ</u> ἐπίκυκλον ἐπὶ		
τὸν <u>εξη</u> εξη Mart.	9 <u>χψ</u>] <u>χη</u> B*	10 φανήσεται]
φανέσθω B, φαινέσθω Mart.	11 δὲ ὁ δὲ ὁ <ἥλιος> Mart.	
12 τῷ α] τὸ <u>ωα</u> B*	15 ε' σ'] <u>ξξ</u> B*	18 μεταβαῖνον
B*		
19 ἀπὸ] ἐπὶ B τὸ] τῷ B*	20 quippe εξη epicyclo	
moto per morē circulum sol ab ε ad η pergens contra quam fer- tut epicyclus suus moram faciens tardius ad ο defere- tut tardiusque μο obibit ambitum multoque tardius		
zodiaci circuli αβ regionem obisse existimatur; et rur- sum epicyclo supra dicto moto ad ον ambitum sol demum a		

ἐπὶ τὸ π, τοῦ ἐπικύκλου μεταβαίνοντος ἀπὸ τοῦ ο
ἐπὶ τὸ ν, συντρέχων αὐτῷ τὴν ἐπὶ τοῦ ζῳδιακοῦ φο-
ρὰν ἐπιτείνειν δόξει τῇ κινήσει ἐπὶ ταῦτα γινομένην
〈τῷ παντὶ καὶ〉 τρόπον τινὰ συμβαίνουσαν. καὶ παρα-
πλησίως ἀπὸ τοῦ ν φερόμενος ἐπὶ τὸ φ, τοῦ ἐπικύκλου 5
μεταβαίνοντος ἀπὸ τοῦ ν ἐπὶ τὸ ξ, οἷον προφθάνων τὸν
έαυτοῦ κύκλον [καὶ] ἐπὶ τοῦ ζῳδιακοῦ δόξει ταχύνειν.
ἀνάπαλιν δὲ ἀπὸ τοῦ χ παραγινόμενος ἐπὶ τὸ ψ, τοῦ ξ
μεταβαίνοντος 〈ἐπὶ τὸ〉 μ, ἀντιφερόμενος τῷ έαυτοῦ
κίνητῳ βραδεῖαν φαίνεται ποιούμενος τὴν ἐπὶ τοῦ ζῳ-
διακοῦ φοράν. 10

εὐρίσκεται δὲ πάλιν τὸ μέγεθος τοῦ ἐπικύκλου καὶ
ὅ λόγος τοῦ μεταξὺ τῶν κέντρων πρὸς τὴν εῆ τοῦ εξ
ἐπικύκλου 〈διάμετρον〉 ὑπεναντίως τῷ πρόσθεν, ὡς κδ'
πρὸς ἔν, διὰ τῆς περὶ ἀπόστημάτων καὶ μεγεθῶν πραγ- 15
ματείας· μέγιστον μὲν γὰρ ἀπόστημα τοῦ ἥλιου τὸ
θε, ἐλάχιστον δὲ τὸ θυ· ἡ δὲ ὑπεροχὴ τοῦ μεγίστου
πρὸς τὸ ἐλάχιστον διάμετρος γίνεται τοῦ ἐπικύκλου·
κατ' ἐπίκυκλον γὰρ καὶ ἡ τοιαύτη γίνεται πραγματεία,

x ad η pergens e. q. s. Chalc. 82. τῷ έαυτοῦ κύκλῳ βράδιον ἐπὶ τὸ ο(?) ἐνεχθήσεται καὶ βράδιον δόξει διεληλυθέναι τοῦ ζῳδιακοῦ τὴν αβ περιφέρειαν· ἀνάπαλιν δὲ ἀπὸ τοῦ λ παραγινόμενος vel τῷ έαυτοῦ κύκλῳ βραδεῖαν φαίνεται ποιούμενος τὴν ἐπὶ τοῦ ζῳδιακοῦ φοράν· ἀνάπαλιν δὲ ἀπὸ τοῦ λ παραγινόμενος suppl. Mart. 1 π] τ' B* 2^ο ἐπὶ] μὲν B, μὲν ἐπὶ Mart.

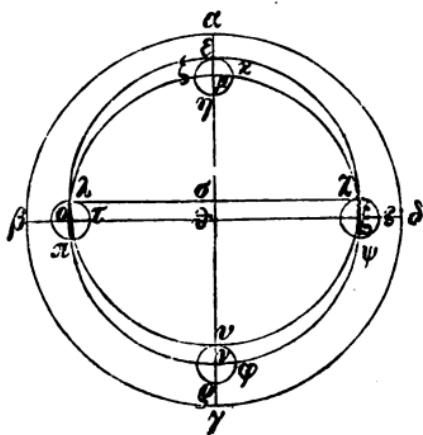
3 ταῦτα] ταῦτα B*. sol demum a κ ad η pergens concurre-re videbitur mundi circumactiōnē et adiūtūs ab ea propere et citius obire zodiaci quadrantem Chalc. γινομένη Mart.

4 συμβαίνοντα B* 6 ξ] φέξ B* 8 ψ add. Mart.] in B spatium vacuum rel. 9 ἐπὶ τὸ add. Mart. 13 εῆ] ἐκ B*

εξ Mart.] in B est nota voc. κέντρον 14 διάμετρον subaudiendum esse put. Mart. τῷ] τὸ B* κδ] ἡ κδ B* 17 θε] θῆ B* θν] θῆ B* 18 τὸ] τὸν B*

ἐπειδὴ ὁ εξ τοῦ πλανωμένου κύκλος καθ' ἑτέρου τινὸς έγκεντρου [όμοκέντρου] φέρεται κύκλου, οἷον τοῦ μονξ.

ἀλλ' ὅτι μὲν καθ' ἐκατέραν τὴν ὑπόθεσιν, τὴν κατ' οὓς ἔκκεντρον καὶ τὴν κατ' ἐπίκυκλον, σώζεται τὰ φαινόμενα, δείκνυσιν ἐκ τούτων. Ἰππαρχος δέ φησιν ἄξιον εἶναι μαθηματικῆς ἐπιστάσεως ἴδεῖν τὴν αἵτιαν δι' ἣν τοσοῦτον διαφερούσαις ὑποθέσεσι, τῇ τε τῶν ἔκκεντρων κύκλων καὶ τῶν ὄμοκέντρων καὶ τῶν ἐπίκυκλων, 10 τὰ αὐτὰ φαίνεται ἀκολουθεῖν. δείκνυσι δὲ ὁ Ἀδραστος πρῶτον μὲν πῶς τῇ κατ' ἐπίκυκλον ἐπεται κατὰ συμβεβηκός ἡ κατὰ ἔκκεντρον· ως δὲ ἐγώ φημι, καὶ τῇ κατὰ ἔκκεντρον ἡ κατ' ἐπίκυκλον.

ἔστω γὰρ ξωδιακος μὲν ὁ αβγδ, κέντρον δὲ τοῦ

1 εξηκ Mart. 2 ὄμοκέντρου del. Mart. φέρεται] φαί-
εται B* οἷον] οἰς B* 3 μνοξ B* 4 κατέγκεν-
τρον B* 8 διαφερούσαις] διαφέρει B, διαφόροις Mart.
9 τῇ ante τῶν ὄμοκέντρων add. Mart. cf. p. 185, 14. 186, 4.
199, 6 12 ἡ] η B* ἔγκεντρον B* 13 ἡ] η B*
14 κέντρον B*

παντὸς τὸ θ, ἡλίου δὲ ἐπίκυκλος ὁ εἶηκ, κέντρον δὲ αὐτοῦ τὸ μ· καὶ γεγράφθω κέντρῳ μὲν τῷ θ, διαστήματι δὲ τῷ θμ, κύκλος ὁ μονξ. λέγω ὅτι, τοῦ μ κέντρον κινοῦμένου περὶ τὸν μονξ κύκλον ὁμόκεντρον ὁμαλῶς, ὑπεναντίως τῷ παντὶ, καὶ συναποφέροντος τὸν 5 ἐπίκυκλον, ὁ ἥλιος ἐν ἵσῳ χρόνῳ διανύων τὸν εκῆς ἐπίκυκλον ὁμαλῶς, ἐπὶ τὰ αὐτὰ δὲ τῷ παντὶ, γράψει καὶ τὸν ἔκκεντρον ἵσον ὅντα τῷ μονξ ἐγκέντρῳ. διήχθωσαν γὰρ αἱ ἀγ βδ διάμετροι τοῦ ἔφδιακοῦ πρὸς ὁρθὰς ἀλλήλαις, ὥστε τὸ μὲν α σημεῖον περὶ τὴν ε' σ' μοῖραν 10 τῶν Διδύμων εἶναι, τὸ δὲ γ περὶ τὴν αὐτὴν τοῦ Τοξότου, καὶ κέντροις τοῖς [μ] ο ν ξ γεγράφθωσαν τῷ εἶηκ ἐπικύκλῳ ἵσοι κύκλοι οἱ λπτ υρφ χψ καὶ τῶν λπτ χψ διάμετροι πρὸς ὁρθὰς τῇ βδ αἱ λπ χψ, καὶ ἐπεξεύχθωσαν αἱ λχ <οξ>. λέγω ὅτι αἱ λχ οξ ἵσαι τέ εἰσι καὶ 15 παράλληλοι· ἵση ἄρα ἐκατέρᾳ τῶν λσ σχ ἐκατέρᾳ τῶν οἱ θξ αἱ εἰσιν ἐκ τοῦ κέντρον τοῦ μονξ κύκλου· καὶ ἐπεὶ ἵση ἡ θσ τῇ ολ, ἵσαι ἐσονται ἡ θσ καὶ ἐκατέρᾳ τῶν υν με· ἔστι δὲ ἵση καὶ ἡ θν τῇ θμ· ἵση ἄρα καὶ ἡ θσ τῇ σε. ἀλλ' ἐπεὶ ἵση ἡ θσ τῇ υν, κοινὴ δὲ ἡ θν, ἵση 20

1 τὸ] τοῦ B*	2 τῷ] τὸ B*	3 τῷ] τὸ B*
5 συναποφερόμενος B, συναποφερομένον Mart.		8 ἔκκεντρον]
ἔγκεντρον B*	9 βδ] βᾶ B, em. ap.	10 ε' σ'] ἔξ B*
12 μ del. Mart.	13 οι] ὁ B*	13 extr. χψ] χψ
B*	14 τῇ βδ] τνβξ B*	ἐπεξεύχθωσαν B*
Mart.	18 in. θσ] φθσ B*	19 υν] υῶ B*
20 τῇ σε] τῆς ε' B*	υν] θῶ B*	θν] θω B*

ἡ σύ τῇ θν· ἐκατέρᾳ ἄρα τῶν εσ σύ ἰση ἔσται τῇ ἐκ
τοῦ κέντρου τοῦ μονξ κύκλου· ἐδείχθη δὲ καὶ ἐκατέρᾳ
τῶν λσ σχ ἰση τῇ ἐκ τοῦ κέντρου τοῦ αὐτοῦ κύκλου·
τέσσαρες ἄρα αἱ σε σλ συ σχ ἰσαι ἀλλήλαις εἰσὶ καὶ
πρὸς ὁρθάς. ὁ ἄρα κέντρῳ μὲν τῷ σ, διαστήματι δέ
τινι μιᾶ αὐτῶν γραφόμενος κύκλος ἥξει διὰ τῶν ε λ υ
σημείων, καὶ ἰσος <ἔσται> τῷ μονξ κύκλῳ, καὶ ὑπὸ τῶν
ευ λχ διαμέτρων εἰς τέσσαρα ἰσα διαιρεθήσεται. γε
γράφθω οὖν καὶ ἔστω ὁ ελυχ· οὗτος δὲ ἔσται ὁ ἔκκεν-
10 τρος, τὸ μὲν ἀπογειότατον ἔχων ὑπὸ τὸ α, έ σ̄ μοῖραν
τῶν Διδύμων, τὸ δὲ προσγειότατον ὑπὸ τὸ γ, έ σ̄ μοῖ-
ραν τοῦ Τοξότου. λέγω δ' ὅτι ἥλιος, φερόμενος, ὡς
ὑπετέθη, κατὰ τοῦ εκης ἐπικύκλου, κατὰ συμβεβηκὸς
γράψει καὶ τὸν ελυχ ἔκκεντρον. ἐνηνέχθω γὰρ τὸ μὲν
15 κέντρον τοῦ ἐπικύκλου τὴν μο περιφέρειαν τεταρτημο-
ριαίαν· καὶ ὁ ἥλιος ἄρα, ἐν τῷ αὐτῷ χρόνῳ ἐνεχθεὶς
ὅμοίαν τοῦ ἐπικύκλου τὴν εκ, ἔσται ἐπὶ τοῦ λ, καὶ ἀπὸ
τοῦ ε ἐπὶ τὸ λ ἐλεύσεται τεταρτημοριαίαν γράψας περι-
φέρειαν τοῦ ἔκκεντρον τὴν ελ. πάλιν τὸ ο κέντρον ἐπὶ
20 τοῦ κύκλου ἐνηνέχθω τεταρτημοριαίαν τὴν ον περιφέ-
ρειαν, ὁ δὲ ἥλιος ὅμοίαν τοῦ ἐπικύκλου τὴν λτ· ἔσται
ἄρα ἐπὶ τοῦ υ, καὶ κατὰ συμβεβηκὸς γράψει τοῦ ἔκκεν-
τρον ὅμοίαν περιφέρειαν τὴν λν. ὅμοίως δὴ τοῦ ν δια-

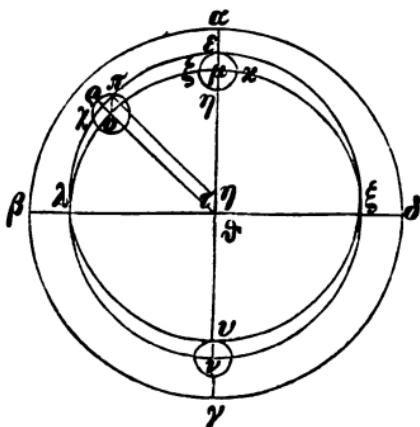
3 τῇ corr. ex τοῦ B 6 ν] γ B* 7 ἔσται add. Mart.

ὑπὸ τῶν] ὑποείσθω B, ὑπ' ἔκείνων τῶν Mart. 8 λχ] μ'
B* 9 ο ελυχ B* 10 έ σ̄] εξ B* 11 τὸ γ έ σ̄ μοῖραν]

τὴν γ εξ μόνον B* 17 τῷ ἐπικύκλου B 22 γράψει B*

23 ὅμοίαν ὅμοίαν περιφέρειαν ὅμοίαν B*

πορευθέντος τὴν $\overline{\nu\xi}$, ὁ ἡλιος τοῦ ἐπικύκλου διελεύσεται
όμοιαν τὴν $\overline{\upsilon\varphi}$. ἔσται δὴ ἐπὶ τοῦ χ , κατὰ συμβεβηκὸς
γράφας καὶ τὴν $\overline{\upsilon\chi}$ ὁμοίαν περιφέρειαν τοῦ ἐκκέντρου.
λοιπὸν δὲ τοῦ ξ διελθόντος τὴν $\xi\mu$, καὶ ὁ ἡλιος ἔξανύ-
σας <τὴν> $\overline{\chi\varsigma}$ ἀποκατασταθήσεται ἐπὶ τὸ ε . γράψει δὲ 5
ἄμα καὶ τὴν $\overline{\chi\varepsilon}$ περιφέρειαν τοῦ ἐκκέντρου λοιπὴν καὶ
όμοιαν. ὥστε ὅλον τὸν ἐπίκυκλον ἔξανύσας ὁμαλῶς διὰ
τοῦ ὁμοκέντρου γράψει ἐκκεντρον. ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

δείκνυνται δὲ τὸ αὐτὸν καὶ οὕτως. ἔστω ξφδιακὸς
μὲν ὁ $\overline{\alpha\beta\gamma\delta}$, ἡλίου δὲ ἐπίκυκλος ὁ $\overline{\varepsilon\eta\kappa}$, τὸ μὲν κέν- 10
τρον ἔχων ἐπὶ τοῦ $\overline{\mu\nu\xi}$ κείμενον, ὃς ἔστιν ὁμόκεντρος
περὶ τὸ θ κέντρον τοῦ παντός· καὶ ἔστω τὸ ε σημεῖον
ἀπογειότατον ὑπὸ τὴν ε' σ' μοιραν τῶν Διδύμων. λέγω
ὅτι, τοῦ κ φερομένου ὁμαλῶς ἐπὶ τοῦ $\overline{\mu\nu\xi}$ κύκλου

2 $\overline{\upsilon\varphi}$] $\psi\chi$ B*   4 τοῦ ξ] τὸ ζ B*   5 $\overline{\chi\varsigma}$] $\chi\sigma$ B*
6 $\ddot{\alpha}\rho\alpha$ B, $\ddot{\alpha}\mu\alpha$ $\ddot{\alpha}\varrho\alpha$ ap.   10 $\alpha\omega\gamma\delta$ B* $\varepsilon\xi\bar{\kappa}\bar{\eta}$ B*   13 $\varepsilon\xi$ B*

ὑπεναντίως τῷ παντὶ, ὁ ἥλιος ἐν τῷ αὐτῷ χρόνῳ φερόμενος κατὰ τοῦ εκης ἐπικύκλου ὁμαλῶς μὲν καὶ ὑπεναντίως τῷ ἐπικύκλῳ, ἐπὶ τὰ αὐτὰ δὲ τῷ παντὶ, κατὰ συμβεβηκὸς γράψει καὶ τὸν ἔκκεντρον ἵσον ὅντα τῷ μονξὶ ἐγκέντρῳ. ἀπενηνέχθω γὰρ τὸ μὲν μ κέντρον τυχοῦσάν τινα περιφέρειαν τὴν μοί, καὶ καθεστακέτω τὸν ἐπίκυκλον ἐπὶ τὸν πρόχ. ὁ δὲ ἥλιος ἀρξάμενος ἀπὸ τοῦ ε, τοντέστιν ἀπὸ τοῦ ρ, ἐν τῷ αὐτῷ χρόνῳ διεληλυθέτω τὴν φράσην, ὁμοίαν τῇ μοί, καὶ κείσθω τῇ μετά ἵση ἡ θή, καὶ 10 ἐπεξεύχθωσαν αἱ ηπτὸι ἐπεὶ οὖν ὁμοία ἡ φράση περιφέρεια τῇ ομοίᾳ, ἵση καὶ γωνία ἡ φ τῇ τ. παράλληλος ἄρα ἡ ποτὶ τῇ θῆ. ἔστι δὲ καὶ ἵση ἄρα ἡ πη τῇ οθ καὶ παράλληλος ἔστι δὲ ἡ θοί ἵση τῇ θε· ἵση ἄρα ἡ πτὸ τῇ θε. ὁ ἄρα κέντρῳ μὲν τῷ η, διαστήματι δὲ τῷ θε γράψαις 15 φόρμενος κύκλος ἥξει καὶ διὰ τοῦ π καὶ ἵσος ἔσται τῷ μονξὶ. γεγράφθω οὖν ὁ επλυξ· οὗτος ἄρα ἔσται ὁ ἐκκεντρος· ἐπεὶ οὖν παράλληλος ἡ πη τῇ φθ, ἵση ἡ φ γωνία τῇ τ, τοντέστι τῇ πη· ὁμοία ἄρα ἡ επ· ἀρξάμενος δὲ <ὁ ἥλιος> ἀπὸ τοῦ ε, κατὰ συμβεβηκὸς γράψει καὶ 20 τὴν επί ὁμοίαν περιφέρειαν τοῦ ἔκκεντρου. ὁμοίως δὲ διεχθήσεται τοῦτο ποιῶν ἀεί· ὥστε καὶ ὅλον ἀνύσας

2 τοῦ] τῆς B* 5 ἐνκέντρῳ B* ἀπηνέχθω B, εἰ. apogr.

6 τὸν] τὸ ν B* 7 πεχ B* 9 θη] θή B, de eadem lit. duo diversa puncta significante cf. Friedlein praef. ad Procli in Eucl. comm. p. VII 12 θθ] νθ B* 13 θε] ξη ηε B*

14 τῷ η] τὸ η B* τῷ θε] τὸ κε B* 15 ἵσο B* 16 ἐκκεντρος Mart.] in B est nota vocis κέντρον supra quam scripta est lit. 6 17 πη] πηη B* 18 τοντέστι τῇ πηε] τοῦ τῃ η ποφ B: cf. ad p. 171, 18. 172, 10. 187, 19. 197, 3. Mart. sic scripsit: ἵση δὲ ἡ φ γωνία τῇ τ, τοῦ τε (τοῦ τε apogr.) πεχ τῇ πρὸ ὁμοία ἄρα ἡ επ 19 ἥλιος add. Mart.

τὸν ἐπίκυκλον διὰ τοῦ ἐγκέντρου ὅλον γράψει καὶ ἐκκεντρον· ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

δεικτέον δὲ καὶ τὸ ἀναστρέφον. ἔστω γάρ πάλιν ξωδιακὸς μὲν ὁ αβγδ, διάμετρος δὲ αὐτοῦ ἡ αγ, καὶ κέντρον τὸ θ, ἥλιον δὲ κύκλος ἐκκεντρος ελυξ· καὶ ἔστω ἡ ἀπογειότατον μὲν αὐτοῦ τὸ ε ὑπὸ είς μοῖραν τῶν Διδύμων, κέντρον δὲ ἐπὶ τῇ αδ τὸ η· καὶ γεγράφθω κέντρῳ μὲν τῷ θ, διαστήματι δὲ τῷ ηε, κύκλος ὁ μονξ. πάλιν κέντρῳ μὲν τῷ μ, διαστήματι δὲ τῷ με, κύκλος γεγράφθω ὁ εξηκ· δῆλον οὖν ὡς οὗτος ἔσται ὁ 10 αὐτὸς τῷ ἐπικύκλῳ. λέγω δὴ διτὶ ὁ ἥλιος κινούμενος ὁμαλῶς κατὰ τοῦ ελυξ ἐκκέντρου γράψει κατὰ συμβεβηκὸς καὶ τὸν εξηκ ἐπίκυκλον φερόμενον ὁμαλῶς κατὰ τοῦ μονξ καὶ ίσοχρονίας τῷ ἥλιῳ. ἐνηνέχθω γὰρ ὁ ἥλιος τυχοῦσάν τινα περιφέρειαν ἐπὶ τοῦ ἐκκέντρου τὴν επί, 15 καὶ ἐπεξεύχθω ἡ πη, καὶ <η> ρῆ παράλληλος, ἵση δὲ τῇ θῃ ἡ ορ, καὶ ἐπεξεύχθω ἡ πο. ἐπεὶ οὖν αἱ ηθ πο ἵσαι ἔσονται καὶ παράλληλοι, ἔστι δὲ ἡ θῃ ἵση τῇ με, τουτέστι τῇ ορ τῇ οπ, ὁ ἄρα κέντρῳ μὲν τῷ ο, διαστήματι δὲ τῷ ορ γραφόμενος κύκλος ἤξει καὶ διὰ τοῦ π, καὶ 20 ὁ αὐτὸς ἔσται τῷ εξηκ ἐπικύκλῳ. γεγράφθω οὖν ὁ προχ· ἐπεὶ οὖν διὰ τὰς παραλλήλους αἱ τ φ γωνίαι ἵσαι

1	ἐκκέντρον	B*	ἔγκεντρον	B*	5	ἔγκεντρος	B*	
6	εξ μοῖραν	B*	7	τῇ αδ]	τὰ (corr. ex τὸ) ασ	B*	8	τῷ
	θ]	τὸ θ B*	τῷ ηε	κύκλος]	τὸ ἐλυξ	B*	9	κέντρῳ corr.
	ex κέντρον	B	τῷ μ]	τὸ μ B*	τῷ με]	τὸ μσ B*		
10	οὗτος	B*	12	συμβηκὸς	B, em. apogr.		16	ἡ add.
Mart.	ρθ]	οθ?	17	θῃ ἡ ορ]	θῳ ἡ θρ B*	18	με τουτ-	
			20	ορ]	ρ B*	22	ει post γωνίαι del. B	

εἰσὶν ἀλλήλαις, ἐν δὲ τοῖς κύκλοις αἱ ἵσαι γωνίαι ἐφ' ὁμοίων περιφερειῶν βεβήκασιν, ἐν δὲ τοῖς ἵσοις καὶ ἐπὶ ἵσων, ἐάν τε πρὸς τοῖς κέντροις ὥσιν ἐάν τε πρὸς ταῖς περιφερείαις, αἱ ὅπερι επί μο περιφέρειαι [δὲ] ὁμοιαι τοῖς ἕσονται ἀλλήλαις, αἱ δὲ επί μο καὶ ἵσαι. ἐν φῶ ἄρα χρόνῳ ὁ ἥλιος τὴν επί περιφέρειαν ἐκινήθη τοῦ ἐκκέντρου, ἐν τούτῳ καὶ τὸ μ κέντρον τοῦ ἐπικύκλου, τὴν μο περιφέρειαν ἐνεχθέν, τὸν εξη ἐπίκυκλον ἐπὶ τὸν πρόχ μετήνεγκε, καὶ ὁ ἥλιος τὴν επί ἐπὶ τοῦ ἐκκέντρου διανύσας, 10 ἀρξάμενος ἀπὸ τοῦ ε, τουτέστιν ἀπὸ τοῦ φ, καὶ τὴν ὅπερι τοῦ ἐπικύκλου περιφέρειαν ὁμοίαν ἔγραψε. τὸ δ' αὐτὸ δειχθῆσεται καὶ κατὰ πᾶσαν κίνησιν ποιούμενος· ὥστε καὶ ὅλον διανύσας τὸν ἐκκεντρὸν ὁ ἥλιος ὅλον γράψει τὸν ἐπίκυκλὸν· ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

15 ταῦτα δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἀλλῶν πλανωμένων δείκνυται. πλὴν ὁ μὲν ἥλιος ἀπαραλλάκτως ταῦτα δοκεῖ ποιεῖν κατὰ ἀμφοτέρας τὰς ὑποθέσεις, διὰ τὸ τοὺς ἀποκαταστατικοὺς αὐτοῦ χρόνους, τόν τε τοῦ μήκους καὶ τὸν τοῦ πλάτους καὶ τὸν τοῦ βάθους καὶ [τὸν] τῆς λεγο-
20 μένης ἀνωμαλίας, οὕτως εἶναι σύνεγγυς ἀλλήλων, ὥστε τοῖς πλείστοις τῶν μαθηματικῶν ἰσους δοκεῖν, ἡμερῶν ἔκαστον τέξε' δ'', ἀκριβέστερον δὲ ἐπισκοπουμένοις τὸν μὲν τοῦ μήκους, ἐν φῶ τὸν ἔφοδιακὸν ἀπὸ σημείου τινὸς ἐπὶ τὸ αὐτὸ σημεῖον διανύει καὶ ἀπὸ τροπῆς ἐπὶ τὴν

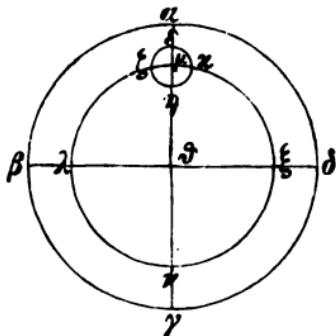
4 [δὲ]: μὲν Mart. 10 τουτέστιν] τοντὶ B* 13 ἔγκεν-
τρον B* 15 inscr. περὶ ἥλιου ἀποκαταστάσεως B
17 cf. p. 184, 18 18 αὐτοὺς B* τὸν τε — ἔκαστον: haec
verba iterantur in B post ἐπισκοπουμένοις vs. 22, signo † ante
τὸν τε et post ἔκαστον posito (B^b) τε supra voculam μὲν
deletam scr. B^b 19 τὸν del. Mart. 20 εἶναι om. B^a
21 τοὺς πλείστους B* ἵσας B^b 22 τέξε'] τε B<sup>*
24 διανύειν B*</sup>

αὐτὴν τροπὴν καὶ ἀπὸ ἵσημερίας ἐπὶ τὴν αὐτὴν ἵσημερίαν παραγίνεται, τὸν εἰρημένον σύνεγγυς [κύκλον] χρόνου, παρὰ τετραετίαν ἐπὶ τὸ αὐτὸ σημεῖον τοῦ μήνους αὐτοῦ κατὰ τὴν αὐτὴν ὥραν ἀποκαθισταμένου· τὸν δὲ τῆς ἀνωμαλίας, καθ' ὃν ἀπογειότατος γινόμενος ⁵ καὶ δι' αὐτὸ τῇ μὲν φάσει τοῦ μεγέθους μικρότατος, βραδύτατος δὲ κατὰ τὴν εἰς τὰ ἐπόμενα φοράν, ἢ ἀνάπαλιν προσγειότατος, καὶ διὰ τοῦτο μέγιστος μὲν τῷ μεγέθει δοκῶν, τῇ δὲ κινήσει τάχιστος, ἡμερῶν ἔγγιστα τέξεί σ', διετίᾳ πάλιν ἐπὶ τὸ αὐτὸ σημεῖον τοῦ βάθους ¹⁰ τὴν αὐτὴν ὥραν αὐτοῦ φαινομένου, τὸν δὲ τοῦ πλάτους, ἐν ᾧ ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ βορειότατος ἢ νοτιώτατος γενόμενος ἐπὶ τὸ αὐτὸ παραγίνεται, ὡς πάλιν ἵσας δρᾶσθαι τὰς τῶν αὐτῶν γνωμόνων σκιάς, ἡμερῶν μάλιστα τέξεί η'', κατὰ τὸ αὐτὸ τοῦ πλάτους σημεῖον αὐτοῦ ¹⁵ τὴν αὐτὴν ὥραν ὀκταετίᾳ παραγινομένου. ἐπὶ δὲ τῶν ἄλλων, ἐπεὶ καθ' ἑκαστον τῶν πλανωμένων πολὺ παραλλάττουσιν *οἱ* εἰρημένοι χρόνοι πάντες, καὶ ἐφ' ᾧν μὲν μᾶλλον, ἐφ' ᾧν δὲ ἡττον, τὰ γινόμενα καθ' ἑκαστον φαίνεται ποικιλότερα καὶ διαλλάττοντά πως καθ' ²⁰ ἑκατέραιν τὴν ὑπόθεσιν, οὐκέτ' ἐν ἵσῳ χρόνῳ τοῦ πλανητος ἑκάστου τὸν ἑαυτοῦ ἐπίκυκλον περιερχομένου καὶ τοῦ ἐπικύκλου τὸν ἔγκεντρον, ἀλλ' ᾧν μὲν δᾶττον, ᾧν δὲ βράδιον, διά τε τὰς τῶν κύκλων ἀνισότητας καὶ διὰ

² κύκλον delendum aut in δοκεῖν mutandum esse censem
Mart. ⁴ αὐτὴν] ἔαυτοῦ B* ⁵ γινόμενος] γίνεται?

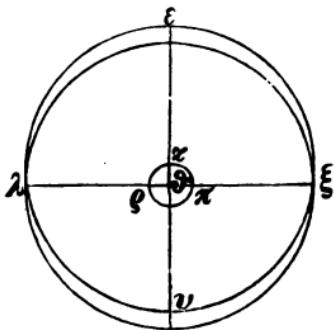
⁶ μὲν] δὲ B* ¹⁰ σ'] ἔ B* ¹² νοτιώτατος B ¹⁶ παραγένοντος B* inser. περὶ τῆς τῶν λοιπῶν πλανήτων
ἀποκαταστάσεως B ¹⁷ πολλοὶ B* ¹⁸ οἱ add. Mart.
²⁰ ποικιλότερον B* ²³ ἔκκεντρον B* ²⁴ τε] δὲ B*

τὰς ἀπὸ τοῦ μέσου τοῦ παντὸς ἀνίσους ἀποστάσεις, ἔτι
τε διὰ τὰς πρὸς τὸν διὰ μέσων τῶν ζῳδίων διαφόρους
λοξώσεις ἢ ἀνομοίους ἐγκλίσεις τε καὶ θέσεις. ὅθεν καὶ
τὰ τῶν στηριγμῶν τε καὶ ἀναποδισμῶν καὶ προηγήσεων
5 καὶ ὑπολείψεων οὐχ ὁμοίως ἐπὶ πάντων ἀπαντᾶ· ἀλλ᾽
ἐπὶ μὲν τῶν εἴ γίνεσθαι [ώς] ταῦτα φαίνεται, εἰ καὶ
μη παντάπασιν ὁμοίως· ἐπὶ μέντοι γε ἡλίου καὶ σελή-
νης οὐδὲ ὅλως· οὕτε γὰρ προηγεῖσθαι ποτε οὕτε στηρί-
ζειν οὕτε ἀναποδίζειν οὗτοι φαίνονται, διὰ τὸ τὸν μὲν
10 ἡλιον σύνεγγυς κατὰ τὸν <αὐτὸν> χρόνον ἐπὶ τοῦ αὐ-
τοῦ κύκλου φαίνεσθαι φερόμενον, καὶ τὸν ἐπίκυκλον
αὐτοῦ κατὰ τοῦ ἐγκέντρου, καθάπερ ἔφαμεν, τῆς δὲ
σελήνης τὸν ἐπίκυκλον θᾶττον κατὰ τοῦ ἐγκέντρου φέ-
ρεσθαι καὶ τοῦ τῶν ζῳδίων ὑπολείπεσθαι κύκλου ἦ
15 αὐτὴν διεξιέναι τὸν ἐπίκυκλον.

1 ὑποστασεις B*   2 τὰς] τοῦ B*   3 λοξώσεις: τητας
del. inter λοξώ (ω fort. corr. ex o) et σεις B   inscr. περὶ¹
στηριγμῶν καὶ προηγήσεων καὶ ἀναποδισμῶν B
5 ὑπολήψεων B*   πάντ' B*   ἀπαντᾶν deleto ut vid. altero
ν B   6 γίνεται servata voce ως Mart.   εἰ καὶ] καὶ εἰ B.
verba καὶ εἰ — σελήνης iterantur in B post φαίνονται vs. 9,
post φαίνονται et post σελήνης signo + posito   10 αὐτὸν add.
Mart.   αὐτὸν Mart.   12 αὐτὸν] αὐτὸν Mart.   καθάπερ
ἔφαμεν: p. 160, 20   14 τοῦ] τὸν B*   κύκλου B*
15 αὐτὴν] αὐτὸν B*

δῆλον δὲ ὡς οὐδὲν διαφέρει πρὸς τὸ σώζειν τὰ φαινόμενα, τοὺς πλάνητας κατὰ τῶν κύκλων, ὡς διώρισται, λέγειν κινεῖσθαι, ἢ τοὺς κύκλους φέροντας τὰ τούτων σώματα αὐτοὺς περὶ τὰ ἰδια κέντρα κινεῖσθαι· λέγω δὲ τοὺς μὲν ἐγκέντρους, φέροντας τὰ τῶν ἐπικύ- 5 κλων κέντρα, περὶ τὰ αὐτῶν κέντρα κινεῖσθαι ὑπεναντίως <τῷ παντὶ>, τοὺς δὲ ἐπικύκλους, φέροντας τὰ τῶν πλανωμένων σώματα, πάλιν περὶ τὰ αὐτῶν κέντρα, οἷον τὸν μὲν μακρινὸν ἐγκέντρον φέρεσθαι περὶ τὸ θ, τοῦ παντὸς καὶ ἑαυτοῦ κέντρον, ὑπεναντίως τῷ παντί, φέροντα 10 ἐπὶ τῆς αὐτοῦ περιφερείας τοῦ <ἐπικύκλου τὸ> μ κέντρον, τὸν <δὲ> εἰςηκ ἐπίκυκλον ἔχοντα τὸν πλανώμενον κατὰ τὸ ε φέρεσθαι πάλιν περὶ τὸ μ κέντρον, ἐπὶ μὲν ἡλίου καὶ σελήνης ἐπὶ τὰ αὐτὰ τῷ παντί, ἐπὶ δὲ τῶν ἄλλων καὶ τοῦτον ὑπεναντίως τῷ παντί· σώζεται γὰρ 15 οὕτως τὰ φαινόμενα.

κατὰ δὲ τὴν ἑτέραν πραγματείαν, ὅντος ἐκκέντρου

6 ὑπεναντίους B, em. apogr.

7 τῷ παντὶ add. Mart.

8 πλανομένων B, em. apogr.

αὐτῶν] αὐτὰ B*

10 ἑαυτὸν B* φέροντα ἐπὶ τῆς αὐτοῦ περιφερείας τὸ μ κέντρον τοῦ εἰςηκ ἐπικύκλου, <δν> ἔχοντα κτλ. Mart. 15 τούτων B* 17 ἐγκέντρον B*

κύκλου τοῦ εἰλυξ⁵ περὶ κέντρον τὸ κ, ἐπὶ μὲν ἡλίου αὐτὸς
δὲ εἰλυξ κύκλος ἐν ἐνιαυτῷ κινούμενος ὅμαλῶς περὶ τὸ
κέντρον, φέρων τὸν ἥλιον ἐνεστηριγμένον κατὰ τὸ ε
σημεῖον, σώσει τὰ φαινόμενα, τοῦ κέντρον καθ' ἔαντὸ
μὲν μὴ κινούμενον μηδ' ὑπεναυτίως τῷ παντὶ, συναπο-
φερομένου δὲ τῷ παντὶ καὶ πρὸς ἡμέραν ἐκάστην γρά-
φουντος τὸν κρῆπ¹⁰ κύκλον, ἵσον γινόμενον τῷ τῆς ἑτέρας
πραγματείας κύκλῳ· ποιήσεται γὰρ οὗτος ὁ ἥλιος ἀεὶ¹⁵
κατὰ τοὺς αὐτοὺς τόπους μέγιστα ἀποστήματα καὶ πάλιν
καθ' ἑτέρους ἐλάχιστα καὶ παραπλησίως κατὰ ἄλλους
μέσα, τὰ μὲν μέγιστα κατὰ τὴν εἴς μοῖραν, ὡς εἰρηται,
τῶν Διδύμων, τὰ δὲ ἐλάχιστα κατὰ τὴν αὐτὴν τοῦ
Τοξότου, καὶ τὰ μέσα ὁμοίως κατὰ τὰς αὐτὰς τῆς τε
Παρθένου καὶ τῶν Ἰχθύων· ἐπειδὴ καὶ τὸ ε σημεῖον
τοῦ ἐκκέντρου ἐφ' οὗ ἐστιν ὁ ἥλιος, τήνδε μὲν ἔχοντος
τὴν θέσιν τοῦ κύκλου, φαινόμενον ὑπὸ τοὺς Διδύμους
ἀπογειότατόν ἐστιν, περιενεχθέντος δὲ τοῦ κύκλου περὶ
τὸ κέντρον, μεταπεσὸν ὃπου νῦν ἐστι τὸ ν, φανή-
σεται μὲν ὑπὸ τὸν Τοξότην, ἐσται δὲ προσγειότατον,
μεταξὺ δὲ τούτων, κατά τε τὴν Παρθένον καὶ τοὺς
²⁰ Ἰχθύας, μέσως ἀποστήσεται.

τὰ δ' ἄλλα πλανητὰ ἐπειδὴ κατὰ πάντα τόπον τοῦ
ζῳδιακοῦ καὶ μέγιστα καὶ ἐλάχιστα καὶ μέσα ποιεῖται
καὶ ἀποστήματα καὶ κινήματα, ἐὰν κέντρῳ μὲν τῷ θ
²⁵ τοῦ παντός, διαστήματι δὲ τῷ θκ, γεγράφθαι νοήσω-
μεν κύκλου τὸν κπρ, ἐπειτα τοῦτον, ἔγκεντρον ὅντα καὶ

4 ἔαντοῦ B, ἔαντὸν Mart. 11 μέσους B* ἔξ B*
ὡς εἰρηται: p. 157, 5 18 μεταπεσῶν B* 19 προσγειότα-
τος B* 24 τὸ θ B* 25 νοήσομεν B*

Ισον τῷ τῆς ἑτέρας ὑποθέσεως ἐπικύλῳ, φέρεσθαι περὶ τὸ οὐ παντὸς κέντρον καὶ συναποφέρειν τὸ καὶ κέντρον τοῦ ἐκκέντρου ὑπεναντίως τῷ παντὶ ἐν χρόνῳ τινὶ, τὸν δὲ εἰλυξ ἐκκεντρὸν ἐν ἑτέρῳ χρόνῳ κινεῖσθαι περὶ τὸ κέντρον τὸ καὶ φέροντα τὸν πλανώμενον 5 ἔνεστηριγμένον ἐν αὐτῷ κατὰ τὸ εἶ, λαμβανομένων τῶν χρόνων καθ' ἐκαστον τῶν πλανώμενων ἴδιων καὶ οἰκείων, σωθήσεται τὰ φαινόμενα.

καὶ ταῦτα μὲν ἐπὶ πλέον διέξεισι τοῦ προσοικειῶσαι ἀλλήλαις τὰς τῶν μαθηματικῶν ὑποθέσεις τε καὶ πραγμα- 10 τείας, οἵτινες πρὸς τὰ φαινόμενα μόνον καὶ τὰς κατὰ συμβεβηκός γινομένας τῶν πλανώμενων κινήσεις ἀποβλέποντες, μακροῖς χρόνοις ταύτας τηρήσαντες διὰ τὸ εὑφυὲς τῆς χώρας αὐτῶν, Βαβυλώνιοι καὶ Χαλδαῖοι καὶ Αἴγυπτοι, προδύνως ἀρχάς τινας καὶ ὑποθέσεις 15 ἀνεξήτουν, αἷς ἐφαρμόζει τὰ φαινόμενα, δι' οὗ τὸ κατὰ τὰ εύρημένα πρόσθεν ἐπικρίνειν καὶ κατὰ μέλλοντα προλήψεσθαι, φέροντες οἱ μὲν ἀριθμητικάς τινας, ὥσπερ Χαλδαῖοι, μεθόδους, οἱ δὲ καὶ γραμμικάς, ὥσπερ Αἴγυπτοι, πάντες μὲν ἄνευ φυσιολογίας ἀτελεῖς ποιού- 20 μενοι τὰς μεθόδους, δέοντας καὶ φυσικῶς περὶ τούτων ἐπισκοπεῖν· ὅπερ οἱ παρὰ τοῖς Ἑλλησιν ἀστρολογήσαντες ἐπειρῶντο ποιεῖν, τὰς παρὰ τούτων λαβόντες ἀρχὰς καὶ τῶν φαινομένων τηρήσεις, καθὰ καὶ Πλάτων

3 ἐγκέντρον B* 4 ἐγκεντρὸν B* 6 λαμβανόμενον τὸν χρόνων B, λαμβανόμενοι τῶν χρόνων Mart. 7 πλανομένων B, em. apogr. 11 οἵτινες] ὡν τινες? 14 cf. Aristot. de caelo II 12. Bretschneider die Geometrie u. die Geometer vor Euklides p. 12 sq. 16 ἐφαρμόζοι Mart. δι' οὐ κτλ.] haec verba graviter corrupta sunt κατὰ] καὶ Mart. 17 εἰρημένα B* κατὰ] τὰ Mart. 18 προλείψεσθαι B* 19 γραμμικάς: cf. Biot, Journal des Savants 1850 p. 199

ἐν τῷ Ἐπινομίῳ μηνύει, ὡς ὀλίγον ὕστερον ἔσται δῆλον παρατεθεισῶν τῶν λέξεων αὐτοῦ.

καὶ Ἀριστοτέλης δὲ ἐν τοῖς περὶ οὐρανοῦ κοινῶς διὰ πλειόνων δεῖξας περὶ τῶν ἀστρῶν, ὡς οὗτε δι' ἡρε-
μοῦντος αὐτὰ φέρεται τοῦ αἰθερίου σώματος οὗτε φερο-
μένου συνθεῖ καθάπερ ἀπολελυμένα καὶ καθ' ἔαντά,
οὗτε μὴν δινούμενα οὗτε κυλινδούμενα, μᾶλλον δὲ ὑπ'
ἔκείνου φέρεται τὰ ἀπλανῆ πολλὰ ὄντα ὑπὸ μᾶς κοινῆς
τῆς ἐκτός, τῶν δὲ πλανωμένων ἕκαστον ἐν ὑπὸ πλειόνων
10 σφαιρῶν, πάλιν ἐν τῷ λ' τῶν μετὰ τὰ φυσικά φησιν
Εὔδοξόν τε καὶ Κάλλιππον σφαιραῖς τισὶ κινεῖν τοὺς
πλάνητας. τὸ γὰρ φυσικόν ἔστι μήτε τὰ ἀστρα αὐτὰ
κατὰ ταύτα φέρεσθαι κυκλικάς τινας ἢ ἐλικοειδεῖς γραμ-
μὰς καὶ ὑπεναντίως γε τῷ παντὶ μήτε αὐτούς τινας
15 κύκλους περὶ τὰ αὐτῶν κέντρα δινεῖσθαι φέροντας ἐνε-
στηριγμένους τοὺς ἀστέρας, καὶ τοὺς μὲν [έπτα] ἐπὶ τὰ
αὐτὰ τῷ παντὶ, τοὺς δὲ ὑπεναντίως. πῶς γὰρ καὶ δυ-
νατὸν ἐν κύκλοις ἀσωμάτοις τηλικαῦτα σώματα δε-
δέσθαι; σφαιραῖς δέ τινας εἶναι τοῦ πέμπτου σώματος
20 οἶκεῖν ἐν τῷ βάθει τοῦ παντὸς οὐρανοῦ κειμένας τε
καὶ φερομένας, τὰς μὲν ὑψηλοτέρας, τὰς δὲ ὑπ' αὐτὰς
τεταγμένας, καὶ τὰς μὲν μείζονας, τὰς δὲ ἐλάττονας, ἔτι
δὲ τὰς μὲν κοίλας, τὰς δ' ἐν τῷ βάθει τούτων πάλιν
στερεάς, ἐν αἷς ἀπλανῶν δίκην ἐνεστηριγμένα τὰ πλα-

1 Ἐπινομίῳ: p. 987 A   3 inscr. τὰ Ἀριστοτέλοντος B.
dditum est *κεῖται*, quod ex ea quae sequitur καὶ voce ortum
esse probabiliter ej. Mart.   περὶ οὐρανοῦ: II 8   4 διηρε-
μοῦντος B*   8 Arist. de caelo II 12. cf. Krische die theolog.
Lehren der griech. Denker p. 286 sqq.   τὰ] τὰ μὲν?
10 cf. p. 201, 25. Arist. Metaph. I 8 p. 1073^b   φασιν Εὔδο-
ξός τε καὶ Κάλλιππος B*   16 ἔπτα del. Mart.   19 sqq. cf.
p. 189, 7

νητὰ τῇ ἐκείνων ἀπλῆ μέν, διὰ δὲ τοὺς τόπους ἀνισοταχεῖ φορᾶς κατὰ συμβεβηκὸς φαίνεται ποικίλως ἥδη κινεῖσθαι καὶ γράφειν τινὰς κύκλους ἐκκέντρους ἢ καὶ ἐφ' ἑτέρων τινῶν κύκλων κειμένους ἢ τινας ἔλικας, καθ' ᾧν οἱ μαθηματικοὶ κινεῖσθαι νομίζουσιν αὐτά, τῇ⁵ ἀναστροφῇ ἀπατώμενοι. ἐπεὶ οὖν φαίνεται μὲν συναποφέρεσθαι ὑπὸ τοῦ παντὸς πρὸς ἐκάστην ἡμέραν τὴν ἀπ' ἀνατολῶν ἐπὶ δύσεις, ἀντιφέρεσθαι δὲ τὴν εἰς τὰ ἐπόμενα κατὰ λοξοῦ τοῦ ζῳδιακοῦ μετάβασιν, κινεῖσθαι δέ τι καὶ πλάτος, βιοφειότερα τε καὶ νοτιώτερα βλεπό-¹⁰ μενα, πρὸς δὲ τούτοις ὑψος τε καὶ βάθος, ὅτε μὲν ἀπογειότερα, ὅτε δὲ προσγειότερα θεωρούμενα, φησὶν ὁ Ἀριστοτέλης ὅτι διὰ πλειόνων σφαιρῶν ἔκαστον οἱ πρόσθεν ὑπετίθεντο φέρεσθαι. Εὔδοξος μὲν ἥλιον καὶ σελήνην διὰ τριῶν σφαιρῶν φησιν ἐστηρίχθαι, μιᾶς μὲν τῆς¹⁵ τῶν ἀπλανῶν περὶ τοὺς τοῦ παντὸς πόλους δινουμένης καὶ διὰ κράτος κοινῶς πάσας τὰς ἄλλας ἀπὸ ἀνατολῶν ἐπὶ δύσεις ἐφελκομένης, ἐτέρας δὲ φερομένης περὶ ἄξονα τὸν πρὸς ὄρθας τῷ διὰ μέσου τῶν ζῳδίων, δι' ἣς τὴν κατὰ μῆκος μετάβασιν εἰς τὰ ἐπόμενα τῶν ζῳδίων κοι-²⁰ νῶς ἔκαστον πάλιν φαίνεται ποιεῖσθαι, τρίτης δὲ περὶ ἄξονα τὸν πρὸς ὄρθας τῷ λελοξωμένῳ κύκλῳ πρὸς τὸν διὰ μέσου ἐν τῷ πλάτει τῶν ζῳδίων, δι' ἣς τὴν κατὰ πλάτος κίνησιν ἔκαστον ἴδιαν, τὸ μὲν ἐν πλείου, τὸ δὲ

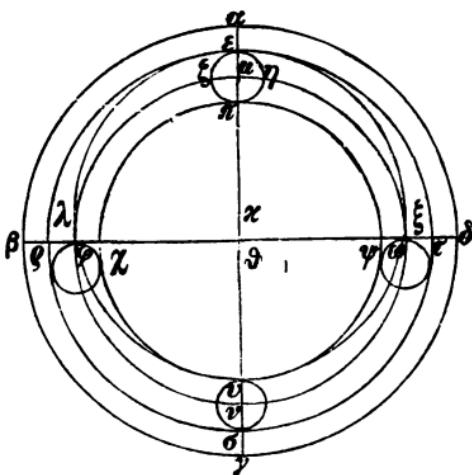
1 διά τε B*   3 ἐγκέντρους B*   5 μαθητικοὶ B, em. apogr.   αὐτοῦ B*   7 πρὸς ἐκάστην ἡμέραν] πρὸς ἐκάστην δὲ καὶ πάντα B, παρ' ἐκάστην τε καὶ πάντα Mart. cf. p. 176, 6   8 τὰ apogr.] τὴν B   13 ὅτι] ὅτε δὲ B*
14 inscr. τὰ Εὐδόξον κατὰ (καὶ τὰ Mart.) Ἀριστοτέλονς B. cf. Ideler, Abh. d. Berl. Akad. 1830 p. 73 sqq. Letronne, Journal des Savants 1841 p. 542   19 ἥσ] ἥν B   22 τὸν] τῶν B*   23 διαμέσον B*

ἐν ἐλάττονι φέρεται διαστάσει, βοφειότερόν τε καὶ νοτιώτερον γινόμενον τοῦ διὰ μέσων τῶν ξωδίων, τῶν δ' ἄλλων πλανωμένων ἔκαστον διὰ τεττάρων, προστεθείσης [ἄν τις ὑπολάβηται σειρῆνας] καθ' ἔκαστον ἐτέρας, διὸ ἡς καὶ τὸ βάθος ἔκαστον ποιήσεται. Κάλλιππος δέ, χωριστοῦ Κρόνου καὶ Διός, τοῖς ἄλλοις καὶ ἐτέρας τινάς, φησί, προσετίθει σφαίρας, ἀνὰ δύο μὲν ἥλιῳ καὶ σελήνῃ, τοῖς δὲ λοιποῖς ἀνὰ μίαν. εἴτα δὲ ἐπιλογίζεται, εἰ μέλλοιεν συντεθεῖσαι σώζειν τὰ φαινόμενα, καθ' ἔκαστον τῶν πλανωμένων καὶ ἐτέρας εἶναι σφαίρας μιᾷ ἐλάττονας τῶν φερουσῶν τὰς ἀνελιττούσας, εἴτε ἐαυτοῦ δόξαν ταύτην, εἴτε ἐκείνων ἀποφαινόμενος. ἐπει γὰρ ὅντο κατὰ φύσιν μὲν εἶναι τὸ ἐπὶ τὸ αὐτὸν φέρεσθαι πάντα, ἐώρων δὲ τὰ πλανώμενα καὶ ἐπὶ τούτων μεταβαίνοντα, ὑπέλαβον δεῖν εἶναι μεταξὺ φερουσῶν ἐτέρας τινάς, στερεὰς δηλονότι, σφαίρας, αἱ τῇ ἐαυτῶν κινήσει ἀνελίξουσι τὰς φερουσάς ἐπὶ τούναντίον, ἐφαπτόμενας αὐτῶν, ὥσπερ ἐν ταῖς μηχανοσφαιροποιίαις τὰ λεγόμενα τυμπάνια, κινούμενα περὶ τὸ κέντρον ἰδίαν τινὰ κίνησιν, τῇ παρεμπλοκῇ τῶν ὁδόντων εἰς τούναντίον κινεῖν καὶ ἀνελίττειν τὰ ὑποκείμενα καὶ προσυφαπτόμενα. ἔστι δὲ τὸ μὲν φυσικὸν ὅντως, πάσας τὰς σφαίρας φέρεσθαι μὲν ἐπὶ τὸ αὐτό, περιαγομένας ὑπὸ τῆς ἔξωτάτω, κατὰ δὲ τὴν ἰδίαν κίνησιν διὰ την

2 γινομένων B* 4 σειρήνας B. ὑπολάβοιτο, σειρήνης Mart. interpolator verba διὰ τεττάρων male intellecta ad Platonis de sphaerarum concentu locum supra exscriptum (p. 146, 1. cf. adn. ad p. 138, 9) rettulit 5 διὸ ἡς] διήση B* inscr. τὰ Καλίππον κατὰ (καὶ τὰ Mart.) Λοιστοτέλοντος B*

Kálinpos B* 7 δύο] δύο: δύο B* · 18 cf. Papp. VIII p. 308 Gerh. Lübbert, Rhein. Mus. n. F. XII p. 119 21 κινεῖ καὶ ἀνελίττει Mart. 22 προσυφαπτόμενον B* 23 περιαγομένω B*

τάξιν τῆς θέσεως καὶ τοὺς τόπους καὶ τὰ μεγέθη τὰς
μὲν δαττού, τὰς δὲ βραδύτερον ἐπὶ τὰ ἐναντία φέρεσθαι
περὶ ἄξονας ἴδιους καὶ λελοξωμένους πρὸς τὴν τῶν ἀπλα-
νῶν σφαιραν· ὥστε τὰ ἐν αὐταῖς ἄστρα τῇ τούτων ἀπλῇ
καὶ διμαλῇ κινήσει φερόμενα κατὰ συμβεβηκὸς αὐτὰ 5
δοκεῖν συνθέτους καὶ ἀνωμάλους καὶ ποικίλας τινὰς
ποιεῖσθαι φοράς. καὶ γράφουσί τινας κύκλους δια-
φόρους, τοὺς μὲν ἐγκέντρους, τοὺς δὲ ἐκκέντρους, τοὺς
δὲ ἐπικύκλους. ἔνεκα δὲ τῆς ἐννοίας τῶν λεγομένων
ἐπὶ βραχὺ καὶ περὶ τούτων ἐκθετέον, κατὰ τὸ δοκοῦν 10
ἡμῖν ἀναγκαῖον εἰς τὰς σφαιροποιίας διάγραμμα.

ἔστω σφαιρα κοίλη τῶν ἀπλανῶν ἡ αβγδ περὶ κέν-
τρον τὸ θ τοῦ παντὸς ἐν βάθει τῷ αε διάμετροι δ'
αὐτῆς αἱ αγ βδ· καὶ νοείσθω ὁ αβγδ κύκλος μέγιστος
καὶ διὰ μέσων τῶν ζωδίων· ἐτέρα δέ τις ὑποκάτω 15

5 καὶ ante κινήσει del. B 12 in descr. omissae sunt
literae θιλμνξφω 14 α]η B* 15 δέ τις] ητις B*

αὐτῆς περὶ τὸ αὐτὸν κέντρον κοίλη σφαῖρα πλάνητος ἡ
ερστ καὶ πχυψ, ἐν βάθει τῷ επὶ ἐν δὲ τῷ βάθει τούτῳ
 στερεὰ σφαῖρα ἡ εξη, ἐνεστηριγμένον ἐν αὐτῇ φέρουσα
 τὸ πλανώμενον κατὰ τὸ ε. καὶ πᾶσαι φερέσθωσαν ἐπὶ⁵
 τὰ αὐτὰ ὄμαλῶς ἀπλᾶς κινήσεις ἀπ' ἀνατολῶν ἐπὶ δύ-
 σεις, μόνη δὲ ἡ τὸ πλάτος ἀφορίζουσα τοῦ πλάνητος
 ἐπὶ τὰ ἐναντία φερέσθω, ἥ ἐπὶ τὰ αὐτὰ μὲν, ὑπολει-
 πέσθω δὲ διὰ βραδυτήτα· ἐκατέρως γὰρ σωθήσεται τὰ
 φαινόμενα. ἀλλ' ἡ μὲν τῶν ἀπλανῶν περὶ ἄξονα <τὸν>
 10 πρὸς ὁρθὰς τῷ . . . . .
 . . . . . αὐτῷ ἐπιπέδῳ ἐν φῶ ἐστι καὶ ὁ τὸ
 πλάτος ἀφορίζων κύκλος ὁ λοξὸς πρὸς τὸν διὰ μέσων
 τῶν ζῳδίων. φερέσθω δὲ ἡ μὲν τῶν ἀπλανῶν σφαῖρα
 τάχιστα· βραδύτερον δὲ ταύτης ἡ κοίλη τοῦ πλάνητος
 15 ἐπὶ τὰ ἐναντία, ὥστε ἐν τινι ὠρισμένῳ χρόνῳ πᾶσαν
 ἐπὶ τὰ ἐναντία περιείναι τὴν τῶν ἀπλανῶν, ᾧ, ὡς τινες
 οἶονται, ὑπολείπεσθαι· ποτέρα δὲ ἀληθεστέρα δόξα, ἐν
 ἄλλοις εἰρηται· φερέτω δὲ [ἐπὶ] τὴν σφαῖραν τὴν στε-
 ρεὰν ἔχουσαν τὸ πλανώμενον· ἡ δὲ στερεὰ σφαῖρα,
 20 φερομένη περὶ τὸν ἑαυτῆς ἄξονα ὄμαλῶς, ἐπὶ τὸ αὐτὸν
 ἀποκαταστήσεται, κατὰ τὰ αὐτὰ φερομένη τῇ ἀπλανεῖ·
 ἦτοι δὲ ἐν ἴσῳ χρόνῳ ἐπὶ τὸ αὐτὸν ἀποκαταστήσεται, ἐν
 φῶ καὶ ἡ κοίλη τοῦ πλανωμένου τὴν τῶν ἀπλανῶν ἐπὶ²⁵
 τὰ ἐναντία φερομένη περιέρχεται ἥ ὑπολείπεται, ἥ θάτ-
 τον, ἥ βραδύτερον.

1 αὐτῆς] τῆς B   2 τῷ επὶ] τὸ επὶ B*   10 lacunam
 Martinus his verbis supplevit: τὸν ἵσημερινοῦ ἐπιπέδῳ· ἡ δὲ
 κοίλη τοῦ πλάνητος περὶ ἄξονα πρὸς ὁρθὰς τῷ   16 περιείναι
 B* τὴν] τῆς B*   18 ἄλλοι B, em. apogr.   εἰρηται: cf.
 p. 148, 5   ἐπὶ del. Mart.   21 ἀπλανὴ B*   24 φερομέ-
 νην B

ἀποκαθιστάσθω πρότερον ἐν τῷ αὐτῷ· καὶ ἔστω
 κέντρον τῆς σφαιρᾶς τὸ μ· καὶ γεγράφθω κέντρῳ μὲν
 τῷ θ, διαστήματι δὲ τῷ θμ κύκλος ὁ μλνξ· τῆς δὲ <εν>
 εὐθείας δίχα διαιρεθείσης κατὰ τὸ κ, κέντρῳ μὲν τῷ κ,
 διαστήματι δὲ τῷ κε, κύκλος γεγράφθω ὁ ελυξ, ἔκκεν- 5
 τρος πρὸς τὸ πᾶν. φανερὸν δὴ ὅτι ἐν φῷ χρόνῳ ἡ κοίλῃ
 σφαιρᾷ τοῦ πλανῶμενου τῆς τῶν ἀπλανῶν ὑπολείπεται
 φέρουσα τὴν στερεάν, τὸ μὲν μ κέντρον τῆς στερεᾶς
 σφαιρᾶς διελεύσεται τὸν μλνξ κύκλον ἔγκεντρον, ἐπὶ
 τὰ ἐναντία δοκοῦν φέρεσθαι καὶ ἀπάγον τὴν στερεὰν 10
 σφαιραν, τὸ δὲ ἐπὶ τοῦ ε πλανώμενον ἐν μὲν τῇ στερεᾷ
 σφαιρᾷ γράψει τὸν εηπξ κύκλον, ἐπίκυκλον γινόμενον
 τοῦ μλνξ ἔγκεντρον, αὐτὸν φερόμενον ἐπὶ τὰ αὐτὰ τῷ
 παντὶ· κατὰ συμβεβηκὸς <δὲ> γράψει καὶ τὸν ελυξ ἔκ-
 κεντρον ἵσον τῷ ἔγκεντρῳ, περιγράφον αὐτὸν ἐπὶ τὰ 15
 ἐναντία τῷ παντὶ· δόξει δὲ τοῖς ἀπὸ τοῦ θ ὁ δρῶσι καὶ
 τὸν αβγδ ξωδιακὸν διανύειν, εἰς τὰ ἐπόμενα προὶὸν
 ὑπεναντίως τῇ τοῦ παντὸς φορᾷ· φανήσεται δὲ καὶ πλά-
 τος κινεῖσθαι τὸ κατὰ λόγον τῆς λοξώσεως τοῦ ἐπιπέδου
 πρὸς τὸν διὰ μέσων τῶν ξωδίων, φῷ ἐπιπέδῳ πρὸς ὁρθὰς 20
 οἱ ἄξονες τῶν σφαιρῶν αὐτοῦ· κατὰ δὲ τὸν αὐτὸν τόπον
 ἀεὶ μέγιστον ἀπόστημα ποιήσεται καὶ τὰ ἐλάχιστα δόξει

1 ἔστω] ἐν τῷ B   2 τῇ σφαιρᾷ B. ἐν τῷ κέντρῳ (ex ea
 nota qua voc. κέντρον hoc loco significatur casus cognosci non
 potest) τῇ σφαιρᾷ Mart.   3 τὸ θ B*   τὸ θμ B*   μψνξ
 B*   εν add. Mart.   4 τὸ κ] τὸ η B, τὸ H Mart.   τῷ κ]
 τὸ η B, τῷ H Mart.   5 τῷ] τὸ B*   ἔγκεντρος B*   9 μ νξ
 B*   10 ἀπάγο. B, em. apogr.   11 τὸ] τὸν B*   12 εντξ B*
 14 καὶ ante κατὰ add. Mart.   15 περιγράφων B*   ἐπὶ]
 περὶ B*   17 προὶὼν B*   20 τὸν] τῶν B*   ὡ ἐπιπεδοι
 B, oīs ἐπιπέδοις Mart.   22 καὶ τὰ] κατὰ B*

κινεῖσθαι, οἶον κατὰ τὸ α σημεῖον τοῦ ξωδιακοῦ, ἐπειδὴν τῆς στερεᾶς σφαιρᾶς τὸ κέντρον ἐπὶ τῆς αὐτῆς εὐθείας κατὰ τὸ μ, αὐτὸ δὲ τὸ πλανώμενον κατὰ τὸ ε· κατὰ δὲ τούναντίον ἀεὶ τὸ ἐλάχιστον ἀπόστημα ἀποστήσεται καὶ 5 τὰ μέγιστα δόξει κινεῖσθαι, οἶον κατὰ τὸ γ σημεῖον τοῦ ξωδιακοῦ, ἐπειδάν, ἐπὶ τὰ ἐναντία τῆς κοίλης σφαιρᾶς μεταπεσούσης, [καὶ] τῆς στερεᾶς τὸ μὲν κέντρον ἐπὶ τῆς θη εὐθείας γένηται κατὰ τὸ ν, αὐτὸ δὲ τὸ πλανώμενον κατὰ τὸ γ, τουτέστι κατὰ τὸ ν. τὰ μέντοι μέσα 10 ἀποστήματα καὶ τὰ μέσα κινήματα ποιήσεται διχῇ, κατὰ τὰς διχοτομίας γινόμενον τοῦ εξη ἐπικύκλου καὶ τοῦ μλυξ ἐγκέντρου, οἶον τὰς ζ η, αἵτινες διὰ τὴν ἐπὶ τὰ ἐναντία μετάπτωσιν τῶν σφαιρῶν ἡ ὑπόλειψιν αἱ αὐταὶ γίνονται ταῖς λ ἔ διχοτομίαις τοῦ τε ελυξ ἐκκέντρου 15 κύκλου καὶ τοῦ μλυξ ἐγκέντρου, φαινόμεναι κατὰ τὰ μεταξὺ σημεῖα τῶν α γ ἐφ' ἐκάτερα β δ ἐν τῷ ξωδιακῷ, οἶον τὰ φ ω ἄ τινα πάντα φαίνεται περὶ τὸν ἥλιον, διὰ τὸ τοὺς ἀποκαταστατικοὺς αὐτοῦ χρόνους πάντας ὡς πρὸς αἰσθησιν ἵσους ἡ σύνεγγυς ἀλλήλων εὐρίσκεσθαι 20 — λέγω δὲ τόν τε τοῦ μήκους καὶ τοῦ πλάτους καὶ βάθους — καὶ ἐπισυναντῶν ἀμφοτέρων τῶν σφαιρῶν τὰ ὁμόλογα σημεῖα κατὰ τὰς ὁμολόγους αὐτῶν κινήσεις ἀεὶ κατὰ τοὺς αὐτοὺς τόπους καὶ κατὰ τὰ αὐτὰ ὁρᾶσθαι ξώδια. 25

ἐπειδὴ δὲ τῇ τοιαύτῃ καὶ κατὰ φύσιν [οὗτῳ] φορᾷ τῶν [πλανωμένων οὗτο] σφαιρῶν, δμαλῆ καὶ ἀπλῆ καὶ

7 κέντρον] nota voc. κέντρῳ B* 11 εξη B* 11 extr.
 τοῦ] τὸ B* 12 ἐκκέντρον B* τὰς ζ η] τὸ ε ξν B*
 13 ὑπόληψιν B* 15 ἐκκέντρον, φαινόμενα B* 18 cf. p.
 172, 17 22 τὰς] τοὺς B* 23 αὐτοὺς] αὐτῆς B* 25 οὗτῳ]
 ἡ τῶν Mart. ὁμαλὴ καὶ ἀπλὴ B*

τεταγμένη, λοξῇ δὲ καὶ διὰ βραδυτῆτα μόνον ὑπολειπομένη τῶν ἀπλανῶν ἡ μιᾶς τῇ φερούσῃ τὴν στερεάν, τοντέστι τὸν ἐπίκυκλον, ἐπὶ τὰ ἐναντία φερομένη κατὰ συμβεβηκὸς ἐπιγίνεται ποικίλη καὶ σύνθετος ἀνώμαλός τε [καὶ] οὖσα φορὰ τοῦ πλανωμένου, διὰ μὲν . . . . .⁵ . . . . . εἰς τὰ ἐπόμενα τῶν ζῳδίων γινομένη ἡ ὄντως ἡ καθ' ὑπόλειψιν, διὰ δὲ τὴν λόξωσιν ἐν πλάτει τινὶ τῶν ζῳδίων θεωρουμένη, διὰ δὲ <τὴν> τῆς στερεᾶς περὶ τὸν αὐτῆς ἄξονα δίνησιν ποτὲ μὲν ἐν ὑψει καὶ διὰ τοῦτο βραδεῖα δοκοῦσα, ποτὲ δὲ ἐν βάθει καὶ διὰ τοῦτο¹⁰ ταχυτέρα, καὶ ἀπλῶς ἀνώμαλος, διὰ ταῦτα δὲ καὶ κατὰ τοῦ ἐπικύκλου γινομένη καὶ κατὰ τοῦ ἐκκέντρου δοκοῦσα, δῆλον ὡς εἰκότως καὶ αἱ τῶν μαθηματικῶν ὑποθέσεις τῆς φορᾶς αὐτῶν, ἡ τε κατ' ἐπίκυκλον καὶ κατ' ἔκκεντρον, ἀλλήλαις ἐπονται καὶ συνάδουσιν, ἐπειδὴ¹⁵ ἀμφότεραι τῇ κατὰ φύσιν, κατὰ συμβεβηκὸς δέ, ἀκολουθοῦσιν, ὃ καὶ θαυμάζει Ἰππαρχος, μάλιστα ἐπὶ τοῦ ἥλιου διὰ τὸ ἴσοχρόνιον τῆς τῶν σφαιρῶν αὐτοῦ φορᾶς ἀκριβῶς ἀπαρτιζόμενον, ἐπὶ δὲ τῶν ἀλλων οὐχ οὕτως ἀκριβῶς διὰ τὸ μὴ ἐν τῷ αὐτῷ χρόνῳ τὴν στερεὰν²⁰ σφαιραν τοῦ πλάνητος ἀποκαθίστασθαι, ἐν φῶ ἡ κοίλη τῆς τῶν ἀπλανῶν ἡ ὑπολείπεται ἡ ἐπὶ τὰ ἐναντία περιέρχεται, ἀλλ' ἐφ' ᾧ μὲν θᾶττον, ἐφ' ᾧ δὲ βραδύτερον, ὥστε τὰς ὁμολόγους αὐτῶν κινήσεις, καὶ κατὰ τὰ

1 λοξὴ B*   2 ἡ μιᾶς] ἡ μιᾶ B*   5 καὶ del. Mart.

διὰ μὲν . . .] μιᾶ μὲν ἡ B, lacuna ante μιᾶ vacuo spatio complurium literarum indicata: excidisse videntur verba τὴν τῆς κοίλης φορᾶν vel similia. καὶ μιᾶ μὲν ἡ Mart.   7 ὑπόληψιν B*   8 τὴν add. Mart.   11 κατὰ] διὰ B*   17 Ἰππαρχος: cf. p. 166, 6 ἐπὶ] ὑπὸ B*   19 ἀπαρτιζομένους B*
21 κοίλη τῆς] κοιλότης B*

αὐτὰ σημεῖα τῶν σφαιρῶν μὴ κατὰ τοὺς αὐτοὺς τόπους συναντᾶν, ἀλλ’ ἀεὶ παραλλάττειν, εἶναι δὲ καὶ τὰς λοξώσεις τῶν σφαιρῶν ἐν πλείσι πλάτεσι, διὰ δὲ ταῦτα τούς τε [τοὺς] ἀποκαταστατικοὺς αὐτῶν χρόνοις τοῦ τε 5 μήκους καὶ πλάτους καὶ βάθους ἀνίσους εἶναι καὶ διαφόρους, *καὶ τὰς μεγίστας* καὶ ἔλαχίστας καὶ μέσας ἀποστάσεις καὶ κινήσεις ἄλλοτε κατ’ ἄλλους τόπους καὶ ἐν πᾶσι ποιεῖσθαι τοῖς ξωδίοις, ἔτι δέ, διὰ τὸ παραλλάττειν, ὡς φαμεν, τὰς ὁμολόγους κινήσεις καὶ κατὰ τὰ 10 ὁμόλογα σημεῖα τῶν σφαιρῶν, μηδὲ κύκλους δοκεῖν γράφειν τὰ πλανώμενα ταῖς κατὰ συμβεβηκός κινήσεσιν, ἀλλά τινας ἔλικας. ἐπὶ οὖν τῶν πλανωμένων ἐκάστου χρὴ νομίζειν ἰδίαν μὲν εἶναι τὴν κοίλην σφαλέαν καὶ φέρουσαν ἐν τῷ ἑαυτῆς βάθει τὴν στερεάν, ἰδίαν δὲ 15 τὴν στερεάν, πρὸς τῇ ἰδίᾳ πάλιν ἐπιφανεῖα φέρουσαν τὸ πλανώμενον.

ἐπὶ δὲ τοῦ ἡλίου καὶ φωσφόρου καὶ στήλιβοντος [οὐ] δυνατὸν μὲν καὶ ἰδίας εἶναι καθ’ ἕκαστον ἀμφοτέρας, ἀλλὰ τὰς μὲν κοίλας τῶν τριῶν ἰσοδρόμους ἐν ἴσῳ 20 χρόνῳ τὴν τῶν ἀπλανῶν ἐπὶ τάνατία περιεἴναι σφαιραν, τὰς δὲ στερεὰς ἐπὶ μιᾶς εὐθείας ἔχούσας τὰ κέντρα, μεγέθει δὲ τὴν μὲν τοῦ ἡλίου ἐλάττονα, ταύτης δὲ μείζονα τὴν τοῦ στήλιβοντος, καὶ ταύτης ἔτι μείζονα τὴν τοῦ φωσφόρου. δυνατὸν δὲ καὶ μίαν μὲν εἶναι τὴν 25 κοίλην κοινὴν τῶν τριῶν, τὰς δὲ στερεὰς *(τῶν)* τριῶν

4 τοὺς del. Mart. 6 καὶ μεγίστας add. Mart. 7 ἀποκαταστάσεις B* 8 παραλλάττειν] πράττειν B* 9 κατὰ τὰ] κατ’ αὐτὰ B, κατ’ αὐτὰ τὰ Mart. 17 inscr. περὶ ἡλίου, Ἐρμοῦ, Ἀφροδίτης B oὐ del. Mart. 20 περιεἴναι B*
 21 nonnulla excidisse videntur, velut ἐπὶ τὰ αὐτὰ φέρεσθαι τῇ ἀπλανεῖ

ἐν τῷ βάθει ταύτης περὶ τὸ αὐτὸ κέντρον ἀλλήλαις,
μικροτάτην μὲν καὶ ὄντως στερεὰν τὴν τοῦ ἡλίου, περὶ
δὲ ταύτην τοῦ στέλβοντος, εἴτα ἀμφοτέρας περιειλη-
φυῖαν καὶ τὸ πᾶν βάθος τῆς κοίλης καὶ κοινῆς πληροῦ-
σαν τὴν τοῦ φωσφόρου· δι' ὃ τὴν μὲν κατὰ τὸ μῆκος ⁵
διὰ τῶν ξφόδιων ἥ ὑπόληιψιν ἥ ἐπὶ τὰ ἐναντία φορὰν
ἰσόδρομον οἱ τρεῖς οὗτοι ποιοῦνται, τὰς δὲ ἄλλας οὐχ
όμοιώς, [ἄς] ἀεὶ τε περὶ ἀλλήλους δρῶνται καταλαμ-
βάνοντες καὶ καταλαμβανόμενοι καὶ ἐπιφροσθοῦντες
ἄλλήλοις, τοῦ μὲν Ἐρμοῦ τὸ πλεῖστον εἶκοσί που μοίρας ¹⁰
ἐφ' ἑκάτερα τοῦ ἡλίου πρὸς ἐσπέραν ἢ πρὸς ἀνατολὴν
ἀφισταμένου, τοῦ δὲ τῆς Ἀφροδίτης τὸ πλεῖστον πεντή-
κοντα μοίρας. ὑποπτεύσειε δ' ἂν *(τις)* καὶ τὴν ἀληθε-
στέραν θέσιν τε καὶ τάξιν εἶναι ταύτην, ἵνα τοῦ κόσμου,
ὡς κόσμου καὶ ξφόου, τῆς ἐμψυχίας ἥ τόπος οὗτος, ¹⁵
ῳσανεὶ καρδίας τοῦ παντὸς ὄντος τοῦ ἡλίου πολυθέρ-
μου διὰ τὴν κινήσιν καὶ τὸ μέγεθος καὶ τὴν συνοδίαν
τῶν περὶ αὐτόν. ἄλλο γάρ ἐν τοῖς ἐμψύχοις τὸ μέσον
τοῦ πράγματος, τοντέστι τοῦ ξφόου ἥ ξφόου, καὶ ἄλλο
τοῦ μεγέθους· οἷον, ὡς ἔφαμεν, ἡμῶν αὐτῶν ἄλλο μέν,²⁰
ὡς ἀνθρώπων καὶ ξφῶν, τῆς ἐμψυχίας μέσον τὸ περὶ
τὴν καρδίαν, ἀεικίνητον καὶ πολύθερμον καὶ διὰ ταῦτα
πάσης ψυχικῆς δυνάμεως οὖσαν ἀρχήν, οἷον ψυχικῆς
καὶ κατὰ τόπουν ὁρμητικῆς, ὁρεκτικῆς καὶ φανταστικῆς
καὶ διανοητικῆς, τοῦ δὲ μεγέθους ἡμῶν ἐτερον μέσον,²⁵
οἷον τὸ περὶ τὸν ὁμφαλόν. ὅμοιώς δὴ καὶ τοῦ κόσμου

3 ἀμφοτέροις B*   6 ὑπόληψιν B*   8 ἄς] αἵς Mart.

13 *τις* add. Mart.   18 αὐτῶν B*   19 τόντι B*   ἥ ξώω
B*   22 ἀκίνητον B*   23 οἷον ψυχικῆς] οἷον θρεπτικῆς?
cf. Aristot. de an. II 3   24 scr. *(καὶ)* ὁρεκτικῆς vel ὁρεκτι-
κῆς *(τε)*

παντός, ὡς ἀπὸ βραχέων καὶ τυχόντων καὶ θνητῶν τα
μέγιστα καὶ τιμιώτατα καὶ θεῖα εἰκάσαι, τοῦ μεγέθους
μέσον τὸ περὶ τὴν γῆν κατεψυγμένον καὶ ἀκίνητον· ὡς
κόσμου δὲ καὶ ἢ κόσμος καὶ ζῷον τῆς ἐμψυχίας μέσον
5 τὸ περὶ τὸν ἥλιον, οἷονεὶ καρδίαν ὅντα τοῦ παντός,
ὅθεν φέρουσιν αὐτοῦ καὶ τὴν ψυχὴν ἀρξαμένην διὰ
παντὸς ἥκειν τοῦ σώματος τεταμένην ἀπὸ τῶν περάτων.

δῆλον δὲ ὡς διὰ τὰς εἰρημένας αἰτίας ἀμφοτέρων
τῶν ὑποθέσεων ἐπομένων ἀλλήλαις κοινοτέρα καὶ καθο-
10 λικωτέρα δοκεῖ καὶ σύνεγγυς τῇ κατὰ φύσιν ἡ κατὰ
τὸν ἐπίκυκλον· ὁ γὰρ τῆς στερεᾶς σφαίρας μέγιστος
κύκλος, ὃν τῇ ἐπ’ αὐτῆς περὶ αὐτὴν φορᾷ γράφει τὸ
πλανώμενον, ἔστιν ὁ ἐπίκυκλος· ὁ δὲ ἔκκεντρος παντά-
πασιν ἀπηρτημένος τοῦ κατὰ φύσιν καὶ μᾶλλον κατὰ
15 συμβεβηκὸς γραφόμενος. ὅπερ καὶ συνιδὼν ὁ Ἰππαρχος
ἐπαινεῖ τὴν κατ’ ἐπίκυκλον ὑπόθεσιν ὡς οὖσαν ἔαυτοῦ,
πιθανότερον εἶναι λέγων πρὸς τὸ τοῦ κόσμου μέσον
πάντα τὰ οὐρανία ισορρόπως κεῖσθαι καὶ διοίωσι συν-
αρηρότα· οὐδὲ αὐτὸς μέντοι, διὰ τὸ μὴ ἐφωδιάσθαι
20 ἀπὸ φυσιολογίας, σύνοιδεν ἀκριβῶς, τίς ἡ κατὰ φύσιν
καὶ κατὰ ταῦτα ἀληθὴς φορᾷ τῶν πλανωμένων καὶ τίς
ἡ κατὰ συμβεβηκὸς καὶ φαινομένη· ὑποτίθεται δὲ καὶ
οὗτος τὸν μὲν ἐπίκυκλον ἐκάστον κινεῖσθαι κατὰ τοῦ ἐγ-
κέντρου κύκλου, τὸ δὲ πλανώμενον κατὰ τοῦ ἐπικύκλου.
25   ἔοικε δὲ καὶ Πλάτων κυριωτέραν ἥγεῖσθαι τὴν κατ’

3 κατεμψυγμένον B*   5 τοῦ ἥλιου B*   7 τεταγμένην
B*   10 ἦ] ἦ B*   11 τὸν] τὴν B*   στερεᾶς] ἐτέρας
B   12 ὃν τῇ] ὅτι B*   16 οὖσαν] οὖσ B*   17 πιθανότε-
ρον B, εἰτ. aprocgr.   18 συνειρηκότα B*   19 ἐφοδιάσθαι
B*   23 οὔτως B*   26 inscr. τὰ Πλάτωνος B. cf. Procl.
in Tim. p. 258 E. 272 B. 284 C

ἐπίκυκλον, οὐ μὴν σφαιρας, ἀλλὰ κύκλους εἶναι τὰ φέροντα τὰ πλανώμενα, καθάπερ καὶ ἐπὶ τέλει τῆς Πολιτείας τοῖς ἐν ἀλλήλοις ἡρμοσμένοις αἰνίσσεται σφονδύλοις· χρῆται δὲ τοῖς ὄνόμασι κοινότερον, καὶ τὰς μὲν σφαιρας πολλάκις κύκλους προσαγορεύει καὶ πόλους, τοὺς ἄξονας δὲ πόλους.

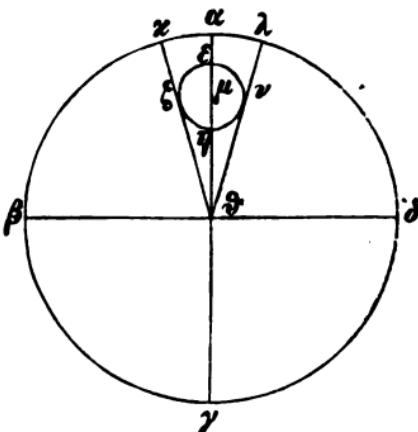
ὁ δὲ Ἀριστοτέλης φησί· σφαιρας εἶναι τινας τοῦ πέμπτου σώματος οἰκεῖον ἐν τῷ βάθει τοῦ παντὸς οὐρανοῦ κειμένας τε καὶ φερομένας, τὰς μὲν ὑψηλοτέρας, τὰς δὲ ὅπ' αὐτὰς τεταγμένας, καὶ τὰς μὲν μείζονας, τὰς 10 δὲ ἐλάττονας, ἔτι δὲ τὰς μὲν κοιλας, τὰς δὲ ἐν τῷ βάθει τούτων πάλιν στεφεάς, ἐν αἷς ἀπλανῶν δίκην ἐνεστηριγμένα τὰ πλανητά, τῇ ἐκείνων ἀπλῆ μέν, διὰ δὲ τοὺς τόπους ἀνισοταχεῖ φορῷ κατὰ συμβεβηκὸς φαίνεται ποικίλως ἥδη κινεῖσθαι καὶ γράφειν τινὰς κύκλους ἐκ- 15 κέντρους, ἦ καὶ ἐφ' ἐτέρων τινῶν κύκλων κειμένους ἥ τινας ἔλικας, καθ' ᾧν οἱ μαθηματικοὶ κινεῖσθαι νομίζουσιν αὐτά, τῇ ἀναστροφῇ ἀπατώμενοι.

2 Plat. Civ. X p. 616 D

^{τῷ}

4 κοινό B, κοινοτέροις Mart. 5 κύκλον B*. cf. Civ. p. 616 E. 617 A.B. Tim. p. 36 D 6 καὶ πόλους: cf. Crat. p. 405 C. Epin. p. 986 C. (Axioch. p. 371 B) τοὺς ἄξονας δὲ πόλους: cf. Tim. p. 40 B post πόλους excedisse putat Mart. ea quae p. 178, 1 ex Epinomide se allaturum Theo promisit 7 inscr. τὰ Ἀριστοτέλους B hunc locum (vs. 7—18) pro spurio habet Mart. cf. p. 178, 19 sqq. (B*) 13 ἐκείνων B*] κοινῆ B^b διὰ δὲ] διὰ τε B*

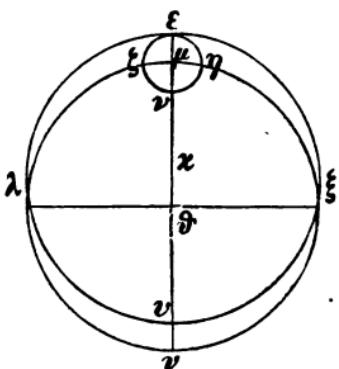
3 ἀλλήλοις] ἄλλοις B*

πῶς δέ ποτε φαίνονται προηγεῖσθαι τε καὶ στηρίξειν καὶ ἀναποδίζειν ὅσοι τῶν πλανήτων καὶ ταῦτα ποιεῖν δοκοῦσι, δηλωτέον. ἔστω ξωδιακὸς μὲν ὁ αβγδ περὶ τὸ θ τοῦ παντὸς κέντρου, πλάνητος δὲ ἐπίκυκλος ὁ εξη, καὶ ἀπὸ τῆς θ ὁψεως ἡμῶν ἥχθωσαν ἐφαπτόμεναι τοῦ ἐπικύκλου αἱ θξ, θνλ, καὶ διὰ τοῦ μ κέντρου τοῦ ἐπικύκλου ἡ θμεα. ἐπεὶ οὖν ἐπ' εὐθείας ὁρῶμεν, δῆλον ὃς ὁ ἀστὴρ ἐπὶ μὲν τοῦ ξ γενόμενος ἡμῖν ἐπὶ τοῦ κ φανήσεται· τὴν δὲ ξε περιφέρειαν ἐνεχθεὶς δόξει τοῦ ξωδιακοῦ τὴν κα εἰς τὰ προηγούμενα προπεποδικέναι· δομοίως τὴν εν διανύσας δόξει τὴν αλ προπεποδικέναι. πάλιν δὲ τὴν νξ διαπορευθεὶς δόξει τὴν λακ εἰς τὰ ἐπόμενα τῶν ξωδίων ἀναπεποδικέναι· καὶ τῷ μὲν ξ προσιών καὶ πρώτως αὐτοῦ ἀποχωρῶν, ἐπὶ τοῦ κ φανήσει 15 ται πλείω χρόνον ποιῶν καὶ στηρίξων· πλεῖον δὲ ἀπο-

1 inscr. περὶ προηγήσεως καὶ ἀναποδισμῶν B
5 εξην Mart. (εξη Chalc. 86) 8 κ] ἦ B* 11 εν] εμ B*
14 κ] ἦ B*

στὰς τοῦ ξ, πάλιν προηγησάμενος· ἔπειτα προσεγγίζων τῷ ν καὶ πρώτως ἀπίστροφον αὐτοῦ, πάλιν ἐστάναι δόξει καὶ ἀναποδίζειν. τοὺς μέντοι στηριγμοὺς καὶ ἀναποδισμοὺς καὶ τὰς προηγήσεις καὶ ὑπολείψεις ἐκαστος πλάνης ἄλλοτε ἐν ἄλλοις ποιήσεται ζῳδίοις καὶ μέρεσι ζῳδίων, 5 διὰ τὸ καὶ τὸν ἐπίκυκλον ἐκάστου ἀεὶ μετανιστασθαι εἰς τὰ ἐπόμενα ἢ μεταβαίνοντα ἢ ὑπολειπόμενον.

χρήσιμον δὲ ἔνεκα τῶν προκειμένων καὶ τὴν μέσην ἀπόστασιν πλάνητος, ὅποια ποτέ ἐστιν, ἴδεεν. κατὰ μὲν οὖν τὴν τῶν ἐπικύκλων πραγματείαν, ἐὰν λάβωμεν τὸ 10 μέγιστον ἀφ' ἡμῶν ἀπόστημα τοῦ ἀστέρος, οἷον τὸ θε, καὶ πάλιν τὸ ἐλάχιστον, οἷον τὸ φῦν, καὶ τὴν ὑπεροχὴν τοῦ μεγίστου παρὰ τὸ ἐλάχιστον, οἷον τὸ εὖν, καὶ δίχα διέλωμεν κατὰ τὸ μ, δῆλον ὡς γενήσεται μέση αὐτοῦ ἀπόστασις ἡ θμ. ἐὰν οὖν κέντρῳ μὲν τῷ φ, δια- 15 στήματι δὲ τῷ θμ γράψωμεν τὸν μικρὸν κύκλον ἔγκεν-

1 πάλιν] καὶ B 2 ν] ἡ B, ν ἡ Mart., cf. p. 190, 14

4 ὑπολήψεις B* 6 διὰ τὸ] δι' ἀ B* 7 ἡ μεταβ.] καὶ μεταβ. B* 8 ὑπολειπόμενα B* 9 κατὰ] καὶ τὸ B* 13 τὸ εν] τὸν εν B* 15 κέντρον μὲν τὸ φ B* 16 τὸ θμ B*

τρον, κέντρῳ δὲ τῷ μικρῷ καὶ διαστήματι τῷ μεταξύ τὸν εἶναι ἐπίκυκλον, φανερὸν ὡς ὁ ἀστὴρ κατὰ τοῦ ἐπικύκλου φερόμενος, ἐπὶ μὲν τοῦ εἰσηγηθέντος μέγιστον ἀποστήσεται ἀφ' ἡμῶν, ἐπὶ δὲ τοῦ νοτίου ἐλάχιστον, καθ' 5 ἑκάτερον δὲ τῶν ζητητῶν καθ' ἄλλα τέμνεται ὁ ἐπίκυκλος ὑπὸ τοῦ ἐγκέντρου, ὃ πονδήποτε μεταστάντος τοῦ ἐπικύκλου, τὸ μέσον. κατὰ δὲ τὴν <τῶν> ἐκκέντρων ὑπόθεσιν, ὅντος ἐκκέντρου τοῦ εἰλυκτοῦ περὶ κέντρου τὸ κέντρον, τοῦ δὲ παντὸς κέντρου τοῦ θερμοῦ, καὶ τῆς μεταξὺ τῶν κέντρων τῆς θερμοῦ 10 ἐκβληθείσης ἀφ' ἑκάτερα, ἐάν κέντρῳ τῷ θερμοῦ γράψωμεν ἵσον τῷ ἐκκέντρῳ τὸν μικρόν, δῆλον ὡς οὗτος ἔσται ὁ ἐγκέντρος, καθ' οὗ τῆς ἑτέρας ὑπόθεσεως φέρεται ὁ ἐπίκυκλος, κέντρῳ μὲν γραφόμενος τῷ μικρῷ, διαστήματι δὲ τῷ μεταξύ. ὁ πλάνης, κατὰ τοῦ ἐκκέντρου φερόμενος, 15 ἐπὶ μὲν τοῦ εἰσηγηθέντος, ὃ πονδὸν ἂν καὶ τοῦτο, μέγιστον ἀφέξει ἀφ' ἡμῶν, ἐπὶ δὲ τοῦ νοτίου ἐλάχιστον, κατὰ δὲ τὰς πρὸς τὸν ἐγκέντρον διχοτομίας τὰς λόγια, ὃ πονδὸν <ἄν> γίνωνται μεταπίπτοντος τοῦ ἐκκέντρου, τὰ μέσα. καὶ φανερὸν ὡς καθ' ἑκατέραν τὴν ὑπόθεσιν τὰ αὐτὰ συμμετρώσει μέγιστα καὶ πάλιν ἐλάχιστα καὶ μέσα εἰναι ἀποστήματα.

λείπεται περὶ συνόδων καὶ ἐπιπροσθήσεων καὶ κρύψεων καὶ ἐκλεψεων ἐπὶ βραχὺ τῶν προκειμένων ἔνεκα διελθεῖν. ἐπεὶ τοίνυν φύσει μὲν ἐπ' εὐθείας ὁρῶμεν, 25 ἔστι δὲ ἀνωτάτω μὲν ἡ τῶν ἀπλανῶν σφαῖρα, ὑπὸ δὲ

1 τὸ μικρόν B*	3 γενόμενος] φερόμενος B*	5 ἑκάτερον]	
6 ὃ πονδήποτε B, εἰ. αρογρ.	7 ἐγκέντρων		
ἀπόθεσιν B*	11 τὸν] τῷ B*	12 ἐκκέντρος B*	16 τὰς]
τὴν B*	17 ἐκκέντρον B*	ὅπου γίνονται B*	22 inscr.
περὶ συνόδων καὶ ἐπιπροσθήσεων καὶ φάσεων καὶ			
κρύψεων B	ἐπιπροσθήσεων B*		

ταύτην αὶ τῶν πλανωμένων, ἐν ᾧ τάξει διωρίσαμεν,
δῆλον ὡς ἡ μὲν σελήνη, προσγειοτάτη οὖσα, πᾶσι τοῖς
ὑπὲρ αὐτὴν ἐπιπροσθήσει, καὶ πάντα τὰ πλανώμενα,
τινὰ δὲ καὶ τῶν ἀπλανῶν, κρύπτει, ἐπειδὴν μεταξύ τι-
νος αὐτῶν καὶ τῆς ὄψεως ἡμῶν ἐπ' εὐθεῖας καταστῇ, ⁵
αὐτὴ δὲ ὑπὸ οὐδενὸς ἄστρου κρύπτεται. ὁ δὲ ἥλιος ὑπὸ¹⁰
μὲν τῆς σελήνης ἐπιπροσθεῖται, αὐτὸς δὲ πλὴν τῆς
σελήνης τάλλα πάντα κρύπτει, τὸ μὲν πρῶτον συνεγγί-
ζων καὶ κατανγάξων, ἐπειτα δὲ κατὰ μίαν εὐθεῖαν ἐμ-
προσθεν τῆς ὄψεως ἡμῶν κάκείνων τινὸς μεταξὺ καθ-
ιστάμενος. στίλβων δὲ καὶ φωσφόρος τὰ μὲν ὑπὲρ αὐ-
τοὺς κρύπτουσι, τῆς ὄψεως ἡμῶν κάκείνων κατ' εὐθεῖαν
ὅμοιως ἐπίπροσθεν γινόμενοι· δοκοῦσι ^{⟨δὲ⟩} καὶ ἀλλήλους
ἐπιπροσθεῖν ποτε, διὰ τὰ μεγέθη καὶ τὰς λοξώσεις τῶν
κύκλων καὶ τὰς θέσεις ἀλλήλων ὑπέρτεροι τε καὶ ταπει-¹⁵
νότεροι γινόμενοι. τὸ μέντοι ἀκριβὲς ἄδηλον ἐπ' αὐ-
τῶν, διὰ τὸ περὶ τὸν ἥλιον ἀναστρέφεσθαι καὶ μάλιστα
τὸν στίλβοντα μικρὸν κέντρον εἶναι τῷ μεγέθει καὶ
σύνεγγυς ἀεὶ τῷ ἥλιῳ καὶ τὰ πολλὰ κατανγαζόμενον
ἀφανῆ. πυρόεις δὲ τοὺς ὑπὲρ αὐτὸν δύο πλάνητας ποτε²⁰
κρύπτει, φαέθων δὲ τὸν φαίνοντα, πάντες δὲ οἱ πλάνη-
τες τῶν ἀπλανῶν τοὺς κατὰ τὸν ἑαυτοῦ δρόμον ἔκαστος.

σελήνη δὲ κατὰ διάμετρον ἥλιον [καὶ σελήνης] γε-
νομένη καὶ εἰς τὴν τῆς γῆς ἐμπίκτουνσα σκιὰν ἐκλείπει,

1 διωρίσαμεν: p. 138 sqq. 6 κρύπτε ante ἄστρον del. B

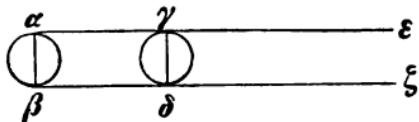
8 συνεγγίζον καὶ κατανγάξον ^ω B* 13 ἐπίπροσθα B*
δὲ add. Mart. 15 ἄλλων B*, invicem Chalc. 87 16 αὐτῷ
B* 20 δύο] αὐτὸν B, duos supra se planetas Chalc. 23 inscr.
περὶ ἐκλείψεως ἥλιον καὶ σελήνης B ἥλιον καὶ σελή-
νης γενομένων Mart. luna item diametro a sole distans et
incurrentis umbram terrae Chalc.

πλὴν οὐ κατὰ πάντα γε μῆνα· οὕτε <γὰρ πάσαις> ταῖς συνόδοις καὶ συμμηνίαις λεγομέναις ἥλιος ἐκλείπει, οὕτε ταῖς πανσελήνοις πάσαις ἡ σελήνη, διὰ τὸ τοὺς κύκλους αὐτῶν πολὺ λελοξῶσθαι πρὸς ἀλλήλους. ὁ μὲν γὰρ ἡλίου κύκλος, ὃς φαμεν, ὑπ' αὐτῷ σύνεγγυς τῷ διὰ μέσων τῶν ζῳδίων φαίνεται φερόμενος, τοῦ κύκλου αὐτοῦ βραχὺ τι πρὸς τοῦτον ἐγκεκλιμένου, ὃς ἡμισυ μοίρας ἐφ' ἐκάτερον παραλλάττειν. ὁ δὲ τῆς σελήνης κύκλος, ὃς μὲν Ἰππαρχος εὑρίσκει, ἐν πλάτει δέκα μοιρῶν λελόξωται, ὃς δ' οἱ πλείστοι τῶν μαθηματικῶν νομίζουσι, δώδεκα, ὃστε εἴ η καὶ σ' μοίρας ἐφ' ἐκάτερα τοῦ διὰ μέσων βιρειοτέραν ἡ νοτιωτέραν ποτὲ φαίνεσθαι. ἀν δὴ νοήσωμεν τὰ διὰ τῶν κύκλων ἐκατέρων, τοῦ τε ἡλιακοῦ καὶ τοῦ τῆς σελήνης, ἐπίκεδα ἐκβεβλῆσθαι, ἔσται αὐτῶν κοινὴ τομὴ εὐθεῖα, ἐφ' ἣς ἀμφοτέρων ἔστι τὰ κέντρα· ἣτις εὐθεῖα τρόπον τινὰ κοινὴ διάμετρος ἔσται ἀμφοῖν· ἣς τὰ ἄκρα, καθ' ἓ τέμνειν δοκοῦσιν ἀλλήλους οἱ κύκλοι, σύνδεσμοι καλοῦνται, ὁ μὲν ἀναβιβάξων, ὁ δὲ καταβιβάξων, καὶ αὐτοὶ μεταπίπτουν τες εἰς τὰ ἐπόμενα τῶν ζῳδίων. ἐὰν μὲν οὖν κατὰ σύνδεσμον ἡ σύνοδος ἡλίου πρὸς σελήνην γένηται, σύνεγγυς ἀλλήλων φαινομένων τῶν σωμάτων, ἐπιπροσθήσει τῷ ἡλίῳ πρὸς τὴν ὄψιν ἡμῶν σελήνη, ὃστε δόξει ἡμῖν ἐκλείπειν ὁ ἥλιος, καὶ τοσοῦτόν γε μέρος, ὃσον ἀν ἡ σελήνη ἐπίπροσθεν γένηται. ἐὰν δὲ μὴ κατὰ τὸν σύνδεσμον ἡ συμμηνιακὴ σύνοδος γένηται, ἀλλὰ

1 πάσαις add. Mart. 2 λεγομένοις B* 5 φαμεν: cf. p. 135, 13 ὑπαντῶν σύνεγγυς τῶν διαμέσων B* 9 cf. p. 135, 14. Lübbert, Rhein. Mus. n. F. XII p. 118 11 δωδώνα B, em. ap. σ'] ξ B* 12 τὸν διαμέσον B* 16 ἔστι] ἐπὶ B* 18 ἀλλήλους B*

τοῦ μὲν μήκους τῶν ζωδίων κατὰ τὴν αὐτὴν μοῖραν,
τοῦ δὲ πλάτους μὴ κατὰ τὴν αὐτήν, ἀλλὰ τὸ μὲν βο-
ρειότερον φαίνηται τῶν ἄστρων, τὸ δὲ νοτιώτερον, οὐκ
ἐπιπροσθούμενος ἥλιος οὐδέποτε εἰκαστόν δόξει.

ἐπὶ δὲ τῆς σελήνης ὡδ' ἂν γένοιτο φανερόν. ὅτι δ
μὲν γὰρ εἰς τὴν τῆς γῆς ἐμπίπτουσα σκιάν ποτε ἔκλει-
πει, πολλάκις εἴρηται· ως δ' οὐ καθ' ἔκαστον μῆνα,
δηλωτέον.

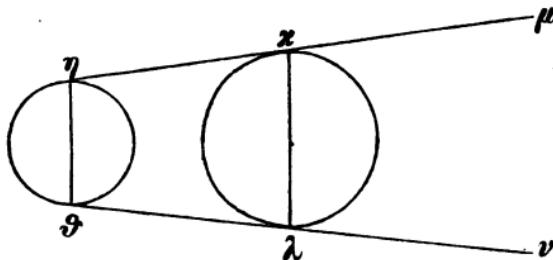

ἔπει τοίνυν ἐπ' εὐθείας τῶν φωτιζόντων αἱ ἀκτῖνες
καὶ αἱ αὔγαι πίπτουσι καὶ παραπλησίως συνεχεῖς ταύ- 10
ταις αἱ σκιαί, ὅταν μὲν ἵσον ἢ τό τε φωτίζον καὶ τὸ
τὴν σκιὰν ἀποβάλλον, σφαιρικά δὲ ἄμφω, γίνεται ἡ
[δὲ] σκιὰ κυλινδρικὴ καὶ εἰς ἄπειρον ἐκπίπτουσα. οἶν
ἔστω φωτίζον μὲν τὸ αβ, φωτιζόμενον δὲ τὸ γδ, ἵσα
δὲ ἀλλήλοις καὶ σφαιρικά· δῆλον οὖν ως τῆς γε αγ¹⁵
ἀκτῖνος καὶ τῆς βδ̄ ἐπ' εὐθείας ἐκπιπτουσῶν, ἔπει αἱ
αβ γδ̄ διάμετροι ἵσαι τέ εἰσιν ἀλλήλαις καὶ πρὸς ὁρθὰς
ταῖς αγε βδξ̄ ἐφαπτομέναις, παράλληλοι ἔσονται, καὶ αἱ

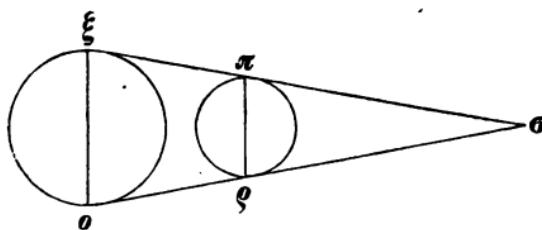
3 νοτιώτερον: i corr. ex ei B 5 inscr. περὶ ἐκλεψεως
σελήνης B 8 tres quae sequuntur descriptiones desunt in B,
sed extant apud Chalc. 10 ταύτης B* 12 γίνηται, ἡ δὲ
σκιὰ Mart. ergo cum ignis lucem praebens aequalis erit corpori,
ex quo emicant umbrae, si tam ignis quam corporis globosa erit
forma, umbrae nascentur in modum cylindri Chalc. 89 13 ἐμ-
πίπτουσα B* 14 φωτιζόμενον] προσλαμβάνον B, προλαμβά-
νον Mart. quod vero illuminatur Chalc. 16 βδ̄ Chalc.] εδ̄ B
ἐμπιπτουσῶν B* 18 ἐφαπτομένας B, cf. p. 190, 5, ἐκάτε-
ραι μὲν οὖν Mart.

13*

$\gamma\epsilon\bar{\delta}\xi'$ ἐπ' ἄπειρον ἐκβαλλόμεναι οὐ συμπεσοῦνται· τοῦ δὲ τοιούτου πάντοθεν γινομένου δῆλου ὡς τῆς γῆς σφαιρᾶς ή σκιὰ κυλινδρική τε ἔσται καὶ ἐπ' ἄπειρον ἐκπίπτουσα.

5 έὰν μέντοι τὶ φωτίζον ἔλαττον ἥ, οἶν τὸ ηθ, το δὲ φωτιζόμενον μεῖζον, οἶν τὸ κλ, ἡ κμλν <σκιὰ> τῷ μὲν σχήματι ἔσται καλαθοειδής, ἐπ' ἄπειρον δὲ ὁμοίως ἐκπίπτουσα· ἐπεὶ γὰρ μεῖζων ἡ κλ διάμετρος τῆς ηθ, αἱ κμ λν ἀκτῖνες ἐπ' ἄπειρον ἐκπίπτουσαι ἐν πλείονι ἀεὶ 10 διαστάσει γενήσονται, <καὶ> τοῦτ' ἔσται πανταχόθεν ὁμοίως.

1 δξ] δξ B* 6 κλ Chalc. 90] ηλ B σκιὰ add. Mart. manifestum est umbram orbis κλ quae est κμλν in formam quidem effigiari calathi Chalc. 7 καλαθοειδὲς B* 8 κλ Chalc.] ηλ B αἱ κμ λν] καὶ ηλ μν B*, ημμ ετ θλν Chalc. 9 ἀκτῖνες bis scr. B* ἐκπίπτουσαι B* 10 γενήσεται B* τοῦ τ ἔσται B, τοῦ τ. ἔσται <τε> Mart.

εἰαν δὲ ἀνάπαιτιν τὸ μὲν φωτίζον ἥ μεῖξον, καθά-
περ τὸ ξό, τὸ δὲ φωτιζόμενον <ἔλαττον>, οἶον τὸ πό,
σφαιρικὰ δὲ ἄμφω, δῆλον ὅτι ἡ τοῦ πό σκιά, τουτέστιν
ἡ πόσ, κανονοειδῆς καὶ πεπερασμένη γενήσεται, τῶν ξπ
ορ ἀκτίνων ἐπ' εὐθείας ἐκβαλλομένων καὶ συμπιπτον- 5
σῶν ἀλλήλαις κατὰ τὸ σ σημεῖον, ἐπειδὴ ἔλάττων ἐστὶν
ἡ πό διάμετρος τῆς ξο, καὶ τούτου γινομένου πανταχόθεν.

ἐπεὶ τοίνυν διὰ τῆς περὶ ἀποστημάτων καὶ μεγεθῶν
πραγματείας ἡλίου καὶ σελήνης δείκνυσιν "Ιππαρχος τὸν
μὲν ἥλιον σύνεγγυς χιλιοκτακοσιογδοηκονταπλασίονα 10
τῆς γῆς, τὴν γῆν ἐπταεικοσαπλασίονα μάλιστα τῆς σελή-
νης, πολὺ δὲ ὑψηλότερον τὸν ἥλιον τῆς σελήνης, δῆλον
ὅτι τε σκιὰ ἔσται τῆς γῆς κανονοειδῆς καὶ κατὰ τὴν
κοινὴν διάμετρον τοῦ τε ἡλίου καὶ τῆς γῆς ἐμπίπτοντα,
καὶ τὸ τῆς σελήνης μέγεθος κατὰ τὸ πλεῖστον ἔλαττον 15
τοῦ πάχους τῆς ἀπὸ τῆς γῆς σκιᾶς. ἐπειδὴν κατὰ μὲν
τὸν ἔτερον σύνδεσμον ἥλιος γένηται, κατὰ δὲ τὸν ἔτε-
ρον σελήνη, καὶ ἐπὶ μιᾶς εὐθείας ὅ τε ἥλιος καὶ ἡ γῆ
καὶ ἡ σκιὰ καὶ ἡ σελήνη καταστῇ, τότε ἀναγκαῖως ἐμ-
πίπτοντα εἰς τὴν σκιὰν τῆς γῆς ἡ σελήνη, διὰ τὸ ἔλάτ- 20
των εἶναι αὐτῆς καὶ μηδὲν ἔχειν ἴδιον φῶς, ἀφανῆς
καθίσταται καὶ λέγεται ἐκλείπειν. ἀλλ' ἐπειδὴν μὲν
ἀκριβῶς γένωνται κατὰ διάμετρον, ὥστε ἐπὶ τῆς αὐτῆς,
ῶς φαμεν, εὐθείας καταστῆναι τό τε τοῦ ἡλίου κέντρον

1 inscr. περὶ μεγέθους ἡλίου καὶ σελήνης καὶ περὶ
ἔκθεσεως (ἔκθεσεως compendiose scr., ἔκλειψεως Mart.)
σελήνης B   2 μεῖον add. Mart. (si) minus vero erit quod
inlustratur Chalc.   3 τοντὶ B*   4 κανονοειδῆς B*   5 συμ-
πτονσῶν B*   13 κανονοειδῆς B*   16 ἐπειδὴν <οὖν>?
17 γένεται B*   18 σελήνης B*   21 ἀφανὲς B*

καὶ τὸ τῆς γῆς καὶ τὸ τῆς σελήνης, διὰ μέσου τοῦ σκιάσματος σελήνη ιοῦσα ὅλη ἔκλείπει· ὅτε δὲ σύνεγγυς, μὴ μέντοι ἐπ' εὐθείας, ἐνίστε οὐχ ὅλη· τὰ μέντοι πλεῖστα, μὴ κατὰ τοὺς συνδέσμους γινομένων τῶν σωμάτων τοῦ τε ἡλίου καὶ σελήνης ἐν ταῖς πανσελήνοις, ἡ μὲν σκιὰ τῆς γῆς καὶ οὕτως ἐπὶ μιᾶς εὐθείας ἔσται τῷ ἡλίῳ, ἡ δὲ σελήνη, βιορειοτέρα τῆς σκιᾶς ἢ νοτιωτέρα παροῦσα καὶ κατ' οὐδὲν εἰς αὐτὴν ἐμπίπτουσα, οὐδὲ ὅλως ἔκλείψει.

ταντὶ μὲν ὁ Ἀδραστος. ὁ δὲ Λερκυλλίδης οὐδεμιᾶ 10 μὲν οἰκείᾳ καὶ προσηκούσῃ τάξει περὶ τούτων ἀνέγραψεν· ἂ δὲ καὶ αὐτὸς ὑποδείκνυσιν ἐν τῷ περὶ τοῦ ἀτράκτου καὶ τῶν σφονδύλων τῶν ἐν τῇ Πολιτείᾳ παρὰ Πλάτωνι λεγομένων ἔστι τοιαῦτα.

Εὔδημος ἴστορε ἐν ταῖς Ἀστρολογίαις, ὅτι Οἰνο- 15 πίδης εὗρε πρῶτος τὴν τοῦ ἔωδιακοῦ διάξωσιν καὶ τὴν τοῦ μεγάλου ἐνιαυτοῦ περίστασιν· Θαλῆς δὲ ἡλίου ἔκλειψιν καὶ τὴν κατὰ τὰς τροπὰς αὐτοῦ περίοδον, ὡς οὐκ ἵση ἀεὶ συμβαίνει· Ἀναξίμανδρος δὲ ὅτι ἔστιν ἡ γῆ μετέωρος καὶ κινεῖται περὶ τὸ τοῦ κόσμου μέσον· Ἀνα-

1 καὶ τὸ τῆς σελ.] ἀπ' αὐτῆς τῆς σελ. B, καὶ αὐτῆς τῆς σελ. Mart. 3 τὰ] τὸ B* 4 γινόμενον B* 9 δεοβυλλίδης B* 14 — p. 199, 8: haec leguntur etiam in fine excerptorum quibus titulus ἐκ τῶν Ἀνατολῶν inscriptus est; edita sunt a Fabricio, Bibl. Gr. cur. Harles III p. 464, „ex apographo Holstenii qui illa ex Peiresciano se codice hausisse est testatus,” et ab Hultschio, Heronis reliq. p. 280, qui codice Monacensi 165 usus est inscr. τίς τι εὑρεν ἐν μαθηματικῇ B, τίς τι εὗρεν ἐν μαθηματικοῖς exc. Εὔδημος: fr. 94 Speng.

16 Θαλῆς: cf. Zeller die Philos. der Gr. I⁴ p. 171. Schiaparelli p. 123 sq.

17 περίοδον Fabr.] πάροδον B et codex Mon.

18 συμβαίνει Fabr.] συμβαίνειν B et Mon. 18 sqq. cf. Lewis an historical survey of the astronomy of the ancients p. 91 sqq.

Ἀναξίμανδρος: cf. Zeller p. 210 19 κινεῖται] κεῖται Montucla Histoire des Mathématiques I p. 107 Ἀναξίμενης: cf. Zeller p. 226

ξιμένης δὲ ὅτι ἡ σελήνη ἐκ τοῦ ἥλιου ἔχει τὸ φῶς καὶ τίνα ἐκλείπει τρόπον. οἱ δὲ λοιποὶ ἐπὶ ἔξευρημένοις τούτοις ἐπεξεῦρον ἔτερα· ὅτι οἱ ἀπλανεῖς κινοῦνται περὶ τὸν διὰ τῶν πόλων ἄξονα μένοντα, οἱ δὲ πλανώμενοι περὶ τὸν τοῦ ἥδιμιακοῦ πρὸς ὁρθὰς ὅντα αὐτῷ ἄξονα,⁵ ἀπέχοντι δ' ἀλλήλων ὃ τε τῶν ἀπλανῶν καὶ τῶν πλανωμένων ἄξων πεντεκαιδεκαγώνῳ πλευρᾷν ὃ ἐστι μολυβαῖ.

ἐν δὲ τοῖς ἐφεξῆς φησιν· ὃν τρόπον ἐπὶ γεωμετρίᾳ καὶ μουσικῇ μὴ καταστησάμενον τὰς ὑποθέσεις ἀδίνα-¹⁰ τον τῶν μετὰ τὰς ἀρχὰς λόγων ἔξαπτεσθαι, κατὰ τὰ αὐτὰ καὶ ἐπὶ τῆς ἀστρολογίας προομολογεῖσθαι χρὴ τὰς ὑποθέσεις, ἐφ' αἷς πρόεισιν ὁ λόγος ὁ περὶ τῆς τῶν πλανωμένων κινήσεως. πρὸ πάντων δέ, φησί, σχεδὸν τῶν περὶ τὰ μαθηματικὰ τὴν πραγματείαν ἔχοντων ἡ¹⁵ 15 λῆψις τῶν ἀρχῶν ὡς ὁμολογουμένων ἐστι· πρῶτον μὲν ὡς ἐστιν ἡ τοῦ κόσμου σύστασις τεταγμένως ἐπὶ μιᾶς ἀρχῆς διεπομένη ὑφεστηκέ τε τὰ ὅντα καὶ φαινόμενα ταῦτα· διὸ μὴ δεῖν φάναι τὸν κόσμον τῆς ἡμετέρας ὁψεως ἐκ τοῦ ἀπείρον, ἀλλὰ κατὰ περιγραφὴν εἰναι·²⁰ δεύτερον δὲ ὡς οὐ σβέσει καὶ ἀνάψει τῶν θείων σωμάτων αἴ τε ἀνατολαὶ καὶ δύσεις· ἀλλὰ γὰρ εἰ μὴ ἀίδιος

2 ἐπὶ ομ. exc.   3 ἐξευρημένοις exc.] ἔξηνριμένοις B

3 ὅτι οἱ ἀπλανεῖς κτλ.: cf. p. 202, 8 sqq. (B^b) κινεῖται B^a

4 τῶν πόλων exc.] πόλον B^a, τῶν πόλον B^b   5 αὐτῷ

ἄξονα B^b] αὐτοῦ ἄξονα B^a, ἄξονα αὐτῷ exc., ἄξονα del. Hultsch

6 δ' ομ. exc.   7 πεντεκαιδεκαγώνον exc.] πεντακαιδεκαγώνον B   8 πλευρὰς B^a   9 ὃ ἐστι μοῆδ B, διτι εἰσὶ μοῖδε τὸν ἀριθμὸν εἰκοσιτέσσαρες Mon., οἵ εἰσι μοῖδαι εἰκοσιτέσσαρες Fabr.

9 inscr. τίνεις αἴ τῆς ἀστρονομίας ὑποθέσεις B
φησιν <ὅτι> Mart.   13 αἷς] οἵς B*   16 ὁμολογουμένως B*

21 σβέση B*

τούτων ἡ διαμονή, οὐκ ἀν ἡ ἐν τῷ παντὶ τάξις φυλαχθείη· τρίτον ως οὐ πλείους οὐδὲ ἐλάττονες τῶν οἱ πλανώμενοι· καὶ τοῦτο δῆλον ἐκ μακρᾶς τηρήσεως· τέταρτον ἔπει τοῦτε πάντα τὰ ὅντα κινεῖσθαι εὗλογόν
 5 ἔστιν οὗτε πάντα μένειν, ἀλλὰ τὰ μὲν κινεῖσθαι, τὰ δὲ μένειν, διμολογεῖσθαι δεῖ, τίνα ἐν τῷ παντὶ μένειν χρὴ καὶ τίνα κινεῖσθαι. φησὶ δ' ως γῆν μὲν χρη οἰεσθαι μένειν, ἐστίαν τοῦ θεῶν οίκου κατὰ τὸν Πλάτωνα, τὰ δὲ πλανώμενα σὺν τῷ παντὶ πεφιέχοντι οὐρανῷ κινεῖσθαι· τοὺς δὲ τὰ κινητὰ στήσαντας, τὰ δὲ ἀκίνητα φύσει καὶ ἔδρᾳ κινήσαντας ως παρὰ τὰς τῆς μαθηματικῆς ὑποθέσεις ἀποδιοπομπεῖται.

ἐν δὲ τούτοις φησὶ καὶ κατὰ μῆκος τοὺς πλανώμενους κινεῖσθαι καὶ βάθος καὶ πλάτος τεταγμένως καὶ
 15 ὄμαλῶς καὶ ἐγκυκλίως, ... ἡγησάμενοι οὐκ ἀν σφαλλοίμεθα τῆς περὶ αὐτοὺς ἀληθείας· διὸ τάς τε ἀνατολὰς καὶ παρανατολὰς τῆς κατὰ μῆκος κινήσεως καὶ τὰς ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων ἀποδιδομένας ἐκλίντους καὶ διαθύμους αἰτίας τῆς ὑπολείψεως λεγομένης παραιτεῖται. ὁρῶ
 20 θὸν δὲ τὸ νομίζειν, φησί, πᾶν τὸ ἄλογον καὶ ἄτακτον φυγόντας τῆς τοιαύτης κινήσεως, ἐναντίαν τῇ ἀπλανεῖ φορᾷ τὰ πλανώμενα κινεῖσθαι ἡρέμα, περιαγομένης τῆς ἐντὸς φορᾶς ὑπὸ τῆς ἐκτός. οὐκ ἀξιοῦ δὲ τοῦ πλανώμένου αἰτίας οἰεσθαι τὰς ἐλικοειδεῖς γραμμὰς ως προ-
 25 ηγουμένας τάς τε ἵππικῇ παραπλησίας· γίνεσθαι μὲν γὰρ ταύτας κατὰ συμβεβηκός· πρώτην δὲ προηγουμένην

8 Πλάτωνα: Phaedr. p. 247 A 9 δὲ] γὰρ B 11 μαθηματικῆς] μαντικῆς B 15 ἡγησαμένον (ἡγησάμενος Mart.) καὶ σφαλλοίμεθα B 18 ἀπὸ] ὑπὸ Mart. παρὰ post πρεσβυτέρων del. B 19 ὑπολήψεως λεγομένας B* 21 ἀπλανῆ B*
 22 περιαγαμένης B* 23 cf. Schiaparelli p. 154

αιτίαν είναι καὶ τοῦ πλάνου καὶ τῆς ἔλικος τὴν κατὰ λοξοῦ τοῦ ξωδιακοῦ κύκλου κίνησιν· καὶ γὰρ ἐπεισοδιώδης καὶ ὑστέρα ἡ κατὰ τὴν ἔλικα κίνησις, ἐκ τοῦ διπλοῦ τῆς περὶ αὐτοὺς κινήσεως ἀποτελουμένη. προτέραν δὲ χρὴ εἰπεῖν τὴν κατὰ τοῦ λοξοῦ προηγουμένην 5 κίνησιν· ἐπομένη γὰρ ἡ ἔλιξ καὶ οἱ πρώτη.

πάλιν παραπεῖται καὶ τῆς κατὰ τὸ βάθος κινήσεως αιτίας είναι τὰς ἐκκεντρότητας· περὶ δὲ κέντρου ἐν τι τὸ αὐτῆς καὶ κόσμου ἥγεῖται τοῖς κατ' οὐρανὸν φερομένοις πᾶσι τὴν κίνησιν είναι, κατὰ συμβεβηκὸς ὑπὸ τῶν 10 πλανωμένων, οὐ κατὰ προηγουμένην, ὡς ἐπάνω ἐπεδείξαμεν, τῶν ἐπικύκλων καὶ τῶν ἐκκεντρῶν κύκλων διὰ τοῦ τῶν ἐγκέντρων βάθους γραφομένων. δύο γὰρ ἐπιφανείας ἔχει ἐκάστη σφαῖρα, τὴν μὲν ἐντὸς κοίλην, τὴν δὲ ἐκτὸς κυρτήν, ὡς ἐν τῷ μεταξὺ κατ' ἐπικύκλους 15 καὶ ἐγκέντρους κινεῖται τὰ ἄστρα, καθ' ἣν κίνησιν καὶ τοὺς ἐκκεντρούς κατὰ συμβεβηκὸς γράφει. φησὶ δὲ καὶ κατὰ μὲν τὰς ἡμετέρας φαντασίας ἀνωμάλους είναι τὰς τῶν πλανωμένων κινήσεις, κατὰ δὲ τὸ ὑποκείμενον καὶ τάληθὲς ὁμαλάς· πᾶσι δὲ τὴν κίνησιν προαιρετικὴν καὶ 20 ἀβίαστον είναι δι' ὀλιγίστων φορῶν καὶ ἐν τεταγμέναις σφαιραῖς. αἰτιᾶται δὲ τῶν φιλοσόφων ὅσοι ταῖς σφαιραῖς οἶον ἀφύχους ἐνώσαντες τοὺς ἀστέρας καὶ τοῖς τούτων κύκλοις πολυσφαιρίας εἰσηγοῦνται, ὥσπερ Ἀριστοτέλης ἀξιοῖ καὶ τῶν μαθηματικῶν Μέναιχμος καὶ 25

5 εἰπεῖν] ταύτην B, ταύτης Mart. προηγουμένης B*
8 ἐν τι τὸ] ἐν τῇ τῇ τῇ B* 11 ἐπεδείξαμεν: p. 167 sqq.

13 ἐκκεντρῶν B* [βάθους] πλάτους B* 16 ἐκκεντρῶν B*
19 καὶ τάληθὲς ὁμαλᾶς] ὁμαλῶς (ὁμαλᾶς εἰ. Mart.) καὶ τάληθές B 24 πολυσφαιρίας B* 25 Ἀριστοτέλης: Metaph.
λ 8 p. 1073 b Μέναιχμος B*

Κάλιππος, οἱ τὰς μὲν φερούσας, τὰς δὲ ἀνελιπτούσας εἰσηγήσαντο. ἐπὶ δὲ τούτοις ὁμολογουμένοις περὶ μένουσαν τὴν γῆν τὸν οὐρανὸν σὺν τοῖς ἀστροῖς ἡγεῖται κινεῖσθαι ἐν ὁμαλαῖς καὶ ἐγκυκλοῖς κινήσεσιν ἐλαχίσταις ⁵ τε καὶ συμφώνοις ἐγκέντροις τε καὶ ἀβιάστοις φοραῖς, καὶ ταύτας σωζομένας καὶ παρὰ Πλάτωνι ἀποδείκνυσι τὰς ὑποθέσεις.

κινοῦνται δὲ οἱ μὲν ἀπλανεῖς περὶ τὸν διὰ τῶν πόλων ἄξονα μένοντα, οἱ δὲ πλανώμενοι περὶ τὸν τοῦ ¹⁰ ζῳδιακοῦ πρὸς ὁρθὰς ὅντα αὐτῷ ἄξονα ἀπέχουσι δ' ἀλλήλων ὃ τε τῶν ἀπλανῶν καὶ τῶν πλανωμένων ἄξων πεντεκαιδεκαγώνου πλευράν. δίχα μὲν τέμνει τὸν κόσμον ὁ ζῳδιακὸς μέγιστος ὥν τῆς δὲ τοῦ παντὸς περιφερείας εἰς τξ̄ μοίρας διαιρουμένης ὁ ζῳδιακὸς ¹⁵ ἐκατέρωθεν ωπ' μοίρας ἀπολαμβάνει· ὁ δὲ ἄξων τοῦ ζῳδιακοῦ πρὸς ὁρθὰς ὥν δίχα διαιρεῖ τὰς ωπ' μοίρας λελόξωται δὲ ὁ ζῳδιακὸς ἀπὸ τοῦ χειμερινοῦ παραλήλου ἐπὶ τὸν θερινόν· εἰσὶ δὲ ἀπὸ μὲν τοῦ θερινοῦ ἐπὶ τὸν ἀνταρκτικὸν μοίραι λ', ὡς παραδίδωσιν Ἰππαρχος, ²⁰ ἀπὸ δὲ τοῦ ἀνταρκτικοῦ μέχρι τοῦ πόλου τῆς ἀπλανοῦς σφαιρᾶς μοίραι τριάκοντα ἔξ· συνάμφω δέ, ἀπὸ μὲν τοῦ θερινοῦ μέχρι τοῦ πόλου τῆς τῶν ἀπλανῶν σφαιρᾶς, μοίραι ἔς· ἵνα δὲ πληρωθῶσιν ἐπὶ τὸν πόλον τοῦ τῶν πλανωμένων ἄξονος Τί μοίραι, προσθετέον μοίρας

1 Κάλιππος B*   4 ἐλαχίστοις B*. <καὶ ἐν> ἐλαχίσταις?

6 σωμένας B*   cf. Boeckh Unters. über das kosm. System des Platon p. 127   8 cf. p. 199, 3 sqq. (B^a)   9 πόλων exc.] πόλον B   11 ὃ τε] ὁ περὶ B^b   12 πεντεκαιδεκαγώνον exc.] πεντακαιδεκαγώνον B   μὲν <γὰρ>?   16 ωπ'] πρὸ B*

19 ἀρκτικὸν Mart., sed hic error ad scriptoris neglegentiam referendus esse videtur   20 ἀρκτικὸν Mart.   21 τριάκονταέξ B*   24 προστέθεται B*

κδ', καθ' ὁ εἶη ἀν ὁ πόλος τοῦ <τῶν> πλανωμένων
ᾶξονος πρὸς ὁρθὰς ὄντος τῷ ζῳδιακῷ. λοιπαὶ δὴ ἀπὸ
τοῦ πόλου <τοῦ> τῶν πλανωμένων ἄξονος μοῖραι ἐπὶ⁵
τὰ θερινὰ μέρη τοῦ ἀνταρκτικοῦ ιβ'. αἱ πᾶσαι γὰρ ἡσαν
λέσ. ἀν ἀφέλωμεν κδ'. λοιπαὶ ιβ'. αἱς προσθετέον τὰς
ἀπὸ τοῦ ἀνταρκτικοῦ μέχρι τοῦ θερινοῦ πάλιν μοῖρας
λ' καὶ τὰς ἀπὸ τοῦ θερινοῦ ἐπὶ τὸν ίσημερινὸν μοῖρας
κδ' καὶ <τὰς> ἀπὸ τοῦ ίσημερινοῦ ἐπὶ τὸν χειμερινόν,
οὗ πάλιν ἐφάπτεται ὁ ζῳδιακός, μοῖρας κδ'. γίνονται
μοῖραι κδ' τῶν τεξ' τοῦ παντὸς μοιρῶν πεντεκαιδέκατον ¹⁰
μέρος· πεντεκαιδεκάκις γὰρ κδ' γίνονται τεξ'. διὰ τοῦτο
φαμεν τοῦ ἐγγραφομένου εἰς σφαιραν πεντεκαιδεκαγώ-
νου πλευρὰν ἀπέχειν ἀλλήλων τοὺς δύο ἄξονας, τόν τε
τῶν ἀπλανῶν καὶ τὸν τῶν πλανωμένων.

Ἒλικα δὲ γράφει τὰ πλανώμενα κατὰ συμβεβηκός, ¹⁵
διὰ τὸ δύο κινεῖσθαι κινήσεις ἐναντίας ἀλλήλαις. τῷ
γὰρ αὐτὰ κατὰ τὴν ἴδιαν κίνησιν ἀπὸ τοῦ θερινοῦ ἐπὶ²⁰
χειμερινὸν φέρεσθαι καὶ ἀνάπταν, ἥρεμα μὲν αὐτὰ
περιιόντα, τάχιστα δὲ ἐπὶ τὰ ἐναντία περιαγόμενα καθ'
ἐκάστην ἡμέραν ὑπὸ τῆς ἀπλανοῦς σφαιρας, οὐκ ἐπ'²⁵
εὐθείας ἀπὸ παραλλήλου ἐπὶ παράλληλον πορεύεται,
ἀλλὰ περιαγόμενα περὶ τὴν ἀπλανὴν σφαιραν. ἵνα δὴ
διὰ τοῦ ζῳδιακοῦ ἀπὸ τοῦ α ἐπὶ τὸ β χωρήσῃ, τῆς
φορᾶς αὐτῶν οὐκ ἐπὶ εὐθείας τοῦ ζῳδιακοῦ μόνον,
ἀλλὰ καὶ ἐν κύκλῳ περὶ τὴν ἀπλανὴν γινομένης, ἔλικα ³⁰

4 χειμερινὰ Mart. - ἀρκτικοῦ Mart. 6 ἀρκτικοῦ Mart.

μοῖραι B* 9 γίνοντο μοῖραι B, γίνονται μὴν κδ
μοῖραι Mart. 11 πεντεκαιδεκά B* 15 inscr. περὶ τῆς
ἔλικοειδοῦς κινήσεως B. cf. Procl. in Tim. p. 263 ἔλικα
B* 22 περὶ] ἐπὶ B* 24 αὐτοῦ B* εὐθείας supra
vs. add. B 25 γινομένη B, γινομένη Mart.

γράφουσιν ἐν τῇ ἀπὸ παραλλήλου ἐπὶ παράλληλον διόδῳ
ὅμοίαν τῇ τῶν ἀμπέλων ἔλικι· καθάπερ εἰ τις ἴμαντα
περιελίττει κυλίνδρῳ ἀπὸ τῆς ἑτέρας ἀποτομῆς μέχρι
τῆς ἑτέρας, ὥσπερ ταῖς Λακωνικαῖς σκυτάλαις οἱ ἔφοροι
5 περιελίττοντες ἴμαντας τὰς ἐπιστολὰς ἔγραφον. γράφει
δὲ καὶ ἄλλην ἔλικα τὰ πλανώμενα, οὐ μόνον ὡς περὶ
κύλινδρου <ἀπὸ τῆς ἑτέρας> ἀποτομῆς ἐπὶ τὴν ἑτέραν
ἀποτομήν, ἀλλὰ καὶ τὴν ὡς <ἐν> ἐπιπέδῳ. ἐπειδὴ γὰρ
δι’ αἰῶνος ἀπὸ τοῦ ἑτέρου παραλλήλου ἐπὶ τὸν ἑτερον
10 χωροῦσι καὶ ἀπ’ ἐκείνου πάλιν ἐπὶ τὸν αὐτὸν καὶ τοῦτο
ἀδιαλείπτως καὶ ἀπαύστως γίνεται ὑπ’ αὐτῶν, ἀν ἐπι-
νοήσωμεν ἐπ’ ἅπειρον ἐκτεινομένας εὐθείας εἶναι τὰς
παραλλήλους καὶ δι’ αὐτῶν κατὰ τὰ αὐτὰ πορεύομενα
τὰ πλανώμενα ποτὲ μὲν τὴν χειμερινὴν ὁδόν, ποτὲ δὲ
15 τὴν θερινὴν, μέχρις ἅπειρου εύρεθείη ἀν ἡμῖν ἔλικα
γράφοντα. κατὰ δὲ τὸ ἅπαντον καὶ αἰώνιον τῆς περὶ
τὴν σφαῖραν διὰ [τῆς] τῶν παραλλήλων πορείας ὅμοία
ἡ ὁδὸς αὐτοῖς γίνεται τῇ διὰ τῶν ἐπ’ ἅπειρον ἐκτεινο-
μένων εὐθειῶν ὁδῷ, καθάπερ δηλοῖ τὰ ὑποκείμενα δια-
20 γράμματα. ὥστε δύο κατὰ συμβεβηκός γράφουσιν ἔλι-
κας, τὴν μὲν ὡς περὶ κύλινδρου, τὴν δὲ ὡς δι’ ἐπιπέδουν.

ταυτὶ μὲν τὰ ἀναγκαιότατα καὶ ἐξ ἀστρολογίας κυ-
ριώτατα πρὸς τὴν τῶν Πλατωνικῶν ἀνάγνωσιν. ἐπεὶ
δὲ ἔφαμεν εἶναι μουσικὴν καὶ ἀρμονίαν τὴν μὲν ἐν
25 ὁργάνοις, τὴν δὲ ἐν ἀριθμοῖς, τὴν δὲ ἐν κόσμῳ, καὶ

3 περιελίττει B* ἀπὸ bis scr. B, semel ap. ἑτέραν
B, em. ap. 6 ἄλλον B* 7 ἀπὸ τῆς ἑτέρας add. Mart.
8 ἐν add. Mart. 11 ἀν] κάν B (κ rubrum versus initio
antepositum est), κάν ap. 14 τὰ πλανώμενα] τὰ ἀπλανῆ B,
τῇ ἀπλανεῖ Mart. 17 τῆς del. Mart. 19 descriptiones B
non habet 22 κυριότατα B*. καὶ κυριώτατα ἐξ ἀστρολογίας?
24 ἔφαμεν: p. 17, 2. 47, 3

περὶ τῆς ἐν κόσμῳ τάναγκαια πάντα ἔξης ἐπηγγειλάμεθα μετὰ τὴν περὶ ἀστρολογίας παράδοσιν — ταύτην γὰρ ἔφη καὶ Πλάτων ἐν τοῖς μαθήμασι πέμπτην εἶναι μετὰ ἀριθμητικὴν γεωμετρίαν στερεομετρίαν ἀστρονομίαν —, ἥ καὶ περὶ τούτων ἐν κεφαλαίοις παραδείκνυσιν ὁ Θρά-⁵ συλλος σὺν οἷς καὶ αὐτοὶ προεξειργάσμεθα δηλωτέον.

1 ἐπηγγειλάμεθα: p. 47, 9. 93, 11   2 αστρολογίαν B*
 3 Πλάτων: Civ. VII p. 530   4 στερεωμετρίαν B*   5 θρα-
 σύλλος B*   6 προεξηργάσμεθα B*   τέλος add. B

δῆς διὰ παραγόντων τεττακούρσιον/ δῆς διὰ παραγόντων διάτονος	δῆς εἰς ἀπορίην δῆς εἰς τοπίον	δῆς εἰς τοπίον δῆς εἰς τοπίον	προσλαμβανόμενος ὑπάτη ὑπατῶν παρυπάτη ὑπατῶν ὑπάτη διάτονος ὑπάτη μέσων παρυπάτη μέσων μέσων διάτονος μέση παφαμέση τρίτη διεξευγμένη διεξευγμένη διάτονος νήτη διεξευγμένη τρίτη ὑπερβολαῖων διάτονος ὑπερβολαῖων νήτη ὑπερβολαῖων
--	-----------------------------------	----------------------------------	--

Exstat haec descriptio neglegentissime facta in cod. A post finem eius partis qua de musica agitur (p. 72). Quindecim nominibus adiecta sunt haec signa: ς $\bar{\xi}$ $\bar{R}$ $\bar{\Phi}$ $\bar{C}$ $\bar{P}$ u $\tau\zeta$ $\xi\zeta$ $\varepsilon\omega$ Π $\theta\eta$ u Γ $\bar{K}$. Cf. Boeth. de inst. mus. p. 312 sqq. Friedl. Westphal p. 324 sqq.

COMPARATIO PAGINARUM HUIUS EDITIONIS
CUM PRIORUM EDITIONUM CAPITIBUS.

	De arithmeticā.	c. 29 in. p.	41, 8
c. 1	in. p. 1, 1	30	42, 3
2	16, 24	31	42, 10
3	18, 3	32	45, 9
4	19, 21		
5	21, 20		
6	23, 6		
7	24, 16		
8	25, 5		
9	25, 19		
10	26, 5		
11	26, 14		
12	26, 18		
13	26, 21		
14	27, 23		
15	28, 3		
16	28, 16		
17	30, 8		
18	31, 9		
19	31, 13		
20	34, 1		
21	36, 3		
22	36, 13		
23	37, 7		
24	38, 16		
25	39, 10		
26	39, 14		
27	40, 1		
28	41, 3		
		De musica.	
		c. 1 in. p. 46, 20	
		2	47, 18
		3	48, 8
		4	48, 12
		5	48, 16
		6	49, 6
		7	53, 1
		8	53, 8
		9	53, 17
		10	54, 16
		11	55, 8
		12	55, 11
		13	60, 12
		14	66, 14
		15	70, 3
		16	70, 14
		17	72, 21
		18	72, 24
		19	73, 16
		20	74, 8
		21	74, 12
		22	74, 15
		23	76, 8
		24	76, 21

c.	25	in. p.	78, 6	c.	3	in. p.	122, 17
	26		78, 23		4		128, 1
	27		79, 15		5		129, 10
	28		80, 7		6		130, 16
	29		80, 15		7		131, 5
	30		81, 6		8		131, 13
	31		82, 6		9		132, 5
	32		84, 15		10		133, 17
	33		85, 8		11		134, 1
	34		86, 15		12		134, 8
	35		87, 4		13		136, 20
	36		90, 22		14		137, 7
	37		93, 17		15		138, 9
	38		93, 25		16		143, 7
	39		99, 17		17		147, 7
	40		99, 24		18		147, 14
	41		100, 9		19		147, 19
	42		100, 13		20		148, 1
	43		101, 11		21		148, 3
	44		101, 14		22		148, 13
	45		102, 4		23		150, 19
	46		103, 1		24		151, 20
	47		104, 20		25		151, 23
	48		106, 3		26		152, 6
	49		106, 7		27		172, 15
	50		106, 12		28		173, 16
	51		107, 10		29		174, 3
	52		110, 19		30		175, 1
	53		111, 14		31		178, 3
	54		112, 26		32		180, 22
	55		113, 18		33		186, 17
	56		114, 1		34		188, 8
	57		114, 14		35		190, 1
	58		115, 5		36		191, 8
	59		115, 12		37		192, 22
	60		115, 20		38		193, 24
	61		116, 8		39		195, 5
					40		198, 14
					41		199, 9
c.	1	in. p.	120, 1		42		202, 8
	2		121, 1		43		203, 15

De astronomia.

c.	1	in. p.	120, 1
	2		121, 1

COMPARATIO PAGINARUM HUIUS EDITIONIS
CUM PRIORUM EDITIONUM PAGINIS.

---

p. 1	Bull. in. p. 1, 1	p. 30	Bull. in. p. 22, 5
2	1, 4	31	22, 21
3	2, 3	32	23, 8
4	2, 20	33	23, 24
5	3, 12	34	24, 16
6	4, 11	35	25, 2
7	5, 5	36	25, 14
8	6, 2	37	26, 3
9	7, 6	38	26, 14
10	8, 4	39	26, 21
11	9, 1	40	27, 11
12	10, 3	41	27, 24
13	10, 19	42	28, 12
14	11, 14	43	28, 23
15	12, 4	44	29, 14
16	12, 20	45	30, 4
17	13, 9	46	30, 17
18	14, 15	47	31, 9
19	15, 6	48	31, 18
20	15, 21	49	32, 12
21	16, 16	50	32, 22
22	17, 3	51	33, 16
23	17, 19	52	34, 1
24	18, 8	53	34, 14
25	19, 1	54	
26	19, 17	55	35, 8
27	20, 8	56	35, 24
28	21, 1	57	36, 12
29	21, 17	58	37, 1

p. 59 Bull. in. p.	37, 15	p. 104 Bull. in. p.	68, 12
60	38, 9	105	69, 3
61	39, 1	106	70, 2
62	39, 14	107	70, 14
63	40, 1	108	71, 6
64	40, 6	109	72, 1
65	41, 3	110	72, 18
66	41, 9	111	206
67	42, 4	112	72, 24
68	43, 7	113	73, 10
69	43, 23	114	74, 1
70	44, 18	115	74, 12
71	45, 12	116	74, 21
72	46, 9	117	75, 13
73	46, 20	118	76, 6
74	47, 9	119	76, 21
75	47, 21	120	77, 13
76	48, 8	121	78, 4
77	48, 16	122	78, 18
78	49, 6	123	79, 6
79	49, 18	124	79, 19
80	50, 16	125	80, 7
81	51, 10	126	80, 16
82	52, 9	127	81, 6
83	53, 1	128	81, 18
84	53, 10	129	82, 9
85	54, 2	130	83, 2
86	54, 16	131	83, 18
87	55, 6	132	84, 11
88	55, 15	133	85, 4
89	56, 15	134	85, 17
90	58, 1	135	86, 9
91	59, 4	136	86, 22
92	59, 21	137	87, 8
93	60, 12	138	88, 8
94	61, 2	139	88, 24
95	61, 20	140	89, 17
96	62, 13	141	90, 8
97	63, 9	142	90, 23
98	64, 1	143	91, 11
99	65, 10	144	92, 3
100	66, 3	145	92, 20
101	66, 14	146	93, 11
102	67, 4	147	93, 23
103	67, 20	148	94, 10

p. 149	Bull. in. p.	95, 9	p. 6	Geld. in. p.	2, 19
150		96, 3			3, 11
151		96, 20			4, 11
152		97, 11			5, 7
153		98, 5	10		6, 5
154		98, 22	11		7, 9
155		99, 13	12		8, 5
156		99, 24	13		8, 19
157		100, 13	14		9, 14
158		101, 3	15		10, 19
159		101, 14	16		11, 15
160		102, 4	17		12, 6
161		102, 17	18		12, 22
162		103, 13	19		13, 10
163		104, 7	20		14, 16
164		104, 20	21		15, 7
165		105, 9	22		16, 1
166		106, 7	23		16, 19
167		106, 15	24		17, 4
168		107, 10	25		17, 21
169		107, 22	26		18, 10
170		108, 15	27		19, 4
171		109, 12	28		19, 19
112		110, 7	29		20, 7
173		110, 20	30		20, 23
174		111, 14	31		21, 15
175		112, 1	32		22, 1
176		112, 18	33		22, 16
177		113, 4	34		23, 6
178		113, 18	35		23, 20
179		114, 1	36		24, 9
180		114, 14	37		24, 22
181		114, 26	38		25, 7
182		115, 12	39		25, 20
183		115, 20	40		26, 7
184		116, 10	41		26, 18
185		116, 26	42		27, 5
186		117, 18	43		27, 19
187		118, 7	44		28, 6
188		119, 6	45		28, 17
			46		29, 8
			47		29, 23
p. 3	Geld. in. p.	1, 1	48		30, 9
4		1, 4	49		30, 24
5		2, 3	50		31, 13

p. 51	Geld. in. p.	32, 2	p. 176	Mart. in. p.	136, 10
52		32, 15	178		137, 2
53		33, 7	180		137, 22
54		34, 1	182		138, 12
55		34, 14	184		139, 4
56		35, 9	186		140, 2
57		35, 24	188		140, 13
58		36, 10	190		141, 3
59		36, 22	192		141, 20
60		37, 11	194		142, 19
61		38, 3	196		143, 15
62		38, 16	198		144, 12
63		39, 8	200		145, 10
64		39, 17	202		146, 3
65		40, 6	204		147, 4
66		41, 3	206		147, 19
67		41, 10	208		148, 10
68		42, 3	210		149, 7
69		43, 7	212		150, 3
70		43, 23	214		150, 22
71		44, 14	216		151, 20
72		45, 10	218		152, 10
73		46, 1	220		153, 14
74		46, 18	222		154, 15
			224		156, 4
			226		157, 3
p. 138	Mart. in. p.	120, 1	228		157, 22
140		120, 10	230		159, 3
142		121, 3	232		159, 24
144		121, 25	234		160, 22
146		122, 19	236		161, 19
148		123, 15	238		162, 11
150		124, 18	240		163, 14
152		125, 16	242		165, 1
154		126, 13	244		165, 14
156		127, 8	246		166, 10
158		128, 1	248		167, 14
160		129, 5	250		168, 10
162		130, 1	252		169, 5
164		130, 19	254		170, 9
166		132, 2	256		171, 5
168		132, 19	258		171, 20
170		133, 17	260		172, 19
172		134, 8	262		173, 8
174		135, 8	264		174, 1

p. 266 Mart. in. p. 175, 1	p. 304 Mart. in. p. 190, 1
268 175, 14	306 191, 2
270 176, 18	308 192, 3
272 177, 14	310 192, 22
274 178, 6	312 193, 12
276 179, 2	314 194, 3
278 179, 18	316 194, 24
280 180, 8	318 195, 18
282 181, 3	320 197, 3
284 182, 11	322 197, 21
286 183, 4	324 198, 16
288 183, 16	326 199, 9
290 184, 13	328 200, 7
292 185, 5	330 201, 2
294 186, 1	332 201, 24
296 186, 19	334 202, 19
298 187, 15	336 203, 12
300 188, 8	338 204, 6
302 188, 23	340 205, 2

INDEX SCRIPTORUM.

Adrastus: 49, 6. 50, 4. 61, 19.
64, 1. 65, 10. 66, 12. 73, 19.
76, 2. 106, 16. 107, 10. 24.
120, 8. 129, 9. 10. 146, 11.
147, 7. 16. 148, 10. 13. 149,
9. 150, 20. 151, 20. 154, 12.
21. 157, 12. 158, 10. 166, 6.
10. 177, 9. 198, 9.

Alexander: 138, 18. 140, 4.
141, 5 sqq. 143, 1.

Anaximander: 198, 18.

Anaximenes: 198, 19.

Aratus: 146, 16.

Archimedes: 124, 12. 127, 3.

Archytas: 20, 19. 22, 10. 61, 12.
ἐν τῷ περὶ δεκάδος 106, 10.

Aristoteles: 179, 13. 189, 7.

201, 25. ἐν τῷ λ τῶν μετὰ
τὰ φυσικά 178, 10. ἐν τοῖς
περὶ οὐρανοῦ 178, 3. ἐν τῷ
Πυθαγορικῷ 22, 5.

Aristoxenus: 53, 9. 55, 12. 15.
56, 1. 64, 2. 67, 10.

Callippus: 178, 11. 180, 6.
202, 1.

Dercyllides: 198, 9. 199, 9. 14.
200, 7. 13 sqq. 201, 7 sqq.
202, 3. 6. ἐν τῷ περὶ τοῦ
ἀτράκτου καὶ τῶν σφονδύ-
λων τῶν ἐν τῇ Πολιτείᾳ παρὰ
Πλάτωνι λεγομένων 198, 11.

Dicaearchus: 124, 21.

Empedocles: 15, 10. 149, 6.
ἐν τοῖς Καθαρμοῖς 104, 2.

- Eratosthenes*: 82, 22. 105, 14. 107, 15. 23. 111, 10. 124, 12. 21. 142, 7. ἐν τοῖς ἔπεσι 142, 16. ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ Πλατωνικῷ 2, 3. 81, 17.
- Euander*: 105, 6.
- Eudemus*: ἐν ταῖς Ἀστρολογίαις 198, 14.
- Eudoxus*: 61, 12. 178, 11. 179, 14.
- Euripides*: 48, 3. 146, 16.
- Herophilus*: 104, 16.
- Hesiodus*: 9, 9.
- Hipparchus*: 166, 6. 185, 17. 188, 15. 194, 9. 197, 9. 202, 19.
- Hippasus*: 59, 8.
- Ibycus*: 146, 12.
- Lasus*: 59, 7.
- Menaechmus*: 201, 25.
- Oenopides*: 198, 14.
- Orphica*: ἐν τοῖς Ὀρφικοῖς ὄρκοις 105, 1.
- Peripatetici*: 72, 24.
- Philolaus*: 20, 19. ἐν τῷ περὶ φύσιος 106, 11.
- Plato*: 1, 2. 7. 15. 2, 8. 12, 10. 15, 7. 11. 16. 16, 1. 11. 19. 27. 17, 5. 9. 47, 16. 56, 5. 63, 25. 65, 1. 67, 12. 69, 6. 9. 73, 11. 113, 10. 116, 14. 119, 19. 146, 6. 147, 16. 151, 19. 188, 25. 200, 8. 202, 6. 204, 23. 205, 3. ἐν τῇ Ἐπινομίδι 2, 15. ἐν τῷ Ἐπινομίῳ 7, 9 sqq. 84, 8. 177, 24. ἐν τῇ Πολιτείᾳ 2, 22. [10, 12.] 12, 26. 198, 12. ἐν τῷ τολμητῷ τῆς Πολιτείας 10, 17. ἐν τῷ ἐβδόμῳ τῆς Πολιτείας 3, 16 sqq. ἐπὶ τέλει τῆς Πολιτείας 143, 7. 189, 2. ἐν τῷ Τιματῷ 96, 5. 103, 17. ἐν Φιλήβῳ 21, 14.
- Posidonius*: 103, 18.
- Pythagoras*: 56, 10. 94, 8. 150, 16.
- Pythagorei*: 6, 2. 12, 10. 18. 17, 25. 20, 7. 46, 13. 47, 12. 50, 4. 55, 14. 94, 3 sqq. 99, 14. 18. 103, 4. 116, 4. 138, 11. 139, 11. 147, 4.
- Thales*: 198, 16.
- Theo*: ἐν τοῖς τῆς Πολιτείας ὑπομνήμασιν 146, 4.
- Thrasyllus*: 47, 18. 48, 8. 85, 8. 87, 8. 93, 8. 205, 5.
- Timotheus*: 105, 11.

ADDENDA ET CORRIGENDA.

- p. 4 adn. vs. 4 ante *μὴ ἡπίστατο* add. 8
5, 17 [μὲν] cj. H(ultsch)
6 adn. vs. 6 corr. *οἶν*
12, 18 *φασίν*] *πάλιν* cj. H.
18, 11 corr. *πολλά*
20, 14 [οὐ τὸ ξύ] cj. H.
24, 14 *καὶ γὰρ*] *ὡς γὰρ* A
34, 13 corr. *ἀεί-*
44, 2. 4. 5 corr. *τριάδος* — *τριάδα* — *τριάδι*
17 corr. *διάμετροι*
45, 15 *συνθῶμεν* cj. H.
46, 11 corr. *τέταρτον*
47, 22 (et in adn.) *οὗτος* post *αὐτὸς* add.
48, 15 *ὑπατῶν*: cf. v. Jan. Philol. XXIX p. 302¹)
52, 18 *λόγον*] *λέξιν?*
53, 9 *ἡμιπήχειον* H.
55, 14 corr. *δίεσιν*
62, 8 *ὅτι*] *ἄρα* cj. H.
71, 1 *μὲν τις*] *μὲν τῇ* cj. H.
73 in adn. ad 21 A post „litt.“ add.
75, 14 *συμφωνίαις*] *συμφωνίᾳ* cj. H.
77, 25 et p. 80, 23 corr. *ἀεὶ*
82, 22 *ὅτι <ἢ> τῆς ἀναλογίας φύσις ἀρχὴ εὐλόγου ἐστὶ καὶ <τεταγμένης γενέσεως, ἐκ τῆς ἰσότητος αυτή τε γεννηθεῖσα> πρώτη κτλ.* cj. H.
84, in adn. ad 15 corr. „inscr.“
93, 4 *ἀρχόμενοι ὑποτεθέσης <γὰρ> αὐτῆς μνηίων τέη' οἱ ἐφεξῆς κτλ.?*
12 *λοιπῶν* del. vid.
94, 9 *<εἰναι>* cj. H.
96, 2 corr. *αὐξῆσις*
97, 25 an ser. *όγδόη δὲ τετρ. ἡ τούτων κριτικὴ καὶ νοητικὴ οὐσα?*

- p. 100, 14 μέσα: cf. adn. ad p. 46, 15
 101, 18 corr. ἀεὶ^λ
 102, 6 ποιεῖν ej. H.
 103, 14 γεννᾶ̄ del. vid.
 114, 14 et 21 ἀναλογία et ἀναλογία neglegenter pos. pro
 μεσότης et μεσότητι
 116, 12 εὐδήσομεν?
 124, 1 συρροησεταῑ <ἄρα> H.
 5 δῆλον <οὖν>?
 127, 16 τῶν] τὸ?
 128, 12 πρὸς τὰς ὄλας σφαιρας] πάσης καθόλου σφαιρας ej. H.
 131, 4 δέ τις] δ' ἔτι τις?
 6 <εἰς> ίσα H.
 138, 9 ἦ] καὶ H. cf. p. 152, 4.
 150, 2 ταῦτα] τὰς ej. H. an αὐτὰ?
 153, 11 pro ἤη corr. ἤ' η'
 157, 15 ἐπεξεύχθωσαν H.
 171, 3 ἀνάστροφον ej. H.
 19 <καὶ> τῇ ὅπ?
 178 adn. vs. 2 corr. „additum“
 180, 6 χωρὶς τοῦ H.
 18 μηχανικὰς σφαιροποιίας ej. H.
 22 ὄντως] οὖτως ej. H.
 in adh. ad 18 post „Gerh.“ add. „p. 1026, 2—4. 1027
 n. 3. 4 Hultsch.“
 184, 3 <γένηται> κατὰ τὸ μ ej. H.
 24 καὶ κατὰ φύσιν οὕσῃ φορᾷ τῶν πλανωμένων ἡτοι
 σφαιρῶν ej. H.
 185, 5 τε καὶ] τέ τις ej. H.
 186, 12 ἐπὶ <μὲν> οὖν ej. H.
 188, 6 φέροντιν] ἀποφαίνοντιν ej. H.
 192, 14 ὁ <δὲ> πλάνης?
 15 καὶ] ἢ vel γίνηται H.
 194, 7 corr. ὡς
 in adn. ad 11 corr. δώδωκα
 200, 13 ἐν] ἐπὶ ej. H.
-

✓
66

